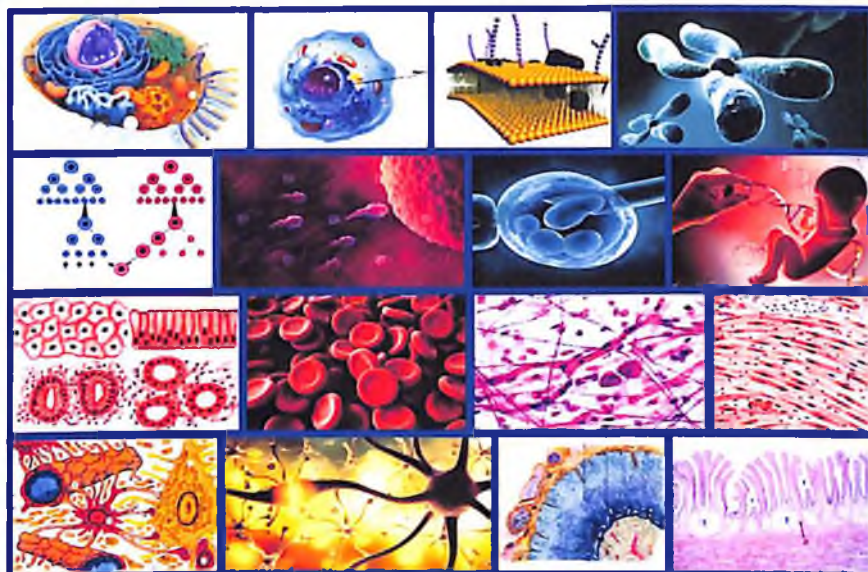

**ORIPOV FIRDAVS SUR'ATOVICH
BOYKUZIIYEV XAYITBOY XUDOYBERDIYEVICH**

GISTOLOGIYA

**O‘ZBEKISTON RESPUBLIKASI SOG‘LIQNI SAQLASH VAZIRLIGI
SAMARQAND DAVLAT TIBBIYOT UNIVERSITETI**

ORIPOV F.S., BOYKUZIIYEV X.X.

GISTOLOGIYA

**TIBBIYOT OLIY TA‘LIM MUASSASALARI XALQ TABOBATI
FAKULTETLARINING TALABALARI UCHUN DARSLIK**

**“Fan bulog‘i” nashriyoti
Samarqand – 2023**

KBK 28.706ya7
UO'K 611.018(075)
O - 68

ORIPOV F.S., BOYKUZIYEV X.X.

GISTOLOGIYA

Tibbiyot oliy ta'lim muassasalari xalq tabobati
fakultetlarining talabalari uchun darslik

- Samarqand: "Fan bulog'i", 2023. 216 bet.

Ushbu darslikda gistologiya, sitologiya va embriologiya fanlarining rivojlanish tarxi, boshqa tibbiy fanlar bilan integratsiyasi, o'rganish usullari, fanning rivojiga o'z hissasini qo'shgan olimlarning ilmiy ishlari, hujayra va hujayralararo moddalar, to'qimalar, a'zolar va a'zolar tizimining tuzilishi haqida ma'lumotlar berilgan. Organizm a'zolari faoliyatining morfologik va funksional asoslari bayon qilingan. Gistologiya, sitologiya va embriologiya fani tibbiyot xodimlari va shifokorlarda insonlarda uchraydigan turli kasallikning paydo bo'lishi mexanizmini va morfologik asoslarini to'g'ri taxlil qilish hamda shifokor sifatida shakllanish, mutaxassis sifatida fikr yuritish uchun o'rganishi shart bo'lgan fanlar sarasiga kiradi. Ushbu darslik oliy ta'lim muassasi xalq taboboti fakultetining talabalari uchun darslik va barcha tibbiyot xodimlariga kerakli ma'lumotlarni o'rganish uchun mo'ljallangan.

Taqrizchilar:

- M.X.Rahmatova** – TDSI tibbiy biologiya va gistologiya kafedrasining mudiri t.f.d, dotsent.
- G.U. Samieva** – SamDTU patalogik fiziologiya kafedrasining mudiri t.f.d, dotsent.

ISBN – 978-9943-9263-5-6

© Oripov F.S., Boykuziyev X.X., 2023.
© "Fan bulog'i" nashriyoti, 2023.

KIRISH

I BOB. GISTOLOGIYA, SITOLOGIYA VA EMBRIOLOGIYA FANINING MAQSADI, VAZIFALARI VA BOSHQA FANLAR BILAN INTEGRATSIYASI

Gistologiya (yunoncha "histos – to'qima" va "logos" – fan) – ko'p hujayrali hayvonlar va odamlar to'qimalarining tuzilishi, rivojlanishi va hayot faoliyati haqidagi fan. Ushbu nomni birinchi bo'lib nemis olimi Meer 1819-yilda taklif qilgan. Ammo hozirgi kunda, gistologiya fani mazmun va ahamiyati jihatidan uning nomining so'zma-so'z tarjimasidan ko'proq narsani anglatadi.

Odam va hayvonlar organizmlari ajralmas biologik tizim bo'lib, ularda bir-biri bilan o'zaro bog'liq, o'zaro ta'sir qiluvchi va bo'ysunadigan bir necha tuzilish darajalarini ajratish mumkin. Bu organizmning molekulyar, subhujayraviy, hujayraviy, to'qima, a'zo va a'zolar sistemasidir. Ushbu darajalarning har biri avtonomligi bilan ajralib turadi va quyi darajadagi struktur birlik hisoblanadi.

Organizm darajasida ushbu tuzilmalar individual rivojlanish jarayonida ajralmas biologik tizim sifatida shakllanadi.

Tizim darajasiga esa, kelib chiqishi va funksiyasi bir bo'lgan organlar majmuasi kiradi (masalan: ovqat hazm qilish tizimi).

Organlar darajasi, ma'lum bir guruh yoki organ tizimiga xos bo'lgan funksiyalarni bajarish jarayonida o'zaro bog'langan to'qimalar yig'indisini o'z ichiga oladi.

To'qimalar darajasi, hujayralar va hujayralararo moddalarni birlashtiradi. To'qimalar tarkibiga turli xil irsiy xususiyatlarga ega bo'lgan hujayralar kirishi mumkin. Ammo, to'qimalarning asosiy xususiyatlari yetakchi hujayralar tomonidan belgilanadi.

Hujayra darajasi, to'qimalarning asosiy tarkibiy yoki funksional birligi bo'lgan hujayralar va ularning hosilalari bilan ifodalana-di.

Subhujayraviy daraja, hujayraning struktur – funksional komponentlarini (plazmolemma, yadro, sitoplazma, organella, kiritmalar va boshqalar) o'z ichiga oladi.

Molekulyar daraja, hujayra tarkibiy qismlarining molekulyar tarkibi va ularning ishlash mexanizmlari bilan tavsiflanadi.

Turli darajadagi tuzilish shakllari va ularning o'zaro bog'liqligi, organizmni yaxlit va shu bilan birga murakkab boshqaruv tizimiga ega bo'lgan biopolimerlar yig'indisi sifatida tushinish imkonini beradi. Hayotning turli xil tiriklik darajalarini tashkil qiluvchi komponentlari, tibbiy fanlarning o'rganish ob'ekti hisoblanadi. So'nggi yillarda hayvonlar organizmini o'rganish jarayonida, turli usul va vositalar arsenalidan kompleks foydalanish yo'lga qo'yildi. Bunday tadqiqotlarni rejalashtirish va amalga oshirish, tirik organizmlarning, shu jumladan inson tanasining strukturaviy va funksional tuzilishi to'g'risida yuqori darajadagi bilimlarga ega bo'lish imkonini berdi.

Gistologiya nafaqat to'qimalarni, balki ular tarkibidagi hujayralarni, tananing a'zolari va tizimlarining tuzilishini o'rganadi. Shunga ko'ra, fanning quyidagi bo'limlari mavjud, Sitologiya (hujayra haqidagi fan), umumiy gistologiya (to'qimalarni o'rganadi) va maxsus gistologiya (a'zo va a'zolar sistemasini o'rganadi). Shuningdek, gistologiya bilan chambarchas bog'liq bo'lgan embriologiya fani – embrion varaqlari, to'qima, a'zolarining paydo bo'lishi va rivojlanish qonuniyatlarini o'rganadi. Endilikda embriologiya, sitologiya va gistologiyadan ajratilgan mustaqil fan sifatida shakllandi. Ammo tibbiyot oliy ta'lim muassasalari o'quv jarayonida, u gistologiya va sitologiya fani bilan bir o'rganiladi. Shu sababli, fanning to'liq nomi gistologiya, sitologiya va embriologiya deb ataladi.

Gistologiyaning predmeti – mikroskopiya usuli yordamida o'rganiladigan yupqa (mikroskopik) va ultrayupqa (submikroskopik) tuzilishdagi organizm tuzilmalaridir. Mikroskopik tuzilmalar ko'zga ko'rinmaydi. Ularni yorug'lik mikroskopi ostida ko'rish mumkin. Submikroskopik tuzilmalarni esa, faqat elektron mikroskop yordamida o'rganish mumkin. Gistologik mikroskopiya usuli, anatomik o'rganish usulidan farq qiladi va u tananing tuzilishini ko'z bilan ko'rib bo'lmaydigan tuzilmalarni o'rganadi. Ushbu fanlar, shuningdek, topografik va patologik anatomiya birgalikda morfologik fanlar deb nomlanadi (yunoncha "morfos" - shakl, shaklni o'rganish, ya'ni tananing tuzilishini anglatadi). Gistologiya – bu to'qimalarning mikroskopik tuzilish, rivojlanishi va hayotiy faoliyatini o'rganuvchi fandir. Anatomiya – bu makroskopik morfologiya, gistologiya esa mikroskopik morfologiya demakdir.

Bundan tashqari gistologiya boshqa bir qator biologik fanlar: xususan, fiziologiya va biokimyo bilan chambarchas bog'liqdir. Shuning uchun bu fanlar tibbiyotning fundamental asosidir. Gistologiya, birinchi navbatda, patologik anatomiya kursi bilan bevosita aloqada bo'lib, uni muvaffaqiyatli o'rganish, normal va patologik tuzilmalar tuzilishini taqqoslash yordamida amalga oshirish mumkin. Bundan tashqari, gistologiya fani bir qator klinik fanlar: terapiya, xirurgiya, akusherlik va ginekologiya, oftalmologiya, otorinolaringologiya, dermatologiya va boshqa fanlarni o'rganish uchun asos bo'lib xizmat qiladi.

II BOB. GISTOLOGIYA, SITOLOGIYA VA EMBRIOLOGIYA FANINING QISQACHA TARIXI

Tarixiy jihatdan to'qimalar haqidagi ta'limotlarni uch davrga bo'lish mumkin.

I – mikroskopgacha

II – mikroskopik (370 yil davom etdi)

III – elektron mikroskopik (oxirgi 70-80 yil davom etmoqda).

To'qimalar to'g'risidagi tushunchalar mikroskop yaratilishidan ancha oldin paydo bo'lgan. Aristotel (IV asr), Galen (eramizdan avvalgi III asr), Ibn Sino (milodiy X asr), Visalia va Fallopius (milodiy X-VI asr) asarlarida tananing anatomik tuzilishlari haqida ma'lumotlar keltirilgan.

Ammo birinchi marta to'qima tushunchasi fanga fransuz anatomi va fiziologi Bish tomonidan XVIII asr oxirlarida kiritildi. Anatomik tadqiqotlar paytida u a'zolaridagi turli xil to'qima qatlamlarini ko'rdi va 21 ta to'qima turini taklif etdi. Ammo u (vizual tadqiqotlar) ishida mikroskopdan foydalanmadi.

1819-yilda germaniyalik tadqiqotchi Meer gistologiya atamasini taklif qildi. Shundan beri to'qimalarning tuzilishini mikroskop yordamida o'rganish fanning asosiy o'rganish usuli sifatida foydalanilmoqda. Shu tariqa mikroskop yordamida to'qimalarning o'rganish, ya'ni gistologiya fani shakllandi.

Mikroskopik davr, asosan tiriklikning eng kichik tarkibiy qismi – hujayraning kashf qilinishi bilan bog'liq. Ingliz fizigi R. Guk (1665), eman po'stlog'idagi hujayralarni kattalashtiruvchi linzalaridan foydalangan holda ko'rdi va ularni "cellula" deb atadi.

Keyinchalik M. Malpigi, N. Gryu, A. Levenguk (birinchi mikroskopchilar) XVII asrning ikkinchi yarmida teri, buyrak, taloq, qonning tuzilishi haqida ma'lumotlar berdi. Gollandiyalik optik olim A. Levenguk 300 marta kattalashtiradigan mikroskopni yaratdi va hayvon hujayralari – eritrotsitlar, spermatozoidalarni birinchi bo'lib ko'rdi. Biroq, bu muhim kashfiyotlar tabiatda tasodifiy edi.

Gistologiyaning fan sifatida muvaffaqiyatli rivojlanishining yangi bosqichi XVIII asr oxiri – XIX asr boshlarida, uning asosiy ish vositasi mikroskopning takomillashtirishi bilan bog'liq edi. Buyuk matematik olim M. Lomonosov (Sankt-Peterburg) laboratoryada axromatik mikroskop modelini yaratdi. Bu esa, chex olimi

Purkinening (1827) hujayraning tarkibiy qismi bo'lgan tuxumdagi yadroni tasvirlashiga va hujayraga protoplazma deb nom berilishiga imkon berdi.

1831-yilda R. Braun, yadro hujayraning ajralmas qismidir degan xulosaga keldi.

Shleyden 1838-yil va Shvan 1839-yilda hujayra haqidagi barcha ma'lumotlarni umumlashtirib hujayra nazariyasini yaratdi.

XIX asr o'rtalarida gistologiyaning jadal rivojlanish davri boshlandi. Yevropada birinchi bo'lib Gassall va Leydig tomonidan gistologiya darsliklari yozildi. Asta-sekin to'qimalar haqida zamonaviy g'oyalar va ta'limotlar yaratildi.

O'tgan asrning 60-yillarida gistologiya mustaqil bo'lim sifatida birinchi bo'lib Moskva va Sankt-Peterburg universitetlarida deyarli bir vaqtning o'zida tashkil etildi.

O'zbekistonda gistologiya fanining rivojlanishi O'rta Osiyoda birinchi ilm o'chog'i – O'rta Osiyo davlat universiteti tashkil etilishi bilan bog'liqdir. Universitet qoshidagi tibbiyot fakultetining birinchi gistologiya kafedrasini Moskva universitetining professori E.M. Shlyaxin tashkil etdi va unga boshchilik qildi (1920-1939). O'zbekistonda va umuman O'rta Osiyoda, gistologiya fanining paydo bo'lishi va rivojlanishi universitet tibbiyot fakulteti bilan bog'liqdir. Respublikamizda gistologiya fanining gurrak rivojlanishi va bu sohada olib borilayotgan ilmiy-pedagogik ishlarning jahon miqyosida tan olinishi professor, O'zbekiston FA akademigi Komiljon Axmadjonovich Zufarov nomi bilan bog'liqdir. U 1963 yildan to umrining oxirigacha (2002-yil) Toshkent tibbiyot instituti gistologiya, sitologiya va embriologiya kafedrasiga rahbarlik qilib keldi. 1965-1970-yillarda K.A.Zufarovning yuksak ilmiy va tashkilotchilik qobiliyatlari bois gistologiya kafedrasida eng zamonaviy elektron mikroskoplar, ultramikrotomlar, ultrasentrifugalalar bilan jihozlangan klinik-eksperimental ilmiy tekshirish laboratoriyasi tashkil etildi.

Akademik K.A.Zufarov

Akademik J.H.Hamidov

Sitologiya sohasida O'zbekiston bioximiya instituti etektron mikroskopiya bo'limida, akademik J.H.Hamidov rahbarligida, sitologik va sitogenetik ishlar molekulyar darajalarida olib borildi. Ular nur ta'sirida birinchi bo'lib transgen hayvonlar ontogeneza gempoez, immunopoez va endokrin a'zolari o'rgandi. Sitologiyaning O'zbekiston ilmiy maktabi dunyo miqyosida ham katta shuhrat qozondi. Bu maktabning talantli olimlari O.T.Oqilov K.N.Nishonboev va boshqalar, sitologiya sohasida Davlat mukofotiga sazovor bo'ldilar.

1991-2005-yillar davomida ikkinchi Toshkent davlat tibbiyot institutida tibbiy biologiya kafedrasiga professor P.I.Tashxodjaev va gistologiya kafedrasiga professor Q.R.To'xtaev rahbarlik qildilar.

2005-yilda birinchi va ikkinchi Toshkent davlat tibbiyot institutlari negizida Toshkent tibbiyot akademiyasi tashkil etildi. Avval alohida faoliyat ko'rsatgan gistologiya va tibbiy biologiya kafedralari birlashtirildi. Akademiyada ikkita mustaqil kafedra tibbiy pedagogika va stomatologiya fakultetlari gistologiya va tibbiy biologiya (kafedra mudiri professor A.Y.Yuldashev), hamda davolash va tibbiy profilaktika fakultetlari gistologiya va tibbiy biologiya (kafedra mudiri professor Tuxtaev Q.R.) kafedralari shakllandi.

Professor A.Y. Yuldashev

Professor Q.R. To'xtaev

O'zbekiston gistologlarining asosiy ilmiy yo'nalishi, ichki a'zolardagi jarayonlarning morfologik asoslarini o'rganish. Hujayralardagi moddalar transporti va sekret hosil bo'lish jarayonining funksional morfologiyasini o'rganishga yo'naltirilgan. O'zbekiston gistologiya maktabining olimlari akademik K.A. Zufarov, prof. V.M. Gontmaxer, prof. A.Y. Yuldashev, prof. Q.R. To'xtaevlar samarali ilmiy tekshirish ishlari olib borib, 1987-yili yangi kashfiyot yaratdilar. Ular dunyoda birinchi bo'lib go'dak bolalarda ichak orqali so'rilgan oqsil moddalar buyrakda parchalanishini isbotladilar va pediatriya, dietologiya fanlarining rivoj topishiga salmoqli hissa qo'shdilar.

Gistologiya, sitologiya va embriologiya fanining rivojlanishida Samarqand davlat tibbiyot universiteti gistologiya maktabi ham o'z o'miga ega. Uzoq yillar davomida Samarqand davlat tibbiyot universiteti faoliyat yuritib kelgan professorlar Z.X. Raxmatullin, L.O. Turdiev, T.D. Dexqonov va S.A. Blinovalar 10 dan ziyot fan doktorlari va 50 dan ortiq fan nomzodlarini yetishtirib, neyrogistologiyaning rivojiga salmoqli hissasini qo'shib keldilar.

Professor Z.X. Raxmatullin

Professor L.O. Turdiev

Ular A.S. Dogel va B.I. Lavrentev singari klassik neyrogistologlar ishlarining ilmiy davomchisi hisoblanadi. Tibbiyotning rivojlanib kelayotgan yangi sohasi, APUD-tizimi (tarqoq endokrin tizim) asoschilari bo'lgan M. Gaydengayn, E. Pirs, B.V. Alyoshin, N.T. Rayxlin, G.N. Rossolko, I.M. Kvetnoy va K.A. Zufarovlarning ilmiy nazariyalarini yangi bosqichga olib chiqdi. Bir vaqtning o'zida ham nerv tuzilmalari, ham endokrin hujayralarini aniqlash usulini (V.N. Shvalyov - N.I. Juchkova 1979) takomillashtirildi. Shu bilan birga, nerv elementlarini kumush nitrat tuzi eritmasi yordamida impregnatsiya qilish kabi Bilshovskiy-Gross klassik usuliga yangi modifikatsiya ishlab chiqildi.

Professor T.D. Dehqonov

Professor S.A. Blinova

Shu jumladan, ular ovqat hazm qilish va nafas olish tizimlarining nerv hamda tarqoq endokrin tuzilmalarining turli eksperimen-

tal ta'sirlardagi morfologiyasini o'rganib, Samarqand morfologlar maktabining shakllanishiga asos soldilar.

Professor F.S.Oripov

Dotsent X.X.Boykuziyev

2022-yil 1-apreldan O'zbekiston Respublikasi Prezidentining PQ-188 sonli qaroriga muvofiq Samarqand davlat tibbiyot institutga universitet maqomi berildi. Hozirgi kunda Samarqand davlat tibbiyot universiteti gistologiya, sitologiya va embriologiya kafedrasini tibbiyot fanlari doktori, professor F.S.Oripov boshqarib kelmoqda. Kafedrada o'nlab shogirdlar yetishtirib, ustoz-shogird an'anasini davom ettirmoqda. Professor F.S.Oripov va dotsent X.X.Boykuziyevlar o'z ustozlarining ilmiy qarashlarini davom ettirmoqda. Ular oshqozon-ichak, jigar va o't yo'llarining neyroendokrin tizimining, bosh miya katta yarim sharlar po'stlog'ining energetik ichimliklar ta'siridagi o'zgarishlari va suyak to'qimasining reperativ regeneratsiyasiga doir morfofunktional xususiyatlarini o'rganib, fanning rivojiga o'z hissasini qo'shib kelmoqda.

III BOB. GISTOLOGIYA, SITOLOGIYA VA EMBRIOLOGIYA FANINI O'RGANISH USULLARI

Gistologik tekshirish usullari. Zamonaviy gistologiya fani, turli xil tadqiqot usullarining keng imkoniyatlariga ega. Bu usullarning barchasi mikroskopdan foydalanish talablari bilan birlashtirilgan va shuning uchun ularning barchasi mikroskopik usullardir. O'rganish ob'ektining holatiga qarab, bu usullar: *supravital* – tirik hujayralar, to'qimalar, a'zo va butun organizmni; *postvital* – o'lik organizmni o'rganadi.

Tirik organizmlarni o'rganish usullari. Tirik hujayralar va to'qimalarni o'rganish, ularning hayotiy faoliyati to'g'risida to'liq ma'lumotlarni olishga imkon beradi. Hujayralarning harakati, ko'payishi, yashash usuli, o'sishi, rivojlanishi, ixtisoslashishi va o'zaro ta'siri, ularning hayot siklining davomiyligi, turli omillarga javoban reaktiv o'zgarishlari va o'lishini kuzatish shular jumlasiga kiradi.

Tanadagi hujayralarni intravital tekshirish (in vivo). In vivo tadqiqot usuli bu tirik organizmdagi tuzilmalarni kuzatishdir. Maxsus shaffof teshikli mikroskoplardan foydalanib, mikrotomirlarda qon aylanish dinamikasini o'rganish mumkin. Hayvonlarni anesteziya qilgandan so'ng, o'rganish ob'ekti (masalan, ichak tutqichi) mikroskop ostida tekshiriladi. Bunda to'qimalar doimiy ravishda natriy xlorid izotonik eritmasi bilan namlanishi kerak. Ammo, bunday kuzatuvning muddati cheklangan. Eng yaxshi natijalar hayvon tanasining shaffof kameralarini implantatsiya qilish orqali olinadi. Bunday kameralarni implantatsiya qilish va undan keyingi kuzatuv uchun eng qulay organ bu hayvonning qulog'i. Shaffof kameraga o'rnatilgan hayvon quloqlari mikroskopga joylashtiriladi va shu sharoitda hujayralar, to'qimalarda o'zgarish dinamikasi uzoq vaqt o'rganiladi. Shunday qilib, leykotsitlarning qon tomirlaridan chiqib ketish jarayonlari, biriktiruvchi to'qima, kapillyarlar, asab tizimi va boshqa jarayonlarning shakllanishining turli bosqichlarini o'rganish mumkin. Yoki urug'lantirilgan tuxum hujayraning transplantatsiya qilinishi va embrion rivojlanishining dastlabki bosqichlari kuzatilishi mumkin. Hozirgi vaqtda nurlanish ta'sirida bo'lgan hayvonlarga, sog'lom donor hayvonlardan qon va suyak ko'migi hujayralarini ko'chirib o'tkazish usuli keng qo'llanildi. Transplantatsiyadan so'ng, qabul qiluvchi hayvonlar talo-

g'idagi gematopoetik hujayralar koloniyalarini tashkil etuvchi donor hujayralarni o'zlashtirishi natijasida tirik qolishadi. Koloniyalar sonini va ularning hujayra tarkibini o'rganish, bizga dastlabki gematopoetik hujayralar sonini va ularning differenziatsiyasining turli bosqichlarini aniqlashga imkon beradi. Koloniyalarni o'rnatish usulidan foydalanib, barcha qon hujayralari uchun rivojlanish manbalari aniqlanadi.

Intravital va supravital rang berish. Hujayralar va to'qimalarni (intravital) bo'yash jarayonida hayvonning tanasiga bo'yoq kiritiladi, shu bilan birga ayrim hujayralarni, ularning organellelarini yoki hujayralararo moddalari tanlab olinadi. Masalan, hujayradagi fagotsitar moddalar tripan ko'ki yoki lity karmin yordamida aniqlanadi, yoki alizarin bo'yog'i bilan suyak to'qimasining matritsasi o'rganiladi.

Supravital rang berish usuli, organizmdan ajratilgan tirik hujayralarni bo'yashga qaratilgan. Shu tarzda qizil qon hujayralarining yosh shakllari – retikulotsitlari (olmos krezilov ko'ki bo'yog'i), hujayralardagi mitoxondriyalar (yashil yanus bo'yog'i), lizosomalar (qizil neytral bo'yog'i) o'rganiladi.

To'qimalarni o'stirish usuli (in vitro). Bu usul eng keng tarqalgan usullardan biridir. Odam yoki hayvon tanasidan ajratib olingan hujayralar, to'qimalar yoki organlarning kichik namunalari shisha plastik idishlarga solinib, maxsus ozuqaviy muhit – qon plazmasi, embrion ekstrakti, shuningdek sun'iy vositalardan foydalanib o'stirish mumkin. Bunday sharoitda hujayralar uzoq vaqt davomida asosiy hayotiy belgilarni – o'sish, ko'payish va harakatlanish qobiliyatini saqlab qolishadi. Bunday namunalar ko'p kunlar, oylar va hatto yillar davomida yashashi mumkin.

O'stirish usulidan foydalanib, hujayralar va to'qimalarning bir qator xususiyatlari: regeneratsiyasi, degeneratsiyasi, hujayralararo o'zaro ta'sir, hujayralarning viruslar va mikroblar bilan o'zaro ta'siri o'rganiladi. Kekirdak hujayralari hujayralararo modda hosil qilish qobiliyatini va buyrak usti bezi hujayralarining gormonlarni ishlab chiqarish qobiliyatini o'rganish mumkin. Embrion to'qimalari va organlarini o'stirish esa, suyak, teri va boshqa organlarning rivojlanishini kuzatishga imkon beradi. Nerv hujayralarini o'stirish usuli ishlab chiqilgan. To'qimalarni o'stirish usuli inson hujayralari va to'qimalarida eksperimental kuzatuvlar o'tkazish uchun alohida

ahamiyatga ega. Punksiya yoki biopsiya usulida tanadan olingan hujayralar, homila jinsini, irsiy kasalliklarni, zararli degeneratsiyani va bir qator toksik moddalarni aniqlash uchun ishlatilishi mumkin.

So'nggi yillarda o'stirish usuli hujayralarni gibridlash uchun keng qo'llanilmoqda.

To'qimalarni hujayralarga ajratish, alohida hujayra turlarini ajratish va ularni o'stirish usullari ishlab chiqilgan. Birinchidan, to'qima proteolitik fermentlar (tripsin, kollagenaza) va Ca^{2+} (EDTA - etilendiaminetetraaetik kislotasi) bilan bog'laydigan birikmalar tomonidan hujayra va hujayralararo matritsani buzib, hujayralar suspenziyasiga aylantiriladi. Keyinchalik, hosil bo'lgan suspenziya har xil turdagi hujayralarning fraksiyalariga bo'linadi. Bu usul hujayralarni shisha yoki plastmassa idishlarga yopishtirishga imkon beradi. Hujayralarning shisha sirtga yopishishini ta'minlash uchun, xuddi shu turdagi hujayralarga maxsus bog'laydigan indikatorlar qo'llaniladi. Keyin yopishqoq hujayralar ajratilib, matritsa fermentlar bilan yo'q qilinadi va bir xil hujayralar suspenziyasi olinadi. Hujayra bo'linishini kuzatishning yanada nozik usuli bu - flyuoressent bo'yoqlarga bog'langan indikatorlar bilan belgilashdir. Nishonlangan hujayralar maxsus qurilma yordamida nishonlardan ajratilgan.

Hujayralarni o'stirish usuli, ularning hayotiy faoliyati, ko'payishi, boshqa hujayralar bilan o'zaro munosabati, tashqi ta'sirlarga javobi va boshqa xususiyatlarini o'rganish imkonini beradi. Hujayralarni o'stirish usuli uchun boshlang'ich material odatda embrion to'qimalari va yangi tug'ilgan chaqaloqlarning to'qimalari hisoblanadi.

Oziqlantiruvchi vosita sifatida tuzlar, aminokislotalar, vitaminlar, qon zardobi, tovuq embrioni ekstrakti, homila zardobi va boshqalar ishlatiladi. Turli xil hujayralarni yetishtirish uchun maxsus vositalar ishlab chiqilgan. Ularda bir yoki bir nechta protein o'sishi omillari mavjud bo'lib, hujayralar hayoti va ko'payishi uchun zarurdir. Masalan, asab hujayralarining o'sishi uchun asab o'sishi omili zarur. Kulturadagi hujayralarning aksariyat qismida ma'lum miqdordagi bo'linishlar kuzatiladi va keyin ular o'ladi. Ba'zida o'suvchi materialda mutant hujayralar paydo bo'lib, ular cheksiz ko'payib, hujayralar qatorini (fibroblastlar, epitelial hujayralar, miyoblastlar va boshqalar) hosil qiladi. Mutant hujayralar saraton hu-

jayralaridan ajralib turadi. Ular doimiy bo'linish xususiyatiga ega, ammo qattiq yuzaga yopishmasdan o'sishi mumkin. Kultura idishlaridagi saraton hujayralari oddiy hujayralar populyasiyasiga qaraganda zichroq populyasiyani hosil qiladi. Shunga o'xshash xususiyat eksperimental ravishda normal hujayralarda ularni viruslar yoki kimyoviy birikmalarga aylantirish orqali, neoplastik transformatsiyalangan hujayra chiziqlarini hosil qilishi mumkin. O'zgartirilgan va o'zgartirilmagan hujayralar past haroratda (-70°C) uzoq vaqt saqlanishi mumkin. Hujayralarning genetik bir jinsliliği bilan ishlab chiqilgan klonlash, bir xil hujayralari katta koloniyasi yaratish demakdir. Klonlash – bu bitta nasldan naslga o'tgan hujayralar populyasiyasidir.

Hujayra gibridlari. Ikki xil hujayralar birlashganda, geterokarionlar – ikkita yadroli hujayralar paydo bo'ladi. Masalan, faol bo'lmagan tovuq qizil qon hujayralari yadrosi (RNK sintezi, DNK replikatsiyasi) hujayralar birlashganda va boshqa hujayraning sitoplazmasiga o'tkazilganda to'qima kulturasida o'sadi. Geterokarionlar mitozga qodir va buning natijada gibrid hujayralar shakllanadi. Geterokarionlardagi yadrolarning qobiqlari erib ketadi va ularning xromosomalari bitta katta yadroda birlashadi. Gibrid hujayralarni klonlashtirish genomni o'rganish uchun ishlatiladigan gibrid hujayrali chiziqlar hosil bo'lishiga olib keladi. Masalan, gibrid sichqonchalarda odam hujayralari liniyasida insulin sintezidagi 11-sonli inson xromosomasining roli aniqlangan.

Bo'yalmagan gistologik ob'ektlarni supravital va postvital tekshirish uchun yorug'lik mikroskopiyasining bir qator maxsus usullari qo'llaniladi. Masalan: fazovoktrast, qorong'i maydonli va lyuminessent mikroskopiya usullari shular jumlasidandir.

Fazovoktrast usulida maxsus diafragma yordamida, bo'yalgan tuzilmalar uchun zarur kontrast bilan ta'minlanadi.

Qorong'i maydonli mikroskopiya usuli, maxsus qorong'i maydon kondensator yordamida bo'yalmagan tuzilmalarni ko'rishga imkon beradi. Natijada, ob'ektlarning chegaralari qorong'i fonda ko'rinadi.

Lyuminessent mikroskopiya lyuminessensiya fenomeniga asoslangan, ya'ni spektrning qisqa to'liqlik (ultrabinafsha, binafsha yoki ko'k) qismi tomonidan nurlar so'rilganda, tuzilmalarning morfologik xususiyatlari namoyon bo'ladi. Bunday holda, flyuoressent

to'liq uzunligi, har doim nurning to'liq uzunligidan kattaroqdir. Barcha tirik hujayralar ichki yoki boshlang'ich nur taratish xususiyati bilan harakterlanadi.

Lyuminessent mikroskop LYUMAM-12

Gistokimyoviy usul – hujayralar va to'qimalarning turli xil tarkibiy qismlarida, ba'zi kimyoviy moddalarning joylashishini aniqlashga imkon beradi. Gistokimyoviy izlanishlarda kimyoviy reagentlar bilan reaksiyaga kirishadigan hujayralarni tashkil etuvchi moddalar rangli ko'rinish hosil qiladi. Ular mahalliyashtirishni va ma'lum darajada turli tuzilmalardagi moddalarning miqdoriy tarkibini aniqlash uchun ishlatilishi mumkin. Masalan, Shik reaksiyasi glikoproteinlarni, polisaxaridlarni, glikolipidlarni va to'qimalarda bir qator yog' kislotalarini aniqlashga imkon beradi.

Avtoradiografiya usuli radioaktiv izotoplar va ularning belgilangan tarkibidan foydalanishga asoslangan. Bunday aralashmalar eksperimental hayvonning tanasiga kiritiladi. So'ngra radioaktiv moddalar gistologik to'qimalarda turli tarkibiy qismlarni aniqlashda foydalaniladi. Bu usul yordamida qalqonsimon bezdagi yod almashinuvini o'rganish, nuklein kislotalar, oqsillar va boshqalar hosil bo'lishini o'rganish mumkin.

Immunogistokimyoviy usullar antigen-antitelo reaksiyalariga asoslangan. Tananing har bir hujayrasi, antigen tarkibga ega oqsillar bilan belgilanadi. Emlash orqali antigenlarga mos keladigan o'ziga xos antitelalarni olish mumkin. Antitelalar flyuroxromlar yoki fermentlar bilan bog'lanadi. O'rganilayotgan gistologik preparatlar qayta ishlangandan so'ng, nishonlangan antitelaning molekulari

tegishli antigenlarning joylashgan yuzalarida to'planadi. Ular lyuminessensiya (lyuminessent mikroskopiya) tufayli yoki gistokimyoviy reaksiyaning mahsulotlarini (yorug'lik mikroskopiyasi) ko'rish asosida aniqlanadi. Ushbu usul yordamida boshqa hujayralar tomonidan ishlab chiqarilgan har qanday moddalarni: masalan, antitelolarni yoki gormonlarni aniqlash mumkin.

Sitospektrofotometriya – bu nurlarning yutilish spektrlarini o'rganishga asoslangan hujayradagi turli moddalar tarkibini miqdoriy o'lchash usuli. Oqim sitometriyasi usuli, yo'naltirilgan lazer nurini kesishadigan maydondagi hujayralar xususiyatlarini tahlil qilishga imkon beradi. Tegishli qurilma sitofluorograf deb nomlanadi. Bu usul yordamida, hujayralar, ularning faoliyati, hajmi va shaklini aniqlash mumkin.

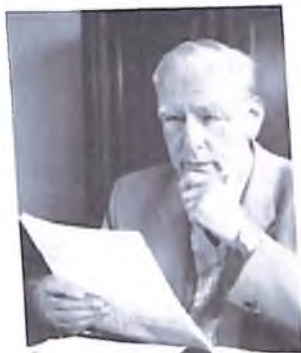
Mikroskopik tadqiqotlar rivojlanishidagi katta qadam elektron mikroskopning yaratilishi va undan foydalanish edi. Bunday mikroskopning ixtirochisi Ernst Ruska edi.

Elektron mikroskopda yorug'lik mikroskopiga qaraganda qisqa to'lqin uzunlikdagi elektronlar oqimi qo'llaniladi. Bunday mikrospop 50,000 V kuchlanishda elektron oqimining vakuumdagi harakati natijasida kelib chiqadigan elektromagnit to'lqinlarning to'lqin uzunligi 0.0056 nm ni tashkil qiladi. Nazariy jihatdan hisoblab chiqilganda, ushbu sharoitda masofani o'lchash, yorug'lik mikroskopiga qaraganda 10000 marta kichikroq, ya'ni 0.002 nm yoki 0.000002 mkm bo'lishi mumkin. Amaldagi zamonaviy elektron mikroskoplarda o'lchamlar masofasi taxminan 0.1-0.7 nm ni tashkil qiladi.

Hozirgi vaqtda transmission (uzatish) elektron mikroskoplari va skanerlash elektron mikroskoplari keng qo'llaniladi. Transmission elektron mikroskopida elektron oqim o'rganish ob'ektidan o'tadi va ekrandagi rasm, mos ravishda, fotosuratda aks etadi. Konstruksiyalarning fazoviy ko'rinishini olish uchun, uch o'lchovli tasvirni yaratishga qodir elektron mikroskoplardan foydalaniladi.

Skanerlash elektron mikroskopi tekshirilayotgan ob'ektning elektron skanerlash asosida ishlaydi, ya'ni keskin ravishda yo'naltirilgan elektron nur bilan sirtning individual nuqtalarini doimiy ravishda "sezish" xususiyatiga asoslangan. Tanlangan maydonni o'rganish uchun mikroprotektor yuzasi bo'ylab harakatlanadi. Ob'ektni bunday o'rganish skanerlash (o'qish) deb nomlanadi va

mikroprotektor harakatlanadigan ob'ekt deb ataladi. Olingan rasm monitor ekranida ko'rsatiladi. Skanerlash elektron mikroskopining asosiy afzalligi – bu maydonning chuqurligi, kattalashtirishning doimiy o'zgarishlari (o'n minglab marta) va yuqori piksellar sonidir.

Ernst Ruska

Elektron mikroskop. JEOL JEM-2100 (Yaponiya)

Yorug'lik mikroskopining masofasini aniqlash asosida tuzilmalarni mikroskopik tuzilmalarga shartli ravishda ajratish amalga oshiriladi, ya'ni. 0,2 mikrondan ko'proq, va submikroskopik - 0,2 mikrondan kam. O'lchami 0.2 mikrondan kichik bo'lgan tuzilmalarni faqat elektron mikroskop ostida ko'rish mumkin.

Og'ir metallarning tuzlari bilan kontrast qilish usullari mikromolekulalarni – DNKni, yirik oqsillarni (masalan, miozinni) elektron mikroskopda o'rganishga imkon beradi. Manfiy kontrast bilan, makromolekulalar (ribosomalar, viruslar) yoki oqsil filamentlari (aktin filamentlari) agregatlari o'rganiladi.

Krioultramikrosokopiya usuli. Ushbu usul yordamida mahkamlanmagan va qattiq muhitga qo'yilgan to'qima bo'laklari suyuq azotda tez -196 °C haroratda sovutiladi, bu hujayralardagi metabolik jarayonlarning susayishini va suvning suyuq fazadan qattiq holatga o'tishini ta'minlaydi. Keyin bloklar past haroratda ultramikrotom bilan kesiladi. Bo'limlarni tayyorlashning ushbu usuli odatda fermentlarning faolligini aniqlash, shuningdek immunokimyoviy reaksiyalarni o'tkazish uchun ishlatiladi. Antigenlarni aniqlash uchun kolloid oltin zarralari bilan bog'liq bo'lgan antijismlar qo'llaniladi.

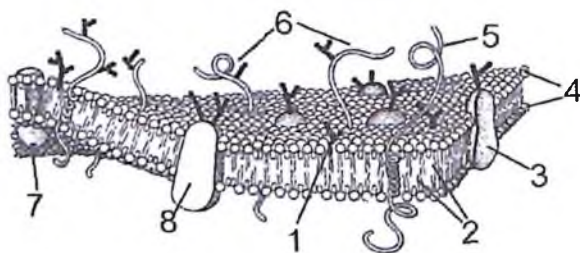
Rentgenologik tahlil. Makromolekulalarning atom darajasi-dagi tuzilishini o'rganish uchun to'liq uzunligi taxminan 0,1 nm (vodorod atomining diametri) bo'lgan rentgen nurlari yordamida usullar qo'llaniladi. Kristall panjarasini tashkil etuvchi molekulalar turli intensivlikdagi ko'plab dog'lar shaklida fotosurat plitasiga yozilgan diffraksiya naqshlari yordamida o'rganiladi. Dog'larning intensivligi turli jismlarning nur sochish qobiliyatiga bog'liq.

Postvital usuli yoki doimiy gistologik preparatni tayyorlash usuli XIX-asrning ikkinchi yarmida gistologiya fanining shakllanishi bilan parallel ravishda rivojlandi. Gistologik yoki mikroskopik usul deb nomlangan ushbu usul, doimiy gistologik preparatlarni tayyorlash uchun, ancha murakkab jarayonlarni talab qiladi.

IV BOB. SITOLOGIYA.

HUJAYRA MEMBRANASI. HUJAYRA SITOPLAZMASI: GIALOPLAZMA, ORGANELLA VA KIRITMALAR.

Plazmatik membrana. Barcha eukariot hujayralar chegaralovchi membrana bilan qoplangan. Ushbu membrana fosfolipid xolesterol (xolesterin) oqsil va oligosaxarid zanjirlardan iborat. Hujayra membranasidan moddalar tanlab o'tkaziladi. Yana bir asosiy vazifalaridan biri, hujayra ichi muhitining doimiyligini saqlab turadi. Membrana hujayra va uni o'rab turgan tuzilmalarni o'zaro boshqarilishini ta'minlaydi. Membrananing qalinligi 7,5-10 nm gacha bo'lib, shuning uchun faqat elektron mikroskop ostida ko'rinadi. Qo'shni hujayralar bilan orasidagi chegara yorug'lik mikroskopi ostida sust ko'rinadi, ya'ni plazmatik membrana oqsillari va hujayralararo modda birgalikda yorug'lik mikroskopi ostida ko'rinadigan qalinlikka ega bo'ladi. Membrana fosfolipidlari amfipatik bo'lib hisoblanadi, ikkita qutblanmagan (gidrofob yoki suvga chidamsiz) uzun zanjirli yog' kislotasi, va qutblangan (gidrofil) boshchadan tashkil topgan (1-rasm). Fosfolipidlar suvdan uzoqda joylashgan ikki qavatli (biqavat) gidrofob yog' kislotali zanjir va suv bilan aloqada bo'ladigan gidrofil qutblangan boshchadan tashkil topgani uchun turg'un bo'lib hisoblanadi. (1-rasm).

1-rasm. Plazmatik membrana. 1-glikokaliks, 2-fosfolipid molekulasii, 3,8-integral oqsillar, 4-gidrofil zona, 5-6-retseptor, 7-periferik oqsillar.

Xolesterol, lipid molekulari turli zichlikda joylashgan fosfolipidli yog' kislotalari orasida joylashib, ularning harakatini chegaralaydi va membrananing hamma komponentlarini harakatini boshqaradi. Membrananing bilipid qavatdagi lipidlar tarkibi turlicha

bo'ladi. Masalan, eritrotsitlarda tashqi qobig'ida fosfatidilxolin va sfingomielinlar ko'p bo'lsa, ichki qobig'ida fosfatidilserin va fosfatidiletanolaminning miqdori yuqori bo'ladi. Glikolipid deb ataladigan ba'zi tashqi lipidlar, oligosaxarid zanjirlarini tutib, hujayraning tashqi yuzasini qoplab turadi va bu qavat glikokaliks deb nomlanadi (1-rasm). Yorug'lik mikroskopi ostida ko'ringan chiziq bu, 2 ta hujayra membranasi va hujayralararo modda orasidagi masofa. Bu uchta komponent ma'lum o'lchamga ega bo'lgani uchun yorug'lik mikroskopida ko'rinadi. Elektron mikroskopda, osmiy bilan ishlov berilganda plazmolemma uch qavat bo'lib ko'rinadi. Hujayraning asosiy molekulyar komponentlaridan biri oqsillar (50%). Ularni ikki guruhga bo'lish mumkin. Integral oqsillar - bilipid qavatda joylashgan. Periferik oqsillar - hujayra membranasi bilan bog'langan (1-rasm). Uncha mustahkam bog'lanmagan periferik oqsillarni tuzli eritmalar bilan reaksiyaga kiritirib aniqlasa bo'ladi. Integral oqsillarni detergentlar ta'sirida aniqlanadi. Ba'zi integral oqsillar membranaga bir marotaba botib kirgan bo'lsa, ba'zilari bir necha marotaba bir tarafdin, ikkinchi tarafgacha botib kirgan bo'ladi va bular ko'p yo'lli transmembran oqsillar deb nomlanadi. Muzlatish usulidan foydalanib tayyorlangan elektron mikroskop tekshiruvda membrananing ko'pgina integral oqsillari globulyar molekulalar ko'rinishida bo'ladi. Bu oqsillarning ba'zilari bilipid qavatga botib kirgan bo'lib, tashqi yoki ichki yuzalaridan bo'rtib turadi. Transmembranali oqsillar yirik bo'lib, ikkala bilipid qavatga botib kirganligi uchun ham, ichkaridan ko'rinadi. Glikoprotein va glikolipidlarning uglevodli qismlari plazmatik membraning tashqi qavatidan bo'rtib turadi. Ular muhim oqsil componentlari bo'lib, retseptorlar deyiladi. Ular hujayra adgeziyasi, uni tanigan va oqsil tabiatli gormonlarga sezgirlik kabi vazifalarni o'taydi. Hujayra membranasi ikkala yuzasidagi oqsillar assimetrik joylashgan. Membrana oqsili bilan izlanishlar natijasida shu ma'lum bo'ldiki, ba'zi integral oqsillar bog'lanmagan bo'lib, hujayra membranasi yuzasida joylasha oladi. Bunday izlanishlar va biokimyoviy, elektron mikroskopik izlanishlar natijasida membrana oqsillari bilipid qavatdagi suyuqlikda harakatlanuvchi mozaika tutishi o'rganilgan va membrana strukturasi suyuq mozaika modeli aniqlangan. Bundan tashqari, lipidlardan farqli ravishda, ko'pgina membrana oqsillari chegaralangan, chunki ular sitoskelet kompo-

nentlariga bog'langan. Ko'pgina epitelial hujayralar yon yuzalari bilan transmembranali oqsillar va lipidlar yordamida hujayralararo zich birikishlarni hosil qiladi. Membrana oqsillari hujayradan tashqaridagi signallar transduksiyasida ishtirok etadigan fermentlar kompleksi sifatida ham ishtirok etadi. Bunday oqsil komplekslari maxsus membrana lipidlarida joylashib, lipid plastinkalari deb nomlanadi. Ular lipidning suyuq holatini kamaytiradigan yuqori konsentratsiyali xolesterin va to'yingan yog' kislotalari tutadi. Oqsil karkas bilan birgalikda, lipid plastinkalarda to'plangan o'zaro aloqani mustahkamlovchi fermentlar va signal oqsillari ta'sirida bevosita yaqinlik va o'zaro ta'sirlashish yanada samarali bo'ladi. Transmembrana oqsillari membrana orqali harakatlanadigan ko'p miqdordagi molekulalarning hujayra va tashqi muhit o'rtasidagi almashinuvini amalga oshiruvchi joy bo'lib hisoblanadi (umuniy mexanizm 1-rasmda ko'rsatilgan). Kichik, lipofil (yog'da eruvchi) molekulalar bilipid qavat orqali oddiy diffuziya yo'li bilan o'tishi mumkin. Ba'zi ionlar, Na^+ , K^+ va Ca^{2+} integral oqsillar orqali hujayra membranasidan ion kanallari yoki ion nasoslari orqali o'tadi. Bunda adenozintrifosfat (ATF) parchalanadi va hosil bo'lgan energiya sarflanadi. Transmembranali diffuziyada suv molekulalari (osmosda) passiv harakatlanib, akvaporinlar deb nomlanuvchi transmembranal oqsillar orqali ko'p marotaba o'tadi. Turli ionlar va molekulalar faqatgina ko'ndalag membranalar orqali tashuvchi yoki transport oqsillari bilan bog'lanib, integral membrana oqsillari bilan konformatsion o'zgarishlar yuzaga keladigan boshqa yuzalar molekulalariga bog'lanadi (1-rasm). Oddiy diffuziya passiv (energiya talab qilmaydigan) bo'lib hisoblansa, ion nasoslari va tashuvchi oqsillar adenozintrifosfat parchalanishidan hosil bo'ladigan energiya orqali yuzaga keladigan aktiv transportni o'z ichiga oladi.

Sitoplazma – hujayraning ajralmas qismidir. U plazmolemma va kariolemma o'rtasida joylashgan. Gialoplazma–yunoncha (hyalin – shaffof, tiniq), sitoplazmaning juda muhim ichki qismidir, hujayraning muhim qismini o'zida saqlaydi. Gialoplazma – asosiy plazma yoki matriks-sitoplazmaning organellalari va kiritmalarsiz asosiy qismi bo'lib, u hujayraning asl ichki mulhidir. Sitoplazmada gialoplazma taxminan 50 % ni tashkil qiladi (unda suvda erigan noorganik va organik moddalar bor) va sitomatriks (qalinligi 2-3 nm bo'lgan oqsil tabiatli tolalarining trabekulyar tarmog'i).

Elektron mikroskop ostida gialoplazma gomogen va mayda tuzilishga ega. Gialoplazma murakkab kolloid tuzilma bo'lib, turli xil biopolimerlar: oqsillar, nuklein kislotalar, polisaxaridlar va boshqa moddalardan tashkil topgan. Bu sistema zol (suyuq) holatdan gel holatiga yoki aksincha, gel holatdan zol holatga o'tishi mumkin. Gialoplazmaning muhim fermentlariga metabolizm fermentlari shakarlar, azot qoldiqlari, aminokislotalar, lipidlar va boshqa muhim RNK (T-RNK) lar kiradi.

ORGANELLALAR

Organellalar – bu barcha hujayralarga xos bo'lgan mikro-tuzilmalar bo'lib, o'ziga xos tuzilishi bilan bog'liq bo'lgan aniq bir vazifani bajaradi. Organellalar quyidagilarga bo'linadi: mikroskopik – yorug'lik mikroskopida ko'rinadigan tuzilmalar; submikroskopik – faqat elektron mikroskop yordamida ko'rish mumkin bo'lgan tuzilmalar.

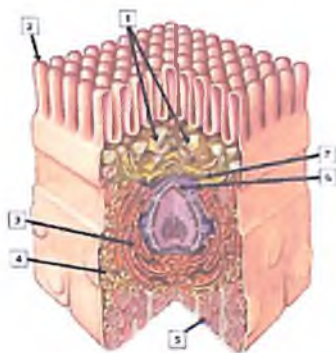
Organellarda biologik membrana mavjud bo'lishiga qarab ular quyidagilarga bo'linadi: membranali – (mitoxondriya, lizosomalar, peroksisomalar, endoplazmatik to'r, Golji majmuasi), membranasiz – sentrosoma (hujayra markazi), ribosoma, mikronaychalar va mikro fibrillalar.

Ushbu organellalar umumiy organellalar deb ataladi, chunki ular barcha turdagi hujayralarda mavjud. Umumiy organellalar hujayra sitoplazmasida konglomeratlar hosil qilishi mumkin. Bundan tashqari ba'zi hujayra sitoplazmasida maxsus organellalar ham bor (tonofibrillalar epiteliy hujayrasida, miofibrillalar mushak hujayrasida va tolalarida, neyrofibrillalar nerv hujayralarida va boshqalar (2-rasm).

MEMBRANALI ORGANELLALAR

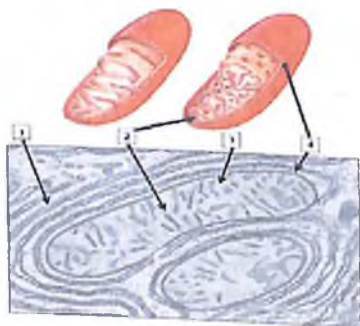
Mitoxondriyalar – mikroskopik, membranali umumiy organoid bo'lib, uning asosiy vazifasi – hujayraning hayot faoliyati uchun zarur bo'lgan adenozintrifosfat (ATF) ni sintez qilishdir. Bundan tashqari mitoxondriyalar suv almashuvida, kalsiy ionini to'plashda va steroid gormonlar ishlab chiqarishda ishtirok etadi. Mitoxondriyaning aniklanishi XIX asr oxirida nemis tadqiqotchisi

F.Altman nomi bilan bog'liq. Yorug'lik mikroskopida mitoxondriyalar mayda nuqtachalar va qalinligi 0.5 mkm atrofida va uzunligi 1-10 mkm bo'lgan tolalar shaklida bo'ladi. Elektron mikroskop yordamida har bir mitoxondriya notekis oval yoki uzunchoq shaklidagi va ikki membranali ekanligini ko'rish mumkin: tashqi silliq va ichki g'adir-budir "krista" deb ataladi. Mitoxondriyaning ichi matriks deb ataluvchi elektron zich modda bilan to'lgan. Matriks va mitoxondriyaning ichki membranasida adenozindi-fosfat ADF ni ATF ga aylantiruvchi oqsil-fermentlar mavjud. Mitoxondriyalar hujayraning dezoksiribonuklein kislotasi – DNK bo'lgan birligi hisoblanadi. Matrikslarda RNK va ribosomalarning turli xillari mavjud (3-rasm).

2-rasm. Hujayra umumiy tuzilishi.

- 1-sentriola. 2-mikrovorsinka.
- 3-donador endoplazmatik to'r.
- 4-silliq endoplazmatik to'r.
- 5-mitoxondriya. 6-yadro.
- 7-Golji apparati.

3-rasm. Mitoxondriya.

- 1-donador endoplazmatik to'r.
- 2-kristalar. 3-matriks.
- 4-mitoxondriya tashqi membranasasi.

Lizosoma – submikroskopik ko'riladigan membranali umumiy organella bo'lib, 1955 yilda Xristian Dyu tomonidan kashf etilgan. Lizosomalarning asosiy vazifasi – biopolimerlarni turli xil

kimyoviy tarkibga parchalashdan (hujayra ichi hazm qilish) iborat. Buning uchun lizosomalar gidrolitik fermentlar to'plamini o'z ichiga oladi (hozir ular 60 dan ortiq). Lizosoma matritsasining ferment komplekslari diametri 0,2-0,4 mkm bo'lgan yopiq membrana bilan qoplangan (o'zini-o'zi parchamaslik uchun). Lizosomaning markerli fermenti kislotali fosfotaza hisoblanadi.

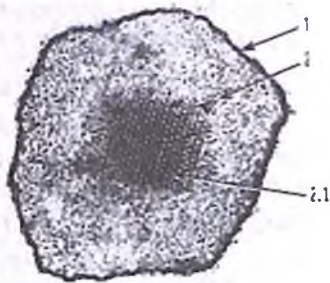
Ultrastrukturasiga va vazifasiga ko'ra lizosoma quyidagilarga bo'linadi:

- birlamchi (fermentlari faol bo'lmagan holatda);
- ikkilamchi yoki fagosomalar (ulardagi fermentlar faol);
- uchlamchi yoki qoldiq tanachalar (parchalanmagan qoldiqlar

biomembrana bilan o'ralgan).

Lizosomalar o'zining makromolekulyar komplekslarini parchalaydi (bu jarayon avtofagotsitoz deb nomlanadi) va hujayra tomonidan so'rilgan moddalarni parchalaydi (geterofagotsitoz). Lizosomaning ferment yetishmovchiligi hujayrada anomal biopolimerlar to'planishiga olib keladi, bu esa lizosomal to'planish degan kasallikka olib keladi. Bugungi kunda 30 dan ortiq lizosomal to'planish kasalligi aniklangan.

Peroksisomalar – hujayraning submikroskopik umumiy organellalari bo'lib, 60-yillar boshida biokimyochilar va morfologlar tomonidan kashf etilgan. Dumaloq biomembranali qopcha shakliga ega bo'lib, diametri 0.2-0.5 mkm ferment(matriks)lar bilan to'lgan, asosiy marker fermenti katalaza. Peroksisoma matriksi o'rtasida elektron mikroskop yordamida tolali va naychali makromolekulyar elektron mikroskop yordamida tolali va naychali makromolekulyar tuzilmalarni o'z ichiga olgan zich asos (kristalsimon) topildi. Peroksisomaning ferment tizimi lipid mahsulotlarini shuningdek, vodorod peroksidi (H_2O_2) ni suvga va molekulyar kislorodga parchalaydi. Bu moddalar mitoxondriyada oksidlovchi, fosforillanish jarayonlarda ishlatiladi. Shuningdek peroksisomalar etil spirtini, siydik kislotasi, aminokislotalarni, lipidlarni va yog' kislotalarni oksidlaydi (4-rasm).

4-rasm. Peroxisoma.

1-membrana.

2-matriks.

2.1-nukleoid.

Endoplazmatik to‘r – umumiy submikroskopik membranali organella, 1945-yilda K. Porter tomonidan birinchi marta tavsiflangan yagona intratsitoplazmatik aylanish tizimini tashkil qiladi. U hujayra ichi kanalchalar sistemasidan, vakuolalar va sisternalardan tashkil topgan bo‘lib, devori elementar biologik membrana bilan o‘ralgan. Endoplazmatik retikulumning membranasi hujayraning plazmasi va yadro membranasi bilan bevosita aloqada bo‘ladi.

Agranulyar (silliqlik) va granular (donador) endoplazmatik to‘r mavjud.

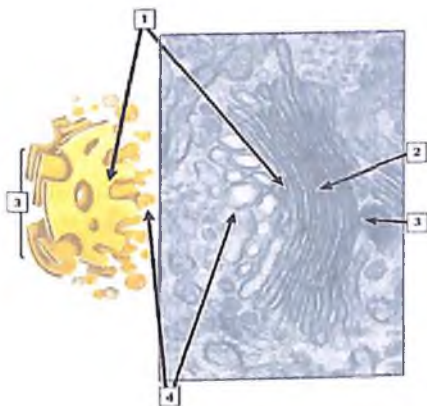
Silliqlik endoplazmatik retikulum, faqat membranadan hosil bo‘lgan uning kanalchalar diametri 50-100 nm. Silliqlik endoplazmatik to‘r vazifasi lipidlar va uglevodlarning metabolizmi, hujayraga zararli kimyoviy birikmalarning zararsizlanishi va kalsiy ionlarining deposi.

Granulyar endoplazmatik retikulum biomembranadan iborat bo‘lib, gialoplazma tomonidan ribosomalar birikadi. Donador endoplazmatik to‘rning kanalchalar diametri 20 dan 1000 nm gacha. Granular endoplazmatik to‘rning vazifasi ribosomalar bilan bog‘liq, hujayraning o‘zi uchun, ham tashqi muhitga chiqishi uchun zarur bo‘lgan oqsillarning biosintezi ta‘minlaydi. Metabolik va sirkulyator vazifalaridan tashqari, endoplazmatik to‘r – hujayraning membranali tuzilmalarini yaratadigan yagona organelladir. Granulyar endoplazmatik to‘r tomonidan sintez qilingan biomembrana tarkibiy qismlari lizosomalar, peroksisomalar, Golji kompleksi elementlari, plazmolemma va yadroviy membranalar tarkibiga kirishi mumkin, shuningdek endoplazmatik retikulum elementlarini o‘z-o‘zini ko‘paytirish.

Golji kompleksi – bu umumiy mikroskopik membranali organelladir, unda hujayraning sintetik faolligi mahsulotlarini shakl-

lantirish jarayoni yakunlanadi, xususan, ularning yakuniy glikozil-lanishi amalga oshiriladi. Golji kompleksi sekretor moddalarni to'p-laydi va ularning hujayradan tashqarida chiqarilishini ta'minlaydi. Organella 1848-yilda italiyalik gistolog Camillo Golji sharafiga nomlangan, ushbu kompleks asab hujayrasining tarkibida topilgan va tasvirlangan.

Morfologik jihatdan Golji kompleksi – bu qalinligi 25 nm bo'lgan, markaziy qismida tekislangan va periferiyada kengaytiril-gan bir-biriga bog'langan sisternalar to'plami. Sisternalar orasidagi masofa 20-25 nm. Sisternalarning kengaygan qismlaridan kichkina pufakchalar paydo bo'ladi. Bunday sisternalar va pufakchalarning alohida to'plami diktiosomalar deyiladi. Tasviriy jihatdan diktioso-maning ichkariga tortilgan tomoni yadroga qaratilgan, laganlar to'plami bilan taqqoslanadi. Bir hujayrada gialoplazma qatlamlari bilan bir-biridan ajratilgan bir nechta diktiosomalar bo'lishi mum-kin. Sekretor mahsulotlarning sintezi (yetukligi) yadroga yaqin joy-lashgan sisternalardan (sisternalarning sislokalizatsiya deb ataladi) plazmolemma sisternalari (sisternalarning translokalizatsiyasi) to-mon oshiriladi. Shakllangan sekretor mahsulotlarni o'z ichiga olgan pufakchalar, hujayradan chiqishga tayyor sisternalar chetidan aj-raladi. Pufakchalar tarkibida to'plangan makro-molekulyar komplek-slar pufakchalar membranasi-plazmolemmaga kirishi yoki hosil bo'lgan (yetuk) pufakchalarning hujayradan tashqariga chi-qishi orqali amalga oshiriladi (5-rasm).

5-rasm. Golji apparati.

1. golji apparatining tashqi yuzasi.
2. qopchalar.
3. sisternalar.
4. golji pufakchalari.

MEMBRANASIZ ORGANELLALAR

Ribosomalar – umumiy maqsadga ega submikroskopik membranasi organellalar bo‘lib, unda aminokislotalar birlashib peptid zanjirini hosil qiladi, ya‘ni oqsil molekulalar sintezlanadi. Granulyar endoplazmatik to‘r tarkibidagi ribosomalar birinchi marta J.Palade tomonidan tasvirlangan. Morfologik jihatdan ribosomalar ikkita tanachadan iborat bo‘lib, ularning kombinatsiyasi qo‘ziqoringa o‘xshaydi. Ribosomaning diametri taxminan 20-30 nm. Kimyoviy nuqtai nazardan ribosoma 1:1 nisbatda ribosomal RNK va oqsildan tashkil topgan ribonukleoprotein kompleksidir. Zarar qiluvchi omillar ta‘sirida yoki hujayra elektrolit gomeostazini buzilishi (magniy ionlarining yetishmasligi) natijasida ribosomalar tanachalarga bo‘linadi (ajralib chiqadi), uning biologik faolligi yo‘qoladi. Informatsion RNKning umumiy ipiga "bog‘lab qo‘yilgan" bir nechta ribosomalarning bog‘lanishi polisoma deyiladi. Gialoplazmadagi polisomalarda asosan hujayraning ichki ehtiyojlari uchun oqsil sintezlanadi. Endoplazmatik to‘r membranasi bilan bog‘liq bo‘lgan polisomalarda, asosan hujayradan tashqariga chiqariladigan oqsillarni sintez qiladi.

Proteosoma – umumiy maqsadli submikroskopik membranasi organella, nuqsonli va shikastlangan oqsil molekulalarini parchalaydi. Proteosoma – katta poliproteaz kompleksidir. Inson tanasining har bir hujayrasida 30 mingga yaqin proteosoma mavjud. Ushbu organellalarning molekulyar og‘irligi taxminan ikki million daltonni tashkil qiladi. Har bir proteosoma naycha shaklida bo‘lib, bir yoki ikkita boshqaradigan qismdan iborat; ular organellalarning bir yoki ikki tarafida joylashgan. Proteosomaning markaziy kanali atrofida joylashgan naychali qismi ketma-ket joylashtirilgan to‘rtta halqani o‘z ichiga oladi, ularning har biri yettita qismdan iborat. Boshqaradigan qismlari utilitatsiya qilinadigan oqsillarni ajratadi va birikadi. Ular oqsil molekulalarining ochilishini ta‘minlaydi va ularni proteazalar turli xil uzunliklarda kesadigan markaziy naychali kanalga o‘tkazadi. Ushbu fragmentlar keyinchalik boshqa fermentlar tomonidan yangi oqsillarni sintez qilish uchun ishlatiladigan aminokislotalargacha parchalanadi.

Tadqiqotlar shuni ko‘rsatadiki, oqsillarning proteosomada parchalanishi ko‘p jarayonlarni normal kechishini ta‘minlaydi: hujayra

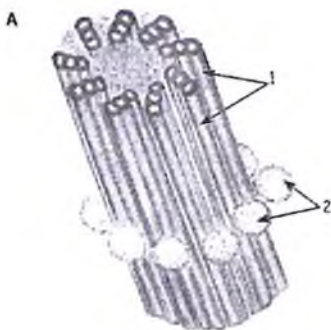
ichi metabolizm nazoratini, immun nazoratni, shikastlangan oqsil molekulalarni bartaraf etishni, hujayra bo'linishini, hujayralararo birikishni, organizmning rivojlanishi va o'sishini, sirkad ritmlarni. Ubikvitinatsiya mexanizmining buzilishi va proteasomada oqsillarning yo'q qilinishi sekinlashishi yoki to'sib qo'yishi irsiy anomaliyaga (mukovissidoz), neyrodegenerativ kasalliklarga (Parkinson kasalligi, Alsgeymer kasalligi), virusli kasallik, kantserogenezga olib keladi.

Mikrofilamentlar – umumiy tuzilishga ega submikroskopik membranasi organellalar bo'lib, ular hujayrada sitoskelet va qisqaruvchi apparat vazifasini bajaradi. Mikrofilamentlar – bu aktin, miozin, tropomiozin yoki alfa-aktinin oqsillaridan tashkil topgan, diametri 5 nm bo'lgan ingichka fibrilalar bo'lib, ular asosan kortikal (pidembran) sitoplazma periferik qismida, ya'ni membrananing kortikal qismi va sitoplazmatik o'simtalarda joylashgan, qisqarish-harakatlanish vazifasini bajaradi.

Ikkinchi guruh mikrofilamentlar (oraliq mikrofilamentlar deyiladi) diametri 10-15 nm. Oraliq mikrofilamentlar oqsil va bu har bir hujayraning o'ziga xos belgisidir. Masalan, keratin-epiteliy hujayraning gistokimyoviy markeri, vimentin – biriktiruvchi to'qima, desmin – mushak, neyrofilamentlari oqsili va glial fibrilyar oqsili – nerv to'qmasining markeri. Oraliq mikrofilamentlar hujayraning shaklini saqlaydi. So'nggi yillarda ularning genom faoliyati va hujayraning differentsiatsiya jarayonini tartibga solishi tasdiqlandi. Ixtisoslashgan hujayralarda (epiteliy hujayralarining tonofibrillalari, mushak miofibrillalari, asab hujayralarining neyrofibrillalarida) mikrofilamentlar murakkab tuzilishning o'ziga xos to'plamlarini hosil qilishi mumkin. Tonofibrillalar, miofibrillalar, neyrofibrillalar hujayraning maxsus organellariga kiradi.

Mikronaychalar – umumiy submikroskopik membranasi organellalar, ularning asosiy vazifasi organellalar harakatini ta'minlash, sitoskeletni hosil qilish. Ular tubulin oqsil molekulalaridan hosil bo'lgan protofilamentlardan tuzilgan va naychalarga o'xshaydi. Sitoplazmada organellalar sitoplazma bo'ylab tarqalib ketgan, alohida ko'rinishida bo'lishi mumkin, to'plam holida yoki qisman juft-juft bo'lib bir-biri bilan birlashadi va ikkiliklar yoki uchliklarni hosil qiladi. **Mikronaychalar hujayra shaklini va qutbliligini ta'minlaydi.** Mikronaychaga to'g'ri shoxlanmaydigan ichi bo'sh silindridir.

Mikronaycha devori zich joylashgan kattaligi 5 nm bo'lgan subbirliklardan tashkil topgan. Ko'ndalang kesmalarda 13 ta subbirlik farqlanadi. Uning tashqi diametri 25 nm, ichki diametri 15 nm bo'lib, devor qalinligi 5 nm teng. Tubulin molekulalarining polimerizatsiyasi atrof-muhitning noqulay omillari (haroratni pasayishi, kolxitsin bilan davolash) ta'sirida to'xtaydi. Mikronaychalarning qisman depolimerizatsiyasi ularning qisqarishiga, va to'liq-tubulin molekulariga parchalanishiga olib keladi. Mikronaychalar sentrosomal, xivchinlar va kiprikchalar asosi hisoblanadi (6-rasm).

6-rasm. Mikronaychalar.
Sentriolalar.

1. bo'ylama kesma.
2. ko'ndalang kesma.

Sentrosoma (hujayra markazi) – mikroskopik membranasiz organella bo'lib, uni birinchi bo'lib V.Fleming 1875-yil yoritib bergan. Sentrosoma hujayra bo'linishida xromosomalarni tarqalishini ta'minlaydi. Bu organella odam va hayvonlarning barcha hujayralarida topilgan, faqat tuxum hujayra bundan mustasno. Sentrosoma bo'linishgacha bo'lgan davrda yadroda joylashadi va 2 ta to'liq shakllangan sentrioladan tashkil topgan bo'lib, sentrosfera bilan o'ralgan bo'ladi. Ikkita yonma-yon joylashgan sentriola diplosoma deyiladi. Har bir sentriola o'zining asosida paralell joylashgan mikronaychalardan iborat to'qqizta tripletni hosil qiladi, ular o'z shakliga ko'ra silindrga o'xshab, diametri 200 nm va uzunligi o'rtacha 500 nm ni tashkil qiladi. Mikronaychadan tashqari, sentriola tarkibiga "qo'llar" deb atalgan spetsifik makromolekulyar shakllar ham kiradi, tripletlar ular yordamida o'zaro bog'lanadi. "Qo'llar" tarkibiga ATF-azali faollikka ega bo'lgan va sentriolaning harakatni vujudga keltiruvchi mexanizmida asosiy rol ijro etuvchi dienin oqsili kiradi. Ikkala sentriolaning uzun o'qlari bir-biriga nisbatan perpendikulyar yuzalarda joylashgan. Sentrosfera sentriola atrofidagi or-

ganellalarsiz gialoplazmadir, u radial yoʻnalishdagi mikrofilament va mikronaychalar bilan qoplangan. Hujayraning boʻlinishiga tay-yorgarlik davrida sentriolalar koʻpayadi (duplikatsiya), keyin har bir yangi juftliklar qutblarga tarqaladi. Sentrosomaning asosiy funksional faoliyati tubulinlarni polimerizatsiyasini ragʻbatlantirish mexanizimi boʻlib, u mavjud moddalardan yangi mikronaychalarni hosil boʻlishini taʼminlaydi.

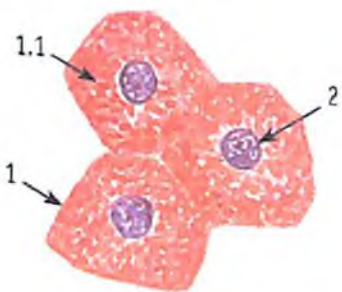
Kiprikchalar va xivchinlar – sitoplazmaning ingichka oʻsim-talaridir, ular asosini yuqori darajadagi mikronaychalar tizimi tashkil etadi. Kiprikchalar uzunligi 5-10 mkm, xivchinlar – 150 mkm. Bu ikkala organellening diametri taxminan bir xil 200 nm atrofida. Tashqi tomondan kiprikchalarni plazmolemma qoplab turadi, ichki tomonini aksonema tartibga solib turadi, aksonema tarkibida 9 juft (diblet) mikronaycha bor, 150 nm atrofidagi silindr shaklidagi ichi kovak tuzilma. Bu silindr oʻrtasida markaziy mikronaycha juftligi joylashgan. Mikronaychalar sistemasi aksonema $(9 \times 2) + 2$ formula bilan ifodalanadi. Kiprikchanning tarkibida uning sitoplazmasiga oʻtish zonasida bazal tanachaning joylashganligi, ular tarkibida sentriolalarga oʻxshash toʻqqizta mikronaychalardan iborat. Bazal tanacha massasining mikronaychalari sistemasi formulasi $(9 \times 3) + 0$ koʻrinishda boʻladi. Koʻpincha kiprikcha tarkibi ikkita bazal tanachadan iborat boʻlib, ularning uzun oʻqlari bir-biriga toʻgʻri burchak ostida joylashadi. Bazal tanacha va aksonema oʻzaro bogʻlangan: har bir bazal tanacha tripletining 2 ta mikronaychasi aksonemaning mikronaycha dupleti bilan davom etadi. Mikronaycha ahamiyatsiz qismlarining oʻz joyini oʻzgartirishi kiprikcha va xivchinlarning egrilanishiga olib keladi. Turli hujayralarda kiprikcha va xivchinlarning harakati mayatnik harakatini eslatadi, yana toʻliqinli ham boʻlishi mumkin. Erkin hujayralar kiprikcha va xivchinlari boʻshliqda ham harakatlanishi mumkin (masalan, spermatozoid). Kiprikchali fiksatsiyalangan hujayralar apikal yuzada kipriklari bilan harakatlanganda suyuqliklar yoki alohida zarralarni ham harakatlantiradi (masalan, nafas yoʻllarining kiprikli hujayralari va hokazo).

Kiritmalar

Kiritma – bu sitoplazmaning doimiy boʻlmagan komponenti boʻlib, aniq oʻlcham va tarkibga ega emas. Konglomerat (tartibsiz narsalarning yigʻindisi) koʻrinishidagi struktura boʻlib, maʼlum

turdagi hujayralarning sitoplazmasida funksional faoliyati natijasida yig'iladi.

Trofik, pigmentli, sekretor va ekskretor kiritmalar farqlanadi. Trofik kiritmalar oqsilli, yog'li va uglevodli kiritmalarga bo'linadi. Tomchi neytral yog'lar ham trofik kiritmalarga kiradi (8-rasm). Ular gialoplazmada yig'ilishi mumkin. Hujayra faoliyati uchun muhim bo'lgan substratlar yetishmagan holda, bu tomchilar rezorbsiya va-zifasini bajarishi mumkin. Boshqa turdagi rezerv xususiyatga ega bo'lgan kiritma glikogen-polisaxarid (7-rasm)

7-rasm. Glikogen kiritmalar.
Bo'yalishi Shik reaksiyasi.
1-jigar hujayrasi.
1.1-glikogen donachalar.
2-yadro.

8-rasm. Lipid kiritmalar. Bo'yalishi
Shik reaksiyasi.
1-jigar hujayrasi.
1.1-lipid donachalar.
2-yadro.

U ham gialoplazmada saqlanadi. Zahira oqsil granullalarning to'planishi odatda, endoplazmatik to'rning faolligi bilan bog'liq. Masalan, zahira vitelin oqsillari amfibiyalarning tuxum hujaylarida endoplazmatik to'rning vakuolalarida to'planadi.

Sekretor kiritmalar – odatda yumaloq shaklda, turli o'lchamda, o'zida biologik aktiv moddalar saqlagan bo'lib, hujayrada sintetik faoliyat jarayonini tashkil qiladi (20-rasm).

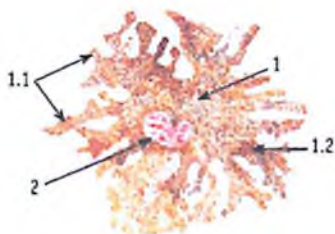
Ekskretor kiritmalar – o'zida biron-bir ferment yoki biologik aktiv moddalar saqlamaydi. Odatda, unda hujayra faoliyati uchun keraksiz bo'lgan, metabolizmining so'nggi mahsulotlarini saqlanadi.

Pigmentli kiritmalar – ekzogen (karotin, chang zarrachalar, bo'yoqlar va boshqalar) va endogen (gemoglobin, gemosiderin, bili-

rubin, melanin, lipofutsin) bo'lishi mumkin. Ular natijasida to'qima va organni rangi doimiy yoki vaqtinchalik o'zgarishi mumkin. Odatda, to'qima pigmentatsiyasi diagnostik belgi sifatida xizmat qiladi (10-rasm).

9-rasm. Sekretor kiritmalar.
Bo'yalishi Gematoksilin-eozin.
1-pankreatotsit. 1.1-apikal qismi.
1.1.1-sekretor donachalar.
1.2-bazal qismi.
2-yadrosi.

10-rasm. Pigment kiritmalar.
Bo'yalishi Karmin.
1-pigment hujayrasi.
1.1-o'simtalar.
1.2-pigment donachalar (melanin).
2-yadro.

HUJAYRA YADROSINING TUZILISHI

Interfaza davrida yadro quyidagi qismlarga ajralib turadi: 1. yadro qobig'i, 2. karioplazma, 3. xromatin, 4. yadrocha. Bunday ko'rinish fiksatsiyalangan va bo'yalgan preparatda kuzatiladi. Tirik hujayrada esa, xromatin analogi xromosomalardan iborat.

Yadro qobig'i – kariolemma – nukleolemma – tashqi va ichki membranalardan iborat bo'lib, ular orasida 20-60 nm oralig'ida perinukliar bo'shliq joylashgan. Yadro qobig'i yaxlit emas, teshiklar bor – yadro teshiklari. Yadroviy teshiklar shunchaki teshik emas, balki yadro va sitoplazma o'rtasida tartibga solish funksiyasini bajaradigan murakkab teshiklar kompleksidir.

Yadro – hujayraning muhim tarkibiy qismi. Sitoplazma bilan birgalikda dinamik muvozanat holatida bo'lgan yagona yaxlit tizimni hosil qiladi. Hujayra uzoq vaqt yadrosiz yashay olmaydi, ammo yadro ham sitoplazmasiz mustaqil hayotga qodir emas. "Yadro" atamasi R.Braunga tegishli bo'lib, uni birinchi marta 1833-yilda o'simlik hujayralarini tasvirlash uchun ishlatgan.

Yadro umumiy funksiyalarning ikki guruhini bajaradi. Birinchisi, hujayra avlodlari o'rtasida genetik ma'lumotlarning saqlanishi

bilan bog'liq. Bu funksiyasi: DNK molekulasida shikastlangandan keyin (radiatsiya bilan), DNK molekulasining ko'payishidan (ya'ni, genetik materialning miqdoriy va sifatiy jihatdan ko'payishidan) tiklanishi mumkin bo'lgan tuzatish fermenti yordamida doimiy DNK tuzilishini saqlab turish, genetik materialni qiz hujayralari o'rtasida taqsimlash mitoz bilan; meyoza paytida genetik materialning rekombinatsiyasi. Yadro funksiyalarining ikkinchi guruhi: genetik ma'lumotni amalga oshirish bilan bog'liq, ya'ni u oqsil sintezi uchun moslama yaratishdan iborat. Ushbu funksiyalar barcha turdagi RNK (axborot, transport, ribosomal) sintezini, shuningdek ribosomalarning qurilishini o'z ichiga oladi.

Inson tanasining barcha hujayralari yadrodan iborat bo'lib, yuqori darajada ixtisoslashgan qon hujayralari – qizil qon tanachalari bundan mustasno, ular rivojlanish jarayonida yadrosini yo'qotadilar va yadrosizdir.

Hujayralarning aksariyati bitta yadrodan iborat, ammo ularda 2 yadroli hujayralar (20 % jigar hujayralari binuklear), shuningdek ko'p yadroli (masalan, osteoklastlar – suyak to'qimalari hujayralari) mavjud.

Yadro shakli ko'pincha sharsimon, ammo boshqa shakllarga ham ega bo'lishi mumkin – novda shaklida, loviya shaklidagi, uzuk shaklida. Yadro shakli: 1. hujayraning shakliga bog'liq (cho'zilgan silliq muskul hujayralari cho'zilgan novda shaklidagi yadroga ega), 2. kiritmalar soniga (yog' hujayrasining yadrosi deyarli butun hujayrani egallagan katta yog' tomchisi ta'sirida tekis shaklga ega bo'ladi), 3. organellalarning joylashishiga (monotsitlar yadrosining shakli dukkaksimon chunki u bilan birga o'yiq sentrosomalar joylashgan).

Yadro har doim hujayraning ma'lum bir joyida joylashadi. Masalan, oshqozon, ichakning silindrsimon hujayralarida u bazal holatni egallaydi, yadrolarning hajmi 3-4 mikrometrdan 40 mikrongacha. Har bir hujayra turi yadro va sitoplazma hajmi o'rtasida o'ziga xos doimiy nisbatga ega. Ushbu doimiylik Gertvig indekslari deb ataladi. Ushbu indeksning ahamiyatiga ko'ra, hujayralar yadroga (yuqori Gertvig indeksiga ega) va sitoplazmatik (past Gertvig indeksiga ega) hujayralarga bo'linadi.

Yadro ikki holatda bo'lishi mumkin – mitotik (bo'linish paytida) va interfazada (bo'linishlar o'rtasida). Ikkinchisi metabolik yadro deb ham ataladi, uning funksional holatini ta'kidlaydi.

Tirik interfazali hujayrada yadro optik ravishda bo'sh ko'rinadi, faqat yadrocha ko'zga tashlanadi. Yadroning strings, tirik hujayradagi donalar ko'rinishidagi tuzilishini faqat zarar etkazuvchi moddalar ta'sir qilganda, hujayra paranekrozi deb ataladigan holatga (hayot va o'lim yoqasida turgan) tushganda ko'rish mumkin. Ushbu holatdan hujayra normal hayotga qaytishi yoki o'lishi mumkin. Hujayra nobud bo'lganda yadrodagi quyidagi o'zgarishlarni morfologik jihatdan ajratib ko'rsatish: kariopiknoz (zichlashishi), karioreksis (parchalanishi), kariolizis (erib ketish).

Fiksatsiyalangan va bo'yalgan preparatda: yadro membranasi, xromatin, yadrocha va karioplazma interfaza yadrosining bir qismi sifatida ajralib turadi.

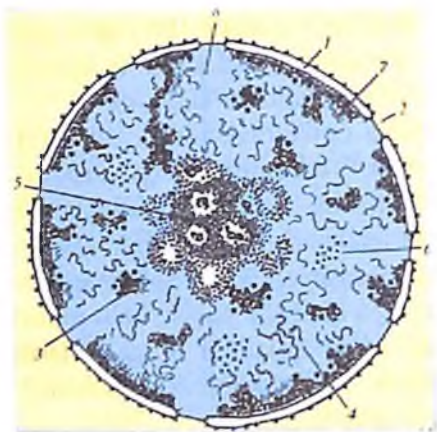
Xromatin xromosomalarning tarkibiy analogidir. Kimyoviy tarkibi jihatidan, bu DNK + giston + RNK oqsillari: 1: 1.3: 0.2. nisbatda. Getero va euxromatin yoki kondensatsiyalangan (nofaol) va dekonensatsiyalangan (faol) xromosoma qismlariga ajratiladi. Geteroxromatin yaxshi bo'yalgan va gistologik preparatda yaxshi ko'rinadi. O'z navbatida, struktur va fakultativ geteroxromatin mavjud.

Yadrocha – bu sharsimon tuzilgan, ko'proq bo'yalgan yadroning tarkibiy qismi. Yadrocha mustaqil tuzilma emas, balki xromosomaning hosilasidir. Yadrocha – bu ribosomal RNK va ribosoma sintezlanadigan joy (RNK-transport, ribosomal, informatsion).

Yadrocha geterogendir – u ultratuzilma darajasidagi tuzilishida 2 ta komponentga ajraladi: granulyar va fibrilyar.

Fibrilyar komponent markazga yaqinroq joylashgan va ribonukleoproteoin iplari, granulyar komponent esa pereferik qismda o'zgartirgan ribosomalar yetiladi.

Karioplazma – bu gialoplazma tomonidan olingan anologiyaga muvofiq yadro tuzilmalari joylashgan yadro qismidir. Yadro matritsasi gistonsiz oqsil xususiyatiga ega bo'lgan fibrillalar tuzilishining kompleksi bilan hosil bo'ladi. (11-rasm)

- 11-rasm.** Hujayra yadrosi
 1-yadro qobig'i (tashqi va ichki membrana).
 2-yadro poralari (tirqishlari).
 3-kondetsatlangan xromatin.
 4-diffuz xromatin.
 5-yadrocha.
 6-granula (donalar).
 7-fibrillalar.
 8-karioplazma.

Yadro qobig'i. Barcha eukariotik hujayralarning yadrolari membrana (nukleolemma) bilan o'ralgan. Yadro membranasini ikki biologik membranadan iborat – tashqi va ichki, kengligi 20-60 nm bo'lgan perinukulyar bo'shliqlar bilan ajratilgan. Membranalarning har biri qalinligi 7-8 nm bo'lib, morfologik jihatdan boshqa hujayra membranalariga o'xshaydi. Shunday qilib, yadro membranasini sitoplazma ostidagi yadro tarkibini ajratib turadigan 2 qavatli ichi bo'sh xaltaga o'xshaydi. Yadro membranasining tashqi membranasini bir qator tuzilish xususiyatlariga ega, bu esa uni endoplazmatik to'rtning membrana tizimiga bog'lash imkonini beradi. Masalan, oz miqdordagi ribosomalar asosan tashqi yadro membranasida joylashgan.

Yadro teshikchalari ikkita yadro membrananing qo'shilishi natijasida hosil bo'ladi, uning ichi bo'sh dumaloq shaklda diametri 80-90 nm, ichini murakkab tuzilishga ega globulyar va fibrillyar strukturalar to'ldiradi. Yadro teshiklari bilan birga bu tuzilmalarni qo'shib yadro teshiklari kompleksi deb ataladi. Yadro teshigi devorini hosil qiluvchi yadro qobig'ida uch qator donachalar joylashadi. Har bir qatori 8 tadan donacha tutadi, diametri 25 nm. Birinchi qator donachalar yadro shirasi tarafida, ikkinchisi sitoplazma tarafida, uchinchi qator donachalar esa teshikning markazida yotadi. Teshikning markazida markaziy granula joylashgan. Donachalardan tarqaluvchi fibrillalar markazda birlashib to'siq hosil qiladi, teshikchalar diafragmasi deyiladi. Yadro teshikchalarining hajmi har bir hujayra uchun doimiydir (11-rasm). Yadro teshikchalarining soni hujayra-

ning funksional aktivligiga bog'liq bo'lib, yadro teshiklari yadro qobig'idagi elektron mikro ko'rinishidir.

Yadro qobig'i bir qancha ahamiyatli vazifalarni bajaradi. Ulardan birinchisi to'siq vazifasi: yadro membranasi yadroni va genetik materialni sitoplazmadan ajratib turadi, yadroga moddalarning erkin kirishi va chiqishini nazorat qiladi. Ikkinchi funksiyasi yadro va sitoplazma o'rtasida makromolekulalarning transporti. Masalan, sitoplazmada sintez qilingan gistonlar va boshqa giston bo'lmagan oqsillar keyinchalik yadroga o'tadi. Moddalarning yadrodan sitoplazmaga o'tishi ham kuzatiladi. Bu asosan yadroda sintez qilinadigan RNK. Yuqori molekulyar massadagi birikmalarni va ribosomalarni yadro membranasiidan transporti yadro teshikchalari orqali amalga oshiriladi.

Yadro qobig'ining asosiy funksiyalaridan biri – yadro ichidagi tartibdir, bu xromosoma materialini interfaza davrida ichki yadro qobig'iga yopishishi natijasida erishiladi. Ma'lumotlarga qaraganda yadro membranasi bilan interfazali xromosomalarning geteroxromatin qismlari bog'liq. Klassik sitologiyada, xromatinning bir qismi yadro periferiyasida joylashganligi ma'lum. Bu periferik xromatin deb nomlanadigan tuzilma yadro membranasiining ichki qavvati bilan bog'liq. Periferik xromatindan tashqari yadro membranasiining ichki qavvati bilan geteroxromatini pritsentromer, telomer va yadrocha qismlari bog'langan, undan tashqari jinsiy xromosamalar va boshqalari. Shunday qilib, har bir xromosoma interfaza davrida dekontensatsiyalashgan va yadro qobig'i bilan bog'liq, geteroxromatin qismi yordamida, yadro bo'shlig'ida fiksatsiyalangan.

Xromatin. Fiksatsiya qilingan va bo'yalgan preparatda interfaza davrida yadroda donachalar ko'rinadi, asosiy bo'yoqlar bilan yaxshi bo'yalgan. Bu yadrodagi tuzilmani dastlab Volter Flemming tomonidan 1881-yilda tasvirlangan va xromatin deb nomlangan (yunoncha “xroma” – rang, bo'yoq).

Xromatin – bu interfaza davrida bo'lgan yadroning asosiy tuzilmasi, har bir hujayra turiga xos bo'lgan yadroning xromatin tasvirini aniqlaydi (11-rasm).

Bu tasvir muxirga o'xshaydi, hujayralarga bir-birini tanishiga yordam beradi. Xromatin bu xromosomaning tarkibiy analogi bo'lib, faqat mitoz vaqtida ko'rish mumkin. Xromatinning kimyoviy tarkibi xromosoma kabi: giston oqsillari bilan o'ralgan DNK

molekulasi. Bundan tashqari, xromatinda oz miqdorda RNK aniqlangan – transkripsiya jarayonidan qolgan xromatinda DNK, oqsil, RNK ning nisbati: 1:1,3:0,2 ga teng.

Morfologlar xromatinning 2 xil turini ajratadilar: geteroxromatin va euxromatin. Birinchisi interfaza davrida kondensatsiyalanadigan xromosoma bo'lagiga javob beradi, u faol bo'lmagan qismi. Bu xromatin yaxshi bo'yaladi, uni faqat gistologik preparatta ko'rish mumkun. Geteroxromatin 2 ga bo'linadi: struktur va fakultativ.

Euxromatin kondensatsiyalanmagan interfazadagi xromosoma qismlariga mos. Bu aktiv xromatin hisoblanadi. U bo'yalmaydi va gistologik preparatda ko'rinmaydi. Mitoz jarayonida euxromatinlar kondensatsiyalanadi va xromosoma tarkibiga kiradi.

Ayrim paytlarda to'liq xromosoma interfaza davrida kondensatsiyalangan holatda qolishi mumkin, ya'ni yumaloq geteroxromatin ko'rinishida. Masalan, ayol organizmining somatik hujayralaridagi X-xromosomaning bittasi embriogenezning boshlang'ich davrida geteroxromatizatsiya bo'ladi va funksiyasini bajarmaydi. Birinchi marotaba bu xromatin M.Barro va L.Bertram tomonidan 1949 yili tasvirlangan va jinsiy xromatin deb nomlangan. Har xil hujayralarda jinsiy xromatinlar har xil turga ega bo'ladi. Masalan, neytofil leykotsitlarda u baraban tayoqchasi shaklida, yadro segmentlarining yuzasiga bo'rtib chiqadi. Og'iz bo'shlig'idagi shilliq qavatining epiteliy hujayrasida jinsiy xromat yarim shar, yumaloq geteroxromatin singari bo'lib, yadro membranasining ichki qavatiga yopishgan holatda ko'rinadi.

Jins xromatinining geteroxromatin X-xromosomaning biri ekanligini birinchi marta ingliz olimi Meri Layon aniqladi, shuning uchun uning nomiga X-xromosomani getroxromatin holatiga o'tishi layonizatsiya deb nomlandi. Jinsiy xromatinning aniqlanishi organizmning jinsini aniqlashda foydalaniladi (akusherlikda, sud tibbiyotda), shuningdek individ kariotipida X-xromosomaning sonini aniqlashda foydalaniladi (u jinsiy xromatining soniga teng +1).

Ultratuzilishiga ko'ra interfaza davridagi xromatinlar qalinligi 20-25 nm bo'lgan elementar xromosoma fibrillalaridan tashkil topgan, ular o'z navbatida qalinligi 10 nm bo'lgan fibrilladan tashkil topgan. Ular asosini marjon shakliga o'xshagan, DNK giston kompleksini tashkil qiladi. Marjonning bir bo'lakchasi nukleosoma deyiladi, u DNK ning juft spirali fragmentidan iborat bo'lib, 146 juft

azot asosidan iborat, 8 ta DNK oksili markazini o'rab turadi. Bundan tashqari elektron mikroskopda xromatin transkripsiya aktivligi hisoblanuvchi yadro tuzilmalari ko'rinadi. Bular qalinligi 3-5 nm bo'lgan perixromatin fibrillalar, diametri 45 nm – perixromatin granularlar, diametri 21-25 nm – interxromatin granularlar.

Xromosomalar. Xromosomalar – zich ipsimon tanachalar, diametri 0.2-2 mkm, odamlarda uzunligi 1.5-10 mkm, asosiy bo'yoqlar bilan yaxshi bo'yaladigan va hujayra yadrosida mitotik bo'linishida yaxshi ko'rinadigan tuzilmadir. V.Valder ularni xromosoma deb nomladi. Xromosomalarni paydo bo'lishi bu hujayra bo'linishining yaqol misoli.

Xromosomalar mitoz tugashi bilan yo'qolmaydi, interfaza davrida ham yadroda mavjud bo'lib, faqatgina dekontdensatsiya hisobiga ko'rinmaydi. Interfazadagi va mitozdagi xromosomalar asosini – dezoksiribonukleoprotein DNP tashkil qiladi. Har bir xromosoma katta DNP molekulasidan tashkil topgan bo'lib, ular mitotik xromosomalarni kichkina tanachalarida joylashgan. DNK molekulasining uzunligi bir necha mikrometrdan bir necha santimetr bo'lishi mumkin. Odam organizmdagi birinchi xromosomasining DNK uzunligi 7 sm atrofida. Odanning bitta hujayrasida joylashgan xromosomadagi DNK uzunligi 170 sm atrofida, massasi 6 g.

Mitotik xromosomadagi katta dezoksiribonukleoprotein molekulasi yon halqalar hosil qiladi. Bu tuzilishdagi xromosomalar 2600 halqadan iborat bo'lib, ularning har biri xromatin fibrilla uzunligi 400 nm (0.4 mkm) bo'lakchasidan iborat, halqalarning jiplashishi xromonema tuzilmasini hosil qiladi. Barcha xromosoma komponentlarini o'zaro ta'siri natijasida xromatin jiplashadi va mitotik xromosoma ko'rinishiga keladi.

Mitotik xromosomalarni morfologik tuzilishini yuqori kondensatsiyalashgan payti, yani metafazada va anafaza boshida o'rganish qulay. Har bir xromosomada toraygan qismi bor – birlamchi tortma (sentromera), u xromosomani ikki yelkaga ajratadi. Akrotsentrik – qisqa, ba'zan yaxshi ko'rinmaydigan ikki yelkali tayoqchasimon xromosomalar. Submetatsentrik – turli uzunlikdagi yelkali L-simon ko'rinishni eslatuvchi xromosomalar. Metatsentrik – teng yelkali xromosomalar. Birlamchi tortmada kinetoxor joylashgan, u mikronaychalar markazi bo'lib, bo'linish dukini hosil qiladi. Ba'zi

bir xromosomalarda ikkilamchi tortma mavjud bo'lib, ular xromosomalarning oxirida joylashadi va xromosoma yo'ldoshi deyiladi. Ikkilamchi tortma yadrocha hosil qiluvchisi ham deyiladi, chunki shu yerdan boshlab interfazada yadrocha hosil bo'ladi. Birlamchi tortma joylashgan xromosoma bo'lakchalari – pritsentromer deyiladi. Yelkalarining oxirgi qismlari – telomer deyiladi.

Har bir o'simlik turi va hayvon organizmi o'ziga xos xromosoma tuzilishi, hajmi, soniga ega. Shu xususiyatlar va xromosomalar to'plami kariatip deyiladi. Odam kariatipida 23 juft xromosomalar bo'lib, 22 jufti – autosoma, yana bir jufti jinsiy xromosomalar. Jinsiy xromosomalar gonosomalar deyiladi, ular X- va Y-xromosomalardan iborat.

Odam xromosomalari o'lchamiga ko'ra 7 guruhga ajratiladi: A, B, C, D, E, F, G. Hujayrada xromosomalar to'plami ploiddik deb ataladi va n-harfi bilan belgilanadi. Somatik hujayralar diploid naborga ega $2n$, jinsiy hujayralar gaploid naborga ega (n). Agar hujayra $3n$ xromosomalar to'plamiga ega bo'lsa triploid, $4n$ – tetraploid deyiladi. Ko'p xromosomalar to'plamiga ega bo'lsa – poliploidiya deyiladi.

Xromosoma morfologiyasini o'rganishdagi yutuqlar maxsus bo'yoqlar qo'llash natijasida erishildi, bu birinchi marotaba T.Kasper tomonidan qo'llanildi. Xromosoma bir xil bo'yalmasligi ma'lum bo'ldi. Bo'yalganda har bir xromosoma takrorlanmas tasvirga ega. Bu xromosom kartalarni tuzishga yordam beradi va genlarni joylashuvini aniqlaydi. Hozirgi vaqtda 200 ta genning xromosomada qanday joylashganligi aniqlangan.

Yadrocha – bu xromosomalarning hosilasi bo'lgan yadroning zich, yumaloq, yaxshi bo'yaladigan qismidir. Yadrocha yumaloq shaklda bo'ladi, o'lchami 1-5 mkm. Yadrocha asosli bo'yoqlar bilan yaxshi bo'yaladi. Bu yadrochada RNK ko'pligi bilan bog'liq, 8 marotaba yadrodan ko'p miqdorda, 2-3 marotaba sitoplazmadan ko'p. Diploid to'plamli hujayralarda yadrocha ikkita bo'ladi.

Yadrocha – xromosomadan hosil bo'lgan, mustaqil bo'lmagan tuzulma. Yadrochada – ribosomal RNK va ribosomalar hosil bo'ladi. Yadrocha qobiqsiz, konturi notekis. Yadrocha kimyoviy tuzilishiga ko'ra ko'plab kislotali oqsillar, RNK va oqsillardan tashkil topgan. Fosfatlar va Ca, K, Mg, Fe, Zn ionlari yadrochada joy-

lashgan. Yadrocha profazada yo'qoladi, telofazada paydo bo'ladi – u va xromosomalar tomonidan hosil bo'ladi.

Submikroskopik tuzilishiga ko'ra yadrocha ikkita asosiy tuzilmalardan iborat: diametri 15-20 nm bo'lgan granuladan va qalinligi 6-8 nm bo'lgan fibrilladan. Granulyar komponent ip ko'rinishida bo'ladi-nukleonema, qalinligi 0.2 mkm. Fibrillyar komponent – bu ribonukleoprotein, yetilmagan ribosomalar, granular – yetilgan ribosomalar subbirligi. Nuleonema halqalari orasida kondensatsiyalashgan xromatinlar joylashgan.

Karioplazma (yadro suyuqligi) – bu yadroning suyuq tarkibiy qismi bo'lib, uning yadrocha, xromatin tuzilmalari uchun mikromuhit hosil qiladi. Bu hujayraning sitoplazmatik qismida gialoplazmaning analogidir. Suv, RNK, ionlar, fermentlar, metabolitlarni o'z ichiga oladi. Yadrodan DNK, RNK, gistonlar va qobiq oqsillarini yo'qolishi natijasida xromatin va qobiqning bo'lmasligiga qaramay yadrocha o'z butunligini saqlaydiyu Elektron mikroskopda yadroda teshikchalar kompleksi, periferik fibrillalar, yadrocha fibrillalari va fibrillalar aniqlandi. Shu kompleks tuzilmalari gistonsiz oqsillardan tashkil topgan yadro oqsili matriks deyiladi. Yadro matriksi tarkibiga oqsil, yadro qobig'i, yadrocha, karioplazma kiradi. Matriks metabolizmida va inerfazadagi yadroda muhim ahamiyatga ega.

HUJAYRA FIZIOLOGIYASI

Odam tanasidagi hujayralar doimiy ravishda juda ko'p omillarga bog'liq. Ushbu omillar bir yoki bir nechta tarkibiy tuzilishga zarar etkazishi mumkin, bu esa funksional buzilishlarga olib keladi. Zararlanish intensivligiga ko'ra hujayraning taqdiri o'zgarishi mumkin. Zarar natijasida o'zgargan hujayralar zarar etkazuvchi omilga moslashadi. Bu omillar tugaganidan keyin tiklanishi yoki qaytarilmas o'zgarishlar natijasida nobud bo'lishi mumkin. O'zini ko'paytirish qobiliyati tiriklikning o'ziga xos xususiyatidir. Ko'p hujayrali organizmdagi hujayralarning ko'payishi ona hujayrani bo'linishi orqali sodir bo'ladi.

HUJAYRA SIKLI

Hujayraning bo'linishidan bo'linishgacha yoki bo'linishdan o'lingacha bo'lgan butun davri hujayra sikli deb ataladi.

Organlar va to'qimalarning hujayralari har xil bo'linish qobiliyatiga ega va shuning uchun har xil hujayra sikliga ega. Hujayra bo'linishidan oldin, interfazada (ikki bo'linish orasidagi davr) xromosoma to'plami ikki baravar ko'payadi. Shundan keyingina hujayra bo'linishi boshlanadi. Bu ikki turga bo'linadi: bilvosita (mitoz) va to'g'ridan-to'g'ri (amitoz). Meyoz mitozning alohida turi.

Interfaza – eng uzun faza bo'lib, butun hujayra siklining 70-90 % egallaydi. U presintetik, sintetik va postintetik davrlardan iborat.

Presintetik davr (G_1) – telofazadan so'ng darhol boshlanadi va 0,5 soatdan bir necha kungacha davom etadi. Bu davrda hujayralar o'sishi boshlanadi, asosan hujayrali oqsillarning to'planishi tufayli, bu RNK miqdorining ko'payishi va hujayraning DNK sinteziga tayyorlanishi bilan bog'liq.

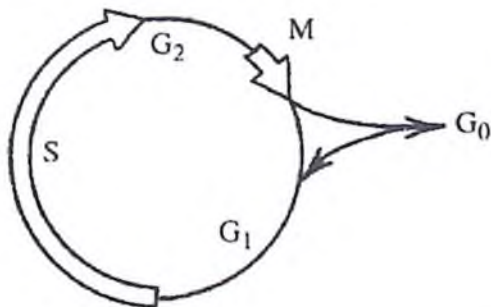
Sintetik davr (S) DNK miqdorining va shunga mos ravishda xromosoma sonining ikki baravar ko'payishi bilan tavsiflanadi. Davrning davomiyligi 6-12 soat. Shu bilan birga, sentriola ikkiga bo'linish jarayoni boshlanadi.

Postintetik davrda (G_2), mitoz o'tishi uchun zarur bo'lgan i-RNK va tubulin oqsillar sintezlanadi. Hujayraning qutblarini aniqlash uchun sentrosomalar ikkiga bo'linadi. Ushbu davr 0,5 dan 1 soatgacha davom etadi (12-rasm).

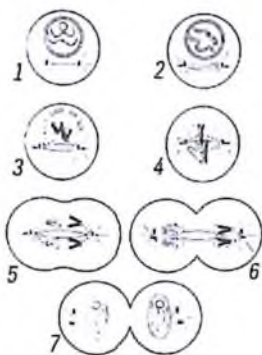
Mitoz – hujayralar ko'payishining universal usuli. Bu jarayonning o'zida 4 faza farq qilinadi: profaza, metafaza, anafaza, telofaza, bunda euxromatin kondensatsiyasi natijasida yadroga xromosomalar ikki marta ko'payadi va ko'rinadi, bo'linish duki hosil bo'ladi, u xromosomalarni hujayraning qarama-qarshi qutblariga tortadi, natijada hujayralar ikkiga bo'linadi (sitotomiya, sitokinez). Mitoz xromosomalar ($2n$) juft (diploid) to'plamiga ega bo'lgan somatik hujayralarning bo'linishi uchun xarakterli (13-rasm).

Profaza xromosomalarning kondensatsiyalanishidan boshlanadi, shu bilan yadrodagi xromatin tuzilmasi yo'qoladi va hujayraning markazida uning o'rnida xromosomalar paydo bo'ladi. Xromatin ko'rinishida bo'lgan xromosomalar qalinlashadi va yo'g'onlashadi, yorug'lik mikroskop ostida birinchi bo'lib zich koptokcha shaklida

ko'rinadi (erta profaza) va keyinchalik bo'sh ko'ptokcha (kechki profaza) ko'rinishida bo'ladi. Hozirgi vaqtda kariolemma parchalanmoqda. 46 ta xromosomaning har birida bir-biriga mahkam o'r-nashgan ikkita xromatid mavjud. Profazada bo'linish duklari hosil bo'ladi: jarayon bir juft sentriolalar (ona va qiz) bitta qutbga, ikkin-chisi qarama-qarshi qutbga o'tganda boshlanadi.

12-rasm. Hujayra sikli. G₁-sintez oldi fazasi, S-sintez fazasi, G₂-sintezdan keyingi faza, M-mitoz, G₀-hayot siklini tugallagan yoki bo'linmaydigan hujayralar.

13-rasm. Mitoz bo'linish.
1,2-profaza.
3,4-metafaza.
5-anafaza.
6,7-telofaza.

Metafaza xromosomalarning kondensatsiyasining maksimal darajasi bilan tavsiflanadi, ular hujayraning ekvatoriga o'tishi bilan boshlanadi. Ushbu jarayon metakinezis deb ataladi. Metafazaning o'rtasida xromosomalar ekvatorial (metafaza) plitani (yon ko'rinish), yoki ona yulduzini (qutbdan ko'rinishni) hosil qiladi. Bundan tashqari, xromosomalarning sentromeralari – markazga, yelkalari – esa periferiyaga qaratilgan. Metafazaning oxirida xromatidlar bo'linishi boshlanadi, faqatgina sentromer sohasi bog'lanib turadi.

Anafazada barcha xromosomalar xromatidlari bir vaqtda sentromera sohasida bir-biri bilan ajralishadi va hujayraning qarama-qarshi qutblari tomon bir-birlaridan sinxron ravishda uzoqlasha boshlaydilar. Anafazada, qiz yulduzi shakllanadi.

Telofaza – mitozning oxirgi bosqichi bo‘lib, unda qizaloq hujayralar yadrolari qayta tiklanadi va asl hujayrani ikkita qiz hujayraga bo‘linishi bilan yakunlanadi. Erta telofazada xromosomalar dekondensatsiyalanib, xromatinga aylanib, hajmi oshadi. Ularning har bir qutbdagi soni ona hujayrasidagi kabi bo‘ladi. Yadrocha paydo bo‘ladi, organellalar qiz hujayralar o‘rtasida taqsimlanadi. O‘z navbatida, telofaza va mitoz sitotomiyada tugaydi – ona hujayrasi ikki qiz hujayraga bo‘linadi. Bu membrananing hujayraga kirib borishi natijasida ro‘y beradi. Mitozning butun jarayoni hujayralar turiga qarab 0,5 dan 2 soatgacha davom etadi. Shu jumladan 20-60 daqiqa profaza, metafaza 2-15 daqiqa, anafaza 2-14 daqiqa, telofaza 9-35 daqiqa davom etadi.

Amitoz – bu yadro interfaza holatida bo‘lgan to‘g‘ridan-to‘g‘ri hujayralar bo‘linishidir. Bunday holda, xromosomalarning kondensatsiyasi bo‘lmaydi va bo‘linish duki hosil bo‘lmaydi. Amitozda yadro bo‘linadi, natijada ikki yoki ko‘p yadroli hujayra paydo bo‘ladi. Ba’zida hujayra sitoplazmasi bo‘linadi. Amitoz tirik organizmning barcha to‘qimalarida kuzatiladi.

14-rasm. Meyoz bo‘linish.

- 1-leptoten.
- 2-zigoten.
- 3-paxiten.
- 4-diploten.
- 5-diakenez.
- 6-metafaza I.
- 7-anafaza I.
- 8-telofaza I.
- 9-interkenez.
- 10- metafaza II.
- 11- anafaza II.
- 12- telofaza II.

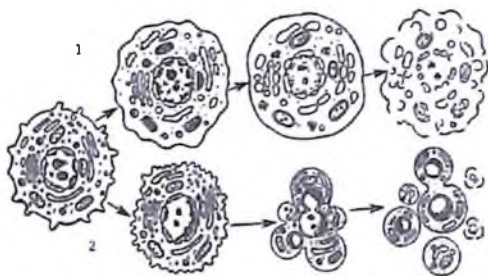
Meyoz – bu hujayralar ko‘payishining o‘ziga xos shakli. Bu yo‘l bilan jinsiy hujayralari hosil bo‘ladi. Meyozda ketma-ket 2 marta bo‘linish natijasida xromosomalarning soni 2 baravar kama-

yadi. Birinchi mitotik bo'linishda gomologik xromosomalar yaqinlashadi (konyugatsiya) va qutublarga har bir gomologik juftdan butun xromosomalar o'tadi. Ikkinchisida xromosomadan xromatidlar ketadi, natijada jinsiy hujayrada gaploid to'plam hosil bo'ladi (14-rasm).

HUJAYRA QARISHI VA O'LIMI

Hayot jarayonida, ma'lum bir yoshga yetganida, hujayralar qariydi va o'ladi. Voyaga etgan organizmning turli to'qimalarida hujayralarning umr ko'rish davomiyligi bir xil emas. Ba'zi bir to'qima hujayralari uzoq umr ko'rmaydi – bir necha daqiqadan (oq qon hujayralari) bir necha kungacha (ichak epitelial hujayralari), ko'p yillar (kardiomiotsitlar va neyronlar). Hujayra o'limi normada, patologik sharoitda ham yuz berishi mumkin. Hujayralar to'qima va organlarning shakllanishi jarayonida, embrion rivojlanishi davomida nobud bo'ladi. Erta ontogenezda, so'nggi yetuklik darajasiga yetmagan ba'zi hujayralar guruhlari, masalan, neyroblastlarda ommaviy o'lim sodir bo'ladi. Voyaga etgan tanada hujayra nobud bo'lishi, hujayra bajaradigan funksiyalar yo'qolganda (masalan, qon eozinofillari degranulyasiyadan so'ng nobud bo'ladi), qarish (apoptoz) tufayli va zararli omillar (nekroz) ta'sirida sodir bo'ladi (15-rasm).

Apoptoz. Fiziologik sharoitda hujayraning qarishi dasturlashtirilgan o'lim bilan yakunlanadi – apoptoz. Apoptoz – bu hujayra ichidagi dastur tomonidan tartibga solinadigan va tashqi omillar tomonidan qo'zg'aladigan, faol, genetik jihatdan boshqariladigan jarayon. Apoptoz odatda insonning turli hujayralarida normada, patologiyada, kattalarda, embrional rivojlanish davrida ham kuzatiladi. Hujayradagi apoptoz bilan quyidagi o'zgarishlar kuzatiladi: hujayraning dastlabki bosqichida uning o'limini ta'minlash uchun zarur bo'lgan fermentlarning sintezi sodir bo'ladi. Apoptozning eng erta namoyon bo'lishi hujayralararo birikishlarning yo'qolishi hisoblanadi. Shundan so'ng yadroning parchalanishi sodir bo'ladi, sitoplazma kondensatsiyalanadi, membrana organellalari avval kengayadi va keyin parchalanadi. Apoptoz oxirida turli o'lchamdagi apoptotik jismlar hosil bo'ladi, ular qo'shni hujayralar tomonidan so'riladi yoki fagotsitlar tomonidan tashiladi. Apoptotik jarayon bir necha daqiqadan bir necha soatgacha davom etadi (o'rtacha 1 dan 3 soatgacha).

15-rasm. Hujayraning tashqi ta'sirga javob reaksiyasi.

1-nekroz.

2-apoptoz.

Apoptoz bilan yallig'lanish reaksiyasi yuzaga kelmaydi. Shuni ta'kidlash kerakki, yetuk organizmdagi apoptoz hujayra gomeostazini – to'qima va organlar tarkibining nisbiy barqarorligini ta'minlaydi va qarish yoki patologiya bilan, tanadagi funksional imkoniyatlarni pasaytirish uchun, organlardagi hujayralar sonini tartibga soladi.

Nekroz – hujayralar, to'qima yoki organlardagi qaytarilmas shikastlanish natijasidagi o'lim. Hujayralarning nobud bo'lishi ma'lum zararli omillar ta'sirida yuzaga keladi: qizib ketish, gipotermiya, kislorod yetishmasligi, qon aylanishining buzilishi, zaharlarning ta'siri, kimyoviy moddalar, mexanik shikastlanish va boshqalar. Nekrozning dastlabki bosqichlarida sitoplazma va alohida organellalar shishadi, ayniqsa mitoxondriya, endoplazmatik to'rsisternalari kengayadi. Shu bilan birga, lizosomalar soni ko'payadi, yog' va pigment qo'shilishlari to'planib, hujayra membranalarining o'tkazuvchanligi oshadi. Gialoplazmada Ca^{2+} konsentratsiyasi oshadi, bu membrana fosfolipidlarining yo'q qilinishiga va membranalarning shikastlanishiga olib keladi. Nekrozning kech bosqichlarida, hujayra tuzilishini buzadigan fermentlar lizosomalardan ajralib chiqadi. Nekroz bilan yadroda quyidagi o'zgarishlar seziladi: u bujmayadi va qalinlashadi (kariopiknoz), so'ngra geteroxromatin qismlarga bo'linadi, bu hodisa karioreksis deb ataladi. Kariolizis orqali yadroda o'zgarishlar tugallanadi, bu yadroning yakuniy yo'q qilinishi – uning erishi. Keyinchalik, nekroz jarayonida hujayra membranalari parchalanadi va u parchalanadi. Parchalanish mahsulotlari hujayralararo bo'shliqqa kiradi va leykotsitlar va macrofaglar tomonidan fagotsitlanadi. Hujayraning yakuniy yo'q qilinishi, hujayralarning parchalanishi natijasida hosil bo'lgan yallig'lanish jarayoni bilan birga keladi.

V-BOB. ODAM EMBRIOLOGIYASI ASOSLARI

Odam embrogenezining bosqichlari

Progenez. Urug'lanish. Maydalanish. Gastrulyasiya.

Embriologiya (yunoncha – embrion – pusht, logos – ta'lim) – embrionning rivojlanish qonuniyatlarini o'rganuvchi fan. Embriologiya ko'p qirrali fan bo'lib, uning xilma xil yo'nalishlari mavjud. Umumiy embriologiya barcha xordali va umurtqali hayvonlar uchun xos bo'lgan rivojlanish qonuniyatlarini, qiyosiy embriologiya evolyusiyaning turli bosqichlaridagi organizmlarning taraqqiyotini taqqoslagan holda, veterinar embriologiya uy hayvonlarining embrional rivojlanishini o'rganadi. Embriologiya yo'nalishlari ichida odam embriologiyasi, uni ko'pincha tibbiyot embriologiyasi deb ham ataladi va alohida o'rin tutadi.

Tibbiyot embriologiyasi odam embrionning rivojlanish qonuniyatlarini o'rganadi. Asosiy e'tibor embrional manbalar va to'qimalar rivojlanishining qonuniyatlariga, ona-platsenta-homila tizimining metabolik va funksional xususiyatlariga va odam rivojlanishining qaltis davrlariga qaratiladi. Bularning barchasi tibbiy amaliyot uchun katta ahamiyatga ega.

Odam embriologiyasini bilish barcha shifokorlar, ayniqsa akusherlik va pediatriya sohalarida ishlaydigan shifokorlar uchun juda muhim. Bu ona-homila tizimidagi kasalliklarni tashxislashda, bola tug'ilganidan keyingi rivojlanish nuqsonlari va kasalliklar sabablarini aniqlashda yordam beradi.

Bugungi kunda odam embriologiyasi haqidagi bilimlardan bepushtlikning sabablarini aniqlash va bartaraf etish, homilaning fetal a'zolarini transplantatsiya qilish va kontratseptivlarni ishlab chiqishda foydalaniladi. Xususan, tuxum hujayrani yetishtirish, ekstrakorporal (organizmdan tashqarida, sun'iy) urug'lantirish va hosil bo'lgan blastotsistani bachadonga joylashtirish muammolari dolzarb bo'lib qolmoqda.

Odamning embrional rivojlanish jarayoni uzoq evolyusiya natijasidir va muayyan darajada hayvonot dunyosi boshqa vakillari-ning rivojlanish xususiyatlarini o'zida aks ettiradi. Shuning uchun odam taraqqiyotining ba'zi dastlabki bosqichlari ancha past dara-

jada rivojlangan xordali hayvonlarning embriogenez bosqichlariga o'xshab ketadi. Embriogenez – urug'lanishdan to homila tug'ilgun-gacha, tuxum qo'yuvchi hayvonlarda esa, to tuxumdan chiqqunigacha bo'lgan davrdir.

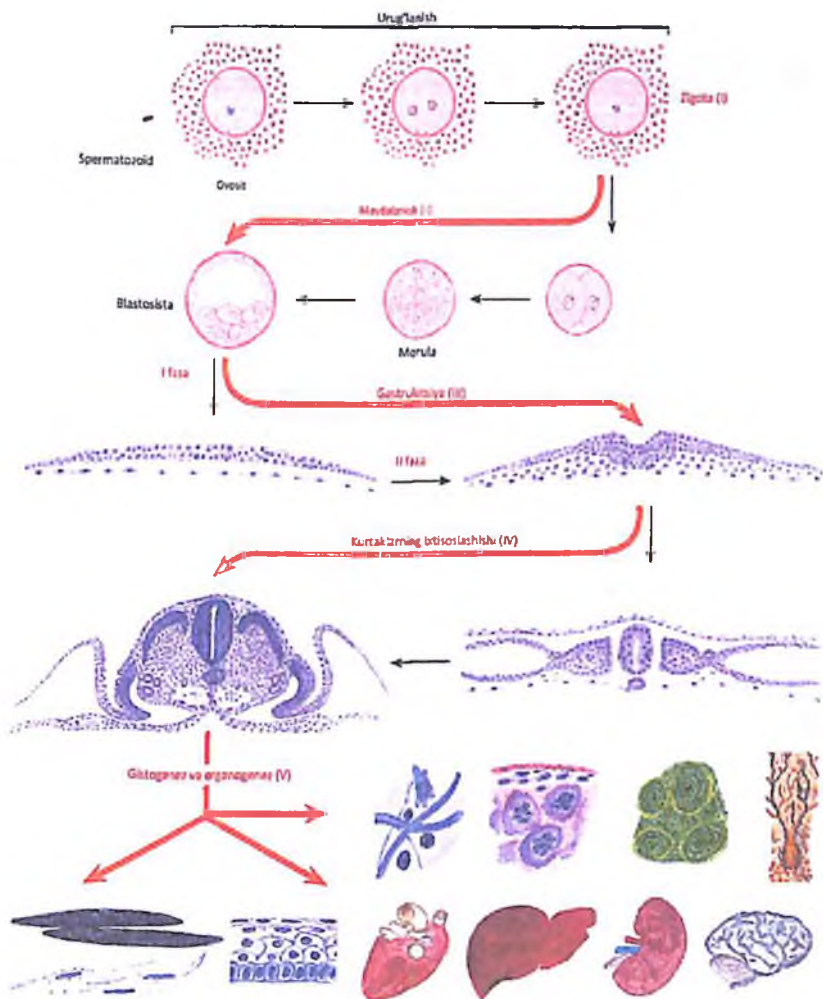
Odam embriogenezi – uning ontogenezi bir qismi bo'lib, quyidagi asosiy bosqichlarni o'z ichiga oladi: I-urug'lanish va zigotaning shakllanishi; II-maydalanish va blastulani (blastotsista) hosil bo'lishi; III-gastrulyasiya – embrion varaqlarining (ekto-, ento-, mezoderma) hosil bo'lishi; IV-neyrulyasiya, o'q a'zolari kompleksini shakllanishi va embrional kurtaklarning ixtisoslanishi; V-embriion va embriondan tashqari a'zolarining gistogenez va organogenezi.

Embriogenez progenez va ilk postembrional davr bilan chambarchas bog'langan. Shunday qilib, to'qimalarning rivojlanishi embrional davrda boshlanadi (embrional gistogenez) va bola tug'ilgandan so'ng davom etadi (postembrional gistogenez). Progenez (yoki gametogenez) – bu jinsiy hujayralar, ya'ni tuxum hujayra va spermatozoidlarning rivojlanish davri. U ayollarda tuxumdonda, erkaklarda urug'donda kechadi. Progenezda meyozi bo'linish natijasida rivojlangan jinsiy hujayralarda xromosomalarni gaploid to'plami yuzaga keladi.

Odamning embrional rivojlanishi o'rtacha 280 kun (38-40 hafta) davom etadi. Odatda prenatal rivojlanishning uch bosqichi tafovut qilinadi: boshlang'ich yoki konseptus davri (1-2 hafta), pusht yoki embrion davri (3-8 hafta), homila davri (rivojlanishning 9-chi haftasidan bola tug'ilguniga qadar). Embrional davrning oxiriga kelib to'qima va a'zolarining asosiy embrional kurtaklari shakllanadi (16-rasm).

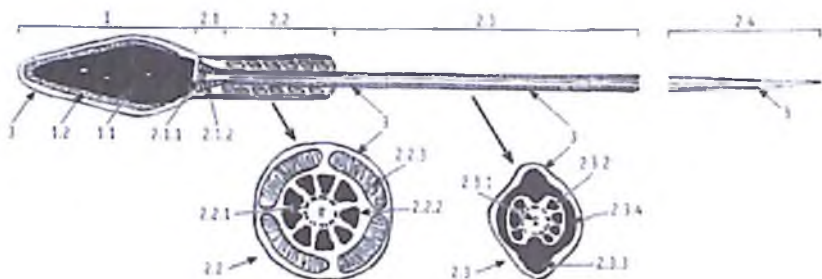
JINSIY HUYAYRALAR

Spermatozoid tuzilishi. Spermatozoid uzunligi 60-70 mkm bo'lib, bosh va dum qismlaridan iborat. Bosh qismida yadro va uni g'ilofcha shaklida qoplab turuvchi akrosoma joylashgan. Akrosoma o'zida turli xil gidrolitik (gialuronidaza, proteazalar, tripsin va unga o'xshash) fermentlar tutib, ular urug'lanish jarayonidagi akrosomal reaksiyada o'ta muhim ahamiyatga ega. Yadro zich gomogen holda bo'lib, u xromosomalarning gaploid to'plamini saqlaydi.

16-rasm. Embriogenezning asosiy bosqichlari.

I - urug'lanish va zigotaning shakllanishi; II - maydalanish va blastotsista (blastotsistani) hosil bo'lishi; III - gastrulyasiya - embrion varaqlarining (ekto-, ento-, mezoderma) hosil bo'lishi; IV - neyryulyasiya, o'q a'zolari kompleksini shakllanishi va embrional kurtaklarning ixtisoslanishi; V - embrion va embriondan tashqari a'zolarining gistogenezi va organogenezi.

17-rasm. Erkaklar jinsiy hujayrasi - spermatozoidning tuzilishi (sxema).

Yuqorida-bo'ylama kesim, pastda - oraliq (2.2) va dum (2.3) sohasidagi ko'ndalang kesimlar. 1-boshcha. 1.1-yadro. 1.2- akrosoma. 2-dum qismi. 2.1-bog'lovchi bo'lim. 2.1.1- proksimal sentriola. 2.1.2- chiziqli ustunlar. 2.2 - oraliq bo'lim. 2.2.1- aksonema. 2.2.2 - tashqi zich tolalar. 2.2.3 - mitoxondriyalar. 2.3 - asosiy bo'lim. 2.3.1 - aksonema. 2.3.2- zich tolalar. 2.3.3 - bo'ylama ustunlar. 2.3.4 - qovurg'alar. 2.4 - terminal bo'lim. 3-plazmolemma.

Spermatozoidning boshchasi yupqa sitoplazma bilan o'ralgan. Uni qoplab turuvchi plazmolemma glikoziltransferaza fermentini saqlaydi, bu ferment spermatozoidning tuxum hujayra retseptorlari bilan birikishini ta'minlovchi retseptorning asosini tashkil qiladi. Dum qismi quyidagi bo'limlardan iborat: 1. bo'yin; 2. oraliq; 3. asosiy; 4. terminal. Bo'yin bo'limi proksimal sentriola va distal sentriolaning proksimal halqasi orasida joylashgan. Spermatozoidning bo'yin qismida, yadroning orqa qutbi sohasida joylashgan proksimal sentriola urug'lanish paytida tuxum hujayraga o'tadi va urug'langan tuxum hujayraning yoki zigotaning bo'linishida ishtirok etadi. Oraliq bo'limi distal sentriolaning ikkita halqasi orasida joylashgan. Bu yerda spiralsimon yo'nalgan mitoxondriyalar mavjud. Mitoxondriyalar energiya ajratib, spermatozoidning harakatini ta'minlaydi. Asosiy bo'lim oraliq qismdan davom etib, yupqa parda bilan qoplangan va keskin chegarasiz terminal bo'limga o'tadi. Spermatozoid ustki tomondan glikokaliks bilan qoplangan. Xivchinning asosidan 9 juft periferik va 1 juft markaziy mikronaychalardan iborat o'q ip (aksonema) o'tadi. O'q ip kiprikchalarning aksonemasiga o'xshash bo'lib, klassik tuzilishga ega. Dumchanning asosi faqatgina o'q iplardan va dumchanning oxirgi bo'limi esa juda ingichka o'q ipdan tashkil topgan. Oxirgi bo'limning o'q ipi tashqi tomondan faqatgina

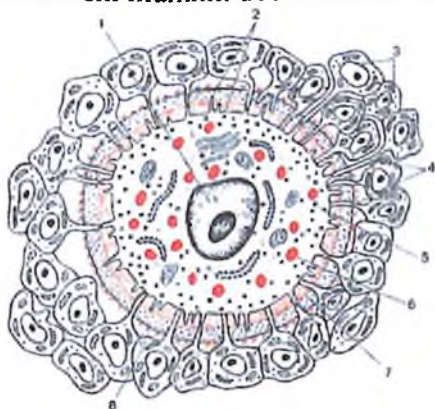
plazmolemma bilan o'ralgan. Xivchin aksonemalari mikronaychalarida dinein oqsili bo'lib, u tubulin bilan birga xivchinning qanchinsimon harakat qilishini ta'minlaydi. Dinein ATF azalar sinfiga kiruvchi ATF kimyoviy energiyasini mexanik energiyaga aylantirish imkonini beruvchi fermentdir. Agar mikronaychada dinein fermenti bo'lmasa, spermatozoidlar harakatlanish qobiliyatini yo'qotadi va bu erkaklardagi bepushtlikning sabablaridan biri hisoblanadi. Amaliyotda spermogrammani, ya'ni spermatozoidlarning miqdor va sifat ko'rsatkichlarini aniqlash muhim ahamiyatga ega (17-rasm). Erkaklarda bir marta ajraladigan shahvat (eyakulyat) 3 ml atrofida bo'ladi. Unda 250-350 million atrofida spermatozoidlar joylashgan: shundan 60 % - to'liq yetilgan, 2 % - yetilmagan (spermatidlar) va 30 % atipik (katta boshchali, kichik boshchali, noto'g'ri shaklli boshcha tutuvchi, noto'g'ri shaklli xivchinli, ikki xivchinli, ikki boshchali va h.k.). Atipik spermatozoidlar turli kasalliklarda, giyohvandlikda, surunkali alkogolizmida ko'p uchraydi. Jahon sog'liqni saqlash tashkiloti normativlariga ko'ra 1 ml eyakulyatda 20-200 million spermatozoidlar, shulardan normal spermatozoidlar 60 % dan kam, atipiklari – 30 % dan ko'p, tiriklari – 75 % dan kam, harakatchanlari – 50 % dan kam, yetilmaganlari (spermatidlar, spermatotsitlar) – 2 % dan ko'p bo'lmasligi lozim. Spermatozoid yadrosida 22 autosoma va 1 jinsiy X- yoki Y-xromosoma joylashgan. X-xromosoma yirikroq bo'ladi, shuning uchun X-xromosoma tutuvchi spermatozoidlarning harakatchanligi nisbatan pastroq degan taxminlar bor. Barcha spermatozoidlarning yarmi Y xromosoma, qolgan yarmi esa X jinsiy xromosoma saqlaydi deb hisoblanadi.

Spermatozoidlar suyuqlikda minutiga 2-3 mm tezlikda harakat qiladi. Ularning harakat yo'nalishi ijobiy xemotaksis (tuxum hujayra ishlab chiqaruvchi kimyoviy moddalar – xemoatraktantlar tomoniga qarab) va reotaksis (tuxum yo'llaridan oqib keluvchi suyulikka qarama-qarshi yo'nalishda) bilan bog'liq. Ayol qiniga tushgan spermiylarni 30-60 minutdan so'ng bachadon bo'shlig'ida, 1,5-2 soatdan keyin esa bachadon naylarining ampula qismida (urug'lanish joyida) ko'rish mumkin. Kislotali muhitda ular harakatchanlik qobiliyatini tez yo'qotadi. Spermatozoidlarning urug'lantirish qobiliyati ayollar jinsiy yo'llarida 2 sutkagacha saqlanadi, yashash muddati esa 5 kungacha bo'ladi.

Tuxum hujayraning tuzilishi. Tuxum hujayra (ovotsit, ovum-tuxum) dumaloq shaklga ega. Balogʻat yoshidagi ayolda har 26-28 kun ichida 1 ta tuxum hujayra yetiladi. Kam hollarda 2 va undan ortiq hujayra yetilishi mumkin. Tuxum hujayraning tuxumdondan chiqishi ovulyasiya deyiladi va bu jarayon asosan (LG) lyotropin gormoni taʼsirida kechadi. Yetilgan follikula yorilganda tuxumdondan qorin boʻshligʻiga ikkinchi tartibli ovotsit chiqariladi. U faqat urugʻlanish sodir boʻlgandagina meyoznning ikkinchi boʻlinishini tugatib, yetuk ovotsitga aylanadi. Ovotsit mustaqil harakatlana olmaydi, shuning uchun ovulyasiyadan oldin bachadon naychasining kengaygan qismi tuxumdondan ovulyasiya boʻladigan yuzasiga kelib, uni qoplab oladi. Bu ovotsitning toʻppa toʻgʻri bachadon nayiga tushishini taʼminlaydi. Uning nay boʻylab bachadon tomonga harakati nay mushaklarining peristaltik qisqarishi va epiteliy hujayralaridagi kiprikchalarning tebranishi yuzaga keltirgan suyuqlik oqimi hisobiga boʻladi. Bachadon nayidagi ovotsit uch qobiq bilan oʻralgan. Tashqi tomondan uni follikulyar hujayralar oʻrab turadi, bu qavat nurlil toj (korona radiata) deb ataladi. Oʻrta qavati tuxum hujayraning rivojlanish davrida glyukoproteinlarning sintezi va sekretsiyasi natijasida hosil boʻlib, shaffof yoki yaltiroq qavat (zona pellucida) deyiladi. Va nihoyat, eng ichki qavatni bevosita ovotsitning plazmolemmasi tashkil etadi. Nurlil toj follikulyar hujayralari tuxum hujayra uchun oziqlantirish va himoya vazifasini oʻtaydi. Ularning oʻsintalari yaltiroq qavatdan oʻtib, plazmolemmaga tegib turadi, lekin sitoplazmasiga kirmaydi. Oʻz navbatida plazmolemmaning oʻsintalari ham ularning orasiga kirib turadi. Yaltiroq qavat (zona pellucida, Zp) glikoproteinlar va glikozaaminoglikanlardan tashkil topgan nozik filamentlar toʻridan iborat. Aynan shu qavatda tuxum hujayraning glikoprotein retseptorlari Zp₁, Zp₂ va Zp₃ joylashgan boʻladi. Zp₃ spermatozoidlarning asosiy retseptoridir, Zp₂ esa gametalarni qoʻshimcha birikishini taʼminlovchi ikkilanchi retseptor hisoblanadi. Zp₁ Zp₂ ni Zp₃ bilan bogʻlanishini taʼminlaydi. Zp₃ retseptorlar hayvon turlari boʻyicha yuqori spetsifiklikka ega. Spermatozoidlarning retseptorlari ana shu oqsillar bilan mos kelgandagina akrosomal reaksiya boshlanadi va urugʻlanish roʻy beradi. Masalan, choʻchqaning spermatozoidlari bilan itning tuxum hujayrasini urugʻlantirish mumkin emas, chunki ularning retseptorlari bir biriga toʻgʻri kelmaydi.

Ayol hayotining farzand ko'rihi mumkin bo'lgan butun (fertillik davri, balog'at yoshidan to klimaxgacha) davri mobaynida o'rta hisobda 300-450 tuxum hujayrasi yetilishi mumkin. Tuxum hujayralar ulardagi sariqlik moddasining (ozuqa yoki trofik kiritmalarning) miqdori va sitoplazmada joylashganligiga qarab tasnif qilinadi. Sariqlik miqdori ko'p va u sitoplazmaning bir qutbida joylashgan bo'lsa, bunday ovotsitlar politeletsital (poli - ko'p) hisoblanadi. Politeletsital ovotsitlar tuxum qo'yuvchi hayvonlarda (masalan, qushlarda) bo'ladi, chunki ularda embrion taraqqiyoti mustaqil kechadi. Shu tufayli oziq moddalarning katta zahirasi bo'lishi juda muhim. Odam embrioni esa asosan ona organizmi orqali oziqlanadi, demak bunday katta zahiraga ehtiyoj yo'q. Odam tuxum hujayrasi oligo va ikkilanchi izoletsital bo'ladi, ya'ni tuxum sariqligi kam miqdorda va hujayra sitoplazmasida bir tekisda tarqalgan.

Tuxum hujayra diametri 130 mkm kattalikda bo'ladi. Hujayra sitoplazmasida sariqlik tanachalari tarqoq holda bo'ladi. Yetuk tuxum hujayra sitoplazmasida hujayra markazi yo'q, lekin mitoxondriyalar, donador endoplazmatik to'r va Golji kompleksi yaxshi rivojlangan. Sitoplazmaning periferik qismida, plazmolemmaning ostida Golji kompleksida hosil bo'lgan maxsus lizosomalar kortikal donachalar joylashadi. Kortikal donachalar urug'lanish davrida urug'lanish qobig'ini hosil qilishda ishtirok etadi. Samarador urug'lanish uchun tuxum hujayra ovulyasiyadan keyin bir kun ichida spermatozoid bilan uchrashishi kerak. Amaliyotdan kelib chiqqan holda, ovulyasiyalangan tuxum hujayra besh kun davomida urug'lantirilishi mumkin deb baholanadi (18-rasm).

18-rasm. Tuxum hujayraning tuzulishi.

- 1- yadro. 2- plazmolemma. 3- follikulyar epiteliy. 4- nurlil toj.
5- kortikal donachalar. 6 - sariqlik kiritmalari. 7 - shaffof yoki yaltiroq qavat. 8 - glikoprotein retseptori.

Urug'lanish jarayonida erkak va ayol jinsiy hujayralari qo'shiladi va natijada yangi, diploid xromosomalar to'plamga ega bir hujayrali organizm zigota hosil bo'ladi. Urug'lanish uchun eng kamida ayol qiniga tushgan har 1 ml spermada eng kamida 20 mln (20-150 mln) spermatozoid bo'lishi kerak. Biroq ularning miqdori to'bachadon nayiga yetib kelgunicha sezilarli darajada kamayadi. Spermatozoidning urug'lantirish qobiliyati 2 sutkagacha saqlanadi. Shartli ravishda urug'lanishning distant, kontakt va penetratsiya bosqichlari ajratiladi.

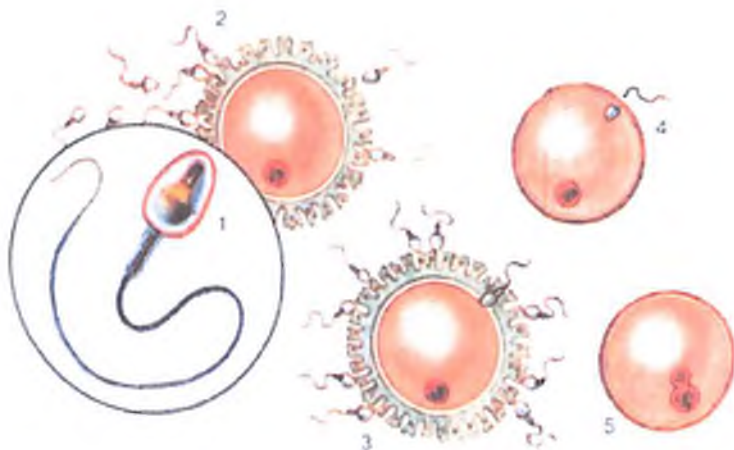
Distant ta'sir qilish bosqichida spermatozoidlarning yo'naltirilgan harakati va ularning faollashuvi ro'y beradi. Bu jarayonda tuxum hujayra va bachadon naylarida ishlab chiqariladigan biologik faol moddalar muhim rol o'ynaydi. Tuxum hujayra va nurli toj follikulyar hujayralari tomonidan xemoattractantlar sintezlanadi, so'ngra ular yorilgan follikulaning follikulyar suyuqligi tarkibida bachadon nayiga kiradi. Ushbu moddalar spermatozoidlarni o'ziga jalb qiladi va ularning tuxum hujayra tomon yo'naltirilgan harakatini ijobiy xemotaksisni ta'minlaydi. Spermatozoidlarning tuxum hujayra tomon harakat qilishida reotaksis, ya'ni ularning naylardagi suyuqlik oqimiga qarama-qarshi harakat qilishi ham muhim rol o'ynaydi. Spermatozoidlarning bachadonda va uning naylarida bo'ladigan muhim o'zgarishlaridan biri ularning faollashuvidir. Qinga tushgan spermatozoidlar hali urug'lantirish qobiliyatiga ega bo'lmaydi, chunki ularning retseptorlari sperma plazmasining oqsillari bilan qoplangan, harakatchanligi esa chegaralangan bo'ladi. Spermatozoidlar bachadon va bachadon nayida shilliq sekret ta'sirida va ishqoriy muhitda glikokaliksda qosil qobig'ini yo'qotadi. Natijada ularning retseptorlari ochiladi, spermiylar faollashib, harakatchanligi oshadi. Naylarda shilliq sekret ishlab chiqarish sariq tananing progesteroni ta'sirida kuchayadi. Spermatozoidlarning harakatchan bo'lib, urug'lantirish qobiliyatini olish jarayoni kapatsitatsiya deyiladi. Kapatsitatsiyadan so'ng spermatozoidlar boshchasidagi retseptorlarning tuxum hujayra retseptorlari bilan birikishi hamda akrosomal reaksiyaning ro'y berishi engillashadi. Kapatsitatsiyaning samarador bo'lishi uchun spermatozoid ayollar jinsiy yo'llarida taxminan 7 soatga bo'lishi kerak.

Kontakt ta'sir qilish bosqichida spermatozoid va tuxum hujayra bir-biriga juda yaqinlashib keladi. Urug'lanish boshlanishi uchun

spermatozoid uchta to'siqni, ya'ni follikulyar hujayralarning bir necha qatlamidan iborat nurli tojni, yaltiroq qavatni va nihoyat, tuxum hujayraning plazmatik membranasini yengib o'tishi kerak. Spermatozoid siyrak joylashgan nurli toj follikulyar hujayralari orasidan osongina o'tib, yaltiroq qavatga yetib boradi. Bu bosqichda ko'p spermatozoidlar tuxum hujayraga intilganlarida tuxum hujayra o'z o'qi atrofida aylanma harakatga keladi, o'rta hisobda bir minutda 4 marta aylanadi va bu harakat 12 soatcha davom etadi. Spermatozoid yaltiroq qavatga yetib borganda uning retseptorlari tuxum hujayraning Zp_3 retseptorlari bilan bog'lanishi natijasida akrosomal reaksiya boshlanadi. Bu reaksiya akrosoma membranasining spermatozoid plazmolemmasi bilan qo'shilishi va akrosomal gidrolitik fermentlarining (tripsin, gialuronidaza, proteaza) ekzotsitoz yo'li bilan tashqariga chiqishidan iborat. Bu fermentlar yaltiroq qavatni parchalaydi va tuxum hujayra plazmolemmasida spermatozoid kirishi uchun kanal hosil qiladi. Akrosomal reaksiya faqatgina spermatozoidning lektinsimon retseptorlari va yaltiroq qavatning Zp_3 retseptorlari bir-biriga mos kelgan taqdiridagina boshlanadi, aks holda urug'lanish bo'lmaydi. Nurli toj follikulyar hujayralari birbirilari bilan yopishib, konglomerat hosil qiladi va bachadon nayining kiprikli hujayralari yordamida bachadonga chiqarib yuboriladi.

Penetratsiya bosqichida spermatozoidning tuxum hujayra ichiga kirishi sodir bo'ladi. Akrosomal reaksiya natijasida yaltiroq qavatda spermatozoid o'tishi uchun tor kanal hosil bo'ladi. Shu kanal orqali spermatozoid va tuxum hujayra plazmolemmalari bir-biriga tegadi va birlashadi. Natijada ikkala hujayraning sitoplazmasi birlashadi (plazmogamiya) va spermatozoidning bosh, bo'yin va oraliq qismlari tuzilmalari (sentrosoma, mitoxondriyalar) tuxum hujayra ichiga o'tadi. Urug'lanish tuxum hujayrani faollashtiradi, sitoplazmada Ca^{2+} konsentratsiyasi oshadi, bu esa meyoznning ikkinchi bo'linishi uchun signal bo'ladi. Urug'langan ikkinchi tartibli ovotsit ikkinchi bo'linishning metafazasidan so'ng gaploid yetuk tuxum hujayra va ikkinchi reduksion (qutbli) tanachani shakllanishi bilan meyozni tugatadi. Odamda va boshqa sut emizuvchilarda monospermiya, ya'ni faqat bitta spermatozoidning tuxum hujayraga kirishi kuzatiladi. Urug'lanish ro'y bergan zahotiy oq tuxum hujayraning atrofida maxsus urug'lanish qobig'i hosil bo'lib, u boshqa spermiylarning kirishiga (polispermiyaga) to'sqinlik qiladi. Bu qobiqning

hosil bo'lishi tuxum hujayraning kortikal reaksiyasi bilan bog'liq. Tuxum hujayradagi plazmolemma ostida joylashgan mayda lizosomalarga o'xshash kortikal donachalar mavjud. Ular turli fermentlarni, jumladan, turli xil gidrolazalarni o'z ichiga oladi. Spermatozoid tuxum hujayra ichiga kirganidan so'ng darhol kortikal reaksiya boshlanadi ya'ni, kortikal donachalarning mahsuloti ekzotsitoz yo'li bilan plazmolemma bilan yaltiroq qavat orasidagi perivitellin bo'shliqqa chiqariladi. Sitozolda Ca^{2+} konsentratsiyasini ortishi kortikal reaksiyaga signal hisoblanadi. Kortikal donachalar fermentlarining ta'siri ostida Zp_2 ning proteolizi va spermatozoid Zp_3 retseptorlarining tubdan o'zgarishi (modifikatsiyasi) amalga oshadi. O'zgarangan molekularlar boshqa spermatozoidlar retseptorlari bilan bog'lanish qobiliyatini yo'qotadi. Shu yo'l bilan polispermiyaning oldi olinadi. Yaltiroq qavatning urug'lanish qobig'iga aylanishida ovotsit ishlab chiqargan glikoproteinlar va glikozaminlar ham muhim o'rin tutadi. Ular urug'lanish qobig'ini mustahkamlaydi va uning barqarorligini ta'minlaydi. Stabil holatda bo'lgan urug'lanish qobig'i bachadon nayi orqali o'tayotgan konseptusni himoya qiladi. Urug'lanish qobig'isiz zigotani maydalanishi mumkin emas (19-rasm).

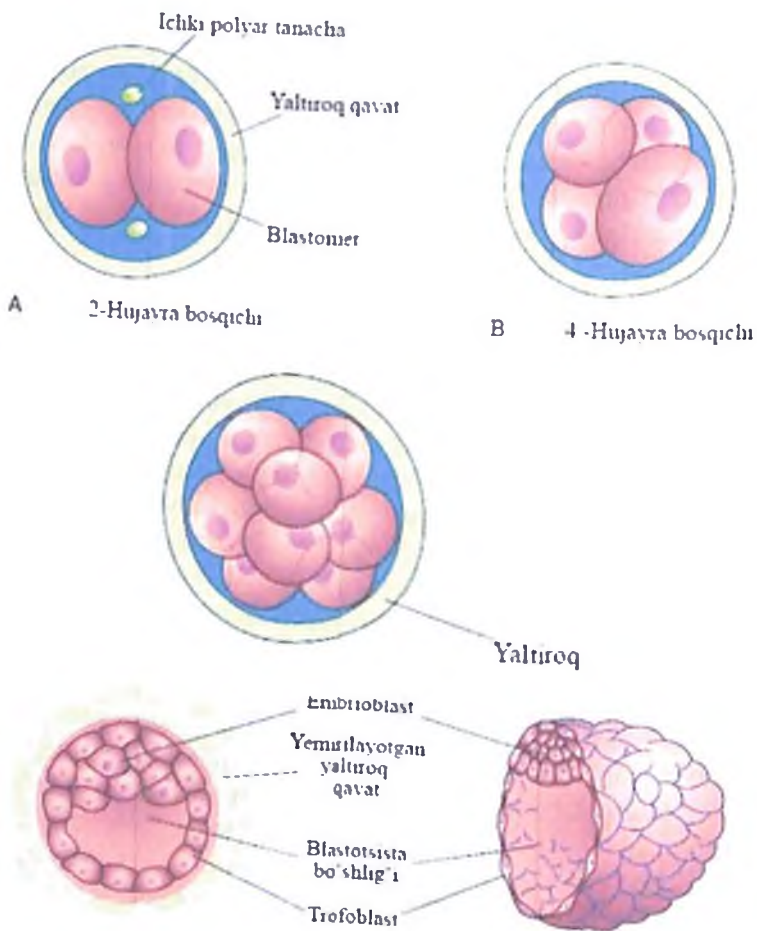

19-rasm. Spermatozoidlarning tuxum hujayra ichiga kirishi (sxema).
 1-spermatozoid. 2-kontakt bosqich. 3-akrosomal reaksiya. 4-penetratsiya bosqichi. 5-zigotaning hosil bo'lishi.

Spermatozoid tuxum hujayrasi ichida 180 gradusga buriladi, bunda spermatozoidning hujayra markazi tuxum hujayra o'rtasida ikki yadro orasida turib qoladi. Undan bo'linish dukchasi hosil bo'ladi. Spermatozoid va tuxum hujayralari yadrolari shishadi, va ular pronukleuslar deb nomlanadi. Pronukleuslar yaqinlashib qo'shiladi va sinkarion hosil bo'ladi. 23 ta ota va 23 ta ona xromosomalar qo'shiladi va xromosomalar soni 46 bo'ladi. Bu hujayra o'zida ota va ona genlarini tutgan bo'lib, tuxum hujayradan tubdan farq qiladi va zigota deb ataladi. Spermatozoidlar yadro materiali va mitoxondriyalardan tashqari zigotaga sentriolalar ham olib kiradi. Natijada zigota bo'linish qobiliyatiga ega bo'ladi.

Maydalanish – bu zigotaning ketma-ket mitotik yo'l bilan mayda blastomerlarga (blastos-kurtak, meros-qism) bo'linishidir. Maydalanish odatdagi hujayra siklidan G_1 va G_2 bosqichlari yo'qligi va DNK sintezi sodir bo'ladigan juda qisqa sintetik S-fazasi bilan farqlanadi. Shu tufayli maydalanishda blastomerlar o'smaydi. Maydalanishning bo'linishlari orasidagi interval taxminan 12-24 soat. Maydalanish paytida hujayralar o'lchami kichrayadi, shu sababli blastotsistaning (konseptusning) diametri 100 mkmdan oshmaydi. Blastotsista bosqichida maydalanish to'xtaydi va hujayralar oddiy hujayra siklini tiklaydi. Odamda to'liq asinxron, notekis maydalanish yuz beradi. Birinchi bo'linish urug'lanishdan chamasi 30 soatlardan so'ng bo'ladi. Natijada ikkita: mayda "oqish" va yirik "qoramtir" blastomerlar hosil bo'ladi (20-rasm). Oqish blastomerlar tezroq bo'linadilar va ulardan embrionni oziqlantiruvchi trofoblast, qoramtir blastomerlardan esa embrion va uning muvaqqat a'zolari kurtaklarini beruvchi embrioblast hosil bo'ladi. Blastomerlarning soni ortib borishi bilan konseptus bachadon nayi bo'ylab harakat qiladi va uchinchi kuniga kelib morula bosqichiga o'tadi. Morula maydalanishning bir necha bo'linishlaridan hosil bo'lgan hujayralar guruhi bo'lib, urug'lanish qobig'i (sobiq yaltiroq qavat) ichida joylashgan. Morulaning markazida joylashgan embrioblastlar tirqishsimon kontaktlar hosil qiladi. Aynan mana shu hujayralardan embrion tanasi rivojlanadi. Morulaning periferik hujayralari trofoblastlar zich kontaktlar bilan bog'langan bo'lib ular morula ichki muhitini ajratib turuvchi to'siqni hosil qiladi. Blastotsista urug'lanishdan keyingi to'rtinchi kunda morulada blastotsel (suyuqlik bilan to'lgan bo'shliq) paydo bo'lishi bilan hosil bo'ladi. Blastotselning hajmi

ortib boradi va konseptus pufak (blastotsista) shaklini oladi. Blastotsistani tashqi trofoblastlar va embrioblastlardan iborat ichki hujayralar massasi tashkil qiladi.

20-rasm. Odam zigotasining maydalanishi. A – 2 ta hujayra bosqichi. B – 4 ta hujayra bosqichi. V – 8 ta hujayra bosqichi. G – monila. D, E – blastotsista.

Urug'lanishning 4-5 kunlarida 7-12 blastomerlardan iborat blastotsista bachadon nayidan o'tib, bachadonga tushadi. Bachadonda blastotsista erkin holda taxminan 2 sutkagacha bo'ladi. Bu davrda trofoblast va embrioblastlar ko'payishi hamda bachadon

shilliq sekretini soʻrib olishi hisobiga blastotsista kattalashadi. Undagi blastomerlar soni 100 dan oshib ketadi. Blastotsista devorini trofoblastlar tashkil etadi, embrioblastlar esa blastotsistaning qutbida toʻplanib, ichki embrional massani yoki embrion tugunini hosil qiladi. Trofoblastlar ishlab chiqargan gidrolitik fermentlar va bachadon shilliq moddasi blastotsistani oʻrab turgan urugʻlanish qoʻbigʻini yemirib, eritib yuboradi. Bu qobiqdan xalos boʻlgan blastotsista hujayralari endi maydalanmay, balki odatdagi mitoz yoʻli bilan koʻpayishni boshlaydi. Urugʻlanishning 7 kuni blastotsistada implantatsiya uchun tayyorgarlik ketadi: embrion tuguni yassilashib, embrion diskiga (qalqonchasiga) aylanadi.

Implantatsiya – bu homilaning bachadon shilliq pardasi (endometriy) ichiga kirishidir (lot. implantatio-oʻsib kirish). Implantatsiya ikki bosqichda kechadi: 1. adgeziya (yopishish) - blastotsista bachadon shilliq qavatini (endometriy) yuzasiga yopishib oladi; 2. invaziya blastotsistaning bachadon shilliq pardasi ichiga botib kirishi. Implantatsiya oʻrta hisobda 40 soatga davom etadi. Blastotsista endometriyga oʻzining embrioblastlar toʻplami joylashgan qutbi bilan yopishadi.

Invaziya paytida trofoblast hujayralari koʻpayadi va ikki qavatni sitotrofoblast va uning ustida yotgan simplastotrofoblast qavatlarini hosil qiladi. Simplastotrofoblast, uni koʻpincha sintsitotrofoblast deb ham yuritiladi, sitotrofoblastlardan hosil boʻlgan koʻp yadroli tuzilmadir. Simplastotrofoblastlar sitoplazmasida koʻp miqdorda lizosomalar sintezlanib, ularning ekzotsitoz yoʻli bilan chiqqan gidrolitik fermentlari bachadon shilliq qavatini ketma-ket yemiradi. Dastavval endometriyning epiteliy va biriktiruvchi toʻqimali xususiy pardalari yemiriladi. Yemirilgan toʻqimalar embrioblastlarning oziqlanishi uchun ishlatiladi (gistirotrof oziqlanish). Keyinroq (ikkinchi haftadan soʻng) trofoblastlar bachadon qon tomirlarini yemiradi va ularning atrofida hosil boʻlgan boʻshliqlar (lakunalar) ona qoni bilan toʻladi. Endi embrionning oziqlanishi va kislorod olishi ona qoni hisobiga boʻladi (gematotrof oziqlanish). Lakunalar trofoblast hujayralaridan hosil boʻlgan toʻsiqchalar bilan boʻlingan boʻlib, bu toʻsiqchalar xorionni birlamchi soʻrgʻichlari hisoblanadi. Shunday qilib, sito va simplastotrofoblastlardan iborat soʻrgʻichlar xorion, keyinroq yoʻldosh (platsenta) rivojlanishining ilk bosqichi hisoblanadi. Endometriy toʻqimalarining yemirilishi

natijasida hosil bo'lgan implantatsiya chuqurligiga blastotsista botib kiradi va 2 sutka ichida batamom endometriy ichiga kirib, joylashib oladi. Implantatsiya jarayonida bachadon shilliq qavatida ham o'zgarishlar sodir bo'ladi. Endometriy o'zgarib, detsidual (tushib ketuvchi) pardaga aylanadi. Shilliq pardaning ikkala qavati yana ham yaqqol ko'rinadi. Uning birinchi zich (kompakt) qavati detsidual hujayralardan hamda bachadon bezlarining chiqaruv naylaridan iborat. Ikkinchi (spongioz) qavati esa g'ovak bo'lib, uni nihoyatda kattalashgan bachadon bezlari tashkil etadi. Bachadon shilliq qavati o'zgarishlari avval uning butun devori bo'ylab keng tarqaladi, keyinchalik esa har xil qismlarida ular turlicha bo'ladi. Endometriyning xususiy qavatida biriktiruvchi to'qimaning kam differensiallashgan hujayralaridan yirik, glikogenga boy detsidual hujayralar shakllanadi. Ixtisoslashuv davomida detsidual hujayralar yumaloq shaklni oladi, ularning yadrolari tiniqlashadi va hujayralar bir-biriga yaqinlashib, to'plamlar hosil qilib joylashadi. Detsidual hujayralar bo'lg'usi yo'ldoshning ona qismi tarkibiga kirib, prolaktin va prostaglandinlarni ishlab chiqaradi.

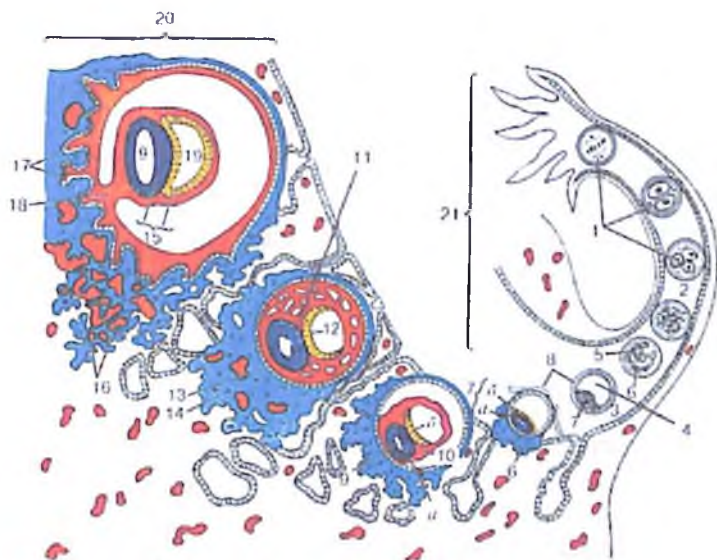
Blastotsista shilliq parda ichiga to'liq joylashgandan so'ng 10-kunda implantatsiya chuqurligi endometriy epiteliysi va xususiy qavati hisobiga to'liq berkiladi. 12 kunda blastotsista atrofini simplas-totrofoblast (sinsitotrofoblast) to'liq o'rab oladi, endometriyda lakunalar paydo bo'lib, ular kengaya boshlaydi. Implantatsiya bilan bir vaqtda gastrulyasiya va homiladan tashqari (provizor) organlarning shakllanish jarayonlari boshlanadi.

Ba'zi patologik holatlarda (masalan, bachadon nayi surunkali yallig'langanda) blastotsista nay devoriga implantatsiyalanadi. Bu holat ektopik (bachadondan tashqarida, nayda) homiladorlik deb ataladi. Homila o'sgan sari nay devori ingichkalashib, so'ngra yoriladi. Yorilgan naydan qon ketishi tufayli u jarrohlik yo'li bilan olib tashlanadi. Juda kamdan kam hollarda blastotsistaning qorin bo'shlig'iga implantatsiyasi (abdominal homiladorlik) ro'y berishi mumkin. Odat bunday hollarda homila taraqqiyoti nihoyasiga yetmaydi va olib tashlanadi.

Gastrulyasiya (lotinchadan gaster-) hujayralarning ko'payishi, o'sishi, yo'naltirilgan ko'chishi va ixtisoslashishi (differensiasiyasi) bilan bog'liq bo'lgan kimyoviy va morfogenetik o'zgarishlarning murakkab jarayoni bo'lib, buning natijasida: o'q a'zolar

kompleksi va to'qimalar embrional rivojlanishining asosiy manbalari bo'lgan tashqi (ektoderma), o'rta (mezoderma) va ichki (entoderma) varaqlari hosil bo'ladi.

Odamda shartli ravishda gastrulyasiyaning ikki bosqichi ajratiladi. Birinchi bosqich (delaminatsiya) embrional rivojlanishning 7-kuniga, ikkinchi bosqich (immigratsiya) esa 14-15-kunlariga to'g'ri keladi (21-rasm).

21-rasm. Odam embriogenezida maydalanish, implantatsiya va gastrulyasiya jarayoni.

- 1-maydalanish. 2-morula. 3-blastotsista. 4-blastotsista bo'shlig'i. 5-embrioblast. 6-trofoblast. 7-kurtak tugunchasi. 8-urug'lanish qobig'i. 9-amnion bo'shlig'i. 10-embriondan tashqari mezenxima. 11-ektoderma. 12-entoderma. 13-sitotrofoblast. 14-simplastotrofoblast. 15-kurtak diski. 16-lakunalar. 17-xorion. 18-amnion oyoqchasi. 19-sariqlik qopi. 20-bachadon shilliq qavati. 21-bachadon nayi.

Delaminatsiya yoki ajralish paytida (lotinchadan laminaplastinka) embrional tuguncha (embrioblast) materialidan ikkita varaq: tashqi epiblast va blastotsista bo'shlig'iga qaragan ichki gipoblast varaqlari hosil bo'ladi. Epiblast hujayralari ko'p qatorli prizmatik epiteliy ko'rinishiga ega. Gipoblast hujayralari esa epiblast ostida

nozik bir qatlam hosil qiluvchi kichik kubsimon, ko'pikli sitoplazmadan iborat hujayralardan tashkil topgan. Epiblast hujayralarining bir qismi 8-kundan keyin shakllanadigan amnion pufagi devorini hosil qiladi. Amniotik pufakning pastki qismida embrion tanasi va qo'shimcha embrion a'zolarining rivojlanishiga ta'sir qiladigan material epiblast hujayralarining guruhi joylashadi. Gipoblast hujayralari yon tomonga va pastga o'sib borib birlamchi sariqlik qopchasining entodermasini hosil qiladi. Shunday qilib, epiblast amnion pufakchasining tubini, gipoblast esa sariqlik qopining tom qismini hosil qiladi.

Gastrulyasiyaning keyingi jarayonlarida epiblast hisobiga embrionning har uchchala varaqlari ektoderma, entoderma va mezoderma hosil bo'ladi. Bundan tashqari epiblast o'zida homiladan tashqari ektoderma va mezodermalarning materialini ham saqlaydi.

Gipoblast hujayralari embrion varaqlarini hosil qilishda ishtirok etmaydi, ular faqat homiladan tashqari entodermanni hosil qilib, sariqlik qopi va allantois devorini qoplaydi.

Delaminatsiyadan keyin tashqi va ichki varaqlardan blastostista bo'shlig'iga hujayralarning ko'chishi kuzatiladi, bu esa embriondan tashqari mezenximani shakllanishidan dalolat beradi. 11-kunga kelib mezenxima trofoblastga qadar o'tadi va birlamchi xorial so'rg'ichlari bilan embrionning so'rg'ichli qobig'i xorionni hosil qiladi.

Gastrulyasiyaning ikkinchi bosqichi hujayralarning ko'chishi (migratsiyasi) orqali sodir bo'ladi. Amniotik pufakchanning tubidan hujayralar ko'cha boshlaydi. Hujayralar ko'payishi natijasida oldindan-orqaga, markazga va chuqurga yo'nalgan hujayralar oqimi yuzaga keladi. Bu esa birlamchi tasmachani shakllanishiga olib keladi. Bu paytga kelib embrionning kengaygan bosh tomoni (kranial oxiri) va torayib kelgan dum (kaudal oxiri) qismlari farqlanadi. Embrionning kranial oxirida birlamchi tasmacha qalinlashib, bosh o'simtasi boshlanadigan birlamchi tugunni (Genzen tugunini) hosil qiladi. Bosh o'simtasi epi va gipoblast o'rtasidan kranial tomonga qarab o'sib, embrion o'qini hosil qiluvchi va o'q skeleti suyaklari rivojlanishining asosi bo'lgan embrion xordasini hosil qiladi. Kelajakda xorda atrofida umurtqa pog'onasi hosil bo'ladi, xorda materiali esa so'rilib ketadi.

Birlamchi tizimchadan epiblast va gipoblast o'rtasiga ko'chgan hujayralar mezodermal qanot shaklida paraxordal joylashadi. Epiblast hujayralarining bir qismi gipoblastga kirib, ichak entodermasini hosil qilishda ishtirok etadi. Natijada, yassi disk shaklidagi embrion ektoderma, mezoderma va entodermadan iborat bo'lgan uch qavatli tuzilishga ega bo'ladi.

Embriion varaqlari va mezenximani differensiallashuvi 2-chi haftaning oxiri va 3-haftaning boshlarida boshlanadi. Hujayralarining bir qismi embrion to'qima va a'zolarining, ikkinchi qismi esa embriondan tashqari a'zolarining kurtaklariga aylanadi.

Gastrulyasiya jarayoni, uning tezligi va yo'nalishlari qator omillar bilan belgilanadi. Ularga hujayralarning asinxron ko'payishi, differensirovkasi va migratsiyasini ta'minlovchi dorsoventral metabolik gradient, hujayralar ko'chishini belgilovchi sirt tarangligi va hujayralararo kontaktlar kiradi. Bu jarayonlarda induktorlar deb ataladigan biologik faol kimyoviy moddalar (oqsillar, nukleotidlar, steroidlar va h.z) asosiy rolni o'ynaydi. Bir kurtak ishlab chiqargan induktor unga spetsifik javob beruvchi boshqa kurtak hujayralariga ta'sir qilib, ularning taraqqiyot yo'nalishini o'zgartirishi mumkin. Birlamchi embrional induksiyaga misol qilib xordamezodermaning ektodermaga induktiv ta'siri natijasida ektodermadan avval nerv plastinkasining, so'ngra nerv nayining ajralib chiqishini keltirish mumkin. Embriion varaqlarining differensiallashuvi turli vaqtlarda (geteroxron) kechsada, ammo ular bir biri bilan uzviy (integratsiya) bog'langandir. Shularning natijasida to'qima kurtaklari hosil bo'ladi. Ektodermani ixtisoslashuvi natijasida embrionning quyidagi qismlari hosil bo'ladi teri ektodermasi, neyroektoderma, plakodalar, prexordal plastinka va amnion epiteliy qoplamasining shakllanish manbai bo'lgan embriondan tashqari ektoderma. Xordaning ustida joylashgan ektodermaning kichik qismidan (neyroektoderma) nerv naychasi va nerv qirralari ixtisoslashadi. Teri ektodermasidan terining ko'p qavatli yassi epiteliysi (epidermis) va uning hosilalari, ko'zning shox pardasi va kon'yunktivasi epiteliysi, og'iz bo'shlig'i a'zolarining, tish emali va kutikulasining, qiziongach epiteliysi, to'g'ri ichak anal qismining hamda qinning epiteliysi hosil bo'ladi.

Neyrulyasiya – nerv nayining hosil bo'lish jarayoni bo'lib, birlamchi embrional ta'sir (embrional induksiya) natijasida ro'yobga chiqadi. Ektodermadan nerv plastinkasi hosil bo'lishining induk-

tori (tashkilotchisi) sifatida xorda xizmat qiladi. Yangi hosil bo'lgan nerv plastinkasining prizmatik hujayralari o'zida fibronektin, sulfatlangan glikozaminoglikanlar va laminin saqlovchi bazal membrana joylashgan. Nerv plastinkasining hujayralari apikal qismida zich kontaktlar, bazal qismida esa tirqishli kontaktlar yordamida birikkan bo'ladi. Ektodermadan nerv plastinkasi ajrala borib, avval ikki tomoni yostiqchasimon, qalinlashgan nerv tarnovchasiga aylanadi. Bo'lg'usi nerv qirralarini hosil qiluvchi hujayralar tutgan yostiqchalar bir-biriga yaqinlashishi va nerv tarnovchasining ektodermasiga botib kirishi tufayli nerv nayi hosil bo'ladi va ektodermadan ajraladi. Ektoderma ostiga ko'chgan nerv yostiqchalari nerv nayining ikki yonidagi nerv qirralariga aylanadi. Nerv nayining yopilishi dastlab homilaning bo'yin qismida boshlanib, keyinchalik miya pufakchalari hosil bo'layotgan kranial tomonga tarqaladi. Nerv naychasining kranial va kaudal qismlari ancha vaqt davomida ochiq qoladi, ular mos ravishda oldingi va orqa neyroporalar deb ataladi. Oldingi neyropora rivojlanishning 23-26 kunlari, orqa neyropora esa 26-30 kunlari yopiladi. Nerv nayidan bosh va orqa miya, ko'zning to'r pardasi va hid bilish a'zolarining neyronlari va neyrogliyalari hosil bo'ladi. Yostiqchalar birikib, nay hosil bo'lgach, nerv nayi va teri ektodermasi orasida joylashgan ektodermaning bir qismi nerv qirralarini shakllantiradi. Nerv qirrasini hujayralari migratsiya qilish qobiliyatiga ega bo'ladi. Ba'zi hujayralar teri ektodermasiga ko'chib o'tib, melanotsitlarni hosil qiladi. Boshqalari ventral yo'nalishda migratsiya qilib, simpatik va parasimpatik nerv tugunlarining neyronlari va neyrogliyasini; buyrak usti bezining xromafin to'qimasini va mag'iz moddasini; qalqonsimon bezning kalsitonin ishlovchi hujayralarini; odontoblastlarni; yuz-jag' va yutqin atrofidagi mezenximani hosil qiladi. Hujayralarning boshqa qismi esa orqa miya tugunlarining neyronlari va neyrogliyasiga differensiallashadi.

Epiblastdan ichak nayining bosh qismi tarkibiga kiruvchi prexordal plastinkaning hujayralari ajraladi. Prexordal plastinka materialidan hazm nayi old qismi va uning hosilalarini ko'p qavatli epiteliysi rivojlanadi. Bundan tashqari prexordal plastinkadan traxeya, o'pka va bronxlar epiteliysi, shuningdek halqum va qizilo'ngachning epiteliy qoplamasi, jabra cho'ntaklarining hosilalari bo'lgan timus va boshqa a'zolarining epiteliysi hosil bo'ladi.

Embriyon ektodermasining tarkibida ichki quloq epiteliyal tuzilmalarining rivojlanish manbai bo'lgan plakodalar joylashgan. Embriyondan tashqari ektodermadan amnion va kindik tizimchasining epiteliysi hosil bo'ladi.

Entodermaning ixtisoslashuvi embriyon tanasida ichak naychasi entodermasi va sariqlik pufakchasi hamda alantoisning qoplamini shakllantiruvchi embriyondan tashqari entodermani shakllanishiga olib keladi.

Ichak nayining ajralishi tana burmasining paydo bo'lishi bilan boshlanadi. Tana burmasi chuqurlashib bo'lajak ichakning entodermasini sariqlik qopining embriyondan tashqari entodermasidan ajratib turadi. Embriyoning orqa qismida hosil bo'layotgan ichakning tarkibiga entodermaning, allantoisning entodermal o'sig'i hosil bo'ladigan qismi ham kiradi. Ichak nayining entodermasidan oshqozon, ichak va ular bezlarining bir qavatli qoplovchi epiteliysi rivojlanadi. Bundan tashqari entodermadan jigar va oshqozon osti bezining epiteliyal tuzilmalari rivojlanadi.

Embriyondan tashqari entoderma sariqlik qopi va alantoisning epiteliysini hosil qiladi.

Mezodermaning ixtisoslashuvi embriogenezning 3-haftasida boshlanadi. Mezodermaning dorsal sohalarida xordaning yon tomonlarida joylashgan zich segmentlar somitlarga bo'linadi. Dorsal mezodermaning segmentlashuvi va somitlarning hosil bo'lishi embriyoning bosh qismidan boshlanib, kaudal yo'nalishda tez tarqaladi.

Embriyon rivojlanishining 22-kunida 7 juft segmentga, 25-kunida 14 ta, 30-kunida 30 ta, 35-kunida 43-44 juft segmentlarga ega. Somitlardan farqli o'laroq, mezodermaning ventral qismlari (splanxnotom) segmentlanmagan, lekin ikkita visseral va parietal varaq-larga bo'lingan bo'ladi. Somitlarni splanxnotom bilan bog'laydigan mezodermaning kichik qismi segmentlarga bo'linadi bular segment oyoqchalar (nefrogonotomlar) deyiladi. Embriyon orqa oxirida ushbu bo'linmalar segmentlarga bo'linmaydi. Bu yerda, segment oyoqlarining o'rniga segmentlanmagan nefrogen kurtak hosil bo'ladi. Bu kurtakdan oxirgi buyrakning nefronlari rivojlanadi. Embriyoning mezodermasidan paramezoneftral kanal ham rivojlanadi.

Somitlar uch qismga bo'linadi: ko'ndalang targ'il skelet mu-shak to'qimasini manbai bo'lgan miotom, suyak va tog'ay to'qimalarining rivojlanish manbai bo'lgan sklerotom va terining birikti-

ruvchi to'qimali asosini hosil qiluvchi dermaning manbai bo'lgan dermatom.

Segment oyoqchalardan (nefrogonotomlar) buyraklar, gonadalar va urug' yo'llarining epiteliysi, paramezoneftral kanaldan esa bachadon, bachadon naylari va qin birlamchi qoplamasining epiteliysi rivojlanadi.

Splanxnotomning parietal va visseral varaqlari seroz bo'shliqlarning epiteliy qoplamasi mezoteliyni hosil qiladi. Mezoderma visseral varag'ining bir qismidan (mioepikardial plastinka) yurakning ichki va tashqi qavatlarini bo'lgan miokard va epikard, shuningdek buyrak usti bezlarining po'stloq qismi rivojlanadi.

Embriyon tanasidagi mezenxima ko'plab tuzilmalar qon va qon yaratuvchi a'zolar, birlashtiruvchi to'qima, qon tomirlar, silliq mushak to'qimalari, mikroglia hujayralarining shakllanish manbai hisoblanadi. Embriondan tashqari mezodermadan embriondan tashqari a'zolar amnion, allantois, xorion va sariqlik qopining birlashtiruvchi to'qimasi hosil bo'ladigan mezenxima rivojlanadi. Mezenximani ko'pincha embrional birlashtiruvchi to'qima deb ham ataladi. Mezenxima umuman mezodermadan hosil bo'lsada, uning shakllanishida homilaning boshqa varaqlari (ektodermaning hosilasi bo'lmish nerv qirralaridan ajralib chiqqan hujayralar va ichak nayining entodermasi) ham qisman ishtirok etadi.

Embriyon va embriondan tashqari a'zolarining birlashtiruvchi to'qimasi hujayralararo moddani yuqori gidrofilligi va amorf moddasida glikozaminlarga boyligi bilan xarakterlanadi. Embriondan tashqari a'zolarining birlashtiruvchi to'qimasi homila organlari kurtaklariga qaraganda ancha tez rivojlanadi. Ayniqsa yo'ldoshda va kindik tasmasida bu jarayon juda jadal kechadi, chunki ona organizmi bilan mustahkam aloqa o'rnatishga bo'lgan ehtiyoj shuni talab qiladi. Odam embrioni rivojlanishining 2-oyida eng avvalo skeletogen va teri mezenximasi hamda yurak va yirik qon tomirlarning mezenximasi differensiallashadi.

Embriogenezning 4 haftasida tana burmasining paydo bo'lishi bilan embrioning ekto, mezo va entodermasi embriondan tashqari ekto, mezo- va entodermadan to'liq ajraladi. Tana burmasi dastlab embrioning ikki uchidan boshlanadi. Burma chuqurlasha borib, bo'lg'usi ichak entodermasini sariqlik qopchasi entodermasidan ajratadi. Chuqurlashish natijasida burma homila tanasiga botib kiradi.

Uning qirralari yaqinlashadi, birikadi va shu tariqa birlamchi ichak nayi hosil bo'ladi. Birlamchi ichak oldingi, o'rta va kaudal qismlarga bo'linadi. Oldingi ichak og'iz – yutqin membranasi amniotik bo'shliqdan ajralib turadi, kaudal kismida esa kloakal membrana bo'ladi. To'rtinchi haftaning boshlarida homilaning oldingi uchi tomonida og'iz chuqurchasi deb ataluvchi ektoderma botiqligi yuzaga keladi. Botiqlik chuqurlashib, ichak nayining old uchiga etib boradi. Og'iz chuqurchasi va ichak nayi devorlari bir-biriga tegib turgan joyda qo'shiladi. Xuddi shu tariqa ichak nayining kaudal uchida ham anal teshik vujudga keladi.

Embriogenezning 7-8 haftalarida homila rivoji davom etadi va ayniqsa uning qismlari orasidagi munosabatlar o'zgarib, homila odam shaklini oladi. Avval kattalashgan bosh qism biroz kichrayadi, bosh qism dumaloqlashadi va ko'tariladi, tana uzunlashadi. Yuz qismda qosh-qovoqlar, burun yaxshi ko'rinadi, lablar paydo bo'ladi, quloq suprasi aniq ko'rinadi, dum qism yo'qola boshlaydi va oyoq, qo'llar hamda ularning qismlari yaxshi ko'rinadi, kindik kichiklashadi. Embriogenezning 9-haftasidan homila davri boshlanadi va endi embrion homila deb yuritiladi. Bu davrga kelib homilaning muvaqqat (provizor) a'zolari to'la rivojlangan, ba'zilar esa aks taraqqiyotga yuz tutgan (sariqlik qopi, allantois) bo'ladi. To'qima va a'zolarining asosiy kurtaklari shakllangan bo'lib (gistogenez va organogenez), ularning takomillashuvi homila tug'ilguncha (prenatal ontogenez) va tug'ilgandan keyin ham (postnatal ontogenez) davom etadi. Gisto-, organogenez jarayonlarining yo'nalishi va tezligi har bir to'qima, a'zo uchun tegishli genlar tomonidan belgilangan bo'ladi (genetik determinatsiya). Shu bilan birga bu jarayonlarda to'qima kurtaklarining o'zaro induktiv ta'siri muhim o'rin tutadi.

HOMILADAN TASHQARI (PROVIZOR) A'ZOLAR

Embriogenez jarayonida rivojlangan embriondan tashqari a'zolar embrionning o'sishi va rivojlanishini ta'minlaydigan turli funksiyalarni bajaradi. Ularni muvaqqat yoki provizor (nem. Provisich – vaqtinchalik, muvaqqat) organlar deyiladi, chunki homila tug'ilgandan so'ng tushib yo'qolib ketadi. Ayrim a'zolar homilani

o'rab turganligi sababli homilaning qobiqlari ham deb ataladi. Ularga amnion, sariqlik qopi, allantois, xorion va yo'ldosh kiradi.

Embriondan tashqari a'zolarning rivojlanish manbai bo'lib, trofoektoderma va embrionning uchta varag'i hisoblanadi. Embriondan tashqari a'zolar to'qimalarining unumiy xususiyatlari va farqlari quyidagilardan iborat: 1. to'qimalarning rivojlanishi qisqa vaqt ichida va tezkor kechadi; 2. biriktiruvchi to'qimada hujayralar kam, ammo glikozaminoglikanlarga boy bo'lgan amorf modda ko'p miqdorda; 3. embriondan tashqari a'zolarning qarishi juda tez, embrional rivojlanishning oxirida sodir bo'ladi.

Amnion (homila pufagi, suvli parda) amniotik suyuqlik (homila atrofi suyuqligi) bilan to'lgan katta bo'shliq. Odam rivojlanishining embrional va homilalik davrlari ana shu homila pufagining ichida kechadi. Amnion avval tubida epiblast yotuvchi amniotik pufakcha shaklida paydo bo'ladi. Keyinchalik bu pufakcha katta amnion pufagi yoki qopchasiga aylanadi. Gastrulyasiya paytida embriondan tashqari mezodermaning hujayralari amniotik ektodermani o'rab olib, amniionni tashqi qavatini hosil qiladi. Kranial oxirida amnion bosh tomondagi amniotik burmani hosil qiladi. Embriion o'lchamlarini kattalashishi bilan uning boshi oldinga, amniotik burmaga qarab o'sadi. Bosh burmasining qirralari hisobiga embrionning ikki yon tomonida yon amniotik burmalar hosil bo'ladi. Embriionning kaudal oxirida dum amniotik burmasi hosil bo'lib kranial tomonga qarab o'sib boradi. Bosh, yon tomon va dum sohasidagi amniotik burmalar embrionning ustki qismida birlashib amniotik bo'shliqni yopadi. Amniotik burmalarining birlashgan joyi amniotik chok bo'lib, bu yerda keyinchalik yo'qolib ketadigan tasmacha hosil bo'ladi. Homila tanasining burmasi ikki tomondan birlashganidan so'ng, butun homila amnion bo'shlig'i ichida qoladi, ya'ni homila pufagi hosil bo'ladi. 7 haftada amnion pufagini o'ragan mezoderma xorionning homiladan tashqari mezodermasi bilan bog'lanadi va amnion keyinchalik kindik tizimchasini hosil qiluvchi amniotik oyoqchaga o'tadi. Kindik xalqasi sohasida amnion kindik tizimchasiga o'tadi, so'ngra esa platsentaning homila qismiga borib ularning epiteliyal qoplamini hosil qiladi. Kindik xalqasi atrofida esa amnion epiteliysi homila terisi epiteliysiga tegib turadi.

Amnion devori amniotik epiteliydan va biriktiruvchi to'qimali xususiy pardadan iborat. Amniotik epiteliy homiladan tashqari ekto-

dermadan hosil bo'ladi. Embriogenezning boshlang'ich davrida epiteliy bir qavatli yassi shaklda bo'lib, zich joylashadi. Taraqqiyotning 3 oyida epiteliy baland prizmatik shaklni oladi, ba'zi joylarda ko'p qatorli ham bo'ladi. Hujayra apikal qismida mayda mikrovor-sinkalar, sitoplazmasida yog'lar, glikogen donachalari ko'p bo'ladi. Amniotik epiteliyning yo'ldosh yoki platsentar qismi hujayralari sekretor faoliyatga, ya'ni amnion suyuqligini ishlab chiqarishga ixtisoslashgan bo'ladi. Amnion pardaning qolgan qismidagi epiteliy esa reabsorbsiya qilish, ya'ni suyuqlikni qayta so'rishga ixtisoslashgan.

Amnion pardaning biriktiruvchi to'qimali qismi homiladan tashqari mezodermadan hosil bo'lib, unda shartli ravishda ikki qavat ajratiladi. Bevosita amniotik epiteliyni ajratib turuvchi bazal membrana ostida zich tolali biriktiruvchi to'qima qavat joylashgan. Uning fibroblastlarga boy hujayraviy hamda fibroblastlari juda kam bo'lgan hujayrasiz qismlarini ajratish mumkin. Biriktiruvchi to'qimaning ikkinchi qavatini siyrak tolali to'qimadan tuzilgan g'ovak qavat tashkil qiladi. Homiladorlikning oxirgi oylariga kelib g'ovak qavat xorionning biriktiruvchi to'qimasi bilan birlashib ketadi va amniionni xorion bilan tutashtiradi. Ammo bu birikish mustahkam emas, amnion va xorion pardalarni osongina bir biridan ajratish mumkin. Amnion pardaning biriktiruvchi to'qimasi, embrionning boshqa biriktiruvchi to'qimalari kabi, glikozaminglikanlarga juda boy bo'ladi. Amniotik qopcha shikastlovchi mexanik ta'sirlardan embrionni himoya qiluvchi, homilani harakatlanishiga imkon beruvchi va atrofdagi to'qimalarga yopishib qolishini oldini oluvchi suyuqlik bilan to'lgan. Suyuqlik yo'ldosh va kindik yo'lining homila tomonidan ezilishiga yo'l qo'ymaydi. Amniotik suyuqlikning 99 % suvdan, 1 % oqsillar, yog'lar, uglevodlar, fermentlar, gormonlar, noorganik moddalar hamda amnionning, terining, ichakning, nafas olish va siydik yo'llarining epitelial hujayralaridan tashkil topgan. Homila shu muhitda o'sadi va taraqqiy etadi. Amniotik suv miqdori 10 haftada 30 ml, 20 haftada 350 ml, 38 haftada 800-1000 ml ga etadi. Suyuqlik homila modda almashinuvida muhim o'rin tutadi. Siydik orqali va o'pka orqali homila kuniga 300-400 ml suyuqlik ajratadi. Keraksiz qoldiq moddalar keyin qonga so'rilib, yo'ldosh orqali ona organizmiga o'tkaziladi va chiqarib tashlanadi. Homila o'pkasi amnion suyuqligi bilan to'lgan bo'lib, tug'ilgandan keyin u

soʻrilib ketadi. Amnion suyuqligi har 3 soatda retsirkulyasiya boʻladi (almashinadi), yaʼni unda doimiy ravishda sekretiya va reabsorbsiya jarayonlari kechadi. 5 oydan boshlab homila oʻrta hisobda kuniga 400 ml gacha amnion suyuqligini yutadi. Bu yutilgan suyuqlik homila hazm aʼzolari shakllanishiga va taraqqiyotiga ijobiy taʼsir etadi. Bola terisiga amnion suyuqligi salbiy taʼsir koʻrsatmaydi, chunki homila terisi yogʻsimon modda bilan qoplangan boʻladi. Suyuqlik muhiti bolaning erkin harakati uchun sharoit yaratadi va turli xil yot zarrachalardan himoya qiladi. Suyuqlik tarkibida platsentadan kelgan immunoglobulinlar IgG va IgA boʻladi. Ular suyuqlikka tushgan antigenlarni neytrallaydi va bu bilan passiv (adoptiv) immunitetni taʼminlaydi. Suyuqlik miqdorining haddan tashqari koʻpayishi (koʻp suvlilik) yoki kamayishi (kam suvlilik) homila taraqqiyotiga salbiy taʼsir koʻrsatadi. Amnion parda tugʻish jarayonida homila pardasi yorilgunga qadar tugʻish yoʻllarini kengaytiruvchi mexanik ahamiyatga ega boʻladi.

Sariqlik qopi birlamchi ichakning embriondan tashqariga chiqarilgan bir qismidir. Sariqlik qopining devori ikki qavatdan iborat: ichki qavati embriondan tashqari entodermadan, tashqi qavati esa embriondan tashqari mezodermadan hosil boʻladi. Sariqlik qopi rivojlanishining choʻqqisida uning qon tomirlari bachadon devoridan toʻqimalarning yupqa qavati bilan ajralgan. Bu oʻz navbatida bachadondan oziq moddalar va kislorodni singdirib olishga imkon beradi. Ammo bu faoliyat odanda unchalik katta ahamiyatga ega emas. Qopning embriondan tashqari mezodermasi embrional qon yaratuvchi joy (gemopoez) boʻlib xizmat qiladi. Bu yerda birinchi qon tomirlari va qon orollari paydo boʻladi. Sariqlik qopining qon hosil qilish funksiyasi 7-8 haftagacha davom etadi, sariqlik qopi reduksiyaga uchragach, bu funksiya tugaydi. Sariqlik qopining embriondan tashqari entodermasida vaqtinchalik (jinsiy bezlar hosil boʻladigan joyga migratsiyasi paytida) epiblastdan hosil boʻlgan birlamchi jinsiy hujayralar (gonoblastlar) joylashadi. Soʻngra ular oʻzining doimiy joyiga jinsiy bolishlarga koʻchib ketadi. Amnion burmalari sariqlik qopini ezib qoʻyishi natijasida birlamchi ichak boʻshligʻi bilan bogʻlovchi tor naycha (sariqlik poyachasi) hosil boʻladi. Bu hosila uzayib allantois tutuvchi amniotik oyoqcha bilan aloqa qiladi. Sariqlik poyachasi va allantoisning distal qismi xususiy qon tomirlari bilan birgalikda embrionning kindik xalqasi sohasidan chi-

quvchi kindik tizimchasini hosil qiladi. Sariqlik poyachasi odatda xomila rivojlanishning uchinchi oyi oxirigacha butunlay bitib ketadi.

Allantois. Sariqlik qopining orqa devori rivojlanishning 16-kuniga kelib embriondan tashqari entoderma va mezodermadan hosil bo'lgan kichkina bo'rtna allantoisni (yunon. allas kolbasa, kolbasasimon) shakllantiradi. Allantois kloakaga ochiladi, uning distal qismi esa amniotik oyoqchaga kiradi. Odamlarda allantois rudiment a'zo bo'lib, ammo ilk taraqqiyot bosqichida embrional gemopoez va angiogenezda ishtirok etadi.

Rivojlanishning 3-5 xaftasida allantois devorida gemopoez jarayoni kechadi va tezda tugaydi. Allantoisning muhim xususiyatlaridan biri bo'lib uning kindik tizimchasining qon tomirlari shakllanishida va ularning xorion so'rg'ichlariga kirib borishida (angiogenezda) ishtirok etishi hisoblanadi. Bu jarayonda u kindik tizimchasi qon tomirlari uchun yo'naltiruvchi bo'lib xizmat qiladi. Shu bilan birga allantoisning qon tomirlari gaz almashinuvida va moddalar almashinuvida ham ishtirok etadi. Embriogenezning 7-haftasida urektal to'siq kloakani allantois bilan bog'langan to'g'ri ichak va siydik tanosil sinuslariga ajratadi. Shuning uchun allantoisning proksimal qismi siydik pufagi hosil bo'lishiga aloqador deb hisoblanadi. Embriogenezning 2-oyida allantois degeneratsiyaga uchraydi va uning o'rnida siydik qopining uchidan kindik tizimchasiga qarab tortilgan zich fibroz tasmadan iborat uraxus paydo bo'ladi. Postnatal davrda uraxus o'rtada kindik boylamiga aylanadi. Allantoisning distal qismi sariqlik poyachasi bilan birgalikda kindik tizimchasining tarkibida rudiment (qoldiq) a'zo sifatida qoladi.

Kindik tizimchasi (kindik tasmasi, kindik yo'li ham deb ataladi) homila tomonidan homilaning ventral devoriga yopishib turadi (kindik), ikkinchi tomonidan yo'ldosh ichki yuzasining markaz qismiga yopishgan bo'ladi. U shilliq biriktiruvchi to'qima, qon tomirlar (ikkita kindik arteriyasi va bitta vena) va sariqlik qopi hamda allantois rudimentlarini qamrab olgan amniotik membrana bilan qoplangan. Shakllangan kindik yo'li o'rtacha 50 sm uzunlikka ega bo'lib, spiralsimon o'ralgan to'qimadan iborat.

"Varton ivitnasi" deb nomlangan dirildoq, shilliq biriktiruvchi to'qima tarkibida gialuron kislotasining ko'pligi bilan farqlanadi. Bu to'qima tizimchaning moslashuvchanligini ta'minlaydi, kindik

yo'li qon tomirlarini siqilishdan himoya qiladi, hamda homilani oziq moddalar va kislorod bilan uzluksiz oziqlanishini ta'minlaydi. Shu bilan birga, zararli moddalarni yo'ldoshdan homilaga ekstravaskulyar yo'llar orqali kirishiga to'sqinlik qiladi va himoya funksiyasini bajaradi.

Immunitetitokimyoviy usullar bilan kindik tizimchasining qon tomirlarida geterogen silliq mushak hujayralari mavjudligi aniqlangan. Vena qon tomirlarida arteriyalardan farqli o'laroq, desminmusbat silliq mushak hujayralari topilgan. Ular vena qon tomirlarini asta-sekin tonik qisqarishini ta'minlaydi.

Yo'ldosh yoki platsenta homilaning rivojlanishini va hayot faoliyatini ta'minlaydigan eng asosiy a'zo hisoblanadi. Yo'ldosh ikki manbadan hosil bo'ladi. Uning homila qismi so'rg'ichli parda xoriondan, ona qismi esa bachadon endometriysining o'zgargan, detsidual yoki tushib ketuvchi pardasining bazal qismidan hosil bo'ladi. Implantatsiya jarayonida bachadon shilliq qavatida ham o'zgarishlar sodir bo'ladi. Endometriy o'zgarib, detsidual (tushib ketuvchi) pardaga aylanadi. Shilliq pardaning ikkala qavati yana ham yaqqol ko'rinadi. Uning birinchi zich (kompakt) qavati detsidual hujayralardan hamda bachadon bezlarining chiqaruv naylaridan iborat. Ikkinchi (spongioz) qavati esa g'ovak bo'lib, uni nihoyatda kattalashgan bachadon bezlari tashkil etadi. Bachadon shilliq qavati o'zgarishlari avval uning butun devori bo'ylab keng tarqaladi, keyinchalik esa har xil qismlarida ular turlicha bo'ladi. Endometriyning xususiy qavatida biriktiruvchi to'qinaning kam differensiallashgan hujayralaridan yirik, glikogenga boy detsidual hujayralar shakllanadi. Ixtisoslashuv davomida detsidual hujayralar yumaloq shaklni oladi, ularning yadrolari tiniqlashadi va hujayralar bir-biriga yaqinlashib, to'planlar hosil qilib joylashadi. Detsidual hujayralar bo'lg'usi yo'ldoshning ona qismi tarkibiga kirib, prolaktin va prostaglandinlarni ishlab chiqaradi.

Ikkinchi haftaning oxirida endometriy to'lig'icha detsidual parda bilan almashadi. Unda bazal (detsidua bazalis), kapsulyar (decidua kapsulyaris) va parietal (detsidua parietalis) qismlari ajratiladi. Shilliq qavatga botib kirgan homilani tepadan, bachadon bo'shlig'i va yon tomonlardan o'rab turgan detsidual qobiq sumkali yoki kapsulyar qismni hosil qiladi. Miometriyga qarab joylashgan qismi esa bazal detsidual qobiqni tashkil etadi. Qolgan sohalarda

bachadon bo'shlig'i parietal detsidual qobiq bilan qoplangan. Homiladorlikning 18-kuni kapsulyar qism implantatsiyalangan homila tuxumi ustidan butunlay yopiladi va uni bachadon bo'shlig'idan ajratib turadi. Homila rivojlanishi bilan kapsula qismi bachadon bo'shlig'iga bo'rtib chiqadi va 16-hafta davomida u parietal qismi bilan birlashib ketadi. Homiladorlikning 15-haftasigacha detsidual qobiqning parietal qismi g'ovak va kompakt sohalar hisobiga qalinlashadi. Parietal va kapsulyar qismlarni qo'shilish davriga kelib bezlar farqlanmaydi. Homiladorlikning oxirida, detsidual qobiqning parietal qismi detsidual hujayralarning bir necha qavatidan iborat bo'ladi. Platsenta rivojlanishi davomida eng asosiy o'zgarishlar detsidual qobiqning bazal qismida bo'ladi. Xorion so'rg'ichlari ishlab chiqargan proteolitik fermentlar ta'sirida unda to'siqlar (septalar) bilan ajralgan bo'shliqlar (lakunalar) hosil bo'ladi. Lakunalarlarga ochilgan qon tomirlardan ona qoni kirib, ularni to'ldiradi. Shu tariqa bazal detsidual qobiq yo'ldoshning ona qismini hosil qiladi. Yo'ldoshning rivojlanishi xorion yoki so'rg'ichli pardaning takomili bilan bevosita bog'liq.

Xorionning rivojlanishida so'rg'ich oldi, so'rg'ichlar va kotiledonlar davrlari farqlanadi. So'rg'ich oldi davri implantatsiya jaryonida trofoblastlarning tez bo'linib, sitotrofoblast va sintsitotrofoblast qavatlarini hosil qilishi bilan ifodalanadi. So'rg'ichli davrda ketma-ket birlamchi, ikkilamchi va uchlamchi so'rg'ichlar shakllanadi. Birlamchi so'rg'ichlarni sinsitotrofoblast bilan o'rab olingan sitotrofoblast hujayralarining to'plami tashkil qiladi. Trofoblast hujayralari endometriy to'qimalarini sitolitik parchalay boshlaydi, buning natijasida ona qoni bilan to'lgan bo'shliqlar (lakunalar) paydo bo'ladi. Lakunalar trofoblast hujayralaridan hosil bo'lgan to'siqchalar bilan bo'lingan bo'lib, bu to'siqchalar birlamchi so'rg'ichlar hisoblanadi. Embriogenezning 12-13-kunlari birlamchi so'rg'ichlarga embriondan tashqari mezoderma o'sib kirib, homila pufagining barcha yuzasida bir tekis joylashgan ikkilamchi so'rg'ichlarni hosil bo'lishiga olib keladi. Shu paytdan boshlab so'rg'ichli parda xorion hosil bo'ladi. Xorion so'rg'ichlarining keyingi taqdiri uning turli yuzalarida turlicha bo'ladi. Xorionning detsidual qavatining kapsulyar qismiga (detsidua kapsulyaris) qaragan qismida so'rg'ichlar aks taraqqiyotga uchrab, yo'qolib ketadi.

Bu qism silliq xorion deb ataladi. Xorionning bazal qismiga (decidua bazalis) va miometriyga qaragan qismida so'rg'ichlar esa, aksincha, shoxlanib yiriklashadi. Xorionning bu qismi so'rg'ichli xorion deb atalib, yo'ldoshning homila qismini hosil qiladi. Rivojlanishning 3-haftasidan boshlab so'rg'ichli xorionda qon tomirlar tutuvchi uchlamchi so'rg'ichlar paydo bo'ladi. Bu davr platsentasiya deb ataladi. Detsidual qobiqning bazal qismiga qaragan so'rg'ichlar nafaqat xorial mezodermadan hosil bo'lgan qon tomirlardan, balkim allantoisning qon tomirlaridan ham qon bilan ta'minlanadi. Kindik qon tomirlari shoxlarini mahalliy qon-tomir to'ri bilan tutashishi homilada yurak urishini boshlanishiga to'g'ri keladi (rivojlanishning 21-kuni). Uchlamchi so'rg'ichlarda embrional qon aylanishi boshlanadi. Homiladorlikning 10-haftasida xorion so'rg'ichlarida qon tomirlarining shakllanishi (vaskulyarizatsiya) tugaydi. Ushbu davrga kelib platsentalar to'siq hosil bo'ladi.

Uchlamchi so'rg'ichlar hosil bo'lgandan so'ng kotiledonlar davri boshlanadi. Kotiledon shakllangan yo'ldoshning struktur va funksional birligi bo'lib, u homila qon tomirlarini tutuvchi o'zak so'rg'ichdan va undan tarmoqlanib chiquvchi birlamchi va ikkilamchi shoxlardan iborat. Bu shoxlarni rivojlanishni boshida hosil bo'ladigan birlamchi va ikkilamchi so'rg'ichlar bilan adashtirmaslik kerak. Bu shoxlar o'zida qon kapillyarlarini tutadigan uchlamchi so'rg'ichlarning tarmoqlaridir. Har bir kotiledon ona qoni bilan to'lgan bo'shliqlarda (lakunalarda) yotadi. Lakunalar devorini bazal tushib ketuvchi qavatning to'siqlari septalar hosil qiladi. Odam yo'ldoshi ellipssimon disk shaklida bo'ladi, shuning uchun kotiledonlarning o'lchamlari va taraqqiyot darajasi diskning turli qismlarida turlicha bo'ladi. Disk markazida yirik, yaxshi rivojlangan kotiledonlar joylashib, oraliq qismlarida kichik, chekka qismlarida esa yaxshi rivojlanmagan (rudimentar) kotiledonlar bo'ladi. Yo'ldoshda kotiledonlarning umumiy soni 200 dan oshadi. Homiladorlikni birinchi yarmiga (140 kun) kelib platsentada 10-12 ta katta, 40-50 ta kichik va 150 ta rudimentar kotiledonlar shakllangan bo'ladi. Homiladorlikning 4-oyida platsentaning asosiy tuzilmalarining shakllanishi tugallanadi.

Odam yo'ldoshi (platsenta), boshqa sut emizuvchilarning yo'ldoshlaridan (epitelioxorial, desmoxorial, vazoxorial platsentalardan) farq qilib, diskoidal gemoxorial platsentalar turiga kiradi. Gemo-

xorial yo'ldoshda xorion so'rg'ichlari bevosita ona qoni bilan aloqada bo'ladi. Odandan tashqari bu turdagi yo'ldosh faqat primatlarda (maymunlarda) uchraydi.

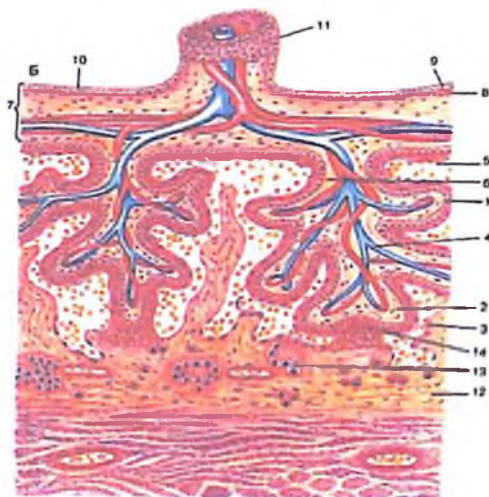
Odam yetuk yo'ldoshining shakli yumaloq, diametri 15-20 sm, qalinligi 3 sm, og'irligi 500 g atrofida bo'ladi. Yo'ldoshning joylanishi bachadon devorining tuxum hujayrasi bilan implantatsiya qilingan yeriga bog'liq. U ko'pincha bachadonning oldingi va orqa devorida va kamdan-kam yuqori devorida joylashadi. Ayrim holdalarda yo'ldosh bachadonning ichki bo'yin teshigini yopgan holda joylashishi ham mumkin. Yo'ldoshda shartli ravishda ikki qism homila qismi va ona qismi ajratiladi. Yo'ldoshning homila qismi so'rg'ichli xorion va uni qoplab turgan amnion pardalarining yo'ldosh qismidan iborat. Yo'ldoshning homila qismi tarkibidagi amnion pardada avval bir qavatli yassi, keyinchalik esa silindrsimon epiteliydan tashkil topgan bo'lib, amniotik suyuqlik ishlab chiqarishda muhim rol o'ynaydi. So'rg'ichlarning ustki yuzasi simplastotrofoblast (sintotrofoblast) va sitotrofoblastlardan tashkil topgan trofoblastik epiteliy bilan qoplangan. Epiteliy bazal membranada yotadi, uning tagida esa biriktiruvchi to'qimali stroma bo'ladi. So'rg'ichli xorionda kapillyarlar trofoblastning bazal membranasiga yaqinroq joylashgan bo'lib yuza kapillyarlar to'rini hosil qiladi. Stromaning hujayra elementlari orasida makrofaglar (Xofbauer hujayralari) uchraydi. mavjud. So'rg'ichlarning uchidan detsidual to'qima tomonga qarab, detsidual qobiqning yuza kompakt plastinkasi bilan aloqa qiluvchi sitotrofoblast hujayralaridan iborat bo'lgan hujayra ustunlari yo'nalgan. Aloqa sohasida koagulyasion nekroz (Nitabux qatlami) shakllanadi. Keyinchalik, sitotrofoblast hujayralari endometriyning g'ovak qavatiga, miometriyga va bachadonning qon tomirlari devorlariga kirib boradi. Homiladorlikning 6-haftasida sitotrofoblastni spiral arteriyalar devoriga botib kirishi qon tomirlar bo'shlig'ini ochilishiga va ona qonini xorionning so'rg'ichlari orasida aylanishiga olib keladi. Ona to'qimasi bilan chambarchas bog'langan so'rg'ichlar langar yoki biriktiruvchi so'rg'ichlar deb ataladi.

Homiladorlikning davrlariga qarab so'rg'ichlarni qoplab turuvchi trofoblastik (xorial) epiteliy o'zgarishlarga uchraydi. Dastlab u tashqi sinsitotrofoblast (simplastotrofoblast) va ichki sitotrofoblast (Langhans) qavatlaridan iborat. Sinsito (simplasto) trofoblastlar sitotrofoblastlarning ko'payib, keyin bir biriga qo'shilishidan hosil

bo'lgan ko'p yadroli, poliploid tuzilmalardir. Ularning sitoplazmasida juda ko'p (60 ga yaqin) proteolitik va oksidlanish fermentlari (ATF-aza, oksidaza, esteraza va boshqalar) mavjud. Bundan tashqari ko'p miqdorda pinotsitoz pufakchalari, lizosomalar va boshqa organellalar bo'ladi. Homiladorlikning 9-10 haftalarida simplastotrofoblast plazmolemmasining yuzasida xuddi ichak epiteliysidagi kabi batartib joylashgan mikrovorsinkalarni ko'rish mumkin. Bularning bari xorial epiteliyning homila bilan ona o'rtasidagi gazlar va moddalar almashinuvida eng faol o'rin tutishini ko'rsatadi. Homiladorlikning ikkinchi oyidan boshlab sitotrofoblast ingichkalashib, deyarli yo'q bo'ladi, sinsitotrofoblast esa qalinlashadi. Homiladorlikning ikkinchi yarmida, ayniqsa homiladorlikning oxirida simplastotrofoblast juda ingichkalashadi, uning yuzasini plazmaning quyulishi va trofoblastlarning yemirilishi natijasida hosil bo'lgan fibringa o'xshash (Langhans fibrinoidi) modda qoplaydi.

Yo'ldoshning ona qismi. Yo'ldoshning ona qismiga yo'ldosh to'siqlari septalar, lakunalar va bazal plastinka kiradi. Bazal plastinka hujayralari asosan detsidual (tushib ketuvchi) hujayralaridan iborat bo'lganligi uchun bu qavat detsidual parda deyiladi. Detsidual hujayralar biriktiruvchi to'qima hujayralaridan hosil bo'ladi, hujayralar oval shaklida, yadrosi dumaloq yoki ovalsimon, glikogen-ga, lipidlarga, vitaminlarga boy bo'ladi, trofik, himoya vazifalarini o'taydi (22-rasm).

Bazal plastinka yo'ldosh diskining chekka qismlarida silliq xorion bilan birlashib ketadi va ona qonining yo'ldosh lakunalaridan chiqib ketishiga yo'l qo'ymaydigan biriktiruvchi plastinkani hosil qiladi. So'rg'ich sitotrofoblast-laridan ayrimlari bazal plastinkaga (tushib ketuvchi qobiqning bazal qismi) va septalarga o'tib qoladi, ular periferik sitotrofoblastlar deyiladi. Periferik sitotrofoblastlar o'zak so'rg'ichlarning ona qismi bilan bog'lanishida muhim rol o'ynaydi. Bu hujayralar detsidual hujayralarga nisbatan bazofilroq bo'yaladi. Homiladorlikni ikkinchi yarmida va oxirida bazal plastinkada va septalarda ham xuddi so'rg'ichlardagiga o'xshash fibrinoid paydo bo'ladi. Fibrinoidlar ona va homila orasidagi immunologik to'qnashuvlarni oldini olishda qatnashadi deb hisoblanadi.

22-rasm. Yo'ldoshning tuzilishi.

- 1 – sitotrofoblast. 2 - so'rg'ichli biriktiruvchi to'qimasi. 3 - lakunadagi ona qoni. 4 - kindik venasi. 5 – sinsitotrofoblast. 6 - so'rg'ich stromasi. 7 - yo'ldoshning homila qismi. 8 - amnion parda. 9, 10 - amniotik epiteliy. 11 - kindik tizimchasi. 12 - bazal plastinka. 13 - detsidual hujayralar. 14 - langar so'rg'ichlar.

Yo'ldoshda oqayotgan ona qoni fiziologik sharoitlarda hech qachon homila qoni bilan aralashmaydi. Bunda xorion so'rg'ichlari bilan homila qoni orasidagi to'siq (platsentar yoki gemoxorial to'siq) muhim ahamiyatga ega. Platsentar to'siq quyidagilarni o'z ichiga oladi: sinsitotrofoblast, sitotrofoblast, trofoblastning bazal membrani, so'rg'ichning biriktiruvchi to'qimasi, homila kapillyari devoridagi bazal membrana, homila kapillyarining endoteliysi. Xorion ona hujayralarining o'tishiga yo'l qo'ymay, homilani ona immun tizimining ta'siridan himoya qiladi. Yo'ldosh lakunalarida qon sekin aylanadi. To'liq shakllangan platsentaning lakunolari minutiga 4 marta almashinib turuvchi 150 ml atrofidagi ona qonini o'zida tutadi. So'rg'ichlarning umumiy yuzasi 14 m² atrofida bo'lib, ona bilan homila o'rtasida modda almashinuvini yuqori darajada ta'minlaydi.

Homiladorlikning uchinchi oyi oxirida platsentaning shakllanishi to'la tugaydi. Platsenta oziqlantirishni, to'qimalarni kislorod

bilan ta'minlashni, o'sishni, ushbu davrda shakllangan homila a'zolarini boshqarish va himoya qilishni ta'minlaydi.

Platsentaning asosiy vazifalari: 1. nafas olish; 2. ozuqa moddalari, suv, elektrolitlar va immunoglobulinlar transporti; 3. ayiruv; 4. endokrin;

5. miometrium qisqarishini tartibga solish.

Homilaning nafas olishi ona qonidagi gemoglobinga bog'langan kislorod hisobiga ta'minlanadi, bu kislorod platsenta orqali diffuz yo'l bilan homila qoniga o'tadi va u yerda fetal gemoglobin (HbF) bilan birikadi. Homilaning qonidagi fetal gemoglobin bilan birikkan CO₂ platsenta orqali diffuziyalanib onaning qoniga o'tadi va u yerda ona gemoglobini bilan bog'lanadi.

Homila rivojlanishi uchun zarur bo'lgan barcha ozuqa vositalari (glyukoza, aminokislotalar, yog' kislotalari, nukleotidlar, vitaminlar, mineral moddalar) ona qonidan platsenta orqali homila qoniga, aksincha, homilaning qonidan onaning qoniga homiladagi modda almashinuvidan keyin hosil bo'lgan va chiqarib yuborilishi kerak bo'lgan moddalar o'tadi (ekskretor vazifasi). Elektrolitlar va suvlar yo'ldosh orqali diffuziya va pinotsitoz yo'li orqali o'tadi.

Platsentaning endokrin funksiyasi eng muhimlaridan biri hisoblanadi, chunki platsenta homiladorlik davrida homila va ona organizmini o'zaro ta'sirini ta'minlaydigan bir qator gormonlarni sintez qiladi va ajratadi. Platsentar gormonlarni ishlab chiqaruvchi joy bo'lib sitotrofoblast, ayniqsa, simplastotrofoblast va detsidual hujayralar hisoblanadi.

Birinчилardan bo'lib platsenta xorionik gonadotropinni sintez qiladi. Uning konsentratsiyasi homiladorlikning 2-3 haftalari davomida tez ko'tarilib boradi va homiladorlikning 8-10 haftalarida maksimumga yetadi. Vaholanki uning miqdori homilaning qonida ona qoniga nisbatan 10-20 barobar ko'p. Gormon gipofiz bezining adrenokortikotrop gormoni (AKTG) hosil bo'lishini rag'batlantiradi, kortikosteroidlar sekretsiasini kuchaytiradi.

Homiladorlikni rivojlanishida gipofizning prolaktin va lyuteotrop gormonlari faolligiga ega bo'lgan platsentar laktogen katta rol o'ynaydi. Homiladorlikning dastlabki 3 oyligida tuxumdonning sariq tanasida steroidogenezni qo'llab-quvvatlaydi, shuningdek uglevodlar va oqsillarning metabolizmida ishtirok etadi. Uning ona qonidagi konsentratsiyasi homiladorlikning 3-4 oyligida asta-sekin

o'sib boradi va homiladorlikning 9-oyida maksimal darajaga yetadi. Bu gormon ona va homila gipofizi prolaktini bilan birgalikda o'pka surfaktantini ishlab chiqarishda va fetoplatsentar osmoregulyasiyada muayyan rol o'ynaydi. Uning yuqori konsentratsiyasi homila atrofidagi suvlarda (ona qonidagiga nisbatan 10-100 marta ko'p) aniqlanadi.

Xorionda va detsidual qobiqda progesteron va pregnandiol sintezlanadi. Progesteron (avval tuxumdonning sariq tanasida, 5-6 haftadan boshlab platsentada ishlab chiqariladi) bachadonning qisqarishlarini pasaytiradi, uni o'sishini rag'batlantiradi va homila tushib ketishini oldini oluvchi immunosuppressiv ta'sir ko'rsatadi.

Ona organizmida progesteronning 3/4 qismi metabolizmga uchraydi va estrogena aylanadi, bir qismi esa siydik bilan chiqarib yuboriladi. Estrogenlar (estradiol, estron, estriol) homiladorlikning o'rtasida platsenta (xorion) so'rg'ichlarining simplastrofoblastlarida ishlab chiqariladi va homiladorlikning oxirida esa ularning faoliyati 10 barobarga oshadi. Ular bachadonning giperplaziyasi va gipertrofiyasiga sabab bo'ladi. Bundan tashqari, yo'ldoshda melanotsitlarni stimullovchi va adrenokortikotrop gormonlar, somatostatin va boshqalar sintezlanadi.

Tug'ish jarayonida gistamin va serotonin katexolaminlar (noradrenalin, epinefrin) bilan birga bachadonning silliq mushak hujayralarini faolligini oshiradi. Homiladorlikning oxiriga kelib aminosidazalar (gistaminaza va boshqalar) faolligining keskin pasayishi (2 marta) sababli ularning konsentratsiyasi sezilarli darajada oshadi. Tug'ish jarayonining zaifligida aminooksidazalarning masalan, gistaminazaning faolligi (5 marta) ko'payishi kuzatiladi.

Oddiy platsenta oqsillar uchun mutlaq to'siq bo'la olmaydi. Xususan, homiladorlikning uchinchi oyi oxirida fetoprotein homila qonidan kam miqdorda (taxminan 10 %) ona qoniga o'tadi, ammo ona organizmi bu antigenga qarshi javob bermaydi, chunki homiladorlik vaqtida ona limfotsitlarining sitotoksikligi kamayadi.

Platsenta bir qator ona hujayralari va sitotoksik antitanalarni homilaga o'tishini oldini oladi. Bunda asosiy rolni trofoblast qisman shikastlanganda uni qoplab oladigan fibrinoid o'ynaydi. Bu holat platsentar va homila antigenlarini so'rg'ichlararo bo'shliqqa o'tishiga to'sqinlik qiladi, shuningdek, embrionni ona tomonidan hujayraviy va gumoral "hujumi" ni zaiflashtiradi.

Ona-platsenta-homila tizimi

Ona-homila tizimi homiladorlik davrida yuzaga keladi va ona organizmi va homila organizmini hamda ularni bog'lab turuvchi yo'ldoshni o'z ichiga oladi.

Onaning boshqaruvchi neyroendokrin mexanizmlari homiladorlikni saqlanishini, homila talablaridan kelib chiqib yurak, qon tomirlar, qon yaratuvchi a'zolar, jigar va boshqa a'zolar faoliyatini hamda moddalar va gazlar almashinuvini optimal darajasini ta'minlaydi.

Homila organizmining retseptor mexanizmlari ona yoki o'z organizmi gomeostazidagi o'zgarishlar haqida signallarni qabul qiladi. Ular homilaning kindik arteriyasi va venalari devorlarida, jigar venalarining quyilish joylarida, terisi va ichaklarida aniqlangan. Ushbu retseptorlarni qitiqlanishi homilaning yurak urish tezligini, tomirlaridagi qon oqimi tezligini, qondagi qand miqdorini va boshqalarni o'zgarishiga olib keladi. Ona-homila tizimida aloqani ta'minlashda platsenta muhim rol o'ynaydi, u nafaqat to'plash, balki homila rivojlanishi uchun zarur bo'lgan moddalarni sintez qilishga ham qodir. Platsenta endokrin funksiyani bajaradi va bir qator gormonlar ishlab chiqaradi: progesteron, estrogen, xorionik gonadotropin (XG), platsentar laktogen va h.k. Platsenta orqali ona va homila o'rtasida gumoral va nerv aloqalari amalga oshiriladi.

Homila qobiqlari va amniotik suyuqlik orqali ham gumoral va nerv aloqalari mavjud. Gumoral aloqa kanali eng keng tarqalgan va ko'p qirralidir. U orqali kislorod va karbonad anhidrid, oqsillar, uglevodlar, vitaminlar, elektrolitlar, gormonlar, antitanalar va boshqalar keladi. Odatda yot moddalar ona organizmidan yo'ldosh orqali o'tmaydi. Ular faqat patologik holatlarda, ya'ni platsentaning to'siq (bar'er) funksiyasi buzilganida kirishi mumkin. Gumoral aloqalarning muhim tarkibiy qismi ona-homila tizimida immun gomeostazni saqlab turishni ta'minlovchi immunologik aloqalardir.

Ona va homila organizmlari genetik jihatdan begona bo'lsada, odatda ular orasida immunologik kelishmovchiliklar yuzaga kelmaydi. Bu quyidagi bir qator mexanizmlar bilan ta'minlanadi: 1. simplastotrofoblast tomonidan sintez qilingan oqsillar ona organizmidagi immun javobni to'xtatib turadi; 2. simplastotrofoblast yuzasida yuqori konsentratsiyada joylashgan xorionik gonadotropin va platsentar laktogen immun supressor (pasaytiruvchi) ta'sir ko'rsa-

tadi; 3. limfotsitlar kabi platsentaning manfiy zaryadlangan peritsellulyar fibrinoid glikoproteidlari o'ziga xos niqob hosil qilib, ona immunitet hujayralarini chalg'itadi; 4. trofoblastning proteolitik xususiyatlari begona oqsillarni inaktivatsiyalashga yordam beradi.

Ona-homila tizimini shakllanish jarayonida homila rivojlanishi uchun optimal sharoitlarni yaratishga qaratilgan ikkita tizim o'rtasidagi o'zaro munosabatlarni o'rnatish uchun eng muhim bo'lgan bir qator qaltis davrlar mavjud.

RIVOJLANISHNING QALTIS DAVRLARI

Ontogenez paytida, ayniqsa embriogenezda, rivojlanayotgan jinsiy hujayralar va embrionning yuqori sezgirlik davrlari bor. Qaltis davrlarda shikastlovchi ekzogen omillardan kimyoviy moddalar, jumladan ko'plab dorilar, ionlovchi nurlanish (masalan, diagnostik dozalarda rentgen nurlari), gipoksiya, ochlik, narkotiklar, alkohol, nikotin, viruslar va boshqalar bo'lishi mumkin.

Odam ontogenezida rivojlanishning quyidagi qaltis davrlari tafovut qilinadi: 1. jinsiy hujayralarni rivojlanishi – ovogenez va spermatogenez; 2. urug'lanish; 3. implantatsiya (embriogenezning 7-8 kunlari); 4. neyrulyasiya, to'qimalar va a'zolar kurtagining rivojlanishi, platsentaning shakllanishi (rivojlanishning 3-8-haftalari); 5. bosh miyaning kuchli o'sish bosqichi (15-20-hafta); 6. tananing asosiy funksional tizimlarini shakllanishi va jinsiy a'zolarini differentsiatsiyasi (20-24 hafta); 7. tug'ilish; 8. neonatal davr (1 yoshgacha); 9. balog'at yoshi (11-16 yosh).

Odamning rivojlanish nuqsonlarini tashxislash usullari va profilaktikasi. Odamning rivojlanish nuqsonlarini tashxislash uchun zamonaviy tibbiyotda bir qator usullar (noinvaziv va invaziv) mavjud. Barcha homilador ayollarni (16-24 va 32-36 haftalarda) ultratovush tekshiruvidan o'tkazish, homila va uning a'zolaridagi bir qator rivojlanish nuqsonlarini aniqlash imkonini beradi.

Amniotsentez - invaziv usul bo'lib, tekshirish uchun onaning qorin devori orqali (odatda homiladorlikning 16-haftasida) amniotik suyuqlikni olish hisoblanadi. Keyinchalik amniotik suyuqlik hujayralarining xromosomalari tahlili va boshqa tahlillar olib boriladi.

Homila rivojlanishi nuqsonlarini tashxislashning boshqa usullari ham mavjud. Ammo tibbiy embriologiyaning asosiy vazifasi

ular rivojlanishining oldini olishdir. Shu maqsadda genetik maslahat va turmush qurayotgan juftlarni tibbiy ko'rikdan o'tqazib tanlash usullari ishlab chiqilmoqda.

Spermatozoidlarni kriokonservatsiya qilish usuli spermatozoidlarni urug'lantirish qobiliyatini uzoq muddatli saqlab qolishga imkon beradi. Bu usul erkaklar jinsiy hujayralarini radiatsiya, jarohatlar va boshqa xavflar bilan bog'liq holatlardan saqlab qolish uchun qo'llaniladi.

Sun'iy urug'lantirish va embrionni ko'chirish usuli (ekstrakorporal urug'lantirish) erkak va ayolning bepushtlik holatini davolash uchun qo'llaniladi. Ayollar jinsiy hujayralarini olish uchun laparoskopiyadan foydalaniladi. Maxsus igna yordamida tuxumdonning qobig'i follikula pufakchasi joylashgan sohadan teshiladi, ovotsit so'rib olinadi va keyinchalik spermatozoidlar bilan urug'lantiriladi. Keyinchalik zigotani 2-4-8 blastomerlar bosqichigacha o'stirish va embrionni bachadonga o'tkazish uni ona organizmi sharoitida rivojlanishini ta'minlaydi. Ba'zi hollarda ma'lum bir juftning jinsiy hujayralaridan olingan embrion ularga butunlay begona bo'lgan (surrogat) ayolning bachadoniga ham o'tqazilishi mumkin.

Embrionning rivojlanishida bachadon ichidagi o'limni yoki patologik turda rivojlanishni keskin oshib ketishi xavfi bo'lgan qaltis davrlar mavjudligini bilish muhimdir. Embriogenez jarayonlarining asosiy qonuniyatlarini bilish tibbiy embriologiyada bir qator muammolarni hal qilishga (homila rivojlanish nuqsonlarini oldini olish, bepushtlikni davolash) hamda homila va chaqaloqlar o'limini oldini olish bo'yicha bir qator tadbirlarni amalga oshirishga imkon beradi.

VI-BOB. UMUMIY GISTOLOGIYA

To'qimalar haqida tushuncha

"To'qima" atamasi birinchi marta 1671-yilda ingliz olimi N.Gryu tomonidan ishlatilgan. U bu so'zni o'simliklarning tuzilishini tasvirlash uchun ishlatgan. Fransuz anatomi K.M.Bichatning (1801-yilda) ishi tufayli, to'qimalar tushunchasi hayvonlar va odamlar anatomiyasiga mustahkam kirib bordi, garchi u taklif etgan to'qimalarning tasnifi noto'g'ri bo'lsa ham, chunki u mikroskopik ma'lumotlarga asoslanmagan (K.M. Bichat) 21 ta to'qimaga ajratgan). Faqat XIX asrning ikkinchi yarmida. (1857-1859 yy.) nemis olim-mikroskopchilari F.Leydig va G.Keliker biz bugungi kunda amalda foydalanadigan to'qimalarni tasniflashni taklif qilishdi.

Ular barcha to'qimalarni to'rt guruhga bo'lishdi:

I. Epiteliy

II. Biriktiruvchi

III. Muskel

IV. Nerv

To'qimalar to'g'risidagi ta'limotni, xususan, to'qima evolyusiyasi nazariyasini rivojlantirishga gistologlardan O.O.Zavarzin va G.G.Xlopin o'z asarlari bilan katta hissa qo'shdilar. O.O.Zavarzin 1934-yilda barcha to'qimalarni funksiyalari bo'yicha ikki guruhga bo'lishni taklif qildi:

- umumiy

- xususiy

Umumiy to'qimalarga O.O.Zavarzin quyidagilarni kiritdi:

- epiteliy

- organizm ichki muhitini to'qimasi

- biriktiruvchi to'qima,

- qon

- limfa.

O.O.Zavarzin xususiy to'qimalarga quyidagilarni kiritdi:

- muskul

- nerv

Zamonaviy amaliyotda gistologlar to'qimalarni yuqoridagi to'rtta morfofunktsional turlarga ajratishni qo'llaydilar:

- epiteliy

- ichki muhit to'qimalari

- muskul

- nerv

EPITELIY TO‘QIMASI

Epiteliy to‘qimasi tananing tashqi tomonidan qoplab turadi, ichki a‘zolarining shilliq va seroz qavatlarini, hamda ekzokrin bezlarni hosil qiladi. Shu sababdan ularni quyidagi turlarga ajratish mumkin. 1. qoplovchi epiteliy; 2. bezli epiteliy.

Qoplovchi epiteliy chegara to‘qimasi bo‘lib organizmni tashqi tomondan va ichki a‘zolarining ichki yuzasini shilliq va seroz qavatlarini hosil qiladi. Bu to‘qimaning asosiy vazifasi himoya, qoplovchi va moddalar almashinuvida ishtirok etadi.

Bezli epiteliy ekzokrin bezlarni hosil qiladi va sekretor vazifani bajaradi, ya‘ni turli xil fermentlar ishlab chiqarib oqsillar, yog‘, uglevodlar almashinuvida ishtirok etadi.

Epiteliy to‘qimasi embrional taraqqiyotning 3-4 xaftaligiga embriyning har uchala varag‘idan (ektoderma, entoderma va mezoderma) hosil bo‘ladi.

Epiteliy to‘qimasining o‘ziga xos xususiyatlari

1. Epiteliy to‘qimasi epitelotsitlar qatlamidan iborat.
2. Epiteliy to‘qimasining hujayralari orasida hujayralararo moddasi bo‘lmaydi.
3. Epiteliy to‘qimasining hujayralari o‘zaro hujayralararo bog‘lamlar yordamida bog‘langan.
4. Epiteliy to‘qimasi hujayralari bazal membranada yotadi.
5. Epiteliy to‘qimasida qon tomirlari bo‘lmaydi, ular bazal membrana orqali diffuz yo‘l bilan oziqlanadi.
6. Epiteliy to‘qimasining hujayralari qutubli differensiallashgan, ya‘ni apikal va bazal yuzalari farq qiladi.
7. Epiteliy to‘qimasi yuqori darajada qayta tiklanish (regeneratsiya) xususiyatiga ega. Qayta tiklanish o‘zak hujayraning differensirovkasi va hujayralarning mitoz yo‘li bilan ko‘payishi hisobiga sodir bo‘ladi.

Epiteliy to‘qimasining morfofunktsional tasnifi

(O.O.Zavarzin)

Epiteliy to‘qimasi membranaga nisbatan joylashishi va shaklligiga qarab quyudagi turlarga bo‘linadi.

Qoplovchi epiteliy

I. bir qavatli

1. bir qatorli

a. yassi

b. kubsimon

v. prizmatik

2. ko'p qatorli

a. prizmatik

II. ko'p qavatli

1. muguzlanuvchi

a. yassi

2. muguzlanmaydigan

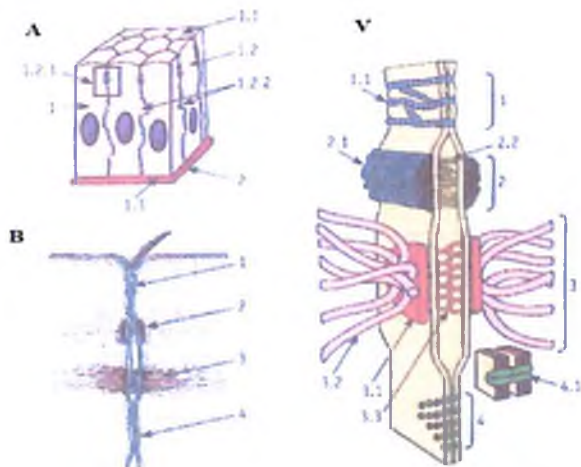
a. yassi

b. kubsimon

v. prizmatik

3. o'zgaruvchan

Epiteliy to'qimasining ontofilogenetik tasnifi (N.G.Xlopin)

23-rasm. Epiteliy to'qimasi hujayralarining o'zaro birikish bog'lamlarining turlari. A: hujayralararo aloqalar majmuasi joylashgan joy.

1 - epiteliyal hujayra. 1.1 - apikal sirt. 1.2 - lateral sirt. 1.2.1 - hujayralararo aloqalar majmuasi. 1.2.2 - interdigitatsiya. 1.3 - bazal sirt. 2 - bazal membranasi. B: ultra yupqa uchastkalarda hujayralararo aloqalar turlari (rekonstruksiya). 1 - zich bog'lanish. 2 - oraliq aloqa. 3 - desmasom.

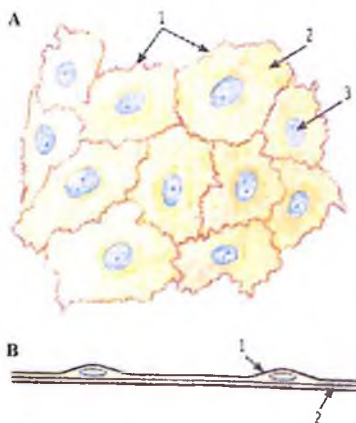
4 - tirqishli bog'lanish.

V: hujayralararo aloqalar tuzilishining uch o'lchovli diagrammasi. 1 - zich aloqa. 1.1 - hujayralararo membrana zarralari. 2 - oraliq aloqa. 2.1 - mikrofilamentlar. 2.2 - hujayralararo yopishqoq oqsillar. 3 - desmosoma. 3.1 - biriktirma plitalari. 3.2 - tonofilamentlar. 3.3 - hujayralararo yopishqoq oqsillar. 4 - bo'shliq bilan aloqa. 4.1 - kontekslar.

1. Epidermal tipidagi epiteliy – ektodermadan hosil bo‘ladi.
2. Entodermal tipidagi epiteliy – entodermadan hosil bo‘ladi.
3. Selonefrodermal tipidagi epiteliy – mezodermadan hosil bo‘ladi.
4. Ependimoglyal tipidagi epiteliy – nerv nayidan hosil bo‘ladi.
5. Angiodermal tipidagi epiteliy – mezenximadan hosil bo‘ladi.

Bir qavatli yassi epiteliy. Mezoteliy organizmda seroz qavatlarini (plevra varaqlari qorin pardaning parietal va vesseral varaqlari hamda yurak oldi xaltasi) hosil qiladi. U har xil shaklidagi yassi hujayralar (mezoteliotsit) qatlamidan iborat.

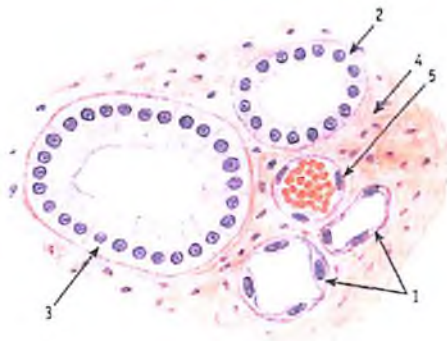
Endoteliy qon va limfa tomirlarini hamda yurakning ichki qavatini qoplab turadi. U bir qavat endoteliy hujayralaridan iborat bo‘lib moddalar va gaz almashinuvida ishtrok etadi. (24-rasm)

24-rasm. Bir qavatli yassi epiteliy (mezoteliy).

- a. Qorin parda preparati, bo‘yalish kumush nitrat tuzi eritmasi.
 - 1- epiteliotsit chegarasi.
 - 2 – sitoplazmasi.
 - 3 – yadrosi.
- b. Bo‘ylama kesim (sxema).
 - 1- epiteliotsit.
 - 2 - bazal membrana;

Bir qavatli kubsimon va prizmatik epiteliy ular buyrak kanalchalarida, ovqat hazm qilish tizimining o‘rta qismida (oshqozon ingichka va yo‘g‘on) o‘t xaltasi, jigar, oshqozon osti va boshqa bezlarning chiqaruv naylarida uchraydi (25-rasm).

25-rasm. Bir qavatli yassi, kubsimon va prizmatik epiteliy - buyrakning kanalchalari.

Bo'yalishi gematoksilin – eozin.

1-bir qavatli yassi epiteliy.
2-bir qavatli kubsimon epiteliy.

3-bir qavatli prizmatik (silindrsimon) epiteliy.

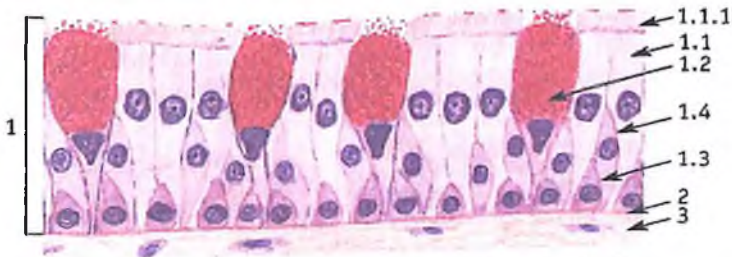
4-biriktiruvchi to'qima.

5-qon tomiri endoteliysi.

Bir qavatli ko'p qatorli silindrsimon kiprikchali epiteliy.

Bu turdagi epiteliy burun bo'lig'i, traxeya, bronxlar va boshqa a'zolarda ham uchraydi. Bu epiteliyning tarkibi quydagi hujayralardan tashkil topgan: kiprikchali (hilplovchi), kalta va uzun oraliq, qadaxsimon (shilliq) va endokrin.

Bu hujayralarning yadrolari turli tekisliklarda joylashganligi va barchasi bazal membranaga tegib turganligi sababli bir qavatli ko'p qatorli deb aytiladi. Ularning asosiy vazifasi nafas olish azolarida chang zarrachalari va boshqa yot moddalarni tutub qolish hamda havoni isitib berish vazifasini bajaradi. Qadaxsimon hujayralar esa shilliq moddasini ishlab chiqaradi. Endokrin hujayralar (EC-, P-, D-hujayralar) biologik faol moddalarni ishlab chiqarib nafas olishini mahaliy boshqaruvini ta'minlaydi. (26-rasm)

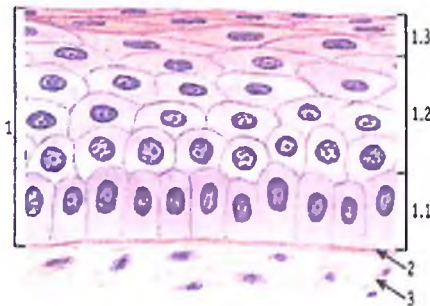
26-rasm. Bir qavatli ko'p qatorli silindrsimon kiprikli epiteliy (traxeya).

Bo'yalishi gematoksilin – eozin.

1-epiteliy. 1.1-kiprikli epiteliy. 1.1.1-kiprikchalar. 1.2-qadaxsimon ekzokrinotsit. 1.3-past oraliq epiteliotsitlar. 1.4-baland oraliq epiteliotsit.
2-bazal membrana. 3-biriktiruvchi to'qima.

Ko'p qavatli yassi muguzlanmaydigan epiteliy. Inson organizmida bu turdagi epiteliy ko'zning shox pardasi og'iz bo'shlig'i va qizilo'ngachning shilliq qavatida uchraydi. Unda uchta qavat farq qilinadi: bazal, oraliq (tikanosimon) va yuza (yassi).

Bazal qavat prizmatik hujayralardan, tikanakli qavat har xil shaklli o'simtali hujayralardan, yuza qavat esa yassi shakldagi epiteliotsitlardan tuzilgan. Bazal qavat hujayralari mitoz bo'linish xususiyatiga ega bo'lib qayta tiklanish (regeniratsiya vazifasini bajaradi). Yuza qavati hujayralari hayot siklini tugatib doimiy ravishda tushib almashinib turadi (27-rasm).

27-rasm. Ko'p qavatli yassi muguzlanmaydigan epiteliy (ko'zning shox pardasi).

- 1-epiteliy.
- 1.1-bazal qavat.
- 1.2-tikanaksimon qavat.
- 1.3-yuza qavat.
- 2-bazal membrana.
- 3-siyrak tolali biriktiruvchi to'qima.

Ko'p qavatli yassi muguzlanuvchi epiteliy. Bu turdagi epiteliy terining epidermis qavatida joylashgan barmoq kaft va tovon terisi epidermisida 5 ta qavat farq qilinadi: bazal, tikanakli, donador, yaltiroq va muguz.

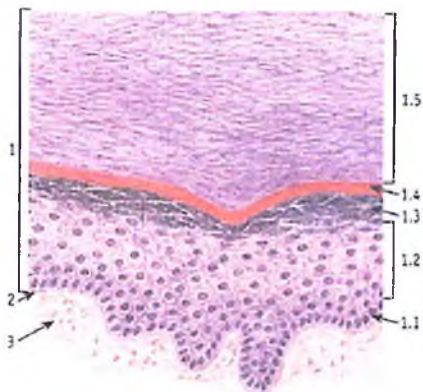
Bazal qavat bir qator silindrsimon shakldagi epiteliotsitlardan tuzilgan bo'lib, metoz yo'li bilan ko'payish xususiyatiga ega.

Tikanakli qavat bir necha qatlam har xil shakldagi tikanakli hujayralardan iborat. Ular o'zaro bir-birlari bilan desmasoma bilan bog'langan. Bu qavatda tikanakli hujayralardan tashqari sitoplazmasida melanin pigmentini saqlovchi pigment hujayralari melano-tsitlar ham uchraydi.

Donador qavat bu qavatda sitoplazmasida keratogialin oqsilini saqlovchi yassilashgan hujayralar qatlamidan iborat.

Yaltiroq qavat. Bu qavat yassi shakldagi o'zaro qo'shilib ketgan yassi hujayralar qatlamidan iborat. Ularning sitoplazmasida kuchli nur sindirish qobiliyatiga ega bo'lgan eleidin moddasi mavjud.

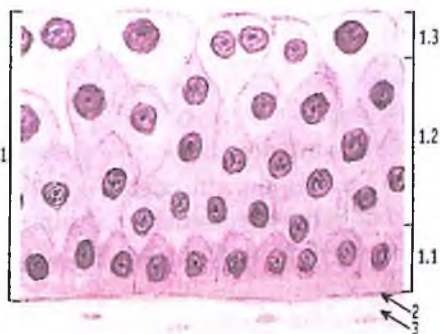
Muguz qavat. Bu qavat yadrosi organellalar va hujayra chegarasini yo'qatgan qatlamdan tashkil topgan. Ularning tarkibida kreotogialin va eleidin moddasi keratinga aylanib muguz xitinlarini hosil qiladi va doimiy ravishda to'kilib turadi.

28-rasm. Ko'p qavatli yassi muguzlanuvchi epiteliy (teri epidermisi).

- 1-epiteliy.
- 1.1-bazal qavat.
- 1.2-tikanakli qavat.
- 1.3-donador qavat.
- 1.4-yaltiroq qavat.
- 1.5-muguz qavat.
- 2-bazal membrana.
- 3-siyrak tolali biriktiruvchi to'qima.

O'zgaruvchan epiteliy. Bu epiteliy funksional holatiga qarab hajmi o'zgarib turuvchi a'zolar – siydik ishlab chiqarish a'zolarida: buyrak jomchalarida, siydik chiqarish yo'llarida, siydik pufagi va boshqa a'zolarida uchraydi. Ularda ham 3 ta qavat – bazal, oraliq va yuza qavatlari farq qilinadi. Siydik chiqaruv a'zolari siydik bilan to'lgan holatda tarang tortiladi va epiteliysi bir qavatli bo'lib ko'rinadi, bo'shagan holatda esa hujayralar bir-birining ustiga chiqib ko'p qavatli bo'lib ko'rinadi. Shu sababli bu turdagi epiteliy o'zgaruvchan deb ataladi.

29-rasm. O'zgaruvchan epiteliy (siydik pufagi).

- 1-epiteliy.
- 1.1-bazal qavat.
- 1.2-oraliq qavat.
- 1.3-yuza qavat.
- 2-bazal membrana.
- 3-siyrak tolali biriktiruvchi to'qima.

BEZLI EPITELIYLAR. BEZLAR

Bezli epiteliy bezli va sekretor hujayralar – glandulotsitlardan tuzilgan. Ular maxsus moddalar – sekret ishlab chiqarishga ixtisoslashgan. Shu jihatdan ular tashqi ekzokrin va ichki endokrin sekret ishlab chiqaruvchi turlarga bo‘linadi. Sekret ishlab chiqarish jarayon 4 bosqichdan iborat (30-rasm).

1. Xom ashyoni qabul qilish.
2. Sintez va uni to‘plash.
3. Tashqariga chiqarib yuborish.
4. Qayta tiklanish.

Ishlab chiqargan sekretini tashqariga chiqarishning 3 ta turi mavjud.

1. Merokrin – sekret diffuz yo‘l bilan tashqariga chiqib ketadi (so‘lak bezlari).

2. Apokrin – sekret tashqariga chiqish jarayonida hujayraning apikal yuzasining butunligi buzuladi (sut bezlari, ter bezlari).

3. Golokrin- sekret tashqi muhitga chiqish jarayonida hujayra to‘liq parchalanib ketadi (yog‘ bezlari).

30-rasm. Sekretsiya tiplari. 1. Merokrin. 2. Apokrin. 3. Golokrin.

BEZLAR

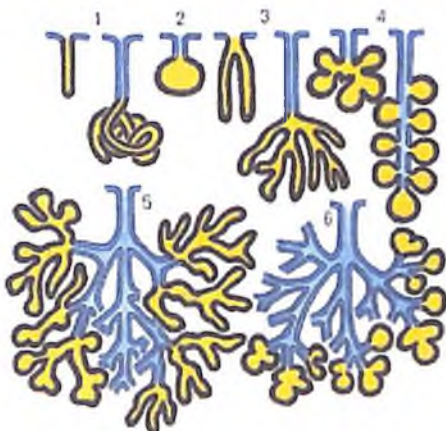
Bezlar ikki guruhga bo‘linadi: ichki sekretsiya bezlari – endokrin va tashqi sekretsiya bezlari – ekzokrin. Endokrin bezlar – faol biologik xususiyatga ega bo‘lgan moddalar(gormonlar)ni ishlab chiqaradi. Ularning chiqaruv naylari bo‘lmaydi. Tashqi yuzasi qalin kapillyarlar to‘ri bilan qoplangan bo‘lib, ishlab chiqaradigan mahsulotini bevosita qonga o‘tkazadi. Unga gipofiz, epifiz, qalqonsimon

bez, qalqonsimon bez oldi bezi, timus, buyrak usti bezi, oshqozon osti bezining Langergans orolchalari va boshqalar kiradi. Ekzokrin bezlar-ishlab chiqargan sekret mahsulotini tashqi muhitga yoki biror bir bo'shliqqa (og'iz bo'shlig'i, oshqozon-ichak yo'li) quyadi. Shu sababli, ularning ikki qismi farqlanadi: sekretor qismlar va chiqaruv naylar. (31-rasm)

Ekzokrin bezlarning morfologik tasnifi

Jadval №1

Ekzokrin bezlar			
Oddiy		Murakkab	
Tarmoqlangan	Tarmoqlanmagan	Tarmoqlangan	Tarmoqlanmagan
Naysimon	Naysimon	Naysimon	Naysimon
Alveolyar	Alveolyar	Alveolyar	Alveolyar
		Naysimon-alveolyar	Naysimon-alveolyar

31-rasm. Ekzokrin bezlarning turlari.

- 1- oddiy naysimon.
- 2- oddiy alveolyar.
- 3- oddiy naysimon tarmoqlangan.
- 4- oddiy alveolyar tarmoqlangan.
- 5- murakkab tarmoqlangan alveolyar- naysimon.
- 6- murakkab tarmoqlangan alveolyar.

Kimyoviy tarkibiga ko'ra egzokrin bezlarning ishlab chiqargan mahsuloti quyidagi turlarga bo'linadi: oqsilli, shilliq, oqsil-shilliq va yog' tabiatli.

QON VA LIMFA

Qon tizimining elementlari umumiy tarkibiy va funksional xususiyatlarga ega, ularning barchasi mezenximadan kelib chiqadi,

neyrogumoral tartibga solishning umumiy qonunlariga bo'ysunadi va barcha bo'g'inlarning o'zaro ta'siri bilan birlashadi. Qon – bu ikki asosiy tarkibiy qism – plazma va qonning shaklli elementlaridan tashkil topgan, qon tomirlari orqali aylanib yuradigan suyuq to'qima. Inson tanasida qon o'rtacha 5 litrni tashkil qiladi.

Mezenxima to'qimasining hosilasi sifatida organizmning ichki muhitiga qon va limfa kiradi. Qon va limfa ikki xil tarkibiy qismdan iborat: qonning plazmasi va shaklli elementlari.

Qon plazmasi 55-60 %, shaklli elementlari 40-45 % ini tashkil etadi. Sog'lom odamda tana vazning 5-9 % ini qon tashkil etadi. O'rtacha 70 kg vaznli odamda 5-5,5 litr qon bo'ladi.

Qonning asosiy vazifalari: transport, himoya, gomeostaz, nafas olish va trofik (oziqlantiruvchi).

Qon plazmasi qonning suyuq qismi bo'lib, 90-93 % suv va 7-10 % quruq moddadan iborat. Quruq moddasining 6,6-8,5 % oqsillar, 1,5-3,5 % mineral tuzlar va boshqa moddalardan iborat. Qon plazmasida asosan albumin, globulin va fibrinogenlar uchraydi. Uning muhiti pH=7.36 ga teng.

QONNING SHAKLLI ELEMENTLARI

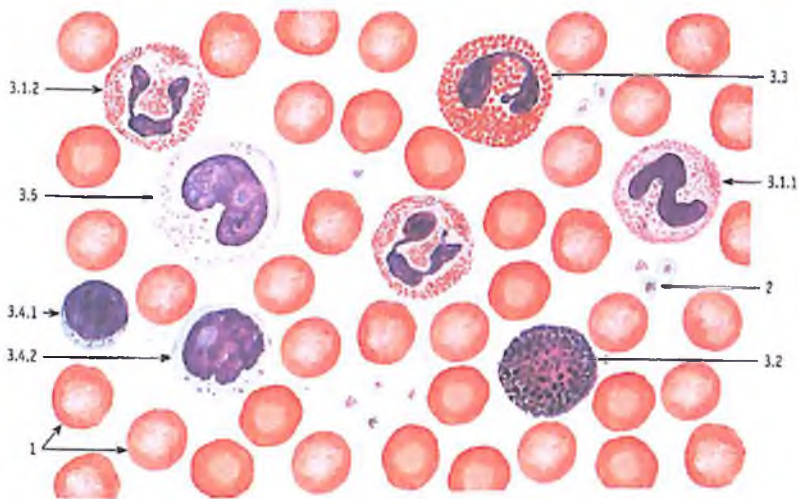
Eritrotsitlar

Eritrotsitlar qizil qon tanachalari, eritrotsitlar filo- va ontogenez jarayonida yadrosini yo'qotgan Eritrotsitlar organizmda nafas olish ya'ni kislorod va karbonat angidridni tashish vazifasini bajaradi. Bundan tashqari aminokislotalar, antitelolar, toksinlar va dori vositalarni tashish vazifasini bajaradi. Periferik qonda eritrotsitlarning umumiy miqdori: erkaklarda - $3.9-5.5 \cdot 10^{12}$ 1 litr qonda, ayollarda - $3.7-4.9 \cdot 10^{12}$ 1 litrda. Eritrotsitlar shakliga ko'ra disksimon (diskotsitlar) - 80 % ni, sferotsitlar (sharsimon), exinotsitlar (tiknaksimon), planotsitlar (yassi), stomotsitlar (gumbazsimon) va boshqa turlari 20 % ni tashkil qiladi. Eritrotsitlar o'lchamiga qarab normotsitlar 75 % ni (7.1-8 mkm), makrotsitlar 12.5 % (8 mkm dan katta) va mikrotsitlar 12.5 % (6 mkm dan kichkina) farq qilinadi. Eritrotsitlar yuzasining umumiy maydoni $3500-3700 \text{ m}^2$ tashkil qiladi. Eritrotsitlar tarkibining 60 % suv va 40 % quruq moddasini tashkil qiladi. Quruq moddasining 95 % gemogloblin va 5 % boshqa moddalar tashkil qiladi. Odamda gemogloblinning 2 xil tipi mavjud.

HbA endi tugʻilgan chaqaloqlarda 20 %, katta odamlarda esa 98 % ni tashkil qiladi. HbF yangi tugʻilgan chaqaloqlarda 80 %, katta yoshli odamlarda 2 % ni tashkil qiladi. Eritrotsitlarning yashash muddati 120 kun, organizmda har kuni 200 mln ortiq eritrotsitlar nobut boʻladi va yana shunchasi paydo boʻladi (32-rasm).

Leykotsitlar

Leykotsitlar, oq qon tanachalari morfologik tuzilishiga koʻra 2 ta katta guruhga boʻlinadi: donodor leykotsitlar (granulotsitlar) va donasiz leykotsitlar (agronulotsitlar). Romanovski-Gimza usulli bilan boʻyalishiga qarab donodor leykotsitlar eozinofillar, bazofillar va neytrofillar kabi turlarga boʻlinadi. Ularning sitoplazmasida maxsus donalari (granulalari boʻladi). Donasiz leykotsitlarga esa limfotsitlar va monotsitlar kiradi. Ularning sitoplazmasida donalari juda kam, yoki boʻlmaydi. Leykotsitlar sharsimon shaklda boʻlib, katta odamlarda qondagi umumiy miqdori $3.8-9.0 \cdot 10^9$ litr tashkil etadi. Ularning soni insonning jismoniy va aqliy faoliyatiga va ovqat mahsulotlar qabul qilinganligiga qarab oʻzgarib turadi.

32-rasm. Odam qoni (surtmasi). Boʻyalish: Romanovski-Gimza boʻyicha.
 1 – eritrotsitlar. 2 – trombotsitlar. 3 – leykotsitlar. 3.1 - neytrofil granulotsitlar. 3.1.1 - tayoqcha yadroli. 3.1.2 - segment yadroli. 3.2 - bazofil granulotsitlar. 3.3 - eozinofil granulotsitlar. 3.4 – limfotsitlar (3.4.1 - kichkina limfotsit, 3.4.2 - oʻrtacha limfotsit). 3.5 - monotsit.

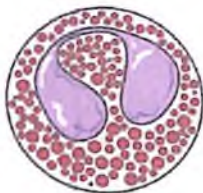
Donodor leykotsitlar

Neytrofil leykotsitlar yumaloq shaklga ega bo'lib qondagi o'lchami 7-9 mkm surtnasida 10-12 mkm, katta yoshdagi odamlarda neytrofil leykotsitlarning miqdori leykotsitlar umumiy soning 65-75 % tashkil qiladi. Ularning sitoplazmasida o'lchamlari 0.4-0.8 mkm bo'lgan 50-200 ga yaqin azurofil va neytrofil donachalari bo'ladi. Neytrofil leykotsitlarning yoshga qarab har xil turlari farq qilinadi. 1-segment yadroli yetuk neytrofillar 60-65 %, tayoqcha yadroli neytrofillar 3-5 % ni va yosh neytrofillar 0-0.5 % ni tashkil etadi. Ularning foiz miqdori yoshga qarab yoki kasallikning turiga qarab o'zgarib turadi. Ayollarning qonida neytrofillarning yadro yaqinida baraban tayoqchasi shakldagi satiletleri ya'ni jinsiy X-xromosomasi mavjud bo'ladi. Donodor leykotsitlarning asosiy vazifasi fagotsitoz yani yallig'lanish o'chog'iga kelib mikroblarni qamrab oladi. Ularning bu xususiyati fagotsitar indeks (bitta hujayraning yutishi mumkin bo'lgan fagosomalar soni) deb ataladi. Sog'lom odamda fagotsitoz qiluvchi neytrofillar soni 68,5-99,3 % ni tashkil etadi, yoki fagotsitar indeksi 12-23 ga teng. Neytrofillarning yashash muddati 8 sutka bo'lib, qonda 8-12 soat yashaydi va keyin esa biriktiruvchi to'qimaning tarkibiga o'tib ketadi. Funktsional faolligini amalga oshiradi.

33-rasm. Donodor leykotsitlarning turlari

Neytrofil

Eozinofil

Bazofil

Eozinofil leykotsitlar (atsidofil granulotsitlar) neytrofillarga nisbatan yirikroq bo'lib, qon tomchisida 9-10 mkm surtnada esa 12-14 mkm bo'ladi. Ularning miqdori periferik qonda Leykotsitlar umumiy sonining 1-5 % tashkil qiladi. Ularning sitoplazmasida o'lchami 0.5-1.5 mkm bo'lgan, turli shakldagi oksifil donachalari bo'-

ladi. Eozonofil leykotsitlarning ham 3 xil turi: yosh, tayoqcha yadroli va segment yadroli turlari mavjud. Ularning asosiy vazifasi fagotsitoz bo'lib, fagotsitar indeksi neytrofillarga nisbatan kamroq. Ular organizmning himoya reaksiyasida, ya'ni yot oqsillar, allergik jarayonlar va anafilaktik reaksiyalarda ishtirok etadi. Eozinofillar qonda 3-8 soat yashaydi, keyin esa biriktiruvchi to'qimaning tarkibiga o'tadi va faoliyatini davom etiradi.

Bazofil leykotsitlar. Bazofil leykotsitlarning o'lchami qon tomchisida 9 mkm va qon surtmasida esa 11-12 mkm tashkil etadi. Sog'lom qonda ularning miqdori leykotsitlar umumiy sonining 0.5-1 % ni tashkil qiladi. Bazofil leykotsitlar sitoplazmasida o'lchami 0.5-1.2 mkm bo'lgan granulari mavjud. Bu granularlar gistamin va geparin kabi moddalardan iborat. Gistamin moddasi qon tomirlari devorining o'tkazuvchanligini oshiradi. Geparin moddasi esa qonning suyulishini ta'minlaydi. Bazofil leykotsitlarni fagotsitar faolligi juda past.

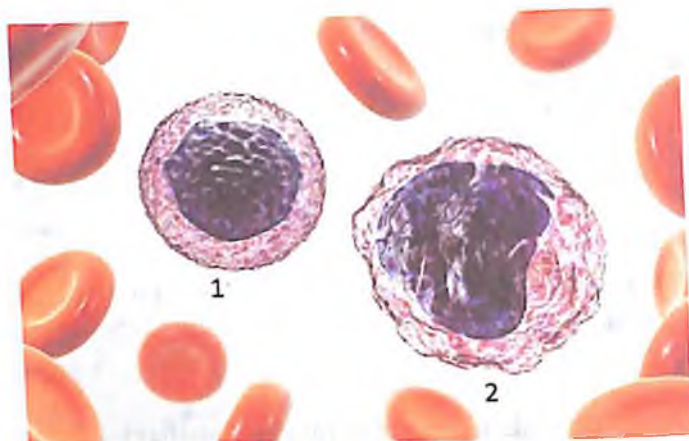
Donosiz leykotsitlar (agranulotsitlar)

Donosiz leykotsitlarga limfotsitlar va monotsitlar kiradi.

Limfotsitlar katta yoshdagi sog'lom odamlar qonida leykotsitlar umumiy sonining 20-35 % limfotsitlar tashkil qiladi. Ularning o'lchami 4.5-10 mkm tashkil etadi. Elektron mikroskopda sog'lom odam qonida limfotsitlarning 4 xil tipi farq qiladi. 1. kichik tiniq limfotsitlar 70-75 %, 2. kichik qoramtir limfotsitlar 10-13 % tashkil qiladi. Ularning o'lchami 6-7 mkm, 3. o'rtacha limfotsitlar 10-12 % o'lchami esa 10 mkm, 4. plazmotsitlar 1-2 % ni tashkil qiladi. Limfotsitlar kelib chiqishiga qarab (differensirovka) 2 xil turi farq qilinadi: T va B limfotsitlar. T limfotsitlar timusga bog'liq ravishda differensiallashadi va 4 ta turi farq qilinadi: 1. T-killer (qotillar), 2. T-xelper (yordamchilar), 3. T-supressor (tormozlovchilar), 4. T-xotira (esda saqlovchilar).

B limfotsitlar suyak ko'migida boshlang'ich o'zak hujayrasidan hosil bo'ladi. Birinchi bo'lib B limfotsitlar qushlarning fabritsiya xaltasida topilgan. Ularning asosiy vazifasi organizmning gumoral immunitetini ta'minlaydi. B limfotsitlar to'qima tarkibiga o'tgandan so'ng plazmotsitlarga aylanadi va immunoglobulinlarni (antitella) ishlab chiqaradi. Katta yoshdagi odamlar periferik qonda

limfotsitlarning 10-12 % tashqi yuza immunoglobulinlariga ega . Shundan 2/3 qismi IgM, 1/3 qismi IgG va qolgan 1-5 % IgA, IgG va IgE tashkil etadi. Periferik qonda limfotsitlarning 50-90 % 0-antigenga ega. Limfotsitlarning yashash muddati bir necha haftadan, bir necha yilgacha (34-rasm).

34-rasm. 1. limfotsitlar. 2. monotsitlar.

Donasiz leykotsitlar (agranulotsitlar)

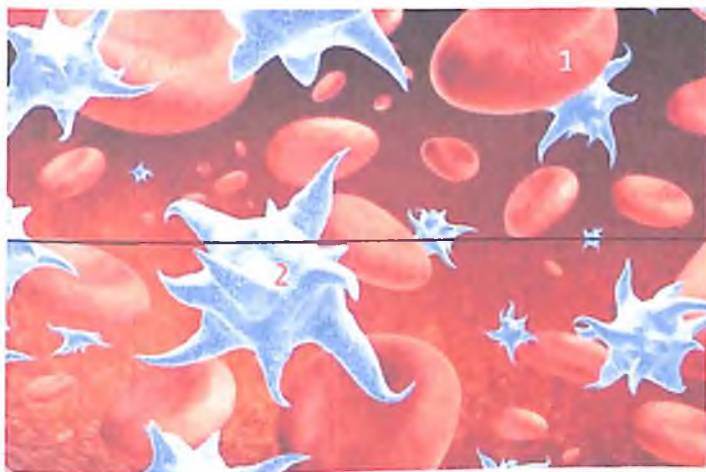
Monotsitlar.

Monotsitlarning qon tomchisidagi o'lchami 9-12 mkm, qon surtmasida esa 18-20 mkm bo'ladi. Sog'lom odam qonida monotsitlar leykotsitlar umumiy sonining 6-8 % tashkil qiladi. Ularning yadrosi yirik loviyasimon, taqasimon va boshqa shakllarga ega. Monotsitlar organizmning makrofag tizimini hosil qiladi. Monotsitlar qon tarkibida 36-104 soat davomida bo'lib, keyin esa to'qimalar tarkibiga o'tib ketadi va makrofaglar deb ataladi.(34-rasm)

Trombotsitlar

Trombotsitlar (qon plastinkachalari) qon tarkibida yumaloq, oval duksimon va boshqa noto'g'ri shakllarga ega bo'lgan rangsiz tanachalardan iborat. Trombotsitlar gigant hujayralar megakariotsitlarning sitoplazmasi parchalanishidan hosil bo'ladi. Ularning

o'lchami 2-3 mkm. Trombotsitlar 1 litr qonda $200-300 \cdot 10^9$ uchraydi. Har bitta trombotsit gialomer va granulomerlardan tashkil topgan. Granulalarning o'lchami 0.2 mkm, gialomerda 10-15 dona mikronaychalari joylashgan. Qon plastinkachalari qonning ivishida faol ishtirok etadi. Trombotsitlarning yashash muddati 5-8 kun. (35-rasm)

35-rasm. Trombotsitlarning turli shakllari
1. Eritrotsitlar. 2. Trombotsitlar.

Gemogramma. Leykotsitar formula

Tibbiyot amaliyotida qon analizi muhim rol o'ynaydi. Qonning plazmasi va shaklli elementlarining foiz hisobida ifodalanishi gemogramma deb ataladi. Qondagi leykotsitlar miqdorining foiz hisobida ifodalanishi leykotsitar formula deb ataladi.

Leykotsitlarning yosh turlarining miqdorining ortib ketishi leykotsitar formulaning chapga siljishi, segment yadroli turlarining ko'payib ketishi leykotsitar formulaning o'ngga siljishi deb ataladi.

Limfa

Limfa – bu limfa tomirlarida oquvchi oqsil tabiatli sarg'ich suyuqlikdir. Limfa ham qon singari limfa plazmasi va shaklli element-

laridan iborat. Limfa plazmasi tarkibi jihatidan qon plazmasiga juda yaqin limfaning shaklli elementlari esa asosan 98 % limfotsitlardan, qolgan 2 % monotsitlar, boshqa leykotsitlar va eritrotsitlardan iborat. Limfa suyuqligi periferik, oraliq, markaziy qismlarga bo'linadi. Limfa suyuqligi to'qimalararo suyuqliklardan hosil bo'ladi.

QONNING YARATILISHI (GEMOTSITOPOEZ)

Qonning yaratilishi embrionda va embrion tug'ilgandan keyingi turlarga bo'linadi. Embrionda qonning yaratilishi qonning to'qima sifatida birinchi bor paydo bo'lishiga aytiladi. Embrion tug'ilgandan keyingi qonning yaratilishi esa, qayta tiklanish (regeneratsiya) uchun qonning yaratilishidan iboratdir.

Embrionda qonning paydo bo'lishi

Embrionda qonning paydo bo'lishi dastlab taraqqiyotning 2-3 haftaligida sariqlik qopi devorining mezenximasida boshlanadi. Sariqlik qopi mezenxima to'qimasi hujayralarining o'siqlari uzilib kaltalashadi, yumaloqlasha boshlaydi va orolchalar shaklida joylashadi. Orolchalarning periferik qismlaridagi hujayralar jipslashib o'zaro tutashadi va qon tomirlarining ichki endoteliy qavatini hosil qiladi. Orolchanning o'rta qismdagi hujayralari differensiyallashib qonning boshlang'ich o'zak hujayrasi hosil bo'ladi. Bunda qonning shaklli elementlarining o'lchamlari yirik bo'ladi. va shu sababli megaloblastik tipdagi qonning yaratilishi deb aytiladi. Shu tariqa qon tomirlarining ichida (intervaskulyar) va qon tomirlaridan tashqari (ekstravaskulyar) holatda qonning shaklli elementlari hosil bo'ladi.

Jigarda qonning paydo bo'lishi. Jigar embrional taraqqiyotning 3-4 haftasida paydo bo'lib, 5-haftasidan boshlab qon ishlab chiqara boshlaydi va markaziy qon yaratuvchi a'zo hisoblana boshlaydi.

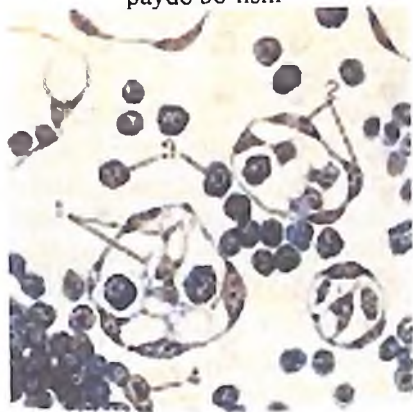
Timusda qonning yaratilishi. Ayrisimon bez (timus) embrional taraqqiyotning birinchi oyligining oxirida paydo bo'ladi, 7-8 haftaligida esa, qonning o'zak hujayralari timusga ko'chib o'tib joylashadi va keyingi taraqqiyotini shu yerda davom etkazdiradi.

Taloqda qonning paydo bo'lishi. Taloq embrional taraqiyotning birinchi oylarining oxirida paydo bo'ladi va 7-8 haftaligidan boshlab qonning o'zak hujayralari ko'chib o'tib joylashadi va ekstravaskulyar holatda qonning shaklli elementlari hosil bo'ladi.

Limfa tugunlarida qonning yaratilishi. Limfa tugunlari embrional taraqiyotining 8-10 haftalarida paydo bo'ladi va 10-11 haftalaridan boshlab, qizil suyak ko'migida limfoblastlar ko'chib o'tib joylashadi. 15-16 haftalaridan boshlab T- va B-limfotsitlar hosil bo'la boshlaydi.

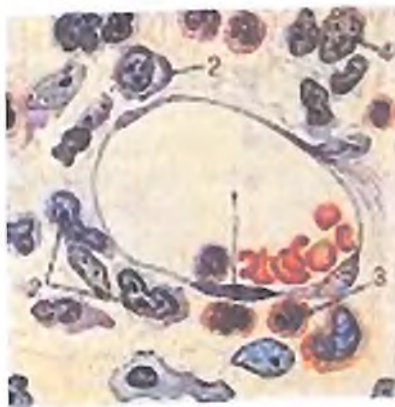
36-rasm. Qonning paydo bo'lishi.

A-sariqlik qopi devorida qonning paydo bo'lishi

1. mezenxima hujayralari
2. qon tomirlar endoteliysi
3. qon shaklli elementlari
4. blast hujayralarining mitoz bo'linishi

B-qizil suyak ko'migida qonning paydo bo'lishi

1. qon tomirlar endoteliysi
2. qon shaklli elementlari
3. netrofil leykotsitlar
4. eozonofil mielotsitlar

Qizil suyak ko'migida qonning yaratilishi. Qizil suyak ko'migi dastlab embrion taraqiyotining ikkinchi oyligida o'mrov suyagida, uchinchi oyligidan boshlab esa boshqa naysimon suyaklarda paydo bo'ladi. Embrional taraqiyotning 12-haftasidan boshlab qizil suyak ko'migida ekstravaskulyar (qon tomirlardan tashqarida) holatda qonning dastlabki shaklli elementlari paydo bo'la boshlaydi va keyinchalik qon yaratuvchi markaziy a'zo bo'lib qoladi.

Embrion tug'ilgandan keying qonning yaratilishi (postembrional gemotsitopoez).

Embrion tug'ilgandan keying qonning paydo bo'lishi mieloid va limfoid a'zolarida fiologik regeneratsiya sifatida paydo bo'ladi. Bunday qonning yaratilishi qon paydo bo'lishining oltita sinfiga bo'lib, o'rganiladi.

37-rasm. Embrion tug'ilgandan keyingi qonning yaratilish sxemasi

1. Qonning boshlang'ich o'zak hujayralari sinfi yoki polipotent hujayralar populyasiyasi. Ular o'zining dastlabki miqdorini saqlab qoluvchi hujayralar deb ham aytiladi.

2. Mielopoezning va limfopoezning umumiy yarim o'zak hujayralari sinfi yoki qisman iqtisoslashgan hujayralar populyasiyasi. Ularning keyingi taraqqiyoti organizmda ishlab chiqarilayotgan leykopoetin, eritropoetin, trombopoetin, T-limfopoetin va B-limfopoetin kabi biologik moddalarning ta'siriga bog'liq. Bunday biologik moddalar ta'sirida kaloniyalar hosil qiluvchi birliklar paydo bo'ladi.

3. Unipotent hujayralar sinfi yoki har bir diferonning kaloniya hosil qiluvchi birliklari populyasiyasi shakllanadi.

4. Blast hujayralar sinfi yoki kurtak hujayralar populyasiyasi hosil bo'лади.

5. Differensiyallashayotgan hujayralar sinfi yoki yetilayotgan hujayralarning populyasiyasi defferoni.

6. Differensiyallashgan hujayralar sinfi yoki yetilgan hujayralar populyasiyasi shakllanadi.

BIRIKTIRUVCHI TO'QIMA

Biriktiruvchi to'qima quyidagi turlarga bo'linadi:

- Xususiy biriktiruvchi to'qima;
- Maxsus xususiyatga ega bo'lgan biriktiruvchi to'qima.
- Skelet biriktiruvchi to'qima.

Barcha turdagi biriktiruvchi to'qimalar ikki xil tarkibdan tuzilgan: 1-hujayralar, 2-hujayralararo moddadan. Hujayralararo moddasi tolalar va amorf moddadan iborat. Biriktiruvchi to'qima mexanik, tayanch, shakl hosil qiluvchi, himoya (fagotsitoz, immunitet), plastik (moslashish, regeneratsiya, jarohatlarning bitishi), trofik (oziqlantirish, modda almashinuvi, organizmning ichi muhiti) va boshqa vazifalarni bajaradi.

Xususiy biriktiruvchi to'qima.

Xususiy biriktiruvchi to'qima ikki turga bo'linadi: tolali biriktiruvchi to'qima, maxsus biriktiruvchi to'qima.

Tolali biriktiruvchi to'qima siyrak tolali va zich tolali biriktiruvchi to'qima kabi turlarga bo'linadi.

Zich tolali biriktiruvchi to'qima esa shakllangan va shakllanmagan kabi turlarga bo'linadi.

Siyrak tolali biriktiruvchi to'qima

Siyrak tolali biriktiruvchi to'qima barcha a'zolarida uchraydi va ko'pgina a'zolarining asosini (stromasini) hosil qiladi. U ikki xil tarkibdan: hujayra va hujayralararo moddadan tuzilgan.

Hujayralarining 3 xil turi farq qilinadi:

1-fibroblast tipiga mansub hujayralar. Bunga kiradi: fibroblastlar, fibrotsitlar, fibroklastlar va miofibroblastlar. Fibroblast va fibrotsitlar hujayralararo modda: amorf modda va tolalardan ishlab chiqariladi. Fibroklastlar fagotsitoz vazifasini bajarib eskirgan tolalar va qoldiq moddalarni parchalaydi. Miofibroblastlar esa bezlarning sekretor bo'limlarini tashqi tamondan qoplab turadi. Ular qisqarishi

natijasida sut bezlari, so‘lak bezlar, ter bezlari va boshqa bezlarning ishlab chiqargan mahsuloti organizmni biron bo‘shliqlariga quyiladi.

2-ko‘chib yuruvchi hujayralar tipi (migratsiya). Bunga macrofaglar, plazmositlar va to‘qima bazofillari (semiz hujayralar kiradi). Makrofaglar, monotsitlardan hosil bolib, fagotsitoz vazifasini bajaradi. Shu bilan birga pirogen, interferon lizotsim va boshqa biologik faol moddalarni ishlab chiqaradi.

Plazmotsitlar – bu hujayralar B-limfotsitlardan hosil bo‘lib organizmning gumoral immunitetini hosil qilishda ishtirok qiladi. Bu hujayralar gammaglobulin, ya‘ni antitelolarni sintez qiladi. Ularning o‘lchami 7-10 mkm, shakli yunaloq yoki oval, sitoplazmasida endoplazmatik to‘r va Golji kompleksi yaxshi rivojlangan.

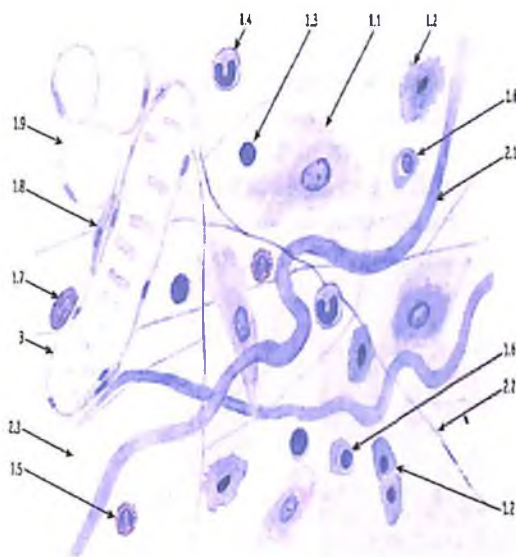
To‘qima bazofillari (semiz hujayralar) bu hujayralar qonning bazofil leykotsitlaridan hosil bo‘ladi. Ularning sitoplazmasida maxsus donachalari juda ko‘p, ular asosan biriktiruvchi to‘qima tarkibida qon tomirlar bo‘ylab joylashadi. Ularning o‘lchami 4-14 mkm, shaklli turlicha, sitoplazmasidagi donachalar gistamin va geparin moddalaridan iborat. Gistamin moddasi tomirlar o‘tkazuvchanligini oshiradi, geparin moddasi esa qon ivishiga qarshi ta‘sir qiladi.

2-doimiy bo‘lmagan hujayralar tipi. Bunga biriktiruvchi to‘qima tarkibida ba‘zan bo‘lib, ba‘zan bo‘lmaydigan hujayralar kiradi. Bu tipdagi hujayralarga adipotsitlar (yog‘ hujayralar), pigmentotsitlar (melanotsitlar), adventitsiya hujayralari va peritsit hujayralari kiradi.

Tolali biriktiruvchi to‘qimalar

Hujayralararo moddasi.

Hujayralararo moddasi kollagen, elastik, retikulyar tolalardan va asosiy modda (amorf moddadan) iborat. Kollagen tolalar biriktiruvchi to‘qimaning mustahkamligini ta‘minlaydi. Ularning qalinligi 1-3 mkm bo‘lib turli yo‘nalishga ega. Bu tolalarning ichki tuzilishi fibrilyar oqsillar – kollagendan iborat. Kollagen tolalarning o‘n ikki tipi aniqlangan. Kollagen tolalarning tiplari ularning tarkibidagi oqsil molekulalarning tuzilishi bilan bog‘liq.

38-rasm. Siyrak tolali biriktiruvchi to'qima.
Bo'yalish: Temirli gematoksilin. (plyonkali preparat)
1 - hujayralar: 1.1 - fibroblast, 1.2 - gistiotsit (makrofag), 1.3 - limfotsit, 1.4 - monotsit, 1.5 - eozinofil, 1.6 - plazmotsit, 1.7 - semiz hujayra, 1.8 - adventitsial hujayra, 1.9 - adipotsit;
2 - hujayralararo modda: 2.1 - kollagen tolalari, 2.2 - elastik tolalar, 2.3 - asosiy (amorf) modda;
3 - qon tomir.

Elastik tolalar.

Elastik tolalar biriktiruvchi to'qimaning elastikligi va cho'ziluvchanligini ta'minlaydi. Elastik tolalar kollagen tolalarga nisbatan ingichkaroq va shakli yumaloq. Elastik tolalarning kimyoviy tarkibi globulyar oqsillar – elastindan tashkil topgan.

Retikulyar tolalar.

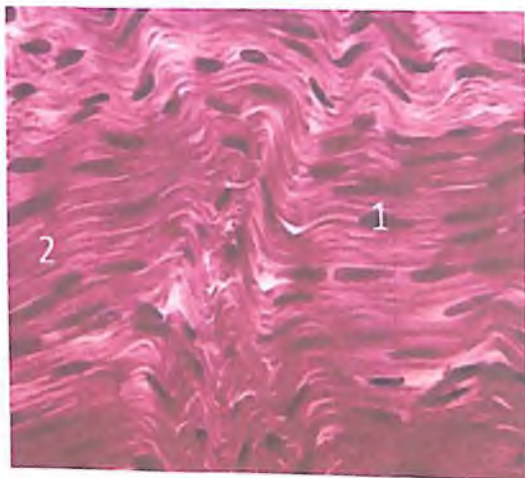
Bu tipdagi tolalar kollagen tolalarning uchinchi tipiga mansub bo'lib tarkibida uglevodlar miqdori ko'proq va tolalar bir-birlari bilan sulfid bog'lar yordamida bog'lanib to'rsimon shakl hosil qiladi. Retikulyar to'qima qon yaratuvchi a'zolarining asosini (stromasini) hosil qiladi.

Amorf moddasi.

Bu moddasi yarim suyuq holatdagi dirildoq gidrofil muhit bo'lib, ularni fibroblastlar ishlab chiqaradi. Asosiy modda qon va hujayra o'rasidagi modda almashinuvda mexanik, tayanch, va himoya vazifalarni bajaradi. Ularning tarkibida glyukozaminglikanlar, xondroetinsulfat kislotasi va boshqa proteoglikanlar kiradi.

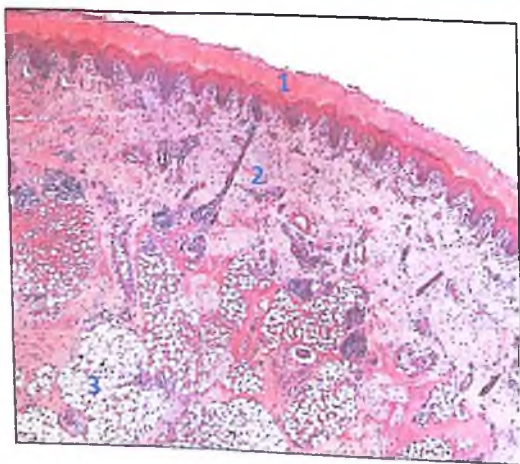
Zich tolali biriktiruvchi to'qima.

Bu to'qima tolalarni ko'pligi, zich joylashganligi, hujayra elementalarining va amorf moddasi kamligi bilan xarakterlanadi. Zich tolali biriktiruvchi to'qimada tolalar ma'lum tartibda joylashgan bo'lsa – shakllangan, tolalar tartibsiz turli yo'nalishda bo'lsa – shakllanmagan deb aytiladi. Shakllangan biriktiruvchi to'qima paylarda, bog'lamlarda fibroz membranalarda uchraydi. Zich tolali shakllanmagan biriktiruvchi to'qima esa terining to'rsimon qavatida uchraydi.

39-rasm. Zich tolali shakllangan biriktiruvchi to'qima (payning bo'ylama kesimi)

- 1- fibrotsitlar, fibroblastlar.
- 2- kollagen tollalar

40-rasm. Zich tolali shakllanmagan biriktiruvchi to'qima (barmoq terisi - derma).

- 1- epidermis,
- 2 - derma,
- 3 - gipoderma-teri osti yog' klechatkasi.

MAXSUS XUSUSIYATGA EGA BO'LGAN BIRIKTIRUVCHI TO'QIMA

Bu turdagi to'qimaga retikulyar, yog', pigment va shilliq to'qimalar kiradi.

Retikulyar to'qima to'rsimon tuzilishga ega bo'lib, retikulotsit hujayralari va retikulyar tolalardan tashkil topgan. Retikulyar to'qima qon yaratuvchi a'zolarining stromasini hosil qilib, qonning shaklli elementlari uchun mikromuhit yaratib turadi. Retikulyar to'qimaning tarkibida retikulotsitlardan tashqari makrofaglar va iqtisoslasmagan yosh hujayralar ham mavjud (41-rasm).

Yog' to'qimasi yog' hujayralari adipotsitlarning yig'indisidan tashkil topgan bo'lib organizmda teri osti yog' klechatkasi, katta va kichik qorin parda qon tomirlar devorlarida va boshqa a'zolarida uchraydi. Yog' to'qimasining ikki xil turi: oq va qo'ng'ir yog'lar farq qilinadi. Oq yog'lar tarkibi to'yinmagan yog' kislotalardan, qo'ng'ir yog'ning tarkibi esa ko'proq to'yingan yog' kislotalardan iborat. Qo'ng'ir yog'lar mavsumiy uyqiga ketuvchi hayvonlar: kemiruvchilar, ayiqlar va boshqa hayvonlarda uchraydi. Adipotsitlar yumaloq shaklga ega bo'lib, yadrosi sitoplazmaning chekasida joylashgan va qolgan barcha qismi yog' emulsiyasi bilan to'lib turadi (42-rasm).

Pigment to'qimasi ular terining epidermis, ko'zning kamalak pardasida va boshqa a'zolarida uchraydi. Ular o'simtali shaklga ega bo'lib nerv plastinkasidan hosil bo'ladi. Sitoplazmasida ko'p miqdorda donachalar bo'lib, ular melanin pigmentidan iborat (43-rasm).

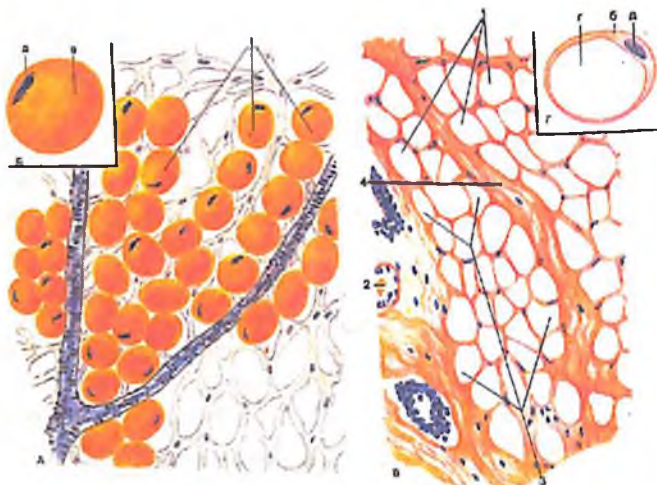
Shilliq to'qima yarim suyuq holatdagi dirildoq muhit bo'lib embrionda uchraydi. Bu to'qimaning eng ko'p uchraydigan joyi kindik tizimchasidir. Shilliq to'qimaning eng ko'p uchraydigan hujayralari fibroblastlar tipiga mansub bo'lgan mukotsitlardir. Hujayralar orolig'ida ko'p miqdorda gialuron kislotasi bo'lib, jelesimon asosiy moddani hosil qiladi (44-rasm).

Organizmning makrofag tizimi. Bu tizimga to'qimalardan suyuqlik-larni, yot moddalarni, nobud bo'lgan hujayralarning va hujayra bo'lmagan tuzilmalar, bakteriyalarning tanalarini va boshqa yot moddalarni fagotsitoz qilib parchalaydigan hujayralar kiradi. Ularga gistiotsitlar, kupfer hujayralari, qon yaratuvchi a'zolarining,

nafas olish tizimining, hamda qorin pardaning makroflaglari, osteoklastlar, nerv tizimining mikroglia hujayralari kiradi.

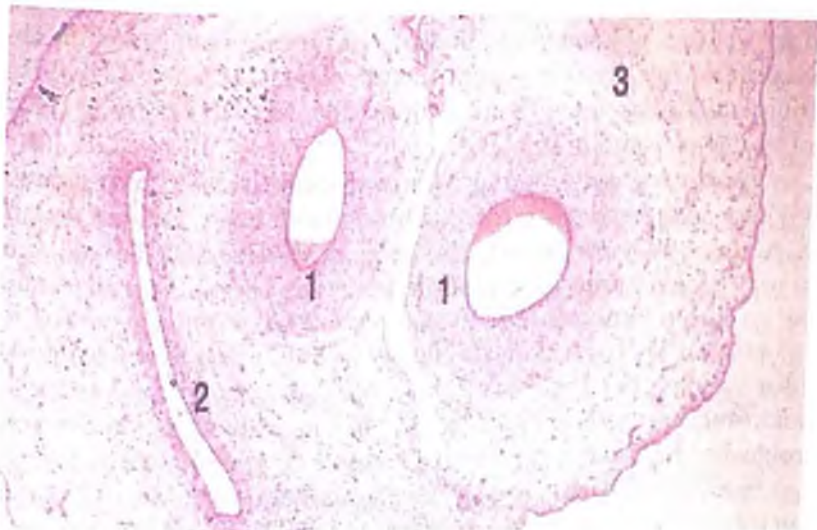
41-rasm. Retikulyar to'qima (limfa tuguni).
1- retikulyar hujayralar, 2-asosiy modda, 3-limfotsitlar.

42-rasm. Yog' to'qimasi: Sudan 3 bilan bo'yalgan: charv (A), teri osti kletchatkasi (B) preparati –gematoksilin-eozin.
1- yog' hujayralari (b – sitoplazma, v – yog' kiritmalari, d - yadro), 2 – qon tomir, 3 – yog' to'qimasining hujayralari, 4 – biriktiruvchi to'qima.

43-rasm. Pigment to'qimasi (melanotsitlar)
1- yadrosi, 2- o'simalari.

44-rasm. Shilliq to'qima (kindik tizimchasi).
1-kindik arteriyalari, 2- kindik venasi, 3- shilliq to'qima.

SKELET TO'QIMASI

Skelet to'qimasiga tog'ay va suyak to'qimasi kiradi. Ular tayanch, himoya, mexanik, suv va tuz almashunivida ishtrok etadi.

TOG'AY TO'QIMASI

Tog'ay to'qimasi nafas olish tizimida, bo'g'imlar suyaklarining o'zaro tutashgan joyida, umurtqalararo disklarda, quloq suprasida va boshqa a'zolarida uchraydi.

Tog'ay to'qimasining 70-80 % suv, 10-15 % organik moddalar va 4-7 % mineral tuzlardan tashkil topgan. Tog'ay to'qimasi quruq moddasining 50-70 % kollagen tolalardan iborat. Bu to'qimaning o'ziga xos xususiyati, ularda qon tomirlar bo'lmasligidir. Oziqlanishi esa tog'ay usti pardasi orqali diffuz yo'l bilan amalga oshadi.

Tog'ay to'qimasining uch xil turi farq qilinadi: gialin, elastik va tolali. Tog'ay to'qimasida quyidagi hujayralarning differoni mavjud: o'zak hujayra, yarim o'zak hujayra, xondroblast va xondrotsit. Tog'ay to'qimasi hujayralararo moddasi organik tarkibiga oqsillar, lipidlar, glikozaminoglikanlar va proteoglikanlar kiradi. Hujayralararo moddasi o'zining yuqori darajada gidrofilligi bilan uning zichligini, tarangligini, oziq modda, suv va tuzlarning diffuz yo'li bilan o'tishini ta'minlaydi.

Gialin tog'ayi – bu tog'ay asosan embrionda ko'plab uchraydi. Katta odamlarda esa qovurg'alarning to'sh bilan birikkan joylarida, hiqildoqda, yirik bronxlarda, bo'g'im yuzalarida uchraydi. Gialin tog'ayi juda tiniq va oqimtir-havorangda tovlanib turadi. Gialin tog'ayi tashqi tomondan tog'ay usti pardasi bilan qoplangan. Tog'ay usti pardasi ikki qavatdan tuzilgan: tashqi biriktiruvchi to'qimali qavat va ichki hujayrali qavat. Hujayrali qavatda prexondroblast va xondroblastlar joylashgan. Tog'ay usti pardasining tagida esa xondroblastlar joylashgan bo'lib, ular duksimon, yumaloq va oval shakliga ega. Ularning asosiy vazifasi hujayralararo moddalarni: kollagen tolalar va amorf moddani ishlab chiqaradi. Xondroblast va xondrotsitlar mitoz yo'li bilan ko'payadi. Xondroblastlar bo'linadi va o'z atrofiga tolalar va amorf moddani ishlab chiqaradi. Bunday o'sish chetdan yoki appozitsion o'sish deb ataladi. Ichkariroqda joylashgan hujayralar xondrotsitlar ham mitoz yo'l bilan ko'payib

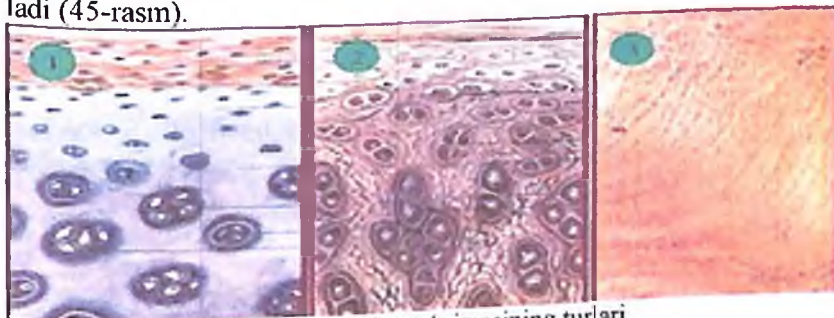
o'z atrofiga kollagen tolalar va amorf moddalarni ishlab chiqaradi. Shu sababli bir-biridan uzoqqa keta olmay 3-4 ta hujayralar bir joyda yig'ilib qolishadi. Bunday guruhlar izogen guruhlar deb ataladi. O'sish esa ichkaridan yoki interstitsial o'sish deb ataladi.

Elastik tog'ay bu turdagi tog'ay quloq suprasida, hiqildoqning ponasimon tog'ayida uchraydi. Bu tog'ay gialin tog'ayga nisbatan sarg'ichroq tusda bo'lib, elastik tolalar tutadi va unchalik tiniq emas. Morfologik tuzilishi esa gialin tog'ayi kabi tuzilgan.

Tolali tog'ay to'qimasi organizmda umurtqalararo disklarda, yarim harakatchan bo'g'imlarda, paylarning bog'lamlarga o'tish joyida uchraydi. Tolalari hujayralararo moddasida parallel holatda joylashgan kollagen tolalarga juda boy. Qolgan barcha tuzilmalari gialin tog'ayi kabi tuzilgan. Ularda ham xondrotsitlar izogen guruhlarni hosil qiladi. Ba'zi joylarda ular sekin-asta paylarga ham o'tib ketadi.

Tog'ay to'qimasining yoshga qarab o'zgarishi.

Organizmning yoshi kattalashgan sari tog'ay to'qimasida proteoglikanlarni konsentratsiyasi kamayib boradi. Bu esa tog'ay to'qimasining gidrofillik xususiyatining pasayib ketishiga olib keladi. Xondroblast va xondrotsitlarning bo'linish xususiyatlari ham sekinlashadi. Shu bilan birga tog'ay hujayralarining sitoplazmasida Golji apparati, donodor endoplazmatik to'r va mitoxondriyalarning soni va fermentlar faolligi kamayadi. Hujayralararo moddasida tuzlarning yig'ilib qolish holati (ohaklanish) kuzatiladi. Bu esa tog'aylarning xiralashishi, zichlashishi va mo'rt bo'lib qolishiga sabab bo'ladi (45-rasm).

45-rasm. Tog'ay to'qimasining turlari
1-gialin tog'ay, 2-elastik tog'ay, 3-tolali tog'ay

SUYAK TO'QIMASI

Suyak to'qimasi yuqori darajada minerallasgan biriktiruvchi to'qimaning maxsus tipi bo'lib, uning 70 % mineral tuzlardan va 30 % organik birikmalardan tashkil topgan. Uning asosiy vazifasi tayanch, mexanik va mineral tuzlar: kalsiy, fosfor va boshqalarning deposi hisoblanadi. Suyak to'qimasining ikki turi farq qilinadi: retikulofibroz (dag'al tolali) va plastinkasimon.

Osteogistogenez

Embrionda suyak to'qimasining mezenximadan hosil bo'lishi ikki usulda boradi: 1-suyakning mezenximadan to'g'ridan-to'g'ri bevosita hosil bo'lishi.

2-mezenximadan gialin tog'ayi modeli o'rnida bilvosita hosil bo'lishi.

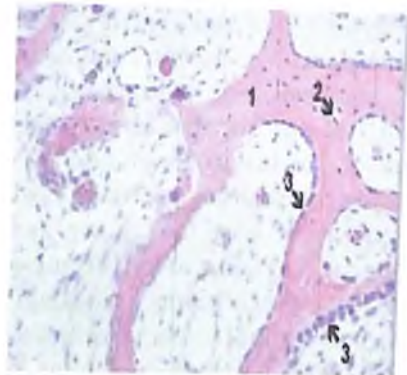
Suyak to'qimasining mezenximadan to'g'ridan-to'g'ri bevosita hosil bo'lishi to'rta bosqichda amalga oshadi:

1-mezenxima to'qimasidan osteogen orolchalarning paydo bo'lish va unga qon tomirlarning o'sib kirishi.

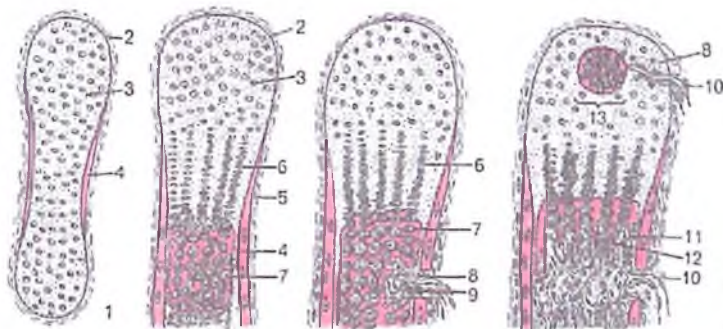
2-osteoid bosqichi, ya'ni mezenxima hujayralari differensiallashib osteoblast va osteoklastlarga aylanadi. Ular esa amorf modda hamda kollagen tolalarini ishlab chiqarib suyaklasha boshlaydi. Bunday o'sish appozitsion o'sish deb aytiladi.

3-minerallanish yoki kalsifikatsiya bosqichi deb aytiladi. Suyak to'qimasining ichkarisiga kirib kelgan kalsiy va fosfor tuzlarining birikmalari cho'ka boshlaydi.

4-suyak to'qimasining hujayralari osteoblast va osteotsitlar ko'p miqdorda kollagen tolalarni ishlab chiqarib suyak plastinkalarini hosil qiladi. Bu esa suyak plastinkalarining hosil bo'lish bosqichi deb aytiladi. Osteoklast hujayralari esa suyak to'qimasining ba'zi qismlarini parchalab gavers kanallarini hosil qiladi. Keyinchalik bu kanallarga qon tomirlari o'sib kiradi. Bunday o'sish ichkaridan o'sish yoki interstitsial o'sish deb aytiladi (46-rasm).

46-rasm. Suyakning mezenximadan to'g'ridan-to'g'ri bevosita hosil bo'lishi. A-sxema, B-preparat.

47-rasm. Suyak to'qimasining tog'ay modeli o'rinda bilvosita paydo bo'lishi. 1- naysimon suyakning tog'ay modeli, 2- tog'ay usti pardasi, 3-tog'ay to'qimasi, 4-suyaklanish yostiqchasi, 5- suyak usti pardasi, 6- tog'ay hujayralarining qatlami, 7- suyaklanish zonasini, 8- osteoklastlarning tog'ayga o'sib kirishi, 9,10- qon tomirlarining o'sib kirishi, 11-osteoblastlar, 12-ichki suyaklanish, 13- epifizning suyaklanish nuqtasi.

Suyak to'qimasining tog'ay modeli o'rnida bilvosita paydo bo'lishi

Embrional taraqqiyotning ikkinchi oyligida bo'lajak naysimon suyaklarning o'rnida mezenxima to'qimasidan tog'ay to'qimasining modeli hosil bo'ladi. Suyaklanish naysimon suyakning diafiz qismidan boshlanadi. Bu jarayon tog'ay usti pardasi tagida xondroblastlarning osteoblastlarga aylanishi va qon tomirlarning o'sib kirishi bilan boshlanadi. Bu hosil bo'lgan suyak manjetkasi (yostiqchasi)

tog'ayning oziqlanishini qiyinlashtiradi va distrofik o'zgarishlarga olib keladi. Xondrotsit hujayralarida vakuolalar hosil bo'lib yadrolari kichraya boshlaydi va hujayra bo'linishdan to'xtaydi. Diafizning boshqa qismlarida esa o'sish davom etadi va shunday qilib diafizda bir-biriga qarama-qarshi qismlar yuzaga keladi va ularning orasida mineral tuzlar cho'ka boshlaydi. Tomirlar o'sib kirishi bilan osteoblastlar hosil bo'lib tog'ay usti pardasi suyak usti pardasiga aylanadi. Qonning monotsit hujayralaridan osteoklastlar paydo bo'ladi, ular esa o'zining atrofidagi tuzulmalarni parchalab bo'shliqlarni hosil qiladi va bu bo'shliqlar o'zaro qo'shilishib suyak kanalini hosil qiladi. Tevarak atroflarga osteotsitlar joylashib hujayralararo moddalarni: tolalar va asosiy moddalarni ishlab chiqaradi. Bunday o'sish ichki suyaklanish deb ataladi. Bu jarayon diafizdan epifiz tomonga va tashqi tomonga davom etadi. Osteoklastlar parchalagan retikulofibrozo to'qimalar o'rnida gavers kanallari va ular atrofida esa kollagen tolalardan va amorf moddalardan tashkil topgan suyak plastinkachalari shakllanadi. Shu tariqa osteonlar yuzaga keladi. Keyinchalik esa diafizdan ancha uzoqda epifizda xuddi shunday jarayon yuzaga keladi va epifizda ham suyaklanish markazi paydo bo'lib, bu jarayon diafiz qismlariga va tashqariga davom etadi (47-rasm).

Retikulafibrozo (dag'al tolali suyak) suyak to'qimasi asosan embrionda uchraydi. Katta yoshdagi odamlarda dag'al suyak to'qimasi bosh suyaklarning choklarida va paylarning suyak bilan tushgan joylarida uchraydi. Dag'al tolali suyak to'qimasi tashqaridan suyak usti pardasi bilan qoplangan bo'lib, ichki lakunalarida osteotsit hujayralari va ularning o'simalari joylashadi.

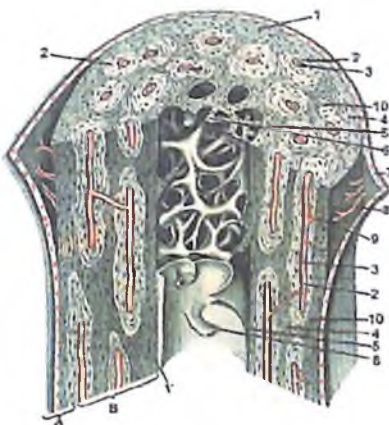
Naysimon suyaklarning tuzilishi Naysimon suyaklar plastinkasimon suyak to'qimasidan tuzilgan. Naysimon suyaklarning kompakt moddasi suyak plastinkalaridan tuzilgan bo'lib, ularning o'lchami 4-15 mkm. Naysimon suyaklarning diafiz qismida uchta qavat farq qilinadi: tashqi umumiy plastinkalar qavati, o'rta osteon qavati, ichki umumiy plastinkalar qavati (48-rasm).

Tashqi umumiy qavati diafizning atrofida to'liq xalqa hosil qilmay joylashadi. Ochiq tomonini tashqaridan hosil bo'lgan plastinka yopadi. Tashqi umumiy plastinkaga nisbatan bo'ylamasiga gavers kanali joylashadi va bu kanalga suyak usti pardasidan qon tomirlari o'sib kiradi. O'rta qavatida suyak plastinkalari osteonlarni

hosil qiladi va oraliq plastinkalar ana shu osteonlarning oralig'ida joylashadi. Osteonlar bu – naysimon suyaklarning morfofunktsional birligi hisoblanadi. Osteon kanalida (gavers) qon tomirlari va uning atrofidagi biriktiruvchi to'qimalarda osteogen hujayralar joylashadi.

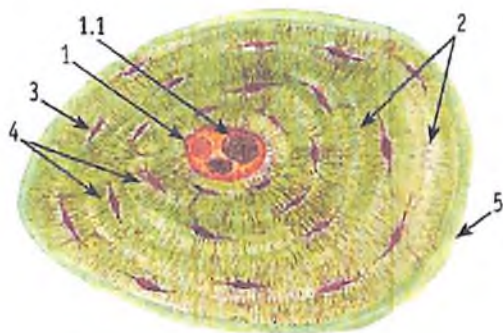
48-rasm. Naysimon suyaklarning tuzilish (sxema).

A. suyak usti pardasi. B. suyakning kompakt moddasi. V. endost (suyak ichki pardasi). G-suyak ilik bo'shlig'i. 1-tashqi umumiy plastinka qavati, 2-osteon, 3-osteon kanali, 4- oraliq plastinka, 5-ichki umumiy plastinkasi, 6-suyak trabekulalari, 7-suyak usti pardasining tolali qavati, 8-suyak usti pardasining qon tomirlari, 9-gavers kanallari, 10-osteotsit.

Suyak usti pardasi (periost). Suyak usti pardasi ikki qavatdan tuzilgan; tashqi tolali va ichki hujayrali. Tashqi qavat biriktiruvchi to'qimadan va ichki qavat esa rivojlanishning turli bosqichidagi osteogen hujayralardan (osteoblast va osteotsitlar) iborat.

Suyak ichki pardasi (endost). Suyak ichki pardasi suyak kanalini ichki tomondan suyak ichki pardasi ham periost kabi ikki qavatdan tuzilgan ya'ni tolali va hujayrali qavatlardan iborat.

49-rasm. Osteonning ko'ndalang kesimi. Pikrin kislotasi – tionin bilan bo'yalgan.

1 – osteon kanali; 1.1- biriktiruvchi to'qima, 1.2 – qon tomirlar; 2 – suyak plastinkasi; 3 – osteotsit tanasi bilan suyak lakunasi; 4 - osteotsit o'simalari bilan suyak naychalari; 5- osteon chegarasi

Naysimon suyaklarning o'sishi.

Suyaklarning o'sishi juda sekin boruvchi jarayon bo'lib, embrional davrda boshlanadi va 20-25 yoshlarda esa yakunlanadi. Bu vaqt jarayonida suyaklar ham eniga ham bo'yiga o'sadi. Naysimon suyaklarning bo'yiga o'sishini tog'ayning metaepifizar o'suvchi plastinkasi (zonasi) ta'minlaydi.

Bu plastinkada uchta zona farq qilinadi:

- 1-chegara zonasi,
- 2-ustunsimon hujayralar zonasi,
- 3-pufakli hujayralar zonasi.

Chegara zonasi epifizga yaqin bo'lib yumaloq, oval hujayralardan iborat. Ba'zi holatlarda izogen guruhlar ham uchrab turadi. Ustunsimon hujayralar zonasida esa faol bo'linayotgan hujayralar bo'ylamasiga joylashgan bo'lib, suyakning bo'yiga o'sishini ta'minlaydi. Pufaksimon hujayralar zonasi sitoplazmasida ko'plab gidrolitik fermentlari bo'lgan xondrotsitlar joylashgan. Bu zonaning distal qismi diafiz bilan chegaralanib u orqali osteogen hujayralar va qon tomirlar o'sib kiradi va osteonlar shakllanadi. Buning natijasida diafiz va epifizdagi o'sish zonolari bir biriga tutashib ketadi va natijada suyak o'sishdan to'xtaydi.

MUSKUL TO'QIMASI

Muskul to'qimasi organizmning harakatini ta'minlaydi. Ularning bunday vazifaning bajarishida qisqarishga ixtisoslashgan maxsus organellari – miofibrillalari mavjud. Qisqarish uchun esa zarur bo'lgan energiya mitoxondriyalarda ishlab chiqariladi. Shu sababli ularning sitoplazmasida ko'plab mitoxondriyalar, glikogen va mioglobulin uchraydi. Muskul to'qimasining ikki xil turi farq qilinadi:

- 1-silliqlik muskul to'qimasi,
- 2- ko'ndalang targ'il muskul to'qimasi.

Ko'ndalang targ'il muskul to'qimasi tananing ko'ndalang targ'il muskullari va yurak ko'ndalang targ'il muskul to'qimalariga bo'lib o'rganiladi. Muskul to'qimasi embrional rivojlanishda beshta manbadan hosil bo'ladi va shunga mos ravishda beshta gistogenetik tiplari mavjud.

1-mezenximadan kelib chiquvchi muskal to'qimasi (duksimon shakldagi tananing silliq muskul hujayralari-miotsitlar).

2-ektodermadan kelib chiquvchi-epidermal tipdagi mushaklar (mioepitelial hujayralar).

3-nerv to'qimasidan paydo bo'ladigan muskullar (ko'zning kamalak pardasining ko'z qorachig'ini harakatga keltiruvchi mushaklar).

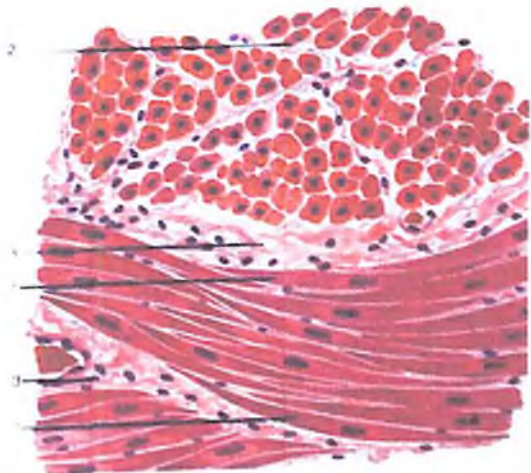
4-selomik yoki splanxnotomning visseral varag'idan hosil bo'luvchi yurakning ko'ndalang targ'il mushaklari

5-mezodermaning miotom somitidan hosil bo'luvchi mushaklar (tananing ko'ndalang targ'il mushaklari).

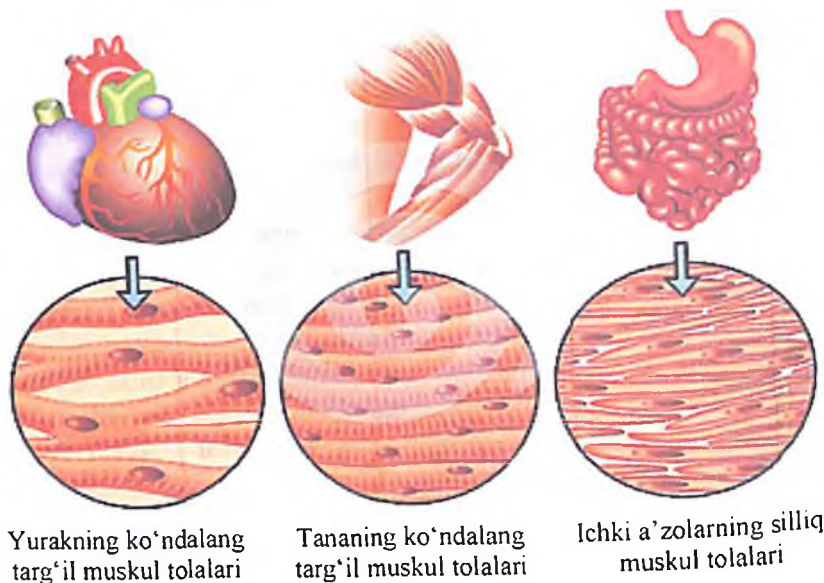
Silliq muskul to'qimasi duksimon shakldagi miotsitlardan iborat bo'lib, uzunligi 20-500 mkm, qalinligi 5-8 mkm bo'ladi. Silliq miotsitlarning yadrolari tayoqchasimon yoki oval shaklda bo'lib hujayraning markazida joylashgan. Ularning sitoplazmasida qisqaruvchi maxsus organellalari - miofibrillalar va mitoxondriyalari juda ko'p. Golji kompleksi va endoplazmatik to'rlar sust rivojlangan. Sitolemmasida ko'plab pinotsitoz pufakchalari uchraydi. Har bir hujayra bazal membrana bilan o'ralgan bo'lib, hujayralar o'zaro birbirilari bilan tirqishli bog'lanish (neksuslar) yordamida bog'lanib turadi. Muskul hujayrasining atrofida kollagen, elastik va retikulyar tolalar to'r hosil qiladi-endomiziy (50-rasm).

50-rasm. Silliq muskul to'qimasi.

1-silliq muskul hujayralari bo'ylama kesimi,
2-silliq muskul hujayralari ko'ndalang kesimi,
3-silliq muskul tolalari orasidagi siyrak tolali biriktiruvchi to'qima.

51-rasm. Muskul to'qimasining turlari

Yurakning ko'ndalang targ'il muskul tolalari

Tananing ko'ndalang targ'il muskul tolalari

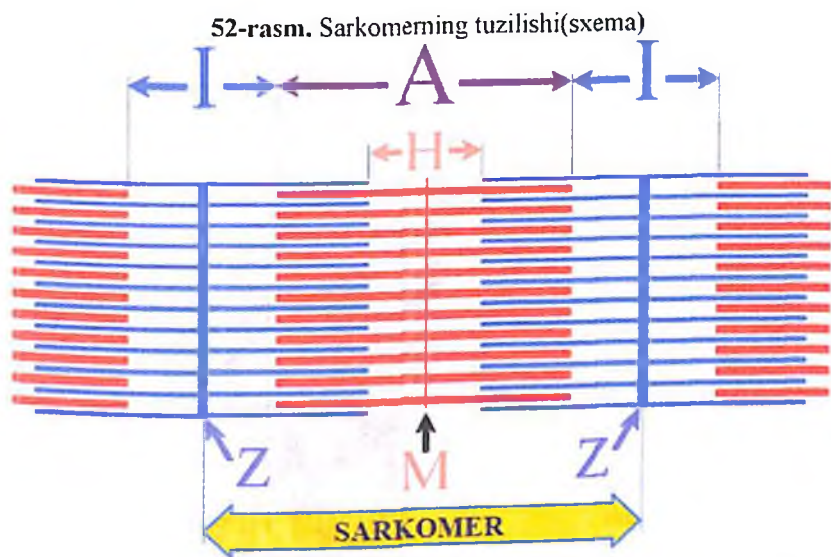
Ichki a'zolarning silliq muskul tolalari

YURAKNING KO'NDALANG TARG'IL MUSKUL TO'QIMASI

Yurakning ko'ndalang targ'il muskul to'qimasi 4 turdagi hujayralardan (kardiomiotsitlardan) tuzilgan: qisqaruvchi, o'tkazuvchi, oraliq va sekretor.

Yurakning qisqaruvchi tipik kardiomiotsitlari silindrsimon shaklga ega bo'lib, uzunligi 100-150 mkm. Ular o'zaro oraliq disk-lar yordamida tutashib muskul tutmalarini hosil qiladi. Bu hujayralar tashqarisidan bazal membrana bilan o'ralgan. Sitoplazmasida ko'plab miqdorda qisqaruvchi maxsus aparati miofibrillalar va qisqarish uchun zarur energiya bilan ta'minlovchi mitoxondriyalari joylashgan. Miofibrillalari aktin va miozin iplaridan tashkil topgan. Ko'ndalang targ'il muskullarning morfologik funksional birligi sarkomer deb aytiladi. Sarkomer bu – ikkita ko'ndalang joylashgan telofragma (aktin iplari) oralig'idagi tuzilmalardan iborat kompleks. Sarkomerlarni bir-biriga bog'lab turuvchi vosita Z chizig'ini hosil qildi. Ikkita telofragmaning o'rtasidan bo'ylamasiga miozin tolalaridan iborat bo'lgan M chizig'i mezofragma joylashgan har bir

telofragmadan (T-chiziq) mezofragma (M-chiziq) tomonga ingichka tolalar aktin iplari yoʻnaladi. Mezofragmadan (M-chiziq) telofragma tomonga esa, yoʻgʻon tolali miozin iplari yoʻnaladi. Har bir miozin tolalarining atrofida oltita aktin tolalari joylashadi. Sarkomerning faqat aktin tolalari iborat boʻlgan I-disk deb ataladi, yani izotrop – yorugʻ zona hisoblanadi. Sarkomerning ham aktin ham miozin tolalarida tashkil topgan qismi A-disk deb aytiladi, yani anizotrop – qorongʻi zona hisoblanadi. Sarkomerning faqatgina miozin tolalaridan tashkil topgan qismi H-chizigʻi deb aytiladi. Shunday qilib, sarkomerning formulasi quyidagicha: $S = 1/2 \text{ I-disk} + \text{A-disk} + 1/2 \text{ I-disk}$ (52-rasm).

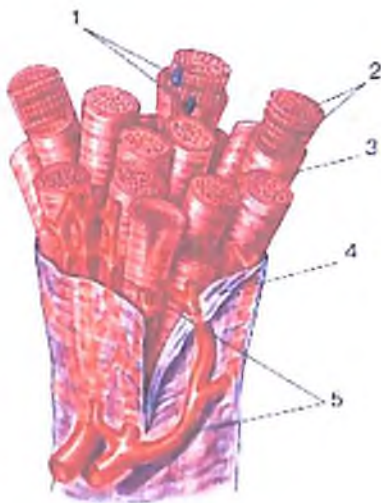
Yurakning oʻtkazuvchi atipik kardiomiotsitlari tipik kardiomiotsitlarga nisbatan yirikroq. Ularning uzunligi 130-150 mkm, qalinligi esa 50 mkm ga yaqin. Sitoplazmasida miofibrillalari va mitoxondriyalari juda kam miqdorda, sitolemmasida koʻndalang chiziq-lar boʻlmaydi. Atipik kardiomiotsitlar oʻzaro bir-birlari bilan oraliq disk-lar (desmosomalar va neksuslar) yordamida tutashib yurakning oʻtkazuvchi yoʻllari – Purkine tolalarini hosil qiladi.

Yurakning sekretor kardiomiotsitlari atrioventrikulyar tu-gunlar va Giss tutamlarini hosil qiladi. Ular Na^+ va K^+ ionlarini ish-

lab chiqarib potentsiallar farqini yuzaga keltiradi va impulsni hosil qiladi. Impulslar o'tkazuvchi yo'llar orqali yurakning barcha qisqaruvchi kardiomiotsitlariga yetkaziladi. Shu sababli yurakda bo'l-machalarning va qorinchalarning alohida qisqarishi yuzaga keladi, ya'ni bu - yurak avtomatizmi deb ataladi.

Tananing ko'ndalang targ'il muskul to'qimasi

Tananing ko'ndalang targ'il muskul to'qimasining o'ziga xos xususiyat, ular hujayra tuzilishiga ega bo'lmay, balki hujayra bo'lmagan tuzilmalardan: miosimplast va miosatellitotsitlardan tuzilgan va ularning asosiy elementlar muskul tolalardan iborat. Muskul tolalari tashqarisidan sarkolema bilan o'ralgan. Plazmolamaning tagida bir necha mingtalab yadrolari joylashgan. Ularning sitoplazmasida qisqaruvchi maxsus organellari – miofibrillalari joylashgan va ular ko'ndalang chiziqlarni hosil qiladi (53-rasm).

53-rasm. Tananing ko'ndalang targ'il muskul to'qimasi.

- 1-yadrosi,
- 2-miofibrillalar,
- 3-tashqi qoplovchi perimیزی,
- 4- biriktiruvchi to'qimali fassiya,
- 5- qon tomirlari.

Tananing ko'ndalang targ'il muskul to'qimasi ham sakomerlardan iborat bo'lib umumiy tuzilishi va qisqarish mexanizmi xuddi yurakning ko'ndalang targ'il tolalari kabi amalga oshadi. Miosatellitotsitlar simplastlarning yuzasida joylashgan bo'lib, har bir miosatellitotsitning alohida yadrolari bo'ladi. Ularning maxsus organel-

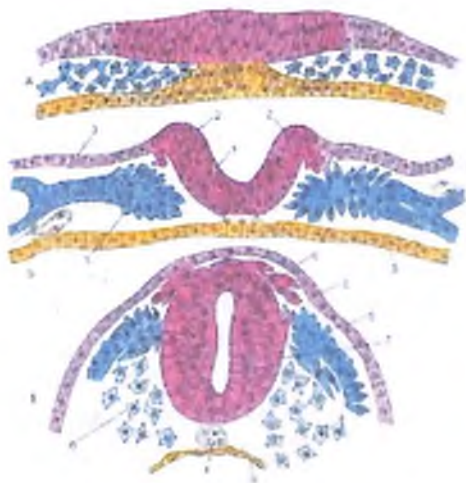
lari yo'q. Miosatellitotsitlar kam differensiyallashgan kambial tuzilmalar hisoblanadi. Ular asosan muskul to'qimasining tiklanishini (regeneratsiyasini) ta'minlaydi.

NERV TO'QIMASI

Nerv to'qimasi organizmning tashqi muhit bilan aloqasini bog'lab turishda muhim ahamiyatga ega. Shu bilan birga barcha a'zolarining faoliyatini boshqarib turadi. Nerv to'qimasi ikkita asosiy tarkibda: neyron va neyroglidan iborat. Nerv to'qimasi embrional taraqqiyotda ektodermaning darzal qismidan – nerv plastinkasidan paydo bo'ladi. Differensiyallashish jarayonida nerv plastinkasining chekka qismlari qalinlashadi, o'rta qismi chuqurlashadi. Natijada nerv tarnovchasi hosil bo'ladi. Keyinchalik tarnovchani chekka qirg'oqlari bir-biriga yaqinlashib o'zaro tutashadi va nerv nayi shakllanadi. Nerv plastinkasining ba'zi hujayralari nerv nayiga qo'shilmasdan alohida ajralib chiqadi va ulardan ganglioz plastinka hosil bo'ladi. Shu bilan bir qatorda nerv nayi va ganglioz plastinkada boshlang'ich o'zak hujayralar ikki yo'nalishda: neyroblastlar va spangioblastlarga ajraladi. Neyroblastlardan nerv hujayralari (neyronlar), spangioblastlardan esa neyroglia hujayralari rivojlanadi (54-rasm).

54-rasm. Nerv nayining hosil bo'lishi (sxema).

- A. nerv plastinkasi,
- B. nerv tarnovchasining hosil bo'lishi,
- V-nerv nayi va ganglioz plastinkaning hosil bo'lishi.
- 1-nerv tarnovchasi, 2-nerv yostiqchasi, 3-teri ektodermasi, 4- xorda, 5-mezoderma, 6- ganglioz plastinka, 7-nerv nayi, 8- mezenxima hujayralari

Neyronlar

Neyronlar bajaradigan vazifasiga qarab to'rt turga bo'linadi: 1 -retseptorlar (sezuvchi yoki afferent), 2-assotsiativ (oraliq), 3-efektor (harakatlantiruvchi), 4-neyrosekretorlar (biologik aktiv modda ishlab chiqaradi).

Retseptorlar tashqi yoki ichki muhitlardan impulslarni qabul qiladi. Assotsiativ neyronlar esa impulsni bir neyrondan boshqa neyronga yetkazib beradi. Effektor neyronlar esa qo'zg'alistni ishchi a'zolarga yetkazib beradi. Neyrosekretor neyronlar gormon ishlab chiqaradi.

Neyronlarning o'lchamlari turlicha bo'ladi. Masalan miyachaning donador qavatining hujayralarini o'lchami 4-6 mkm bo'lsa, katta yarim sharlar po'stlog'i piramidasimon qavatining gigant hujayralari (Bets hujayralari) 130-140 mkmga teng. Neyronlarning uzunligi tanasi, o'simtasi va oxirlari bilan birgalikda 1-1.5 metrgacha borishi mumkin. Neyronlarning uzun o'simtasi akson, kalta o'simtasi dendritlar deb ataladi. Dendritlar impulsni qabul qilib nerv hujayrasining tanasiga yetkazib beradi, aksonlar esa impulsni ishchi a'zolarga yetkazib beradi. Neyronlar o'simtarining soniga qarab 3 ta guruhga bo'linadi: unipolyar (bir o'simtali), bipolyar va psevdounipolyar (ikki o'simtali), multipolyar (ko'p o'simtali). Nerv hujayralarining sitoplazmasi o'ziga xos maxsus tuzilmalari neyrofibrillalari, xromatofil substansiyasi yoki bazofil moddasi (tigroid moddasi, muallif nomi bilan Nilss tanachalari) bo'ladi. Neyrosekretor hujayralar. Ular nerv elementlaridan hosil bo'ladi, ammo sekret ishlab chiqarish xususiyati ega. Shu sababli neyrosekretor hujayralar deb ataladi. Bunday hujayralar gipotalamik sohaning yadrolarni hosil qiladi.

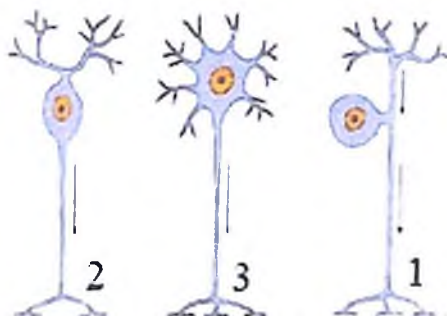
Neyroglia hujayralari tayanch chegaralovchi, oziqlantiruvchi, sekretor va himoya vazifasini bajaradi. Neyrogliyaning ikki turi farq qilinadi: makroglia va mikroglia.

Makroglia endimogliotsitlar, astrogliotsitlar va oligodendroglotsitlarga bo'linadi. Endimogliotsitlar orqa miya kanalini va miya qorinchalarini qoplab turadi. Ularning apikal yuzasida ko'plab kiprikchalari mavjud. Ular tayanch, chegaralovchi, trofik vazifalardan tashqari orqa miya suyuqligi (likvor) ni ishlab chiqaradi (55-rasm).

55-rasm.

Neyronlarning turlari.

1. psevdounipolyar (ikki o'simtali);
2. bipolyar (ikki o'simtali);
3. multipolyar (ko'p o'simtali)

Astrogliotsitlar ularning ikki xil tur: protoplazmatik va tolali turlari farq qilinadi. Ular asosan tayanch, trofik vazifalarni bajarib qon tomirlar devori bilan birgalikda gematoensefalik to'siqni hosil qilishda ishtrok etadi.

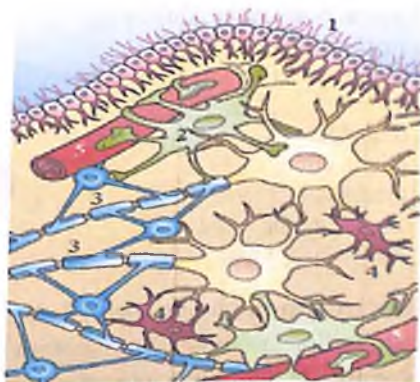
Oligodendrogliotsitlar son jihatdan eng ko'p uchraydigan turi bo'lib, markaziy va periferik tizimi neyronlarining tanasini o'rab turadi va tolalarini tashqi tomondan qoplab olib melin qobig'ini hosil qiladi. Oligodendrogliotsitlar uni o'rgangan olim sharafiga Shvan hujayralari yoki neyrolemmotsitlar deb ham aytiladi.

Mikroqliya

Mikroqliya hujayralari monotsitlardan hosil bo'lib, nerv to'qimasining makrofag tizimini hosil qiladi. Mikroqliya hujayralari fagotsitoz xususiyatiga ega bo'lib, nerv to'qimasini viruslarning, mikroblarning o'lik tanalari va turli boshqa yot moddalardan tozalab turadi.

56-rasm. Neyroqliyaning turlari.

1. ependimogliotsitlar
2. astrogliotsitlar
3. oligodendrogliotsitlar
4. mikroqliotsitlar
5. qon tomirlari

Nerv tolalari

Nerv tolalari tuzilishiga qarab mielinli va mielinsiz turlarga bo'linadi. Bajaradigan vazifasiga qarab: sezuvchi, harakatlantiruvchi va oraliq turlarga bo'linadi.

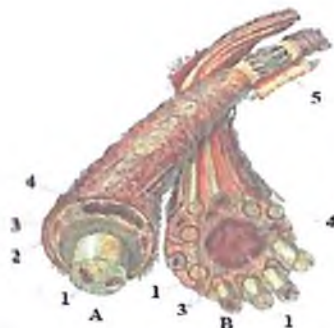
Mielinsiz nerv tolasi asosan vegetativ tizimida uchraydi. Ularda 10-20 tagacha o'q silindrlar bo'lib, har biri alohida qobiq (endonevriy) bilan o'ralgan va barchasi birgalika umumiy qobiq (perinevriy) bilan o'ralgan bo'ladi. Shu sababli ular kabel tipidagi nerv tolalari deb aytiladi.

Mielinli nerv tolasi markaziy va periferik nerv tizimining tarkibida uchraydi. Ular mielinsiz nerv tolalariga nisbatan qalinroq, diametri 20 mkm gacha boradi. Ularda ham o'q silindri bo'lib tashqarisidan Shvann hujayralari ya'ni neyrolimotsitlar bilan o'ralgan mielin qobig'i hosil bo'ladi. Mielin qobig'ining o'ramlari orasida yorug' oq chiziq hosil bo'lib, cho'ntakchalar deb aytiladi. O'q silindrni qoplab turuvchi bir neyrolemmotsit tugab ikkinchisi boshlangan joyda ingichka bo'g'imlar ya'ni avtor nomi bilan ataluvchi Ranve bo'g'imlari hosil bo'ladi. O'q silindrining ichida neyroplazma joylashgan mielinli nerv tolalari tashqi tomondan bazal membrana bilan o'ralgan. O'q silindr esa tashqi tomondan aksolemma bilan qoplangan bo'lib, nerv impulslarini o'tkazish vazifasini bajaradi. Mielinsiz nerv tolalaridan impulslarning o'tish tezligi 1-2 m/s bo'lsa, mielinli nerv tolalarida esa uning tezligi 120 m/s gacha etadi.

57-rasm. Nerv tolalarining tiplari.

- A. mielinli nerv tolasi
- B. mielinsiz nerv tolasi

- 1. o'q silindr
- 2. mielin qobig'i
- 3. mezakson
- 4. neyrolemmotsit yadrosi
- 5. Ranve bo'g'iq'lari

Nerv to'qimasi eng yuqori dajada rivojlangan to'qimalardan bo'lib, neyrotsitlar bo'linish xususiyatini yo'qotgan. Ularda faqat hujayralar ichida fiziologik regeneratsiya, ya'ni oqsillar almashinuvi bo'

lishi mumkin. Neyronlarning o'simtalari va periferik nervlar qisman tiklanish xususiyatiga ega.

Nerv oxirlari

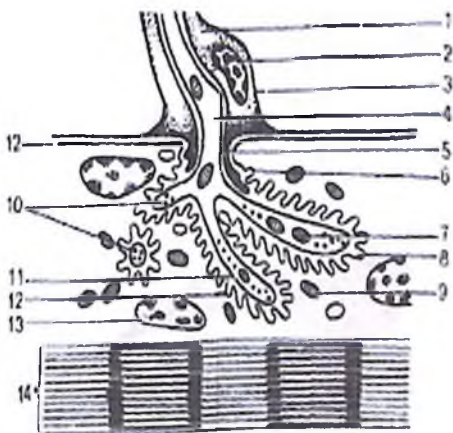
Barcha nerv tolalari nerv oxirlarini hosil qilib tugallanadi. Vazifasiga qarab nerv oxirlari uchta turga bo'linadi: retseptorlar (sezuvchi), effektorlar (harakatlantiruvchi) va oraliq (neyrolararo sinapslar).

Sezuvchi nerv oxirlari (reseptorlar) tananing barcha qismida joylashgan bo'lib tashqi va ichki ta'sirlarni qabul qiladi. Shu sababli ular ekstra va intra retseptorlar deb aytiladi. Ta'surotni qabul qilishiga qarab esa mexanoret-septor, baroretseptorlar, xemoretseptorlar, termoretseptorlar va boshqa turlarga bo'linadi. Morfologik tuzilishiga qarab erkin va erkin bo'lmagan turlarga ajratiladi. Erkin bo'lmagan nerv oxirlar kapsulali va kapsulasiz turlarga bo'linadi.

Harakatlantiruvchi nerv oxirlari ikki tipga bo'linadi: effektor va sekretor. Harakatlantiruvchi nerv oxirlari ishchi a'zolariga kelib tugallanadi. Masalan ko'ndalang targ'il mushaklarda ular nerv-mushak tuzilmalarni hosil qiladi. Nerv – muskul oxirlarida sinaps oldi membranasini, sinaps oralig'i, sinapsdan keyingi membrana va sinaps pufakchalari kabi tuzilmalar bo'lishi kerak (58-rasm).

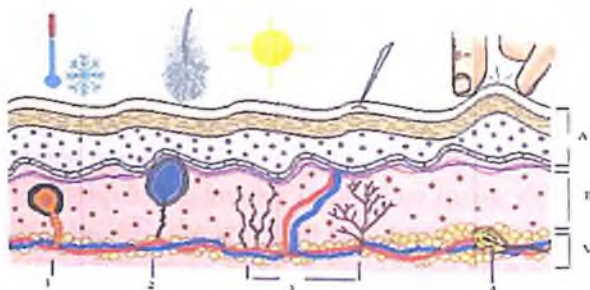
58-rasm. Muskul-nerv oxirlarining tuzilishi.

1. neyrolemonsit sitoplazmasi,
2. neyrolemonsit yadrosi,
3. neyrolemonsit plazmolemmasini,
4. o'q silindri,
5. aksollemma,
6. sinapsdan keyingi membrana,
7. mitoxondriya,
8. sinaps oralig'i,
9. muskul tolasi mitoxondriyasi,
10. sinaptik pufakchalar,
11. sinaps oldi membranasini,
12. sarkolemma,
13. muskul tolasi yadrosini,
14. miofibrillalar.

Sekretor nerv oxirlari oddiy tuzilishga ega. Ular faqat kengaymalar hosil qilib tugallanadi va bu kengaymalarda mediatorlar joylashadi. Retseptorlar oxirgi qismlarida turli shakldagi tuzilmalar

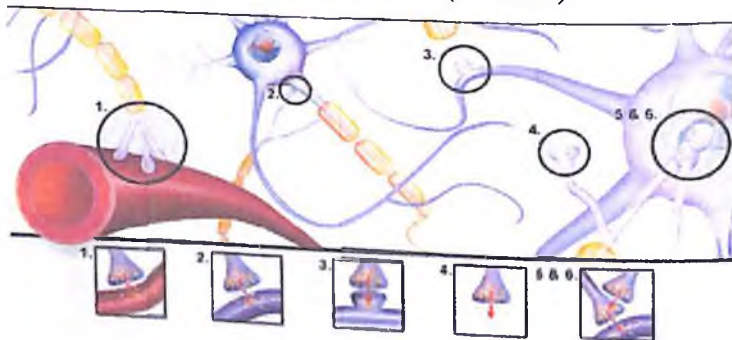
hosil qiladi va ular avtorlar nomi bilan ataluvchi tuzilmalardir. Masalan Fateri-Pachini plastinkalari, Rufini tanachalari, Krauze kolbachalari va hakoza. Bu tuzilmalar quyidagi rasmda ko'rsatilgan (59-rasm).

59-rasm. Teridagi sezuvchi nerv oxirlarining turlari. A.-epidermis, B.-derma, V.-gipoderma. 1. termoretseptor, 2. proprioretseptor, 3. issiqni va og'riqni sezuvchi retseptor, 4. baroretseptor.

Neyronlararo sinapslar

Nerv impulslarini uzatilishi neyronlararo sinapslar yordamida amalga oshiriladi. Ular kimyoviy va elektrik sinapslar kabi turlarga bo'linadi. Joylashishiga qarab esa aksosomatik, akso-aksonal, akso-dendritik, dendrodendritik kabi tulari farq qilinadi. Neyronlararo sinapslar hosil bo'lishi uchun sinaps oldi membranasi, sinapsdan keyingi membrana, sinaps oralig'i va tarkibida mediatorlarni saqlovchi sinaps pufakchalari bo'lishi zarur (60-rasm).

60-rasm. Neyronlararo sinapslarning turlari. 1. aksovazal, 2. aksoaksonal, 3. aksodendritik, 4. akso-selyular, 5-6. akso-somatik.

VII-BOB. XUSUSIY GISTOLOGIYA

NERV TIZIMI

Nerv tizimi organizmning barcha a'zolarining faoliyatini boshqaradi va tashqi muhit bilan aloqasini bog'laydi. Nerv tizimi anatomik jihatdan markaziy va periferik qismlarga bo'linadi. Markaziy qismiga bosh miya va orqa miya kiradi. Periferik qismiga esa, periferik nerv tugunlari, nerv tolalari va nerv oxirlari kiradi. Fiziologik nuqtai nazardan esa, nerv tizimi somatik (butun tanani innervatsiya qiladi) va avtanom yoki vegetativ (ichki a'zolari, qon tomirlarni va bezlarni innervatsiya qiladi) qismlarga bo'linadi.

Embrional taraqqiyotda nerv tizimi nerv nayi va ganglioz plastinkadan hosil bo'ladi. Nerv nayining kranial qismidan bosh miya va sezgi a'zolari paydo bo'ladi. Nerv nayining tana qismi va ganglioz plastinkadan esa orqa miya, orqa miya nerv tuguni va vegetativ tugunlar hosil bo'ladi. Rivojlanishning ana shu bosqichida nerv nayining yon devorlarida uchta ependima, qoplovchi, qirg'oq zonasi farq qilinadi. Qoplovchi zonada orqa miyaning kulrang moddasi, qirg'oq zonasidan esa oq moddasi hosil bo'ladi. Oldingi shox neyroblastlari differensiallashib oldingi shoxning harakatlantiruvchi neyronlari hosil bo'ladi. Ularning aksonlari esa orqa miyadan chiqib oldingi shox tutamlarini hosil qiladi. Orqa miyaning orqa shoxlari esa, sezuvchi neyronlarning o'simtaridan shakllanadi.

ORQA MIYA

Orqa miya ikkita simmetrik bo'laklardan iborat. Ular bir-biridan oraliq tirqish orqali va orqa qismi birlashtiruvchi to'qimali to'siqlar orqali ajralib turadi. Orqa miyaning kulrang va oq moddasi farq qilinadi. Kulrang moddasi orqa miyaning ko'ndalang kesimida kapalaksimon shaklga ega bo'lib (H) harfini eslatadi. Kulrang moddasining bo'rtib chiqqan qismlari oldingi, orqa va yon shoxlari deb ataladi. Orqa miyaning kulrang moddasi neyronlardan, nerv tolalaridan va neyroglia hujayralaridan tuzilgan. Unda asosan multipolyar neyronlar joylashgan. Orqa miyaning oq moddasi asosan bo'ylamasiga joylashgan mielinli nerv tolalarining yig'indisidan tashkil topgan bo'lib, nerv tizimining turli qismlarini o'zaro bog'lab

turadi va o'tkazuvchi yo'llar deb ataladi. Orqa miyaning kulrang moddasida neyronlar guruh bo'lib joylashgan va ular yadrolar deb aytiladi. Orqa miya kulrang moddasida neyronlarning quydagi turlari farq qilinadi: ildizcha hujayralar – oldingi shoxda, ichki hujayralar – kulrang moddasida va tutamli hujayralar – oldingi shoxida.

Orqa miyaning orqa shoxida chekka lab qavati, dirildog' moddasi, orqa shoxining xususiy yadrosi va ko'krak yadrolari farq qilinadi.

Orqa miyaning oldingi shoxida o'lchami 100-140 mkm bo'lgan yirik hujayralar joylashgan. Ulardan chiquvchi tolalar tana mushaklariga harakatlantiruvchi nerv oxirlarini hosil qiladi. Orqa miyaning oldingi shoxida medial va lateral harakatlantiruvchi hujayralar guruhi joylashgan. Medial guruh yadrolardan chiquvchi tolalar tana mushaklarini, lateral guruh yadrolaridan chiquvchi tolalar esa qo'l oyoq mushaklarini nerv bilan ta'minlaydi.

Orqa miyaning neyroglia hujayralari. Orqa miya kanali ichkaridan ependimogliotsitlar bilan qoplangan. Ular himoya, chegaralovchi trofik vazifasidan tashqari orqa miya suyuqligini ishlab chiqaradi. Orqa miyada joylashgan astrotsitlar esa qon tomirlar atrofida joylashib gematoensefalik to'siqni hosil qilishda ishtirok etadi. Oligodendroglitsitlar esa neyroblastlarning tanasini tashqi tomondan o'rab turadi va ulardan chiquvchi nerv tolalarining o'q silindrini tashqi tomondan qoplab olib, mielin qobig'ini hosil qiladi. Mikroglitsitlar esa orqa miyaning kulrang moddasida joylashgan bo'lib fagotsitoz qilish vazifasini bajaradi. Ular orqa miyaning (markaziy nerv tizimining) makrofag tizimini hosil qiladi (61-rasm).

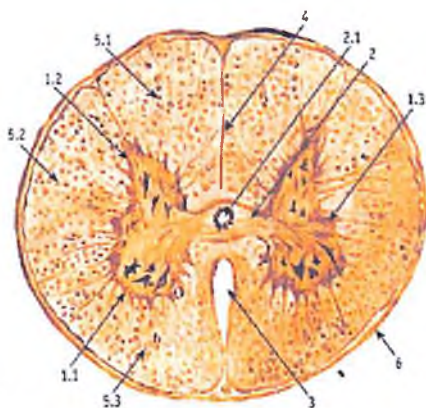
BOSH MIYA

Miya ustuni. Miya ustuni tarkibiga kiradi: uzunchoq miya, Voroliv ko'prigi, miyacha, o'rta miya va oraliq miya. Miya ustunining yadrolarini multipolyar neyronlar hosil qiladi.

Uzunchoq miya yadrolari IV qorinchaning tubini hosil qiladi. Uzunchoq miyaning markaziy qismida retikulyar farmatsiya joylashgan. Retikulyar farmatsiya orqa miyaning yuqori qismida boshlanib uzunchoq miya oraliq Voroliev ko'prigi, o'rta miya, ko'ruv dombog'ining markaziy qismi, gipotalamus va boshqa sohalarni o'zaro tutashtirib turadi.

61-rasm. Orqa miya
(ko'ndalang kesimi).
Kumush nitrat bilan bo'yalgan.

- 1 – kulrang modda;
- 1.1 – oldingi (ventral) shox;
- 1.2 – orqa (dorsal) shox,
- 1.3 – yon (lateral) shox;
- 2 – markaziy kulrang to'sig'i;
- 2.1 – markaziy kanal;
- 3 – o'rta oraliq yoriq;
- 4 – o'rta egat;
- 5 – oq modda (ustunchalar);
- 5.1 – dorsal ustuncha;
- 5.2 – lateral ustuncha;
- 5.3 – ventral ustuncha;
- 6 – yumshoq miya pardasi.

Voroliev ko'prigi dorzal va ventral qismlardan iborat. Dorzal qismi uzunchoq miyaning o'tkazuvchi yo'llarini, V-VIII bosh miya nervlarining yadrolarini va retikulyar farmatsiyaning ko'prikga tegishli tolalarini hosil qiladi. Ventral qismida esa ko'prikning xususiy yadrolari piramida yo'llarining tolalari joylashgan.

O'rta miya to'rttepalikning tom qismini hosil qiladi va miya oyoqchasini hosil qiladi. O'rta miyada 30 dan ortiq yadrolar shu jumladan qizil yadrolar ham joylashgan. Miya oyoqchasi bosh miya katta yarim sharlar po'tlog'idan chiquvchi mielinli nerv tolalaridan iborat.

Oraliq miyaning asosiy qismini ko'ruv do'mbog'i hosil qiladi. Undan ventral tomonda gipotalamus soha joylashgan. Ko'ruv dombog'i juda ko'p yadrolardan iborat bo'lib, bir-birlaridan oq modda tolalari bilan ajralib turadi. Ko'ruv do'mbog'ining kaudal guruh yadrolarida ko'ruv nervining tolalari joylashgan.

Gipotalamik soha. Bu soha bosh miyaning vegetativ markazi hisoblanadi. Gipotalamik soha 7 ta guruh yadrolaridan tuzilgan bo'lib, temperatura, qon bosimi, suv, yog' va boshqa moddalar almashinuvini boshqaradi.

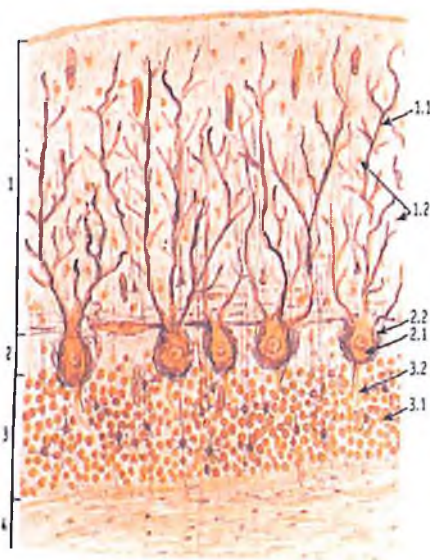
Miyacha. Bu organizmning harakat koordinatsiyasi va muvozanat markazi hisoblanadi. U afferent va efferent o'tkazuvchi tutamlar orqali miya ustuni bilan tutashib turadi. Miyachaning umumiy maydoni katta odamlarda 975-1500 sm² hosil qiladi. Miya-

chaning egatlari va ariqchalari ko'p bo'lib "Hayot daraxtini" hosil qiladi. Miyachaning kulrang moddasida uchta qavat farq qilinadi: tashqi – molekulyar, o'rta – ganglionar va ichki – donador. Molekulyar qavatida ikki xil hujayralar savtsimon va yulduzsimon hujayralar uchraydi. Ganglionar qavatda esa bir qator bo'lib joylashgan yirik noksimon (Purkine) hujayralari joylashgan. Donador qavatda esa juda ko'plab donachalar shaklidagi hujayralar joylashgan (62-rasm).

62-rasm. Miyacha, po'stlog' qismi.

Kumush nitrat bilan bo'yalgan.

1 – molekulyar qavat;
 1.1 – Purkine hujayralarining dendritlari; 1.2 – afferent tolalar,
 1.3 – molekulyar qavatning neyronlari; 2 – ganglionar qavat;
 2.1 – noksimon neyronning tanasi (Purkine hujayralari)
 2.2 – savatsimon hujayralarning akson kollateralalaridan hosil bo'lgan "savatchalar", 3 – donador qavat; 3.1 – donacha hujayralarning tanalari, 3.2 – Purkine hujayralarning neyritlari; 4 – oq modda.

KATTA YARIM SHARLAR PO'STLOG'I

Katta yarim sharlar po'stlog'i qalinligi 3 mm bo'lgan, kulrang moddadan iborat. Katta yarim sharlar po'stlog'i 14 mld nerv hujayralaridan iborat. Unda hujayralarning joylashishi (sitoarxitektonika) va tolalarning joylashuvi (mieloarxitektonika) farq qilinadi.

Katta yarim sharlar po'stlog'ining sitoarxitektonikasida 6 ta qavati farq qilinadi:

1. Molekulyar qavat, 2. Tashqi donador qavat, 3. Piramidasiimon hujayralar qavati, 4. Ichki donador qavat, 5. Ganglioz hujayralar qavati, 6. Polimorf hujayralar qavati.

Molekulyar qavat duksimon shakldagi oraliq hujayralardan iborat.

Tashqi donador qavati o'Ichani 10 mkm bo'lgan kichik neyronlardan tashkil topgan. Ular yumaloq, urchuqsimon, piramidasiimon, yulduzsimon shakllarga ega.

Piramidasimon hujayralar qavati eng qalin qavat bo'lib, hujayralarning o'Ichani 40 mkm gacha boradi.

Ichki donador qavati bu qavat uncha katta bo'lmagan yulduzsimon hujayralarning qatlamidan iborat. Bu qavatda ko'p miqdorda gorizantal holatga joylashgan nerv tolalari ham mavjud.

Ganglioz hujayralar qavati bu qavat piramidasiimon gigant hujayralardan iborat. Bu hujayralarni birinchi bo'lib, 1874-yilda V.A.Bets o'rgangan va uning sharafiga Bets hujayralari ham deb ataladi. Ularning bo'yi 120 mkm, eni esa 80 mkm teng.

Polimorf hujayralar qavati – bu qavatda har xil shakldagi hujayralar joylashgan.

Nerv tolalari qavati. Bu qavat katta yarim sharlar po'stlog'idan chiquvchi nerv tolalaridan tashkil topgan oq moddasi hisoblanadi. (63-rasm)

Katta yarim sharlarining po'stlog'ining mieloarxitektonikasi.

Katta yarim sharlarining po'stlog'ining tolalari tarkibida 3 xil tolalarni uchratish mumkin.

1. Assotsiativ tolalar – katta yarim sharlari bir tomonining turli qismlarini bog'lab turadi

2. Komissural tolalar – katta yarim sharlarning ikkala yarim sharlarini bog'lab turadi.

3. Proeksion tolalar – katta yarim sharlar po'stlog'ini uning tagida yotuvchi muhim markazlar bilan bog'lab turadi (63-rasm).

63-rasm. Katta yarim sharlar po'stlog'i.

A. sitoarxitektonikasi - hujayralar joylashuvi

B. mieloarxitektonikasi - tolalar joylashuvi.

I. molekulyar qavati.

II. tashqi donador qavati

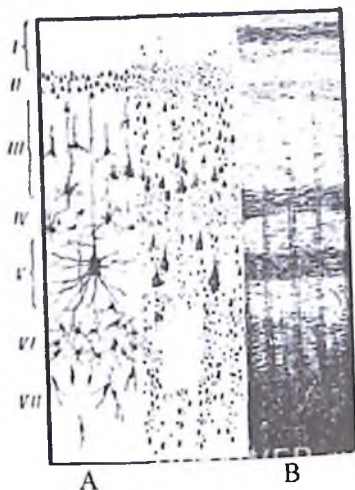
III. piramidasimon hujayralar qavati

IV. ichki donador qavati

V. ganglioz hujayralar qavati

VI. polimorf hujayralar qavati

VII. nerv tolalari qavati

AVTONOM (VEGETATIV) NERV TIZIMI

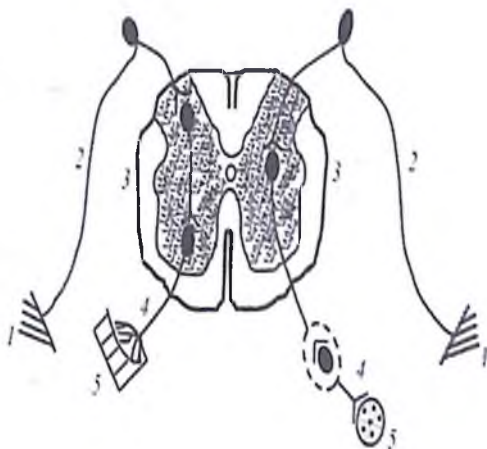
Organizmida turli xil: hazm tizimining shira ishlab chiqarishi, peristaltika, qon bosimi, ter ishlab chiqarish, tana harorati, moddalar almashinuvi va boshqa shu kabi vesseral vazifalarni bajaruvchi nerv tizimi avtonom yoki vegetativ nerv tizimi deb aytiladi. Ular o'zining morfologik va funksional xususiyatlariga ko'ra simpatik va parasimpatik qismlarga ajraladi. Vegetativ nerv tizimi markaziy va periferik qismlarga bo'linadi. Markaziy qismiga bosh va orqa miyaning yadrolari kiradi. Periferik qismiga esa nerv tugunlari, nerv chigallari va nerv tolalari kiradi. Vegetativ nerv tizimining simpatik qismiga orqa miyaning ko'krak qismi va bel qismining yon shoxining yadrolari kiradi, parasimpatik qismiga esa, III, VII, IX, X juft bosh miyadan chiquvchi nerv tolalari va orqa miyaning dumg'aza qismining vegetativ yadrolari kiradi.

Reflektor yoyi ishlashi uchun tashqi ta'surotni sezuvchi retseptorlar, markazga yetkazib beruvchi neyronlar, analiz - sintez qiluvchi markaz, markazdan ishchi a'zolarga boruvchi neyronlar va ishchi a'zo bo'lishi kerak.

Reflektor yoyi oddiy va murakkab bo'ladi. Uning hosil bo'lishida ikkita neyron (markazga intiluvchi va markazdan qochuvchi) ishtrok etsa oddiy va uch yoki undan ko'p neyronlar ishtirok etsa murakkab reflektor yoyi deb ataladi (64-rasm).

64-rasm. Oddiy va murakab reflektor yoylari.

1. retseptorlar
2. markazga intiluvchi neyron
3. analiz va sintez qiluvchi markaz
4. markazdan qochuvchi neyron yoki oraliq neyron
5. ishchi a'zolar (mushaklar yoki bezlar)

Intramural nerv chigallari vegetativ nerv tizimining ko'pchilik neyronlari hazm tizimi, nafas olish tizimi, yurak-qon tomirlar tizimi, siydik tizimi va boshqa a'zolarining tarkibida joylashib nerv tugunlar va chigallarni hosil qiladi. Ushbu chigallarda neyronlarning 3 xil tipi farq qilinadi: 1. Uzun aksonli efferent neyronlar (Dogel 1-tip hujayralari). 2. Teng o'simtalni afferent neyronlar (Dogel 2-tip hujayralari). 3. Oraliq (assotsiativ) neyronlar (Dogel 3-tip hujayralari). 1-tip neyronlar ko'plab dendritlar va bitta uzun aksoni bo'lib chigallardan tashqariga chiqib ketadi. 2-tip neyronlar esa, ko'p o'simtalni bo'lib, akson va dendritlarni bir-biridan ajratib bo'lmaydi. 3-tip neyronlarning o'simtalari boshqa nerv chigallariga yetib borib, ularning o'simtalari bilan sinapslar hosil qiladi (65-rasm).

65-rasm. Ovqat hazm qilish tizimi intramural nerv chigallari.

I. shilliq qavati

II. shilliq osti qavati

III. muskul qavati

IV. seroz qavati

1. shilliq osti qavatining nerv chigali (Meysner)

2. muskul qavatining nerv chigali (Auerbax)

3. simpatik tugun

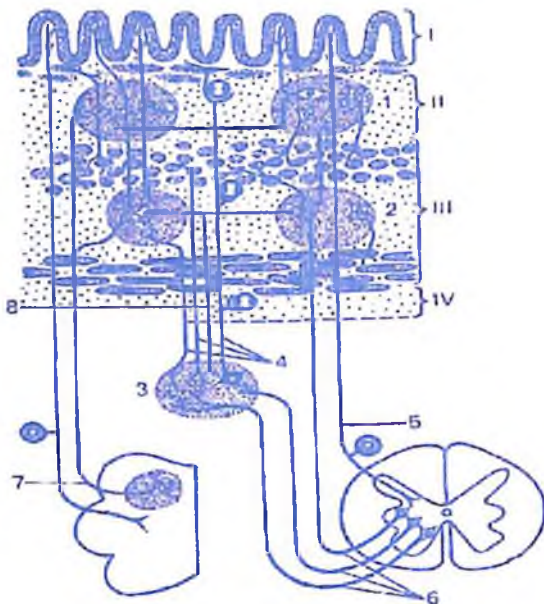
4. simpatik tolalar

5. afferent tolalar

6. tugun oldi simpatik tolalari

7. efferent tolalar

8. reflektor yoyining afferent tolalari

BOSH VA ORQA MIYANING QOBIG'LARI

Bosh va orqa miya 3 ta qobig' bilan qoplangan: yumshoq, pautin va qattiq. Miyaning yumshoq pardasi to'g'ridan-to'g'ri miya pardalariga tegib turadi. Bu qavatda miyani qon bilan ta'minlovchi qon tomirlari, nerv tolalari va nerv oxirlari joylashgan. Miyaning pautin qobig'i esa siyrak tolali biriktiruvchi to'qimaning yupqa qatlamidan iborat. Unda kollagen va elastik tolalarning to'ri hosil bo'ladi. Yumshoq va pautin qobig'larining oralig'ida subaraxnoidal bo'shliq joylashgan. Miyaning qattiq qobig'i zich tolali biriktiruvchi to'qimadan tashkil topgan bo'lib, unda juda ko'p miqdorda elastik tolalar mavjud. Bu qobiq bosh suyagining suyak usti pardasiga tutashib ketgan. Orqa miya kanalida qattiq qobig'i suyak usti pardasidan epidural bo'shliq bilan ajralib turadi. Miyaning qattiq pardasi yumshoq pardasi oralig'ida subdural bo'shliq joylashgan.

SEZGI A'ZOLARI

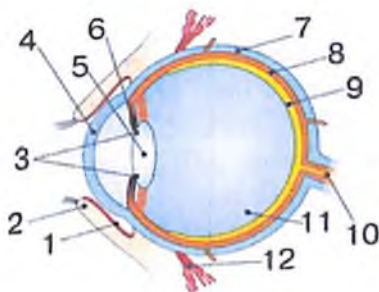
Sezgi a'zolari analizatorlar deb nomlanadi. Analizatorlar bu markaziy nerv tizimini ichki va tashqi muhit bilan aloqasini bog'lab turadigan murakkab tuzilmalar hisoblanadi. Har qanday analizator 3 ta asosiy qismdan tuzilgan: qabul qiluvchi-periferik qism, o'tkazuvchi – oraliq qism va analiz – sintez qiluvchi markaziy qism. Sezgi a'zolarining ta'surotni qabul qilishiga qarab uchta tipi mavjud: 1. Birlamchi sezuvchi neyrosensor analizatorlar. Bunga ko'rish va hid bilish a'zolari kiradi. Ularning rivojlanish manbalari nerv elementlari ya'ni nerv plastinkasidir. 2. Ikkilamchi sezuvchi sensoepitelial analizatorlar. Bularga ta'm bilish, muozanat, eshitish a'zolari kiradi. Bu a'zolarining epiteliosensor hujayralari ektodermaning plakodalaridan hosil bo'ladi. 3. Teri orqali sezish. Bunga kapsulali va kapsulasiz nerv oxirlari: xemo, termo, baro va boshqa retseptorlar kiradi.

KO'RISH A'ZOSI

Ko'z ko'rish analizatorining periferik qismi hisoblanadi. U ko'z olmasi va uning yordamchi aparatlaridan tashkil topgan. Ko'z olmasi 3 ta qavatdan tuzilgan: fibroz (oqsil va shox parda), tomirli parda va ichki sezuvchi pardadan iborat. Undan tashqari ularning hosilasi bo'lgan kamalak parda, kiprikli tana, ko'z gavhari, ko'zning oldingi va orqa kamerasi, hamda shishasimon tanadan iborat. Ko'z olmasida 3 ta funksional apparat farqlanadi: dioptrik apparat (nur sindiruvchi), akkomadatsion apparat va retseptor apparati (to'r parda).

66-rasm. Ko'z olmasi.

1. ko'z kanyuktiva apparati
2. qovoq, 3. ko'z qorachig'i
4. shox parda, 5. ko'z gavhari, 6. kamalak parda,
7. oqsil parda(sklera),
8. tomirli parda, 9. to'r parda, 10. ko'ruv nervi,
11. shishasimon tana,
12. ko'z mushaklari,

Fibroz parda koʻzni tashqi tomondan qoplab turuvchi oqsil parda hamda uning oldingi qismi shox pardadan iborat. Sklera (oqsil parda) qalinligi 0.3-0.4mm boʻlgan biriktiruvchi toʻqimadan iborat. Uning shox parda bilan tutashgan chegarasida venoz sinuslari (Shlem kanali) joylashgan.

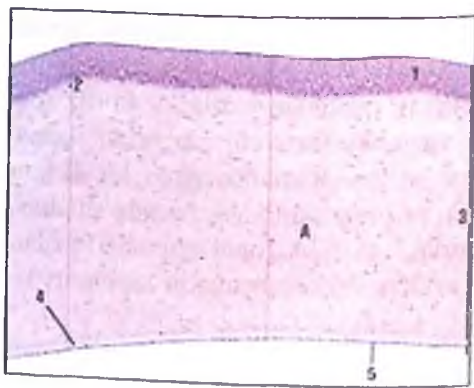
Tomirli parda bu parda xususiy tomirli qavat, kiprikli tana va kamalak pardadan iborat. Xususiy tomirli parda toʻr pardani oziqlantirib turadi va unda 4 ta plastinkasi farq qilinadi: tomir usti plastinkasi, tomirli plastinka, kapillyar plastinka, bazal plastinka.

Koʻzning nur sindruchvi aparati. Bunga shox parda, koʻz gavhari va shishasimon tana kiradi.

Shox parda qalinligi oʻrtasida 0.8-0.9 mm, cheka qismlarida esa 1.1 mmga teng boʻlib, koʻp qavatli yassi muguzlanmaydigan epiteliy bilan qoplangan. Uning nur sindirish qobiliyati 1.37 d. Shox pardaning 5 ta qavati farq qilinadi; oldingi epiteliy, oldingi chegaralovchi plastinka, xususiy plastinka, orqa chegaralovchi plastinka va orqa epiteliy (67-rasm).

67-rasm. Koʻzning shox pardasi.

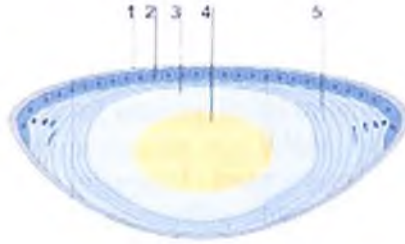
1. oldingi epiteliy,
2. oldingi chegaralovchi plastinka,
3. xususiy plastinka,
4. orqa chegaralovchi plastinka,
5. orqa epiteliy.

Koʻz gavhari ikki tomonlama qavariq tiniq tana hisoblanadi. U qalinligi 6-10 mm boʻlib nur sindirish qobilyati 1.42 d. Koʻz gavhari oldingi tomondan epiteliy bilan qoplangan. Ular ichki qismlarida olti burchakli prizma shakldagi tolalarni ishlab chiqaradi. Tarkibida kristal moddasi mavjud. Koʻz gavhari koʻz olmasiga kiprikli tana orqali bogʻlangan (68-rasm).

68-rasm. Ko'z gavhari.

1. o'sish zonasi
2. oldingi epiteliy
3. gavhar po'stlog'i
4. yadrosi
5. kollagen tolalar

Shishasimon tana u yarim suyuq holatdagi yaltiroq dirildoq modda bo'lib ko'z gavhari va to'r parda o'rtasidagi bo'shliqni to'ldirib turadi. Shishasimon tananing tarkibida vitrein oqsili va gialuron kislatasi mavjud. Uning nur sindirish qobiliyati 1.33 d teng.

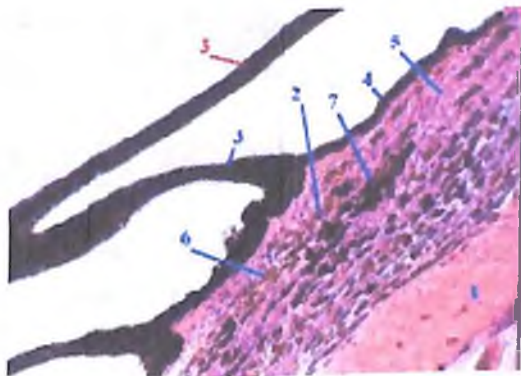
Ko'zning akkomadatsion apparati ko'z apparatining shaklini o'zgartirib ko'rinayotgan nurning tasvirini to'r pardaga tushishida qatnashadi.

Kamalak parda disksimon tuzilma bo'lib uning o'rtasida tirqish (ko'z qorachig'i) joylashgan. Kamalak parda ko'zning tomirli pardasining hosilasi bo'lib, shox parda va ko'z gavharining oralig'ida joylashgan. Uning orqa qismi pigment epiteliysi bilan qoplangan. Kamalak pardaning 5 ta qavati mavjud: oldingi epiteliy, tashqi chegaralovchi, tomirli, ichki chegaralovchi va pigment qavat-lari (69-rasm).

Kiprikli tana tomirli parda bilan to'r pardaning hosilasi hisoblanadi. Uning asosiy vazifasi ko'z gavharini tutib turadi va uning nur sindirish qobiliyatini o'zgartiradi (qavariqligini). Kiprikli tana ikki qismdan tuzilgan: ichki-silyar toj va tashqi -silyar halqa.

69-rasm. Ko'zning kamalak pardasi va kiprikli tana.

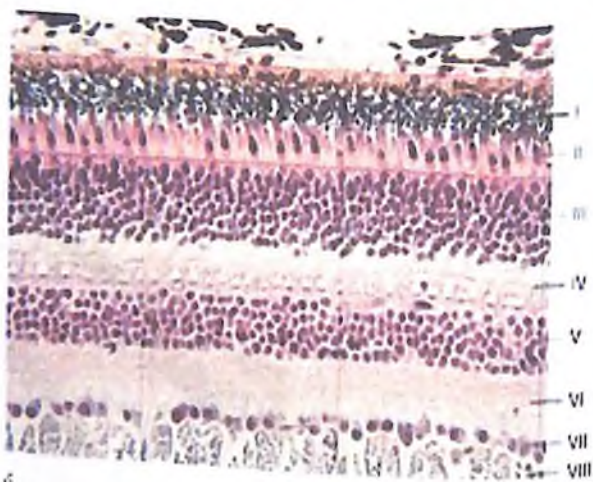
1. oqsil parda
2. silyar tana
3. o'simalari
4. pigment epiteliysi
5. silliq muskul
6. qon tomir
7. pigment hujayrasi

Ko'zning retseptor apparati

Ko'zning to'r pardasi ko'zning ichki qavati bo'lib uning asosiy qismi numi qabul qiluvchi fotoretseptor hujayralardan tashkil topgan. Ular shakli va o'simtlariga qarab tayoqchasimon va kolbasimon neyrosensor hujayralar deb aytiladi. Ko'zning to'r pardasi radial holatda joylashgan 3 turdagi neyronlardan tuzilgan: tashqi – fotoretseptor, o'rta-assotsiativ va ichki ganglionar. Bundan tashqari radial zanjirlarni hosil qiluvchi gorizantal neyronlar va amakrin neyronlardan iborat. Ko'zning to'r pardasi quyidagi qavatlardan tuzilgan: tayoqchasimon va kolbasimon fotoretseptorlar qavati, tashqi yadroli qavat, tashqi to'rsimon qavat, ichki yadroli qavat, ichki to'rsimon qavat, ganglioz hujayralar qavati va nerv tolalari qavati. Neyrosensor hujayralar qavati tayoqchasimon va kolbasimon hujayralarning periferik qismlaridan iborat. Ularning yadrosi joylashgan qismlari tashqi yadroli qavatni hosil qiladi. Ulardan chiquvchi markaziy o'simtalar tashqi to'rsimon qavatni hosil qiladi. Tayoqchasimon neyrosensor hujayralarning o'simtlari 2 qismdan: tashqi va ichki sigmentlardan iborat. Tashqi segment silindrsimon shaklga ega bo'lib qalinligi 140 nm eniga 2 mkm ushbu tashqi membranalarda ko'ruv pigment rodopsin joylashdan. Ko'zning to'r pardasida 130 mln dan ko'proq (70-rasm).

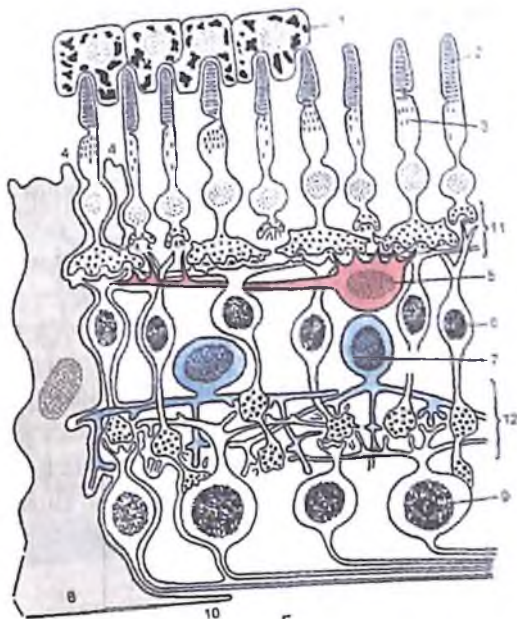
70-rasm. Ko'zning to'r pardasi.
I. pigment epiteliysi
II. tayoqchasimon va kolbasimon qavat
III. tashqi yadroli qavat
IV. tashqi to'rsimon qavat
V. ichki yadroli qavat
VI. ichi to'rsimon qavat
VII. ganglioz qavat
VIII. nerv tolalari qavati

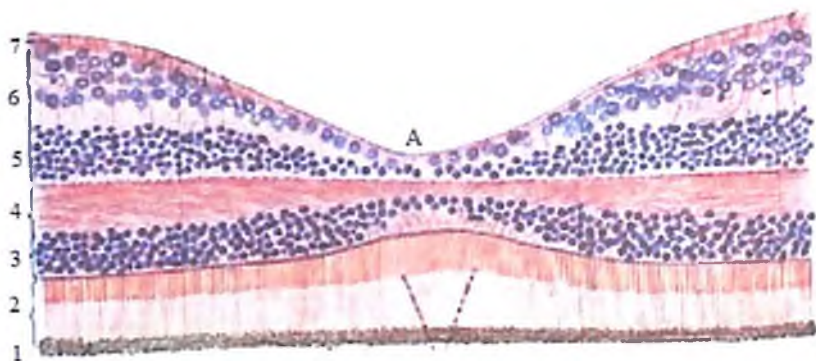
Kolbasimon neyrosensor hujayralar tayoqchasimon hujayralarga nisbatan yirikroq. Kolbachasimon hujayralarning uzunligi 75 mkm, qalinligi 1-1.5 mkm. Kolbachasimon hujayralarning soni 6-7 mln. Ularning tashqi segmentlari tarkibida ko'ruv pigmenti - iodopsin mavjud. Tayoqchasimon neyrosensor hujayralar yorug'lik nurini sezishga moslashgan, kolbachasimonlar esa turli ranglarni qabul qilishga moslashgan (71-rasm).

71-rasm. Ko'zning to'r pardasi.

1. Pigment epiteliy
2. Tayoqchasimon hujayralar
3. Kolbasimon hujayralar
4. Fotoretseptorlar ichki segmenti
5. Gorizontaal hujayralar qavati
6. Ichki yadroli qavat
7. Amakrin neyronlar
8. To'r parda moddasi
9. Ganlionar neyronlar
10. Nerv tolalari
11. Ichki to'rsimon qavat
12. Tashqi to'rsimon qavat

To'r pardaning neyronlaridan chiquvchi uzun o'simtalar yig'ilib ko'ruv nervini hosil qiladi. Neyronlarning asosiy qismi markaziy chuqurcha (sariq dog'da) yotadi. Ulardan chiquvchi o'simtalar ko'ruv nervi hosil qiladi va ko'r dog'i orqali o'tib bosh miyaning ko'ruv markaziga yo'nalgan (72-rasm).

72-rasm. A. To'r pardaning markaziy chuqurchasi (sariq dog').
 1. pigment epiteliysi, 2. tayoqachasimon va kolbasimon qavat, 3. tashqi yadroli qavati, 4. tashqi to'rsimon qavat, 5. ichki yadroli qavat, 6. ichki to'rsimon qavat, 7. ganglioz qavati

Ko'zning yordamchi aparati

Ko'zning yordamchi apparatiga ko'z muskullari, qovoqlar va ko'z yosh apparati kiradi. Ko'z mushaklari xuddi somatik mushaklar kabi tuzilishga ega. Qovoqlarda oldingi teri yuzasi va orqa konyuktiva yuzasi farq qilinadi. Oldingi yuzasiga yaqin joyda ko'zning aylana mushaklari joylashgan. Orqa yuzasida esa yog' bezlarining sekretor qismlari joylashgan, qovoqlar chekasida esa 2-3 qator kiprikchalar joylashgan. Qovoqlarning qon tomirlari 2 ta tarmoqdan iborat: teri va konyuktiva.

Ko'z yosh aparati - ko'z yosh bezlari, ko'z yosh qopchasi va uning chiqaruv naylaridan iborat. Ko'z yoshining tarkibi 1.5 % NaCl, 0.5 % albuminlar, qolgan 98 % esa suv va shilliq moddadan iborat.

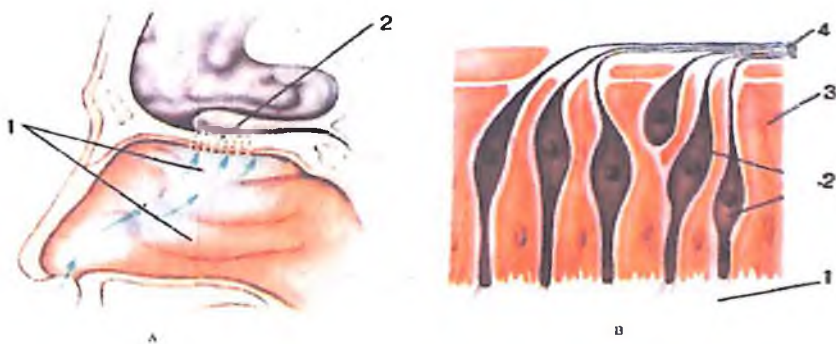
HID BILISH A'ZOSI

Hid bilish a'zosining periferik qismi burun bo'shlig'ining shilliq qavatida joylashgan va u bir qavatli ko'p qatorli silindrsimon kiprikchali epiteliy bilan qoplangan. Hid bilish a'zosi balandligi 60-90 mkm bo'lgan silindrsimon neyrosensor hujayralardan, tutib turuvchi hujayralar va bazal epiteliotsitlardan tashkil topgan. Hidni qabul qiluvchi neyrosensor hujayralar tutib turuvchi epiteliotsitlar

oralig'ida joylashgan. Ularning kalta o'simtali (dendritlari) burun bo'shlig'iga chiqib turadi va ko'plab kiprikchalar hosil qiladi. Uzun o'simtali esa (aksonlari) hid bilish nervini hosil qilib markazga yo'nalgan. Itlarda bunday hidni sezuvchi neyrosensor hujayralar 225 mln dan ortiq, odamlarda esa ularning soni 6 mln ga etadi (73-rasm).

Tutib turuvchi epitelotsitlar. Bu hujayralarning apikal yuzasida uzunligi 4 mkm bo'lgan mikrovorsinkalari joylashgan. Ularda modda almashinuvi juda kuchli bo'lib, apokrin tipida sekret ishlab chiqaradi.

Bazal epitelotsitlar. Bazal epitelotsitlar bazal membranada yotadi. Ularning sitoplazmasida ribosomalari juda ko'p. Bazal epitelotsitlar neyrosensor retseptorlarni tiklash uchun xizmat qiladi. Ularning atrofiga naysimon-alveolar bezlarning sekretor qismlari joylashgan. Bu bezlar burun bo'shlig'iga shilliq moddasini ishlab chiqaradi shu orqali burun bo'shlig'ining shilliq yuzasini hamda o'tayotgan havoni namlab turadi.

73-rasm. A. hid bilish a'zosining burun bo'shlig'ida joylashishi.

1. burun bo'shlig'i, 2. hid bilish analizatori.

B. hid bilish a'zosining periferik qismi. 1. kiprikchalar, 2. hidni sezuvchi neyrosensor hujayralar, 3. silindrsimon tutib turuvchi hujayralar, 4. hid bilish nervi.

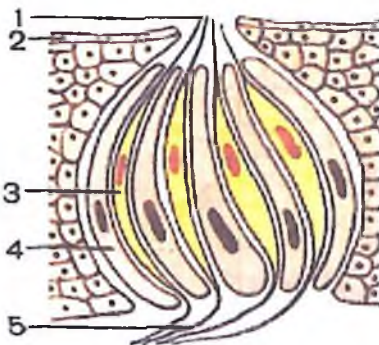
TA'M BILISH A'ZOSI

Ta'm bilish a'zosi tilning tarnovsimon, bargsimon va qo'ziqorinsimon so'rg'ichlarida joylashgan ta'm bilish piyozchalaridan iborat. Odamda bunday piyozchalar ikki mingtadan ortiq bo'ladi. Ularning shakli elipsimon bo'lib 40-60 ta hujayralar yig'indisidan iborat. Bu hujayralarning 3 xil turi: sensoepitelial retseptor, ustunimon tutib turuvchi va bazal hujayralar. Ta'm bilish piyozchalarining ustki yuzasi ochiq bo'lib, ta'm sezuvchi sensoepitelial hujayralari kiprikchalarining uchi ana shu chuqurchalarga chiqib turadi.

Tutib turuvchi hujayralar yadrolari ancha katta, sitoplazmasida endoplazmatik to'r va Golji apparati yaxshi rivojlangan bo'lib, glikoproteidlarni sintez qiladi. Bazal epiteliotsitlar bazal membranada yotadi. Ular kam differensiallashgan hujayralar bo'lib tutib turuvchi va sensoepitelial sezuvchi hujayralarni qayta tiklash, ya'ni regeneratsiya vazifasini bajaradi (74-rasm).

74-rasm. Ta'm bilish piyozchasi.

1. ta'm bilish piyozchasining chuqurchasi
2. til so'rg'ichining epiteliysi
3. ta'mni sezuvchi sensoepitelial hujayra
4. tutib turuvchi hujayra
5. ta'm bilish nervi

ESHITISH VA MUVOZANAT A'ZOSI

Eshitish va muvozanat a'zolariga tovush to'liqlarini gravitatsiya va tebranish to'liqlarini, chiziqli va burchak tezliklarini qabul qiluvchi tashqi, o'rta va ichki quloq kiradi. Tashqi quloq quloq supراسi, tashqi eshituv yo'li va nog'ora pardadan iborat.

Quloq supراسi tashqarisidan teri bilan qoplanga elastik to'g'aydan iborat. Unda yog' bezlari va ter bezlari ham uchraydi.

Tashqi eshituv yo'li elastik tog'ayning davomi bo'lib yupqa teri bilan qoplangan. Unda tuklar va yog' bezlari joylashgan. Yog' bezlaridan ichkariroqda esa seruminoz bezlari joylashgan bo'lib, tarkibida oltingugurt bo'lgan maxsus moddalarni ishlab chiqaradi.

Nog'ora parda ovalsimon shaklga ega bo'lib uning ichki yuzasiga eshituv suyakchasi – bolg'acha tutashib turadi.

O'rta quloq nog'ora bo'shlig'i, eshitish suyakchalari va eshitish nayidan iborat. Nog'ora bo'shlig'i bir qavatli yassi, ba'zi joylarda kubsimon va silindrsimon epiteliy bilan qoplangan. Nog'ora bo'shlig'ining medial devorida ikkita tirqish joylashgan:

1-ovalsimon tirqish- unga uzangining asosi tutashib turadi.

2-yumoloq (aylana tirqish) u ovul tirqishdan biroz orqaroqda joylashgan bo'lib, nog'ora bo'shliqni chig'anoqning norvonchasidan ajratib turadi.

Eshituv suyakchalari – bolg'acha, sangdoncha va uzangichadan iborat. Ular nog'ora pardada hosil bo'lgan tebranishni ketma-ket oval tirqishga yetkazib beradi va undan esa ichki quloqning dahliz norvonchasi boshlanadi.

Eshitish nayi nog'ora bo'shlig'ini og'iz bo'shlig'i bilan tutashtirib turuvchi nay. Uning o'lchami 1-2 mm. Nayning ichki yuzasi bir qavatli ko'p qatorli prizmatik kiprikchali epiteliy bilan qoplangan. Bu nay muallif nomi bilan Evstaxiev nayi deb ham ataladi.

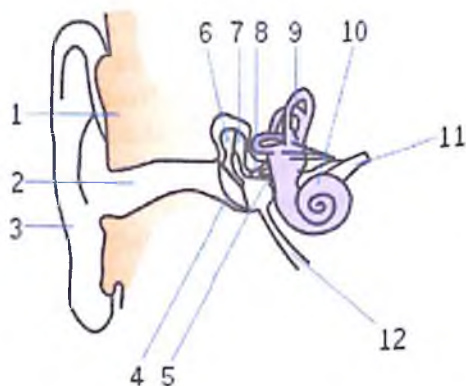
Ichki quloq suyak labirint va uning ichida joylashgan parda labirintidan iborat. Ichki quloqda tovush to'liqini sensoepitelial hujayralari joylashgan. Ular parda labirintining ma'lum qismlarida joylashgan. Muvozanat organi esa yarim oysimon kanallar, dahliz qismidagi ellipsimon va sferik qopchlar, hamda eshitish tojlarida joylashgan (75-rasin).

Chig'anoq kanalining parda labirinti tovush to'liqinini qabul qilishi spiral a'zo orqali amalga oshadi. U esa chig'anoq kanalining parda labirinti bo'ylab uzinasiga joylashgan. Chig'anok kanali oxirgi berk, uzunligi 3,5 sm bo'lgan spiralsimon qopchadan iborat. Qopchanning ichkarisida endolimfa suyuqligi, tashqi tomonida esa perilymfa suyuqligi joylashgan. Chig'anoq kanali ko'ndalang kesimida uchburchaksimon shaklga ega, uning vestibulyar membrana, tomirli parda va bazilyar plastinka qismlari farq qilinadi.

Spiral a'zo (Kortiev a'zo) tuzilishi. Spiral a'zo 2 guruh hujayralardan tuzilgan: sensor va tutib turuvchi. Ularning har biri tashqi va ichki guruhlarga bo'linadi. Ularning o'rtasida ustunsimon hujayralar bilan chegaralangan tunel joylashgan.

75-rasm. Eshitish va muvozanat a'zosi.

1. bosh suyagi
2. tashqi eshituv yo'li
3. quloq suprasi
4. nog'ora parda
5. nog'ora bo'shlig'i
6. 7.8. bolg'acha, sangdoncha, uzangicha
9. yarim oysimon kanalchalar
10. chig'onoq
11. chig'onoq bog'lami
12. eshituv nayi.

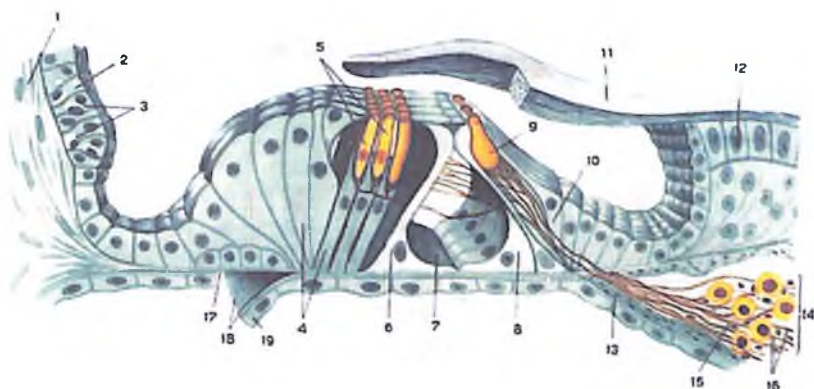

Ichki tukchali sensor hujayralar. Ular ko'zchasimon shaklga ega bo'lib, bir qator joylashgan. Ularning apikal qismida 30-60 tagacha mikrovorsinkalari (stereotsilyalari) bo'ladi. Odamda ana shunday tukchali hujayralar taxminan 3-3.5 mingta bo'ladi.

Tashqi tukchali epiteliosensor hujayralar. Ular keng asosga ega bo'lib apikal uchlarida tukchalari, ya'ni stereotsilyalari joylashgan. Ular 4-5 qator joylashgan bo'lib, umumiy soni 12-20 minggacha boradi.

Tutib turuvchi epitelotsitlar. Ular bazal membranaga tegib turadi. Ichki falanga hujayralari ichki sezuvchi (sensoepitelial) hujayralarning tagida joylashgan bo'lib, ularni tutib turadi. Bazal membranada tashqi falanga hujayralari joylashgan bo'lib, ular 3-4 qatorni hosil qiladi va prizmatik shaklga ega.

Tashqi chegaralovchi hujayralar. Ular ham bazal membrana yotadi va bir necha qator hujayralar qatorini hosil qiladi. Ulardan tashqariroqda esa tashqi tutib turuvchi hujayralar joylashgan, ular kubsimon shaklga ega (76-rasm).

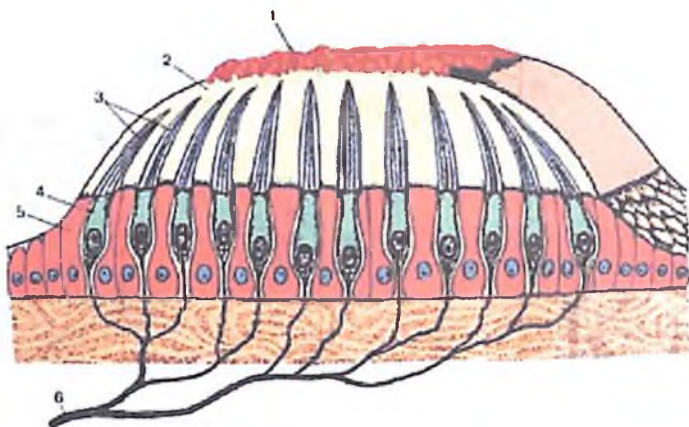
76-rasm. Kortiev a'zosi (spiral a'zo).

1. aylana bog'lam.
2. tomirli parda.
3. kapilyarlar.
4. tashqi tutib turuvchi hujayralar.
5. tashqi tukchali hujayralar.
6. tashqi ustunsimon hujayralar.
7. tunel.
8. ichki ustunsimon hujayralar.
9. ichki tukchali hujayralar.
10. ichki tayanch hujayralar.
11. qoplovchi membrana.
12. spiralsimon toj.
13. spralsimon suyak plastinkasi.
14. nerv tuguni.
15. nerv hujayralarining dendritlari.
16. nerv hujayralarining aksonlari.
17. bazal membrana.
18. bazal membrananing tolalari.
19. endoteliy hujayralari.

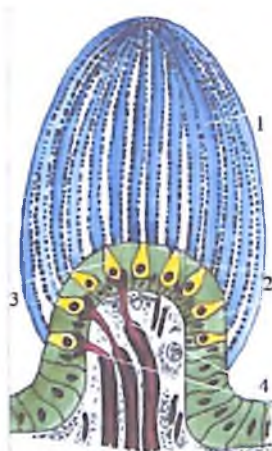
Parda labirintining dahliz qismi

Parda labirintining dahliz qismida muvozanat a'zosining retseptorlari joylashgan. U 2 xil qopchalardan iborat: ellipssimon va sharsimon. Ular o'zaro ingichka kanal orqali va 3 ta yarim oysimon kanallar orqali bog'lanib turadi. Bu kanallar tutashgan joyda ellipsimon qopcha kengayma hosil qiladi (ampula). Ellipssimon, sharsimon qopcha kengayma hosil qiladi (ampula). Ellipssimon, sharsimon qopchalar va ularning ampula qismida makula hosil bo'ladi. Shunga mos ravishda ellipssimon qopcha makulasi, sharsimon qopcha makulasi hamda ampula toji farq qilinadi.

Makula. Makulalari bazal membranada yotuvchi epiteliy bilan qoplangan bo'lib, sezuvchi sensor va tayanch hujayralardan tuzilgan. Epiteliyning ustki yuzasi dirildoq otolit membrana bilan qoplangan. Bu otolit toshlar kalsiy karbonat kristallaridan iborat. Ellipsimon qopcha makulasida chiziqli tezlantirish, erning tortishi kuchi va gravitatsiya retseptorlari joylashgan. Sharsimon qopchalarning makulasida esa, gravitatsiya va tebranish chastotalarni qabul qiluvchi retseptorlari joylashgan (77-rasm).

77-rasm. Otolit apparati - makula. 1. Otolitlar; 2. Otolit membrana; 3. Tukli retseptorlar; 4. Retseptor hujayralar; 5. Tayanch hujayralar; 6. Nerv tolasi.

78-rasm. Ampulyar toj.

1. ampula gumbazi;
2. tutib turuvchi hujayralar;
3. sensor hujayralar;
4. nerv tolalari.

Ampula toji (qirrasi). Ampula toji har bir yarim oysimon kanallarning kengayma qismida ko'ndalang burmalar shaklida joylashgan. Ampula toji tukchali sensor va tutib turuvchi epiteliotsitlardan tuzilgan. Bu hujayralarning apikal qismi dirildoq tiniq gumbaz bilan o'rab olingan. Bu gumbaz qo'ng'iroqcha shakliga ega bo'lib bo'yi 1 mm. Bu hujayralarning tuzilishi va ishlashi mexanizmi xuddi makuladagi kabi. Bu retseptorlar burchak tezlanishni qabul qiladi (78-rasm).

YURAK - QON TOMIRLAR TIZIMI

Yurak qon tomirlar tizimiga yurak, qon tomirlari, limfa tomirlari kiradi. Qon tomirlar tizimi va yurak qonning organizm bo'ylab tarqalishi, oziqlantirish, kislorod bilan ta'minlash va moddalar almashinuvi oxirgi mahsulotlarini tanadan olib ketish vazifasini bajaradi.

Qon tomirlari turli diametrlil yopiq tizim bo'lib, transport, qon aylanish va to'qima hamda qon o'rtasida moddalar almashinuvini ta'minlaydi. Qon tomirlarining quydagi turlari farq qilinadi: arteriyalar, arteriolalar, gemokapillyarlar, venularlar, venalar va arteriolo-venulyar anastomozlar.

Arteriyalar. Gemodinamik xususiyatlari va tuzilishga qarab arteriyalarning uch xil tipi farq qilinadi: elastik, mushak-elastik, mushak.

Elastik tipidagi artriya. Ularga eng yirik arteriyalar- aortava o'pka arteriyasi kiradi. Ularda qonning bosimi 120-130 mm s.u., va qonning oqish tezligi 0.5-1.3 m/s ga teng. Ularning 3 ta qavati farq qilinadi: ichki, o'rta, tashqi.

Ichki qavat o'zi uch qavatdan iborat: endoteliy qavati, endoteliy osti qavati va ichki elastik membrana qavati. Ichki qavat o'lchami 500 mkm gacha boradigan endoteliy hujayralar qatlamidan iborat. Endoteliy osti qavati siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat. Ichki elastik membrana qavati esa ichki aylana va tashqi bo'ylama yo'nalgan elastik tolalar qatlamidan iborat. Bu qavat aorta boshlanish qisminan yarim oysimon klapanlarni hosil qiladi.

O'rta qavat. O'rta qavat 40-50 va undan ortiq elastik tolalar yig'indisidan iborat. Tolalar orasida ba'zi holatlarda silliq mushak hujayralari ham uchrasi mumkin. Bunday tuzilish uning elastikligini yuqori bosimga chidamligini ta'minlaydi.

Tashqi qavat. Tashqi qavati tarkibida elastik va kollagen tolalar bo'lgan siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat. Bu qavatda qon tomirlar devorini qon bilan ta'minlovchi qon tomir va nerv tolalari joylashgan.

Muskul-elastik tipidagi arteriya. Ularga uyqu arteriyasi va o'mrov osti arteriyalari kiradi, ularning ham devori 3 ta qavatdan tuzilgan: ichki, o'rta va tashqi.

Ichki qavati endoteliy, endoteliy osti va ichki elastik membranalardan iborat. Tuzilishi xuddi elastik tipidagi arteriyalarning ichki qavatiga o'xshaydi.

O'rta qavati. Bir xil miqdorda (1:1) silliq mushak hujayralari va spiralsimon elastik tolalardan tashkil topgan.

Tashqi qavati. Ichki silliq mushak hujayralari tutami va tashqi bo'ylama qiyshiq yo'nalgan kollagen hamda elastik tolalari jamlanmasidan iborat.

Muskul tipidagi arteriya. Ularga o'rta va kichik kalibrli arteriyalar kiradi. Ularning ham 3 ta qavati mavjud: ichki, o'rta va tashqi.

Ichki qavat endoteliy, endoteliy osti va ichki elastik qavatidan iborat. Ular elastik va mushak-elastik tipidagi arteriyalarniki kabi tuzilgan.

O'rta qavat. Silliq muskul hujayralardan tuzilgan tolalardan tashkil topgan. Muskul qavati qisqarishi natijasida qon mikrotsirkulyasiyasi yuz berib, qon tomirlarga osongina o'tadi. O'rta va tashqi qavatlar chegarasida tashqi elastik membrana joylashgan.

Tashqi qavati. Tashqi qavati siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan tuzilgan bo'lib unda qon tomirlari va nerv tolalari joylashgan (79-rasm).

79-rasm. Arteriya va venalarning tuzilishi.

A. Arteriya.

B. Vena.

I. Ichki qavat.

1. endoteliy

2. bazal membrana

3. endoteliy osti qavat

4. ichki elastik membrana

II. O'rta qavat.

5. silliq mushak hujayralari

6. elastik tolalar

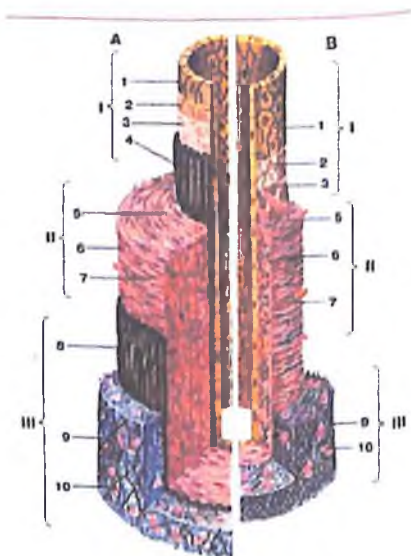
7. kollagen tolalar

III. Tashqi qavat.

8. tashqi elastik membrana

9. siyrak biriktiruvchi to'qima

10. qon tomirlari

Mikrotsirkulyasiya qon tomirlari. Mikrotsirkulyasiya qon tomirlariga arteriolalar, gemokapillyarlar, venulalar va arteriolo-venulyar anastomozlar kiradi.

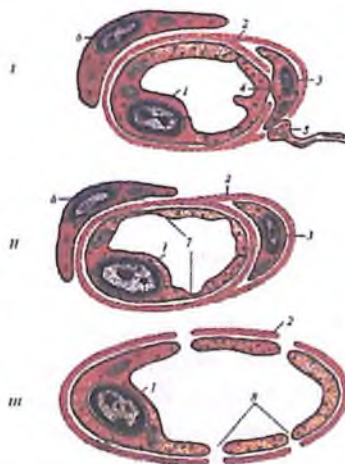
Arteriolalar. Ularga diametri 50-100 mkm bo'lgan kichik arteriya qon tomirlari kiradi. Ular ham 3 ta qavatdan tuzilgan: ichki, o'rta va tashqi. Ichki qavatining tuzilishi xuddi mushak tipidagi arteriyalarniki kabi. O'rta qavati 1-2 qavat silliq mushak hujayralar qatlamidan iborat. Tashqi elastik membrana qavati yo'q. Tashqi qavati esa siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat. Arteriolalar I.M. Sechenov tarifiga binoan "qon tomirlar tizimining jo'mragi" hisoblanadi.

Kapillyarlar. Ularga eng kichik qon tomirlari, o'lchami 4.5-6, 7-11, 20-30 mkm bo'lgan qon tomirlari kiradi. Ular inson organizmida qalin to'r hosil qilib joylashgan. Masalan tana mushaklarida 1mm^2 maydonda 1400-2000 ta kapillyarlar joylashgan. Ularda ham 3 ta qavat farq qilinadi: ichki, o'rta va tashqi qavat. Ichki qavati bir qator joylashgan endoteliy hujayralari va bazal membradan iborat. O'rta qavati esa bir qator joylashgan peritsit hujayralardan tuzilgan. Tashqi qavati bir qator adventitsial hujayralardan va ingichka kollagen tolalardan tashkil topgan.

Kapillyarlarning turlari. Kapillyarlarning tuzilishiga qarab 3 xil turi farq qilinadi: somatik, fenestirli va sinusoid (80-rasm).

80-rasm. Gemokapillyarlar tiplari.

- I. somatik
- II. fenestrlangan kapillyarlar
- III. sinusoid kapillyarlar
1. epiteliotsit
2. bazal membrana
3. peritsit
4. peritsit va endoteliy hujayralarining o'zaro tutashishi
5. nerv oxirlari
6. adventitsiya hujayralari
7. fenestirlar
8. tirqishlar.

Venulalar. Venulalarning 3 xil turi farq qilinadi: kapillyardan keyingi, yig'uvchi va mushakli. Kapillyardan keyingi venulalar o'lchami 8-30 mkm bo'lib, kailyarlar kabi tuzilgan. Yig'uvchi venulalar o'lchami 30-50 mkm. Ularning devorida alohida muskul hujayralari uchray boshlaydi va tashqi qavati yaxshi rivojlangan. Mushakli venulalar diametri 50-100 mkm bo'lib, o'rta qavatida bir ikki qator silliq mushak hujayralari joylashgan va tashqi qavati yaxshi rivojlangan. Ana shu venulalarning va kapillyarlarning devori orqali leykotsitlarning migratsiyasi kuzatiladi.

Arterio-venulyar anastamozlar (AVA).

Arterio-venulyar anastamozlar (AVA) arterial qonni to'g'ridan to'g'ri vena qon tomirlarga olib o'tuvchi (gemokapillyarlarni chetlab o'tib) qon tomirlarning o'zaro tutashuvidir. Ularning o'lchami 30-500 mkm, uzunligi esa 4 mm bo'lib, 1 minutda 2-12 marta qisqarish xususiyatiga ega.

Arteriovenulyar anastamozlarning 2 xil turi farq qilinadi: 1. Haqiqiy AVA (shuntlar), 2. Atipik AVA (yarim shuntlar).

Haqiqiy AVA tuzilishiga qarab ikkita guruhga bo'linadi:

1. Oddiy AVA.

2. Maxsus qisqaruv tuzilmalariga ega bo'lgan AVA.

Birinchi guruhga qonning oqishi silliq mushak hujayralari orqali boshqaruvchi AVA kiradi. Ikkinchi guruhga maxsus valiklari yoki yostiqchalari kabi tuzilmalari bo'lgan AVA lar kiradi. Atipik AVA lar (yarim shuntlar) qisqa tarmoqlar hosil qiluvchi arteriola va venular o'rtasidagi tutashuvidan iborat.

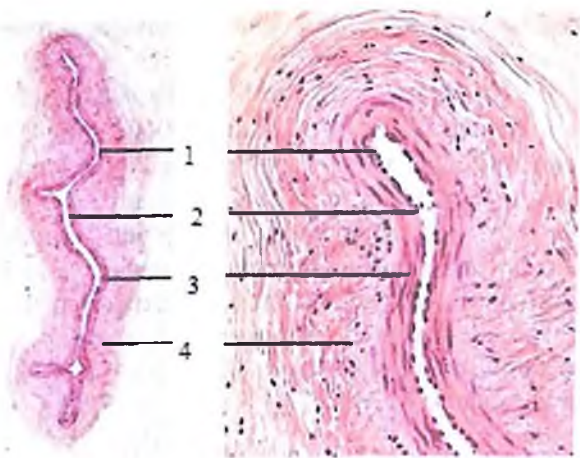
VENALAR

Venalar kapillyardan keyingi venulalardan boshlanadi ularda qon bosimi 15-20 mm.s.u. va qonning oqish tezligi esa 10 mm/s. Mushak elementlarining rivojlanish darajasiga qarab venalar ikki guruhga bo'linadi: tolali venalar (mushaksiz) va mushakli venalar. Tolali venalarga miyaning qattiq va yumshoq qobiqlari, ko'zning to'r pardasi, suyak venalari, taloq va yo'ldosh venalari kiradi. Mushak tipidagi venalar 3 ta turga bo'linadi: mushak elementlari sust rivojlangan, mushak elementlari o'rtacha rivojlangan va mushak elementlari kuchli rivojlangan venalar.

Mushak elementlari sust rivojlangan venalarga kichik va o'rtacha o'lchamdagi (diametri 1-2 mm) venalar kiradi. Bunga tananing yuqori qismidagi, bo'yin, yuz, hamda yuqori kavak vena kiradi. Mushak elementlari o'rtacha rivojlangan venalarga yelka venasi misol bo'ladi. Bu venalarning ichki qavatida klapanlari hosil bo'ladi. Mushak elementlari rivojlangan venalarga tananing pastki qismidagi yirik venalar kiradi. Ularning har uchala qavatida mushak tolalari yaxshi rivojlangan bo'lib, ichki, tashqi bo'ylama va o'rtacha aylana yo'nalishga ega. Bunday venalarga son venasi misol bo'ladi. Ularning ichki qavatida klapanlari mavjud (81-rasm).

81-rasm. Mushak tipidagi venalar.

1. Endoteliy qavati
2. Endoteliy osti qavati
3. Muskul qavati
4. Adventitsiya qavati

YURAK

Yurak qonni harakatga keltiruvchi a'zo. Embrion tarqqiyotining 3 haftaligida mezodermaning visseral varag'i mioepikardial plastinkadan hosil bo'ladi. Qon tomirlar kabi yurakda ham 3 ta qavat farq qilinadi: ichki-endokard, o'rtacha-miokard va tashqi-epikard.

Yurakning ichki qavati endokard yurakning kameralarini mushaklarini va klapanlarini ichki tomondan qoplab turadi. Endokard qavat ichkaridan bazal membranada yotuvchi turli xil shakldagi endoteliy hujayralaridan tashkil topgan. Endoteliy osti qavati esa siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat. Uning tagida mushak elastik qatlam joylashgan bo'lib, elastik tolalar va silliq mushak hujayralardan iborat. Endokardning miokard chegarasida

tashqi biriktiruvchi to'qimali qavat joylashgan. Yurakning endokard qavati yurak kameralari ichidagi qondan diffuziya yo'li bilan oziqlanadi. O'rta qavat – miokard ko'ndalang targ'il muskul hujayralari va ular orasidagi siyrak tolali biriktiruvchi to'qima, qon tomirlari va nerv tolalaridan iborat. Miokardda qisqaruvchi - tipik, o'tkazuvchi-atipik va sekretor kardiomiotsitlar farq qilinadi.

Qisqaruvchi – tipik kardiomiotsit silindrsimon shaklga ega bo'lib bo'yi 50-120 mkm, eni esa 15-20 mkmga teng, tipik kardiomiotsitlarning sitoplazmasida juda ko'plab maxsus organellari – miofibrillalar va mitoxondriyalar uchraydi. Shu sababli yaxshi bo'yaladi va qoramtir rangda bo'ladi. U hujayralar o'zaro oraliq diskrlar yordamida tutashgan. Bu diskrlar impulsni o'tkazib berishni ta'minlaydi

Yurakning atipik kardiomiotsitlari impulsni o'tkazish vazifasini bajaradi. Ularning o'lchami 100-150 mkm bo'lib, sitoplazmasida miofibrillalari va mitoxondriyalari juda kam, shu sababli bo'yab ko'rilganda tiniqroq bo'lib ko'rinadi. Bu hujayralar o'tkazuvchi yo'llar – Purkine tolalarini hosil qiladi. Yurakning o'tkazuvchi yo'llari bo'lmacha-sinus tuguni, bo'lmacha-qorincha tuguni, bo'lmacha qorincha tutami va ularning tarmoqlaridan iborat. Sinus tugunning markaziy qisnida Peysmeker (P) hujayralari joylashgan. Ular yurak avtomatizmini hosil qiladi. Tugunning chekka qismlarida esa oraliq hujayralar uchraydi. Ular Na^+ , K^+ va boshqa ionlarni ishlab chiqaradi.

Epikard va perikard. Epikard siyrak tolali biriktiruvchi to'qimaning yupqa qatlamidan iborat bo'lib, miokardga mustahkam birkib ketgan. Perikard esa siyrak biriktiruvchi to'qimadan iborat bo'lib tashqarisidan bir qavatli yassi epiteliy-mezoteliy bilan qoplangan. Epikard va perikard o'rtasida bo'shliq mavjud bo'lib unda maxsus suyuqlik joylashgan va bu suyuqlik yurak qisqarganida ishqalanishni kamaytiradi (82-rasm).

Yurakning kardiomiotsitlari yosh bolalarda bo'linib ko'payish qobiliyatlarini saqlab qolgan. Katta yoshdagi odamlarda esa miokardning fiziologik regeneratsiyasi hujayra ichida sodir bo'ladi, hujayralar bo'linib ko'payish qobiliyatini yo'qotadi.

82-rasm. Yurak.

Gematoksilin –eozin bilan bo‘yalgan),

1. Endokard endoteliysi.
2. Endoteliy osti qavat.
3. Mushak elastik qavat.
4. Biriktiruvchi to‘qima qatlam.
5. Yurakning o‘tkazuvchi kardiomiotsitlar (Purkine tolalar)
6. Yurakning qisqaruvchi kardiomiotsitlari.

QON YARATUVCHI A‘ZOLAR VA IMMUN HIMOYA TIZIMI

Qon yaratuvchi a‘zolar va immun himoya tizimi markaziy va periferik qismlarga bo‘lib o‘rganiladi. Markaziy a‘zolarga qizil suyak ko‘migi va timus kiradi. Periferik a‘zolarga esa limfa tugunlari, taloq, hazm tizimining va boshqa a‘zolarining limfoid tugunchalari kiradi. Qon yaratuvchi a‘zolar barchasi mezenxima to‘qimasidan hosil bo‘ladi va ularning barchasining (timusdan tashqari) stromasini, yani asosini retikulyar to‘qima tashkil etadi. Timusning asosini esa retikuloepiteliy to‘qimasi tashkil etadi.

Suyak ko‘migi. Suyak ko‘migi markaziy qon yaratuvchi a‘zo bo‘lib, unda o‘zining dastlabki miqdorini saqlab qoluvchi qonning boshlang‘ich o‘zak hujayrasi populyasiyasi mavjud bo‘lib, unda ham mieloid va limfoid qonning shaklli elementlari hosil bo‘ladi. Suyak ko‘migi embrional taraqqiyotda dastlab ikkinchi oyligida o‘mrov suyagida, uchinchi oyligida yassi suyaklarda, to‘rtinchi oyligida naysimon suyaklarda paydo bo‘ladi. Katta yoshdagi odamlarda qizil va sariq suyak ko‘miklari farq qiladi.

Qizil suyak ko‘migi yassi suyaklarning g‘ovak qismida, naysimon suyaklarning epifiz qismida joylashgan (83-rasm). Yetuk organizmda tana vaznining 4-5 % ni qizil suyak iligi tashkil qiladi. Naysimon suyaklarning endost qismida qonning shaklli elementlarining yaratilishi kuchliroq bo‘ladi, chunki u yerda boshlang‘ich

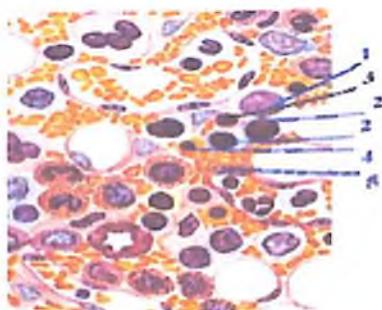
hujayralar 3 marta ko'proq bo'ladi. Qizil suyak ko'migining tarkibida sinusoid kapillyarlar bo'lib, qonning shaklli elementlari ana shu kapillyarlar orqali qon oqimiga o'tadi (84-rasm).

Sariq suyak ko'migi. Katta yoshdagi odamlarda sariq suyak ko'migi naysimon suyaklarning diafiz qismida joylashgan. Ularning asosiy qismini yog to'qimasi hujayralari adipotsitlar tashkil qiladi. Sariq suyak ko'migi qonning shaklli elementlarini ishlab chiqarmaydi. Ba'zi bir ekstremal sharoitlarda (ko'p qon yo'qotganda yoki uzoq davom etuvchi surunkali kasalliklarda) sariq suyak ko'migi ham qon ishlab chiqarishga moslashishi ham mumkin. Qizil suyak ko'migi yuqori darajada reparativ regeneratsiya xususiyatiga ega. 12-18 yoshdagi odamlarda naysimon suyakning diafiz qismida qizil suyak ko'migi sariq suyak ko'migiga o'ta boshlaydi.

83-rasm. Naysimon suyak.

1. qizil suyak ko'migi.
2. sariq suyak ko'migi.
3. qon tomirlari.
4. suyak usti pardasi(periostr).

84-rasm. Qizil suyak ko'migining surtmasi.

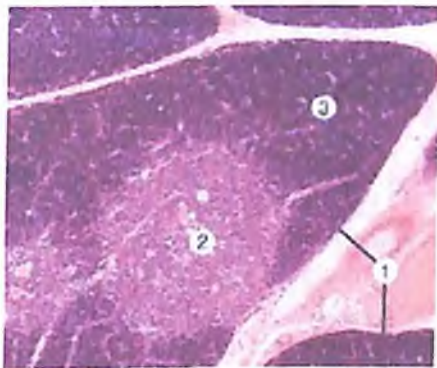
1. proeritroblast, 2. bazofil eritroblast,
3. polixromatofil eritroblast,
4. oksifil eritroblast,
5. retikulotsit va eritrotsit.

TIMUS (ayrisimon bez)

Timus limfotsitopoez va immunogenezning markaziy a'zosi hisoblanadi. Unda T-limfotsitlarning antigenga bog'liq turlari differensiallashadi va shu orqali hujayra immuniteti va gumoral immunitetni boshqaradi. Timus embrional tarqiyotning birinchi oyligining oxirida III-IV jabra yoriqlari qarshisida ipsimon shakldagi ko'p qavatli epiteliydan hosil bo'ladi. Embrion taraqqiyotning 7 hafta-

ligidan boshlab unda birinchi limfotsitlar paydo bo'ladi. Uchinchi oyligidan boshlab, timusning po'stloq va mag'iz moddalari shakllanadi. Timusda differensiallashuvchi T-limfotsitlarning 4 xil turi farq qilinadi: T-killer, T-supressor, T-xelper va T-xotira. Timus tashqarisidan biriktiruvchi to'qimali kapsula bilan o'ralgan. Kapsuladan ichkariga to'siqlar o'sib kiradi va timusni alohida bo'laklarga ajratadi. Har bir bo'lakchada po'stloq va miya moddasi farq qilinadi.

Po'stloq moddasi. Qoramtiroq rangga ega bo'lib, u yerda asosan T-limfotsitlar joylashgan. Po'stloq moddasining kapsula osti zonasida yirik limfoid hujayralar-limfoblastlar joylashgan. Limfotsitlarning yetilishi 6-9 soat davomida sodir bo'ladi. Ular qon oqimiga chiqib limfa tugunlari va taloqqa ko'chib o'tadi va o'sha yerda differensiallashib antigenga sezgir killer, xelper, supressor va xotira kabi turlari shakllanadi.

85-rasm. Timus (ayrisimon bez).

1. bo'lakchalararo to'siqlar.
2. miya moddasi.
3. po'stloq moddasi.

Miya moddasi gistologik preparatlarda po'stloq moddasiga nisbatan tiniqroq bo'lib ko'rinadi. Chunki bu yerda limfotsitlar miqdori ko'proq. Timus bo'lakchasining miya qismida bo'linayotgan hujayralar joylashgan, undan tashqari miya qismida o'simtasi epiteloretikulotsitlar va ularning to'plami Gassal tanachalari joylashgan. Po'stloq va miya qismida makrofaglar ham uchrab turadi. Timusning eng yaxshi rivojlangan davri bolalik yoshlariga to'g'ri keladi. 20-25 yoshlarda timusning aks taraqqiyoti yani involyusiyasi kuzaatiladi (85-rasm).

LIMFA TUGUNLARI

Limfa tugunlari limfa tomirlari bo'ylab joylashadi. Ular limfotsitopoez va immun himoya tizimining periferik a'zosi hisoblanadi. Shakli yumaloq yoki ovalsimon bo'lib, 0.5-1 sm ni tashkil qiladi. Tashqi tomoni qavariq va ichki tomoni botiq bo'lib o'sha botiq tomoni uning darvozasi deb ataladi. Limfa tugunlariga darvoza qismidan arteriya qon tomirlari va nerv tolalari kirib keladi, vena va limfa tomirlari chiqib ketadi. Limfa tugunlari embronal taraqqiyotning 2-3 oyligida qon va limfa tomirlari atrofiga mezenxima hujayralarining to'planishidan paydo bo'ladi. Limfa tugunlari tashqarisidan biriktiruvchi to'qimali kapsula bilan o'ralgan. Uning darvoza qismida kapsulasi ancha qalinlashadi. Kapsuladan ichkariga to'siqlar o'sib kiradi va limfa tugunlarini alohida piramidachalarga ajratadi. Limfa tugunlarining ko'ndalang kesmasini ko'rganimizda uning po'stloq moddasi, parakortikal zona va miya moddasi farq qilinadi. Limfa tugunlarining asosini (stromasini) retikulyar to'qima tashkil qiladi (86-rasm).

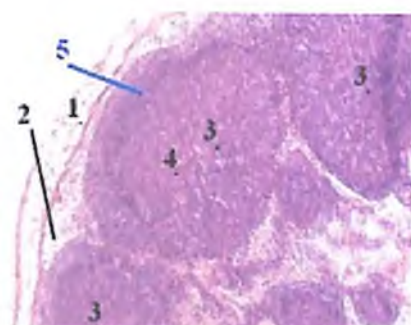
Po'stloq moddasi

Po'stloq moddasining asosini aylanasiga yo'nalgan retikulyar tolalar tashkil qiladi. Retikulyar tolalari orasida limfoblastlar, limfotsitlar, makrofaglar va boshqa hujayralar joylashgan. Po'stloq moddasining morfologik va funksional birligi limfoid folikulalar hisoblanadi. Limfoid folikulalarning markazi tiniqroq bo'lib u yerda asosan limfoblastlar, makrofaglar, retikulyar hujayralar va qisman limfotsitlar joylashgan. Limfoblastlar mitozning turli bosqichlarida bo'lganligi sababli ko'payish markazi yoki germinativ markaz deb ham aytiladi. Ko'payish markazining atrofiga B zona joylashgan bo'lib, unda asosan B-limfotsitlar joylashadi (87-rasm).

Parakortikal zona. Limfa tugunlarining po'stloq va miya moddasining chegarasida timusga bog'liq bo'lgan parakortikal zona joylashgan. Bu zonada asosan T-limfotsitlar va ularning turlari yetiladi.

86-rasm. Ko'krak, bo'yin va yuz sohasining limfa tizimi.

87-rasm. Limfa tugunining ko'ndalang kesimi.
1. kapsulasi. 2. kapsula osti sinusi.
3. limfoid tugunchalar. 4. ko'payish markazi. 5. parakortikal zona.

Miya moddasi. Po'stloq moddasining limfoid folikulalari va parakortikal zonadan limfa tugunlari ichkarisiga limfoid to'qimalarining ipsimon shaklda joylashishi kuzatiladi va ular miya tasmachalari deb ataladi. Bu tasmachalar asosan B-limfotsitlar, plazmotsitlar va makrofaglardan iborat. Bu yerda asosan plazmatik hujayralarning yetilishi kuzatiladi. Limfa tugunlarining kapsulalari va trabekulalari orasidagi bo'shliqlar sinuslar deb ataladi. Sinuslarning kapsula osti, tugun atrofi va miya sinuslari kabi turlari farq qilinadi. Miya tasmachalari, uning atrofidagi trabekulalar va sinuslari bilan birgalikda limfa tugunlarining miya moddasini tashkil qiladi.

Gemolimfatik tugunchalar. Limfatik tugunlardan tashqari sut emizuvchilarda gemolimfatik tugunlar ham uchraydi. Ular asosan buyrak arteriyasi, qorin arteriyasi va orqa ko'ks oralig'ida qon tomirlar bo'ylab joylashadi. Ularning tuzilishi xuddi limfa tugunlarining tuzilishiga o'xshaydi.

TALOQ

Qon yaratuvchi va immun himoya a'zosi bo'lib, muddatini yashab bo'lgan Eritrotsitlar va trombotsitlarning parchalanishini ham ta'minlaydi. Taloq embrional taraqqiyotning 5 haftaligida dorzal charvining mezenxima to'qimasidan hosil bo'ladi. Rivojlanishning 7-8 haftaligida taloqda dastlabki makrofaglar, 12 hafatligida esa B-limfotsitlar paydo bo'la boshlaydi.

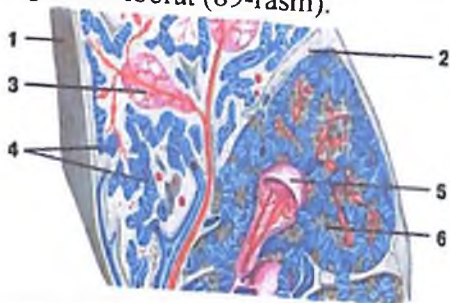
Taloq tashqarisidan biriktiruvchi to'qimali kapsula va qorin parda bilan o'ralgan. Kapsuladan taloqning ichkarisiga trabekulalar o'sib kiradi va ichkari qismlarda o'zaro birlashib to'rsimon tuzilmani hosil qiladi. Boshqa qon yaratuvchi a'zolar kabi taloqning ham asosini (stromasini) retikulyar to'qima tashkil qiladi. Taloqda oq va qizil pulpalar farq qilinadi. Taloqning oq pulpasi limfoid to'qimalar yig'indisidan tashkil topgan bo'lib, taloq vaznining 1/5 tashkil etadi. Taloqning limfoid tugunchalari o'lchami 0.3-0.5 mm bo'lib, unda asosan T- va B-limfotsitlar, plazmotsitlar makrofaglar va retikulyar hujayralar joylashgan. Oq pulpaning markazidan markaziy arteriya o'tadi va radial kapillyarlarga bo'linadi. Oq pulpada 4 zona farq qilinadi: periarterial, ko'payish markazi, mantiya va marginal (88-rasm).

Periarterial zona. Bu zona markaziy arteriya atrofida joylashgan bo'lib asosan T-limfotsitlardan iborat.

Ko'payish markazi yoki germinativ markaz. Bu markaz retikulyar hujayralar, bo'linib ko'payotgan B-limfoblastlar va plazmatik hujayralardan iborat.

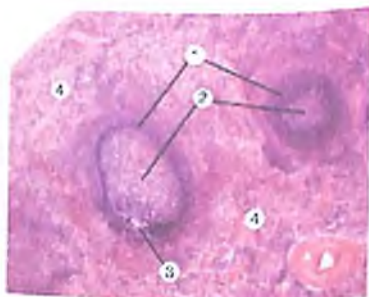
Mantiya zonasi. Periarterial va ko'payish zonasini tashqi tomondan o'rab turadi. U asosan kichik B-limfotsitlar, T-limfotsitlar, plazmotsitlar va makrofaglardan iborat.

Marginal zona. Bu zona oq va qizil pulpani bir-biridan ajratib turadi. Ular asosan T- va B-limfotsitlardan va kam sondagi macrofaglardan iborat (89-rasm).

88-rasm. Taloq.

1. kapsula. 2. trabekula.
3. markaziy arteriya. 4. qizil pulpa.
5. oq pulpa.
6. retikulyar hujayralar.

89-rasm. Taloq preparati gematoksilin - eozin bilan bo'yalgan.

1. oq pulpa. 2. ko'payish markazi. 3. markaziy arteriya.
4. qizil pulpa.

Taloqning qizil pulpasi

Qizil pulpa retikulyar to'qima, qonning shaklli elementlari va qon tomirlaridan iborat. Qizil pulpada monotsitlar differensiyalashib makrofaglariga aylanadi. Taloqda muddatini yashab bo'lgan eritrotsitlar va trombositlar parchalanganligi sababli "Eritrotsitlar mozori" deb ham aytiladi. Parchalangan eritrotsitlar makrofaglar tomonidan fagotsitoz qilinib, ularni alohida qismlarga gemoglobulin, bilirubin va transferrin kabi qismlarga parchalaydi. Bilirubin jigarga borib o't ishlab chiqarishda ishtrok etadi. Transferrin esa suyak ko'migining makrofaglari tomonidan fagotsitoz qilinib, yangi ishlab chiqiliyotgan eritrotsitlar uchun xom ashyo sifatida foydalaniladi. Taloqda qon aylanishining o'ziga xos bo'lgan xususiyatlari mavjud, ya'ni ochiq va yopiq tipidagi qon aylanish tizimi farq qilinadi.

ENDOKRIN TIZIMI

Endokrin tizimi nerv tizimi bilan birgalikda organizm a'zolarining faoliyatini boshqarish va moslashtirish vazifasini bajaradi. Endokrin tizimiga iqtisoslashgan endokrin bezlar va yakka-yakka holatda joylashgan endokrin bo'lmagan a'zolarining endokrin hujayralari kiradi. Endokrin bezlarning chiqaruv naylari bo'lmaydi. Ammo ularning atrofida juda qalin joylashgan kapillyarlar to'ri mavjud. Endokrin bezlar ishlab chiqargan gormonlarni to'g'ridan-to'g'ri shu qon tomirlarga chiqaradi.

Endokrin tizimi a'zolarining tasnifi:

I. Markaziy endokrin a'zolar.

1. Gipotalamus (neyrosekretor yadrolar)
2. Gipofiz
3. Epifiz

II. Periferik endokrin a'zolar.

1. Qalqonsimon bez
2. Qalqonsimon bez oldi bezi
3. Buyrak usti bezi
 - a. Po'stloq moddasi
 - b. Miya moddasi

III. Endokrin va endokrin bo'lmagan (aralash) bezlar.

1. Jinsiy bezlar

- a. Urug'don
- b. Tuxumdon
2. Yo'ldosh
3. Oshqozon osti bezi

IV. Tarqoq endokrin tizimi hujayralari.

1. Nerv elementlaridan hosil bo'ladigan neyroendokrin hujayralari (APUD tizim).
2. Boshqa manbalardan hosil bo'luvchi yakka-yakka joylashgan endokrin hujayralar.

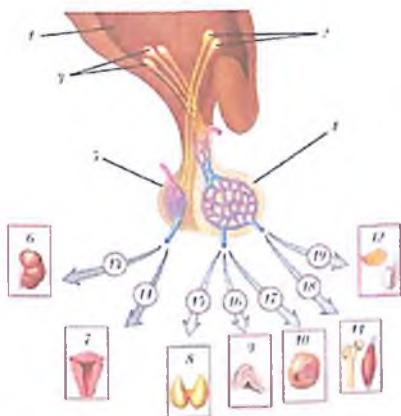
MARKAZIY ENDOKRIN A'ZOLAR

GIPOTALAMUS

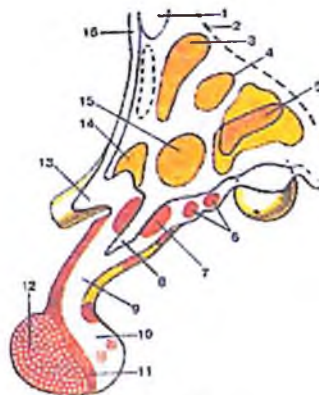
Gipotalamus endokrin a'zolarining markazi hisoblanadi. U organizmning barcha vesseral vazifalarini boshqaradi va simpatik, parasimpatik vegetativ nerv tizimini ham markazi hisoblanadi. Gipotalamus voronkasimon shaklga ega bo'lib ingichka qismi bilan gipofizga tutashadi. Gipotalamusda neyrosekretor hujayralarning yig'indisidan iborat bo'lgan 30 juftdan ortiq yadrolari mavjud. Bu yadrolar oldingi, o'rta (mediabazal va tuberal) va orqa guruh yadrolariga bo'lib o'rganiladi. Oldingi guruh yadrolar supraoptik va paraventrikulyar yadrolardan iborat. Supraoptik yadrolar yirik xolinergik neyrosekretor hujayralardan tuzilgan. Ularning uzun aksonlari medial bo'rtiq orqali gipofizning orqa bo'lagiga borib qon tomirlar bilan sinapslar hosil qiladi. Paraventrikulyar yadrolar xuddi shunday xolinergik neyrosekretor hujayralardan tuzilgan bo'lib, ularning ham aksonlari gipofizning orqa bo'lagiga yetib boradi va qon tomirlar bilan aksoval sinapslarni hosil qiladi. Bu ikkala yadroda antidiuretik gormon – vasopressin (ADG) va oksitotsin neyrogormonlari ishlab chiqariladi. Vazopressin qon tomirlarni toraytiradi. Buyrakda siydik ishlab chiqarishini boshqaradi. Oksitotsin esa silliq mushak tolalarini qisqarishini ta'minlaydi.

O'rta guruh yadrolar (mediabazal va tuberal) aderenergik neyrosekretor hujayralardan tuzilgan bo'lib, adenogipofizotrop (AGTG) gormonlarni ham ishlab chiqaradi. Bu gormonlar gipofizning oldingi bo'lagini faoliyatini boshqaradi. Ular liberinlar va statinlardan iborat bo'lib, liberinlar faoliyatini kuchaytiradi, statinlar esa faoli-

yatni susaytiradi. Gipotalamusning oʻrta guruh yadrolari neyrosekretor hujayralarining aksonlari gipofizning oldingi boʻlagiga kelib tutashadi va uning faoliyatini boshqaradi (90-91-rasm).

90-rasm. Gipotalamus-gipofiz tizimining nishon organlarga taʼsiri:
 1. gipotalamus; 2. neyrosekretor hujayralar (vazopressin va oksitotsin ishlab chiqaradi); 3-neyrosekretor hujayralar (liberinlar va statinlar ishlab chiqaradi); 4. gipofiz oldingi boʻlagi; 5. gipofiz orqa boʻlagi; 6. buyrak; 7. bachadon; 8. qalqonsimon bez; 9. buyrak usti bezi poʻstlogʻi; 10. sut bezi; 11. suyak va mushaklar; 12. jinsiy bezlar (urugʻdon va tuxumdon).
 Gipotalamo-gipofizar tizim gormonlari:
 13. vazopressin; 14. oksitotsin; 15. tirotropin; 16. adrenokortikotropin; 17. prolaktin; 18. oʻsish gormoni; 19. gonadotropin.

91-rasm. Gipotalamo-gipofizar tizim.
 1. oldingi yadro; 2. gipotalamik egat; 3. qorincha oldi yadro; 4. yuqori medial yadro; 5. orqa yadro; 6. kulrang yadro; 7. voronka yadro; 8. voronka chuqurchasi; 9. gipofiz varonkasi; 10. gipofizning orqa boʻlagi; 11. gipofizning oʻrta boʻlagi; 12. gipofizning oldingi boʻlagi; 13. koʻruv doʻmbogʻi; 14. supraoptik yadro; 15. paraventrikulyar yadro; 16. terminal plastinka.

GIPOFIZ

Gipofiz 3 ta boʻlakdan iborat: oldingi, oʻrta va orqa. Gipofizning oldingi boʻlagi embrional taraqqiyotning 4-5 haftasida ogʻiz boʻshligʻi chuqurchasining epiteliysidan rivojlanadi va adenogipofiz deb aytiladi. Ana shu chuqurchaning orqa devori gipofizning oʻrta

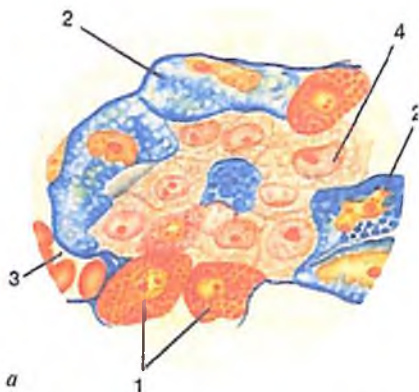
bo'lagi bo'lib shakllanadi. Gipotalamus voronkasining distal qismining neyroglia hujayralari pastga o'sib tushib gipofizning orqa bo'lagi shakllanadi va neyrogipofiz deb aytiladi. Gipofiz tashqarisidan kapsula bilan o'ralgan. Kapsuladan ichkariga to'siqlar – trabekulalar o'sib kiradi va to'r hosil qiladi.

Gipofizning oldingi bo'lagida yaxshi bo'yaluvchi - xromofil va yaxshi bo'yalmaydigan xromofob hujayralar uchraydi. Xromofil hujayralar differensiyallashgan faol hujayralar hisoblanadi. Xromofob hujayralar esa kam differensiyallashgan va sekret mahsulotini chiqarib yuborgan.

Xromofil endokrinotsitlar sekretor granulasini bo'yalishga qarab bazofil va eozinofil kabi turlarga bo'linadi. Bazofil endokrinotsitlar asosli bo'yoqlar bilan yaxshi bo'yaladi. Ularning umumiy soni gipofizning oldingi bo'lagi endokrinotsitlarning 4-10 % tashkil qiladi. Ularning o'lchami katta, yumaloq yoki oval shaklga ega bo'lib sekretor apparati yaxshi rivojlangan bo'ladi. Bazofil endokrinotsitlarning 2 xil turi mavjud: gonadotropitsitlar va tirotropitsitlar. Gonadotropitsitlar follikulostimullovchi gormon – follitropin va lyuteinlovchi gormon – lyutropin ishlab chiqaradi (92-93-rasm).

92-rasm. Gipofiz va uning boshqaruv tizimi a'zolari.

93-rasm. Gipofizning oldingi bo'lagi.

1. atsidofil endokrinotsitlar
2. bazofil endokrinotsitlar
3. qon tomirlari va eritrotsitlar
4. xromofob endokrinotsitlar

Tirotropotsitlar o'Ichami nisbatan kichikroq bo'lib burchaksimon yoki noto'g'ri shaklga ega. Ular tirotrop gormonini ishlab chiqaradi va qalqonsimon bezning faoliyatini boshqaradi. Atsidofil endokrinotsitlar kislotali bo'yoqlar bilan yaxshi bo'yaladi. O'Ichami bazofil endokrinotsitlarga nisbatan ancha kichik, sekretor apparati yaxshi rivojlangan. Ularning umumiy soni gipofiz oldingi bo'lagi endokrinotsitlarning 30-35 % ni tashkil qiladi. Shakli yunaloq yoki ovalsimon, yadrosi markazda joylashgan. Atsidofil endokrinotsitlarning 2 xil turi farq qilinadi: somatotropotsitlar va mammatropotsitlar. Somatotropotsitlar o'sish gormoni somatotropinni ishlab chiqaradi. Mammatropotsitlar esa, laktotrop gormon prolaktinni ishlab chiqaradi. Prolaktin gormoni sut ishlab chiqarishni ta'minlaydi. Xromofil hujayralarning yana bir turi kortikotropotsitlar bo'lib, ular gipofizning oldingi bo'lagining markaziy qismida joylashgan. Ular alrenokortikotrop gormoni (AKTG) kortikotropinni ishlab chiqaradi va buyrak usti bezining po'stloq moddasining faoliyatini boshqaradi. Xromofob endokrinotsitlar kam defferensiallashgan yoki turli fiziologik faollikda bo'lgan hujayralardan iborat bo'lib, gipofiz oldingi bo'lagi endokrinotsitlarning 60 % ni tashkil qiladi.

Gipofizning o'rta bo'lagi uncha qalin bo'lmagan epiteliy hujayralari qatlamidan iborat. Gipofizning o'rta bo'lagida 2 xil hujayralar uchraydi: melanotropotsitlar va lipotropotsitlar. Melanotropotsitlar melanotropin gormonini ishlab chiqaradi va pigment almashinuvini boshqaradi. Lipotropotsitlar esa lipotropin gormonini ishlab chiqaradi va yog' almashinuvini boshqaradi.

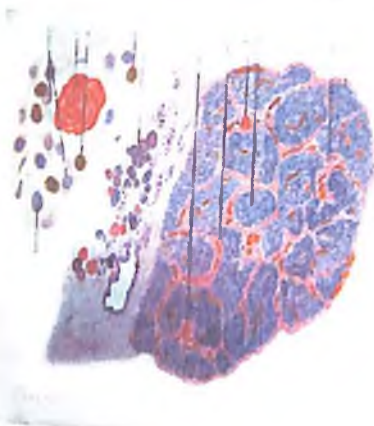
Gipofizning orqa bo'lagi (neyrogipofiz) endimogliotsit (pituitsit) hujayralardan tuzilgan. Gipofizning orqa bo'lagida gormonlar ishlab chiqarmaydi. Bu yerda gipotalamusning oldingi guruh yadrolarida ishlab chiqariladigan gormonlar vazopressin va oksitotsin qonga o'tadi.

EPIFIZ (pineal bez)

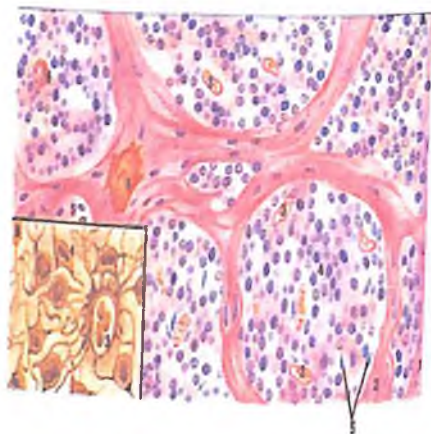
Epifiz bez organizmda kechadigan davriy va ritmik jarayonlarni boshqarib turadi. Epifiz bezi embrional taraqqiyotning 5-6 haftaligida oraliq miyaning bo'rtib chiqishidan paydo bo'ladi. Epifiz bezi tashqarisidan biriktiruvchi to'qimali kapsula bilan o'ralgan. Kapsuladan bezning ichkarisiga to'siqlar o'sib kiradi va uning to'r-

simon stromasini hosil qiladi. Epifiz bezida pinealotsit endokrin hujayralari hamda tutib turuvchi glial hujayralar uchraydi.

Pinealotsit endokrinotsitlarning 2 xil turi uchraydi: tiniq va qoramtir. Ularning sekretor apparati yaxshi rivojlangan bo'lib, serotonin gormonini ishlab chiqaradi va u hujayraning ichida melatoninga aylanadi. Ular yorug'likka sezgir gormon va pigment almashinuvini nazorat qiladi. Bundan tashqari epifiz bezida antigonodotropin, kalsitonin, vazototsin, tiroliberin, lyuliberin va shunga o'xshash 40 yaqin gormonlar ishlab chiqaradi (94-95-rasm).

94-rasm. Epifiz bezi.
1. kapsula; 2. trabekula; 3. bo'lakchalar;
4. pinealotsitlar; 5. glial hujayralar;
6. semiz hujayralar; 7. miya donachalari (qumlari).

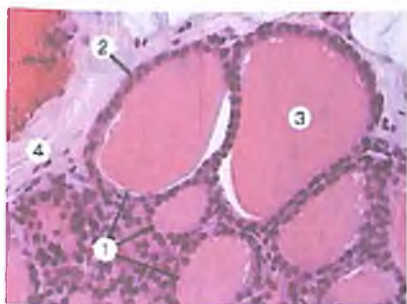

95-rasm. Epifiz bezi preparati.
1. kapsula; 2. trabekula;
3. kapillyarlar; 4. pinealotsit;
5. glial hujayra; 6. miya donachalari (qumlari).

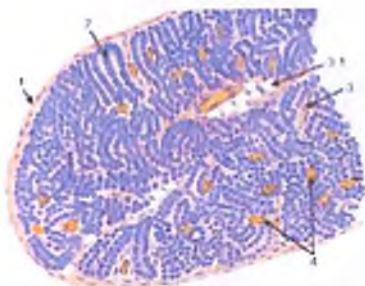
QALQONSIMON BEZ

Qalqonsimon bez embrional taraqqiyotning 3-4 haftaligida I-II juft jabra cho'ntakchalar oralig'ida hiqildoq devorining bo'rtib chiqishidan hosil bo'ladi. Keyinchalik esa III-IV juft jabra cho'ntakchalari tomonga o'sib borib ikkiga ajraladi, natijada uning chap va o'ng bo'lakchalari paydo bo'ladi. Qalqonsimon bez tashqarisidan biriktiruvchi to'qimali kapsula bilan o'ralgan. Kapsuladan ichkariga to'siqchalar o'sib kiradi va uni bo'lakchalarga ajratadi. Qalqonsimon bezning morfologik – funksional birligi follikulasidir. Folli-

kula yumaloq shar shakldagi pufaksimon tuzilma bo'lib, ichidagi bo'shlig'i kolloid bilan to'lib turadi. Kolloid moddasi tarkibi tiroglobulin oqsiliga boy bo'lib yod moddasini saqlaydi. Follikulaning ichki yuzasi qalqonsimon bez hujayrasi – tirotsitlar bilan qoplangan. Qalqonsimon bezning normal funksional hotida tirotsitlar kubsimon, gipofunksional holatida esa yassi va giperfunksiya holatida prizmatik shaklda bo'ladi. Tirotsitlarning apikal yuzasida kiprikchalari bo'lib, kolloid moddaga botib turadi va undan kerakli xom ashyo tiroglobulin va yodni so'rib oladi. Qalqonsimon bez hujayralari tirotsitlarning sekretor apparati yaxshi rivojlangan bo'lib, triyodtiironin va tiroksin gormonlarini ishlab chiqaradi. Follikulalar oralig'ida esa kalsitoninotsit hujayralari joylashgan va bu hujayralar kalsitonin hamda somatostatin gormonlarini ishlab chiqaradi. Kalsitonin gormoni qondagi kalsiy midorini kamaytiradi (96-97-rasm).

96-rasm. Qalqonsimon bez.
1. follikulalar; 2. tirotsitlar;
3. kolloid modda; 4. trabekulalar.

97-rasm. Qalqonsimon bez oldi bezi.
1. kapsula; 2. paratirotsitlar;
3. biriktiruvchi to'qima; 3.1. yog' hujayralari (adipositlar); 4. qon tomirlari.

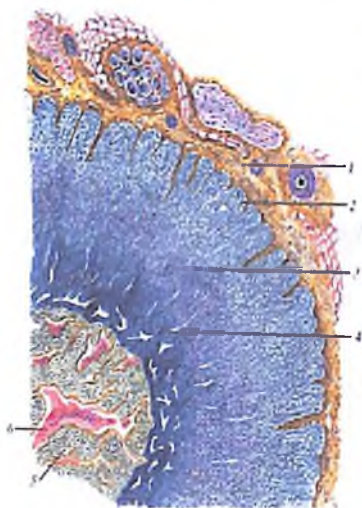
QALQONSIMON BEZ OLDI BEZI

Qalqonsimon bez oldi bezi organizmda kalsiyning metabolizmini boshqarib turadi. Qalqonsimon bez oldi bezi qalqonsimon bez kapsulasining ostida joylashgan bo'lib tashqarisidan yupqagina biriktiruvchi to'qimali kapsula bilan o'ralgan. Kapsuladan ichkariga trabekulalar o'sib kiradi. Trabekulalarning oralig'ida esa qalqonsimon bez oldi bezining hujayrasi parotirotsitlar joylashgan. Bu hu-

jayralarning qoramtir va tiniq turlari mavjud. Ular paratirin (paratgormon) ishlab chiqaradi va qondagi kalsiy miqdorini oshiradi

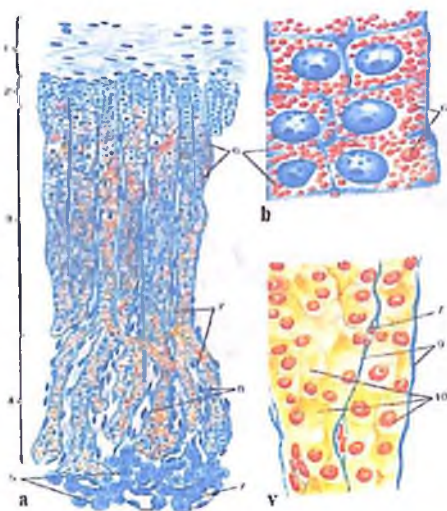
BUYRAK USTI BEZI

Buyrak usti bezi alohida manbalardan hosil bo‘luvchi po‘stloq va miya qismlardan iborat bo‘lgan juft endokrin a‘zo hisoblanadi. Buyrak usti bezining po‘stloq moddasi embrional taraqiyotning 5 haftasida selomik epiteliyning charvi ildizi tomon bo‘rtib chiqishidan hosil bo‘ladi. Miya qismi esa embrional taraqiyotning 6-7 haftaligida aorta atrofida joylashgan simpatik chigallarga neyroblastlarning ko‘chib o‘tishidan hosil bo‘ladi.

98-rasm. Buyrak usti bezining ko‘ndalang kesimi (gematoksilin-eozin).

1. kapsula. 2. koptokchali zona.
3. tutamli zona. 4. to‘rsimon zona.
5. miya qismi. 6. kapillyarlar.

99-rasm. Buyrak usti bezining bo‘ylama kesimi (gematoksilin-eozin).

1. kapsula. 2. koptokchali zona.
3. tutamli zona. 4. to‘rsimon zona.
5. xromoffin hujayralar.
6. yog‘ tomchilari. 7. kapillyarlar.
8. endoteliy hujayralari.
9. biriktiruvchi to‘qima.
10. spongiotsitlar.

Buyrak usti bezining po‘stloq moddasi. Buyrak usti bezi tashqaridan biriktiruvchi to‘qimali kapsula bilan o‘ralgan. Buyrak usti bezining po‘stloq qismida 3 ta zona farq qilinadi: koptokchali,

tutanli va to'rsimon. Koptokchali zonasida endokrinotsitlar bir-birining atrofida joylashib koptokchalar hosil qiladi va bu hujayralar mineralokortikoid gormon – aldosteron ishlab chiqaradi. Aldosteron gormoni mineral tuzlar almashinuvini boshqaradi.

Tutanli zona bu zonada kortikotsitlar birin ketin joylashib tutamlarni hosil qiladi. Ularning sintez apparati juda yaxshi rivojlangan bo'lib, glyu-kokortikoid gormonlar: kortikosteron, kortizon va gidrokartizonlarni ishlab chiqaradi. Bu gormonlar organizmda uglevod almashinuvini boshqaradi.

Koptokchali va tutanli zonolari orasida uncha qalin bo'lmagan kam ixtisoslashgan sudanofob hujayralar qatlami joylashgan. Bu hujayralar tutanli va to'rsimon qavatning regenratsiyasini ta'minlaydi (98-99-rasm). To'rsimon qavat bu qavatda kortikotsitlar tutami buzilib har xil yo'nalishga ega bo'lib to'r hosil qiladi. Bu zonada androgen va estrogen gormonlarini ishlab chiqaradi.

Buyrak usti bezining miya moddasi. Buyrak usti bezining miya moddasi po'stloq moddasidan yupqa biriktiruvchi to'qima bilan chegaralanib turadi. Buyrak usti bezining miya moddasi yumaloq shakldagi miya endokrinotsitlardan, yoki xromofin hujayralaridan iborat. Bu hujayralarning sintez apparati yaxshi rivojlangan bo'lib adrenalin va noradrenalin kabi biologik faol moddalarni ishlab chiqaradi.

Yakka-yakka holda joylashgan endokrin hujayralar (APUD-tizim hujayralari). Bu tizimga tarqoq holatda joylashgan, endokrin bo'lmagan a'zolarning endokrin hujayralari kiradi. Ular o'z novbatida ikki guruhga bo'linadi: Birinchi guruhga nerv elementlaridan kelib chiqadigan neyrosekretor hujayralar kiradi, yoki ularning inglizcha abbreviaturasi bosh harflaridan olingan APUD-tizimi hujayralari deb aytiladi. Ikkinchi guruhga esa nerv manbalaridan emas boshqa manbalardan hosil bo'luvchi sekretor hujayralar kiradi.

OVQAT HAZM QILISH TIZIMI

Odamda ovqat hazm qilish tizimi hazm nayi va uning atrofida joylashgan hazm bezlaridan iborat. Ovqat hazm qilish tizimi shartli ravishda 3 ta qismga bo'lib o'rganiladi: oldingi, o'rta va orqa bo'limlar. Oldingi bo'limga og'iz bo'shligi a'zolari hiqildoq va qizil-

o'ngach kiradi. O'rta bo'limiga esa oshqozon, ingichka va yo'g'on ichak, jigar va oshqozon osti bezi kiradi. Orqa bo'limga esa to'g'ri ichakning kaudal qismi kiradi. Ovqat hazm qilish tizimining ichki epiteliy qoplamasi entoderma va ektodermadan kelib chiqadi. Hazm tizimining shilliq osti qavati va qon tomirlari mezenximadan hosil bo'ladi. Muskul qavati mezodermadan, hamda tashqi seroz qavati esa mezodermaning visseral varag'i – splanxnotomdan hosil bo'ladi.

Hazm nayi a'zolarining umumiy tuzilishi. Hazm nayi a'zolari barcha qismlarda ichki shilliq qavat, shilliq osti qavat, muskul qavati va tashqi seroz yoki adventitsiya qavatlaridan iborat. Qaysiki a'zolar tashqi tomondan qorin parda bilan qoplangan bo'lsa seroz qavat deb aytiladi, qorin parda bilan qoplanmagan bo'lsa adventitsiya qavat deb aytiladi.

Shilliq qavati 3 ta plastinkadan: epiteliy, xususiy va mushak plastinkalardan iborat. Epiteliy plastinkasi hazm nayining oldingi va orqa qismlarida ko'p qavatli yassi, o'rta qismida esa bir qavatli prizmatik shaklga ega. Xususiy plastinkasi barcha qismlarda siyrak tolali shakllanmagan biriktiruvchi to'qimadan iborat. Muskul plastinkasi esa 1-2 qavat silliq muskul hujayralar qatlamidan iborat.

Hazm nayi a'zolarining shilliq osti qavati barcha qismlarida siyrak tolali shakllanmagan biriktiruvchi to'qimadan iborat.

Muskul qavati hazm nayining oldingi qismida ko'ndalang tartibga, o'rta va orqa qismida (to'g'ri ichak kaudal qismi bundan mustasno) silliq muskul tolalaridan iborat bo'lib, ichki aylana va tashqi bo'ylama yo'nalishga ega.

Tashqi qavati hazm nayining oldingi bo'limida adventitsiya deb aytiladi, o'rta bo'limda esa seroz qavat deb aytiladi, to'g'ri ichak kaudal qismida ham adventitsiya (100-rasm).

Hazm tizimi a'zolarining oldingi bo'limi.

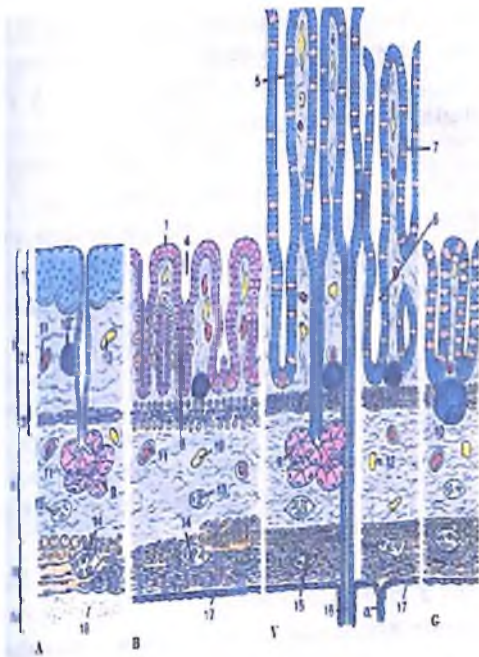
Hazm tizimi a'zolarining oldingi bo'limiga og'iz bo'shlig'i a'zolari, yutqin va qizilo'ngach kiradi. Og'iz bo'shlig'i a'zolarini esa lablar, lunjlar, milklar, qattiq va yumshoq tanglay, til, bodomcha bezlar, so'lak bezlari va tishlar tashkil etadi. Hazm tizimi a'zolarining oldingi bo'limida asosan ozuqa mahsulotlari mexanik va qisman kimyoviy ishlov beriladi. Shu bilan birga himoya vazifasini ham o'taydi.

Lablar. Lablar yuqorigi va pastki lablardan iborat bo‘lib, ularning 3 ta qismi farq qilinadi: tashqi teri qismi, ichki shilliq qismi va o‘rta oraliq qismi. Tashqi teri qismi ko‘p qavatli yassi muguzlanuvchi epiteliy bilan qoplangan. Uning derma qismida yog‘, ter bezlari hamda sochlarning ildizlari joylashgan. Oraliq qismi ikkita zonaga bo‘linadi: tashqi shilliq va ichki so‘rg‘ichli. Tashqi zonasida epiteliyning muguz qavati saqlanib qoladi, soch ildizlar va ter bezlari yo‘q. Faqatgina yog‘ bezlari saqlanib qoladi. Ichki zonasida epiteliy osti xususiy plastinka so‘rg‘ichlar hosil qiladi va muguz qavati bo‘lmaydi. Bundan tashqari yog‘ bezlari, ter bezlari ham bo‘lmaydi. Ichki shilliq qavati ko‘p qavatli yassi muguzlanmaydigan epiteliy bilan qoplangan. Shilliq qavatining xususiy plastinkasi siyrak tolali shakllanmagan to‘qimadan iborat. Shilliq qavatida muskul plastinkasi bo‘lmaydi. Shilliq osti qavati siyrak tolali shakllanmagan biriktiruvchi to‘qimadan tuzilgan bo‘lib, bu yerda qon tomirlari, nerv tolalari hamda mayda so‘lak bezlari joylashgan.

100-rasm. Ovqat hazm qilish tizimining umumiy tuzilishi.

A. qizilo‘ngach, B. oshqozon, V. o‘nikki barmoqli ichak, G. ingichka va yo‘g‘on ichak. I. shilliq qavat, II. shilliq osti qavati, III. muskul qavat, IV. adventitsiya yoki seroz qavati.

1. epiteliy qavati, 2. xususiy plastinka, 3. muskul plastinkasi, 4. oshqozonning chuqurchasi, 5. Ichak epiteliysi, 6. kripta bo‘shlig‘i, 7. vorsinka, 8. oshqozonning xususiy bezlari, 9. qizilo‘ngachning kardial bezlari, 10. limfoid follikulalar, 11. qon tomirlari, 12. nerv tolalari, 13. Meysner nerv chigali, 14-15. Auerbax nerv chigali, 16-17. seroz parda, 18. adventitsiya.

Lunjlar. Lunjlar tashqarisi teri bilan ichkaridan esa shilliq qavat bilan qoplangan. Lunjlarning ichki shilliq yuzasida 3 ta zona mavjud: yuqorigi maksillyar, pastki mandibulyar va o'rta oraliq. Lunjlarning maksillyar va mandibulyar zonolari xuddi lablarning ichki yuzasi kabi tuzilishga ega. O'rta oraliq zonasi ko'p qismni tashkil etib so'lak bezlari bo'lmaydi yoki ularning qoldiqlari bo'lishi mumkin.

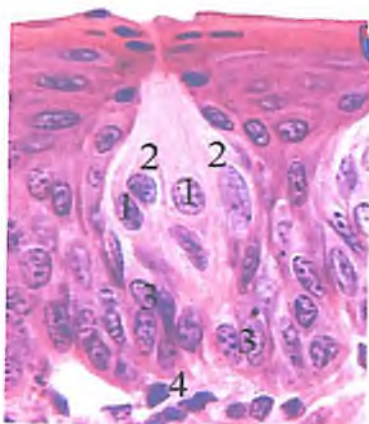
Milklar. Milklar shilliq qavat bilan qoplangan bo'lib to'g'ridan to'g'ri yuqori va pastki jag' suyaklarining suyak usti pardasi bilan tutashib ketgan. Shilliq qavat ko'p qavatli yassi muguzlanmaydigan epiteliy bilan qoplangan. Shilliq qavatining xususiy plastinkasi siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat bo'lib, juda ko'plab so'rg'ichlar joylashgan. Shilliq qavatining muskul plastinkasi yo'q. Milklar juda ko'plab nerv tolalari va sezuvchi nerv oxirlariga ega.

Qattiq tanglay. Qattiq tanglay suyak va unga yopishib turgan shilliq qavatdan iborat. Shilliq osti qavati bo'lmaydi. Shu sababli qattiq tanglay burmalar hosil qilmaydi. Shilliq qavati ko'p qavatli yassi muguzlanmaydigan epiteliy bilan qoplangan. Qattiq tanglayning o'rta qismlarida shilliq qavati va suyak usti pardasi oralig'ida tanglay so'lak bezlari uchraydi.

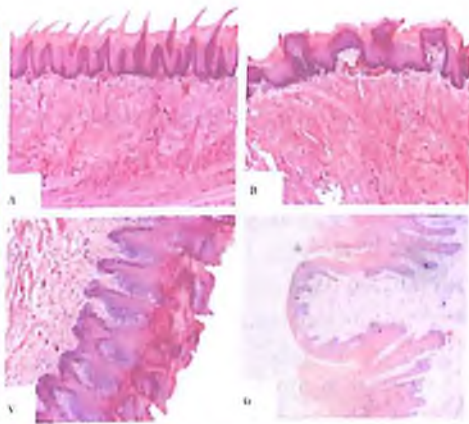
Yumshoq tanglay. Yumshoq tanglay pay-mushak asosga ega bo'lib shilliq qavat bilan qoplangan. Yumshoq tanglayda oldingi og'iz-yutqin va orqangi burun-yutqin yuzalari farq qilinadi. Yumshoq tanglayning shilliq qavati og'iz-yutqin yuzasida ko'p qavatli yassi muguzlanmaydigan epiteliy bilan qoplangan. Shilliq osti qavati yaxshi rivojlangan. Shilliq osti qavatida shilliq ishlab chiqaruvchi so'lak bezlari joylashgan. Yumshoq tanglayning burun-yutqin yuzasi bir qavatli ko'p qatorli kiprikchali epiteliy bilan qoplangan. Ularning tarkibida qadahsimon hujayralar ham mavjud. Shilliq qavatining xususiy plastinkasida so'rg'ichlari bo'lmaydi. Ammo bu yerda shilliq ishlab chiqaruvchi bezlari joylashgan. Muskul plastinkasi va shilliq osti qavatlari bo'lmaydi.

Til. Til ovqatga mexanik ishlov berish, yutish, ta'm bilish va nutq a'zosi hisoblanadi. Til tashqarisi shilliq qavat bilan qoplangan. Tilning relefi ustki, yon va pastki yuzalarida turlicha. Tilning pastki yuzasi shilliq qavati ko'p qavatli yassi muguzlanmaydigan epiteliy bilan qoplangan. Shilliq qavatining xususiy plastinkasi, shilliq osti

qavat siyrak tolali shakllanmagan biriktiruvchi to'qimadan iborat bo'lib, juda qon tomirlarga boy. Shu sababli analiy tibbiyotda ba'zi bir dori vositalari tilning ostiga tashlanadi. Muskul qavatini ko'ndalang tag'il muskul tolalaridan iborat bo'lib, bo'ylama qiyshiq va aylana yo'nalishga ega. Tilning yuqorigi va yon yuzalari shilliq qavat bilan qoplangan bo'lib unda 4 xil so'rg'ichi joylashgan: ipsimon, qo'zoqorinsimon, tarnovsimon va bargsimon. Shilliq qavatining yuzasi ko'p qavatli yassi muguzlanmaydigan epiteliy bilan qoplangan. Tilning ipsimon so'rgichidan boshqa barcha so'rgichlarida ta'm bilish piyozchalari joylashgan. Tilning ustki va yon yuzalarida shilliq osti qavatini bo'lmaydi. Shilliq qavatini to'g'ridan – to'g'ri muskul qavatini bilan tutashib ketadi. Muskul qavatini esa, ko'ndalang tag'il muskul tolalaridan iborat bo'lib bo'ylama, qiyshiq va aylana yo'nalishga ega. Shu sababli til harakati chegaralanmagan (101-102-rasm).

101-rasm. Tilning ta'm bilish piyozchalari. (gematoksilin-eozin)
 1. sensoepiteliyal hujayralar, 2. tayanch hujayralar, 3. bazal hujayralar, 4. nerv tolasi.

102-rasm. Tilning so'rg'ichlari. (gematoksilin-eozin)
 A. ipsimon so'rg'ich, B. tarnovsimon so'rg'ich, V. bargsimon so'rg'ich, G. qo'ziqorinsimon so'rg'ich.

Tanglay murtagi (Pirogov xalqasi). Og'iz bo'shlig'i va yutqin chegarasi shilliq qavatida limfoid to'qimalar yig'indisi joylashgan. Ularning barchasi birgalikda yutqinning limfoepiteliyal – Piro-

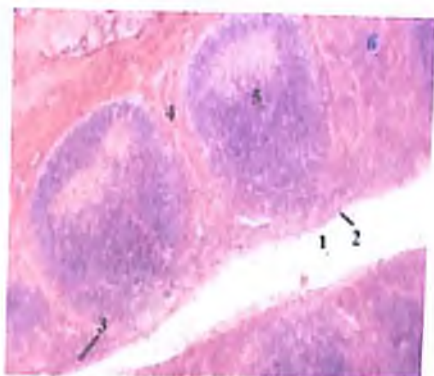
gov xalqasini hosil qiladi. Bularning ichida eng yirigi tanglay murtagi hisoblanadi. Anatomik jihatdan joylashgan o'rniga qarab tanglay murtagi yutqin murtagi, til murtagi, nay murtagi va hiqildoq murtaglari farq qilinadi. Tanglay murtagi katta yoshdagi odamlarda 10-20 ta kriptalardan iborat bo'ladi. Bu kriptalar shilliq qavatining xususiy plastinkasiga botib kirishidan hosil bo'ladi. Shilliq qavatining ustki yuzasi ko'p qavatli yassi muguzlanmaydigan epiteliy bilan qoplangan. Ko'pchilik holatda epiteliyning tarkibiga limfotsitlar va donodor leykotsitlar ko'chib o'tgan bo'ladi. Ularning ba'zilar kriptalar oralig'idagi bo'shliqqa chiqib mikroblarni tutib qoladi va fagotsitoz qiladi. Bu jarayonda ba'zi leykotsitlar nobut bo'ladi va yiringga aylanadi. Shilliq qavatining xususiy plastinkasi siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat bo'lib, uning tarkibida bir biriga tutashib ketgan limfoid tugunchalar joylashgan. Tugunchalarning markaz qismi tiniqroq bo'lib ko'payotgan limfoblastlar va macrofaglar joylashgan. Shu sababli bu zona ko'payish markazi - germinativ markaz deb aytiladi. Shilliq osti qavati siyrak tolali biriktiruvchi to'qimdan iborat bo'lib, uning tarkibida limfoid to'qimalar to'plami davom etadi. Shilliq osti qavatidan tashqarida muskul qavati joylashgan va u ko'ndalang targ'il muskul tolalaridan iborat (103-104-rasm).

So'lak bezlari. Og'iz bo'shlig'iga 3 juft katta so'lak bezlarining chiqaruv naylari ochiladi. Bular quloq oldi, jag' osti va til osti so'lak bezlaridir. Ularning barchasi murakkab alveolar yoki alveolar naysimon tuzilishga ega. Bu so'lak bezlari ikki qismdan: oxirgi bo'limlar (sekretor qism) va chiqaruv naylaridan iborat. Sekretor qismlari ishlab chiqaradigan mahsulotining turiga qarab oqsilli, shilliq va aralash bo'ladi. Chiqaruv naylari esa bo'lakcha ichidagi bo'lakchalararo va umumiy naylaridan iborat. So'lak bezlari ham endokrin ham ekzokrin vazifalarni bajaradi. So'lak tarkibining 99 % suv, qolganlari esa oqsillar, turli xil fermentlardan iborat. So'lak bezlari insulin, parotin, o'sish faktorlari (epiteliy va nerv hujayralarining), timotsin va hokaza (105-106-rasm).

103-rasm. Tanglay murtagi
(gematoksilin-eozin)

1. shilliq qavati,
2. epiteliy qoplamasi,
3. limfoid to'qima,
4. limfa tugunchalari,
5. kriptalar bo'shlig'i.

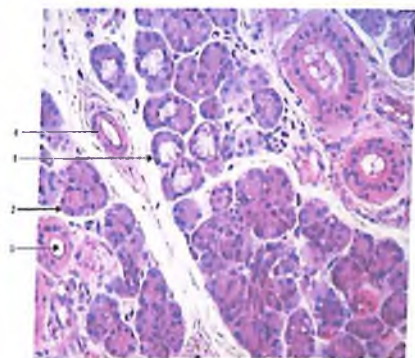
104-rasm. Tanglay murtagi
(gematoksilin-eozin)

1. kripta oralig'i, 2. shilliq qavatining epiteliysi, 3. epiteliy tarkibidagi limfoid tuzilmalar, 4. tugunchalararo birlashtiruvchi to'qima, 5. limfoid tugunchalar, 6. follikulalardan tashqaridagi limfoid to'qima.

105-rasm. So'lak bezlarining umumiy tuzilishi (sxema).

1. bo'laklar ichra chiqaruv naylari
2. chiziqchali chiqaruv naylar
3. bo'laklararo chiqaruv nayi
4. oqsilli sekretor qismlar
5. mioepitelial hujayralar
6. aralash sekretor qismlar
7. umumiy chiqaruv nayi

106-rasm. Aralash so'lak bezi.

1. aralash oxirgi bo'lim,
2. oqsil oxirgi bo'lim,
3. bo'lakchalar ichi chiqaruv nayi,
4. qon tomirlari.

Quloq oldi bezi murakkab tarmoqlangan alveolar tuzilishga ega bo'lib oqsil tabiatli so'lak ishlab chiqaradi. Bez tashqi tomondan birlashtiruvchi to'qimali kapsula bilan o'ralgan bo'lib kapsuladan ichkariga to'siqlar o'sib kiradi. Uning sekretor qismlari oqsil tabiatli sekret ishlab chiqaruvchi serotsitlardan tuzilgan. Oxirgi bo'limlar tashqi tomonidan mioepitelial hujayralar bilan o'rab olingan. Bu hujayralar qisqarganda so'lak chiqaruv naylariga va og'iz bo'shlig'iga chiqadi. Bo'lakchalar ichra chiqaruv naylarining devori yassi, keyinchalik kubsimon epiteliy bilan qoplangan. Bo'lakchalararo chiqaruv naylarining devori esa ikki qavat epiteliy bilan qoplangan. Umumiy so'lak chiqaruv naylari devori ko'p qavatli yassi muguzlanmaydigan epiteliy bilan qoplangan.

Jag' osti bezi murakkab tarmoqlangan alveolar – naysimon tuzilishga ega. Bu bez ishlab chiqarayotgan mahsulotining turiga qarab aralash, ya'ni ko'proq oqsil va kamroq qismi esa oqsilli-shilliq sekretor qismlardan iborat bez hisoblanadi. Jag' osti bezi ham oxirgi bo'limlar va chiqaruv naylaridan iborat bo'lib xuddi quloq oldi bezi kabi tuzilishga ega.

Til osti bezi ham murakkab tarmoqlangan alveolar-naysimon tuzilishga ega. Ishlab chiqaradigan sekret moddasi turiga qarab aralash bez hisoblanadi. Unda ko'proq shilliq, oqsilli-shilliq va kamroq sof oqsil ishlab chiqaradigan sekretor qismlari mavjud. Til osti bezi ham oxirgi bo'limlar va chiqaruv naylaridan iborat bo'lib, jag' osti so'lak bezining tuzilishiga o'xshaydi.

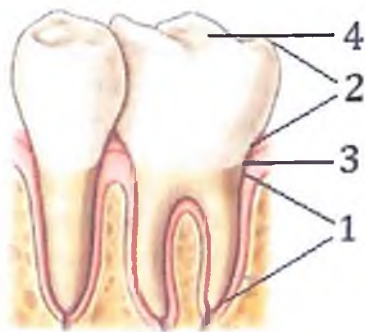
Tishlar. Tishlar ovqatni chaynab mexanik ishlov berishda ishtirok etadi. Odamlarda sut tishlar va doimiy tishlar farq qilinadi. Odanda sut tishlari embrion taraqqiyotining 2 oyligida og'iz bo'shlig'i epiteliysidan tish plastinkasidan paydo bo'ladi. Bu plastinka lab va lunjlarni milkdan ajratadi, natijada og'iz bo'shlig'ining daxliz qismi paydo bo'ladi. Tish plastinkasining ichki yuzasidan tish kurtagi va undan esa tishning emal moddasi rivojlanadi. Embriyon taraqqiyotining 3 oyligida esa emal moddasi tish plastinkasidan to'liq ajralib chiqadi. 4 oyligidan boshlab dentinoblastlarning differentsiyalashishi va dentin moddasining gistogenezi kuzatiladi. Shu vaqtda dentin moddasi bilan parallel ravishda fibroblastlar differentsiyalashib tishning yumshoq qatlami pulpa va uning tarkibidagi amorf modda va kollagen moddalarni sintez qiladi. Tishning sement moddasi esa biroz keyinroq tishlar chiqa boshlagandan so'ng shakl-

lanadi. Buning hosil bo'lishida esa semen-toblastlarning faoliyati muhim rol o'ynaydi. Sementoblastlar differensiyallashib sementotsitlarga aylanadi va tishning ildiz qismini sement moddasi bilan ta'minlaydi.

Doimiy tishlar esa embrion taraqqiyotining 5 oyligida boshlanadi. Ularning rivojlanish manbai tish plastinkalari va uning tagida yotuvchi mezenxima to'qimasidir. Har bir sut tishi kurtagining ostida doimiy tishlarning kurtagi yotadi. Sut tishlari bolalarda 6-7 oylarda ko'rina boshlaydi. Bolaning 6-7 yoshligida sut tishlari tushib, ularning o'rnini doimiy tishlar egallaydi.

Tishning tuzilishi qattiq va yumshoq qismlardan iborat. Tishning qattiq qismiga emal, dentin va sement; yumshoq qismiga esa pulpa kiradi.

Emal tishning koronka qismini qoplab turadi. Uning qalinligi tishning ustki yuzasida 3.5 mm ni tashkil qiladi. Emal organizmdagi eng qattiq to'qima bo'lib, uning 3-4 % ni organik, 96-97 % ni esa anorganik moddalar tashkil qiladi. Emal tarkibida anorganik moddalarning asosiy qismini fosfat va karbonad kalsiy tuzlari va 4 % ga yaqinini esa kalsiy fluorit tuzlari tashkil qiladi. Emal moddasi qalinligi 3-5 mkm bo'lgan S harfi shaklidagi emal prizmachalaridan tuzilgan (107-108-rasm).

107-rasm. Tishning tuzilishi.

1. tishning ildizi
2. koronka qismi
3. bo'yin qismi
4. emal moddasi

108-rasm. Tishning tuzilishi.

1. emal moddasi
2. dentin
3. pulpa.
4. sement moddasi

Dentin moddasi tishning koronka, bo'yin va ildiz qismini asosini tashkil qiladi. Uning tarkibi 28 % organik va 72 % ni anorganik moddalar tashkil qiladi. Tishning dentin moddasi naychalardan iborat. Dentinning asosiy moddasi kollagen tolalari va mukoproteinlardan tashkil topgan. Bu naychalar radial holatda joylashgan bo'lib tishning mustahkamligini ta'minlaydi.

Sement moddasi tishning ildiz qismini bo'yin qismigacha qoplab turadi. Sement moddasining 30 % ni organik va 70 % anorganik moddalardan iborat. Tishning ildiz qismining pastida nisbatan qalinroq bo'lgan hujayrali sement va bo'yin qismiga yaqinroq qismida hujayrasiz sement joylashgan. Hujayrali sement tarkibida sementoblast va sementotsit hujayralari joylashgan. Ular kollagen tolalar va sement moddasini ishlab chiqaradi.

Pulpa. Tishning yumshoq moddasi pulpa tishning ildiz kanali va koronka bo'shlig'ida yotadi. U siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat bo'lib 3 ta qavat farq qilinadi: periferik, oraliq va markaziy. Pulpaning periferik qavati bir necha qator joylashgan ko'p o'simtali noksimon shakldagi dentinoblastlardan tashkil topgan. Ularning uzunligi 30 mkm, eni esa 6 mkm ni tashkil qiladi. Dentinoblastlar tishning dentin va emal moddasini o'zining uzun o'simalari yordamida mineral tuzlar bilan ta'minlab turadi. Oraliq qavatida esa kam defferensiyallashgan kichik hujayralar va yetilib ulgirmagan kollagen tolalar joylashgan. Bu hujayralar dentinoblastlarning regenratsiyasini ta'minlaydi. Markaziy qavatda esa siyrak tolali biriktiruvchi to'qima, uning barcha hujayraviy kamponenti, tolalar, qon tomirlari va nerv tolalari joylashgan.

Qizilo'ngach. Qizilo'ngachning epiteliy qavati oldingi ichak entodermasining perixordial plastinkasidan hosil bo'ladi. Boshqa qavatlari esa uning atofidagi mezenxima to'qimasidan hosil bo'ladi. Qizilo'ngachning anatomik jihatdan yuqorigi, o'rta va pastki 1/3 qismlari farq qilinadi. Gistologik jihatdan esa uning devori 4 ta qavatdan iborat: shilliq, shilliq osti, muskul va adventitsiya. Qizilo'ngachning shilliq va shilliq osti qavati 7-10 ta bo'ylamasiga yo'nalgan burmalarni hosil qiladi. Shilliq qavatning o'zi epiteliy, xususiy va muskul plastinkalaridan tuzilgan. Shilliq qavatning epiteliy qavati ko'p qavatli yassi muguzlanmaydigan epiteliydan iborat. Xususiy plastinkasi siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat bo'lib, uning tarkibida qizilo'ngachning kardial bezlari va limfoid

tugunchalari joylashgan. Shilliq qavatining muskul plastinkasi bo‘ylamasiga yo‘nalgan silliq mushak tolalari va elastik tolalaridan iborat. Shilliq osti qavati siyrak tolali biriktiruvchi to‘qimadan iborat bo‘lib shilliq qavat bilan birgalikda bo‘ylamasiga yo‘nalgan burmalarni hosil qiladi. Shilliq osti qavatida murakkab tarmoqlan-gan alveolyar – naysimon tuzilishga ega bo‘lgan qizilo‘ngachning xususiy bezlari joylashgan. Ular shilliq tabiatli sekret ishlab chi-qarib qizilo‘ngachning ichki yuzasini namlab turadi. Bu qavatda yirik qon tomirlari va nerv chigallari (Meysner) joylashgan (109-rasm).

109-rasm. Qizilo‘ngachning ko‘ndalang kesimi.

1. epiteliy qavati
2. xususiy plastinkasi
3. kardial bezlar
4. bezlarning chiqaruv naylari
5. muskul qavati
6. adventitsiya qavat

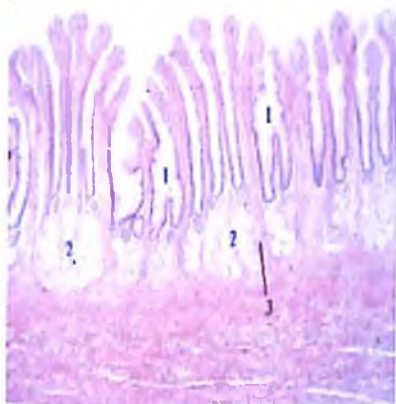

Muskul qavati. Qizilo‘ngach devorining muskul qavati ichki aylana va tashqi bo‘ylama yo‘nalishga ega. Qizilo‘ngachning yuqo-rigi 1/3 da muskul tolalari ko‘ndalang targ‘il, o‘rta 1/3 da aralash va pastki 1/3 da esa silliq muskul tolalaridan tashkil topgan. Bu qavat-da ham muskul tolalari oralarida ham biriktiruvchi to‘qima, qon tomirlari, nerv tolalari va nerv chigallari (Auerbax) joylashgan. Tashqi qavati adventitsiya qavati deyiladi va qizilo‘ngachning dia-fragmadan yuqorida joylashgan qismida bo‘lib biriktiruvchi to‘qi-madan iborat. Diafragmadan pastki joylashgan qismi esa qorin par-da bilan qoplangan bo‘lib seroz qavat deb aytiladi.

OVQAT HAZM QILISH TIZIMINING O'RTA VA ORQA BO'LIMLARI

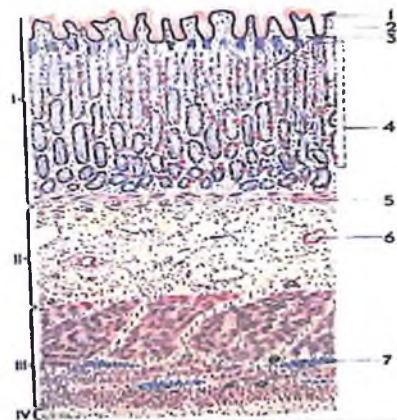
Oshqozon

Oshqozon ovqatga mexanik ishlov berish va asosan sekretor vazifani bajaradi. Unda oshqozon shirasi ishlab chiqariladi. Oshqozon shirasining tarkibiga pepsin, ximozin, lipaza kabi fermentlar, shilliq modda va xlorid kislotasi kiradi. Bundan tashqari oshqozonda antianemik faktorlar ishlab chiqariladi. Bu modda yetishmasligida xavfli kam qonlik kasalligi kuzatilishi mumkin. Oshqozonning devori orqali suv, spirt, tuzlar, shakar va boshqa moddalar so'riladi. Oshqozon ba'zan ekskretor vazifasini ham bajarish mumkin, ya'ni buyraklar kasallanganda oshqozon orqali ammiak, mochevina va boshqa moddalar ajralib chiqadi. Shu bilan birga oshqozonda gastrin, gistamin, serotonin, motelin, glyukogon va boshqa biologik aktiv moddalarni ishlab chiqariladi. Oshqozon devorining 4 ta qavati farq qilinadi: shilliq, shilliq osti, muskul va seroz. Oshqozon shilliq qavatining ichki yuzasida (relefi) burmachalar, maydonchalar va chuqurchalar hosil qiladi. Burmachalar shilliq va shilliq osti qavatining hisobiga hosil bo'ladi. Maydonchalar shilliq qavatining burmalari bilan chegaralangan tekis qismidir. Chuqurchalar esa oshqozon shilliq qavati epiteliysining xususiy plastinkaga botib kirishidan hosil bo'ladi. Ana shu chuqurchalarga bezlarning chiqaruv naylari ochiladi. Oshqozon shilliq qavatining epiteliysi oshqozoni ichki yuzasini qoplab turadi va bir qavatli prizmatik bezli epiteliy deb aytiladi. Ular shilliq sifat sekret ishlab chiqaradi va oshqozon devorini turli mexanik, termik va kimyoviy ta'sirlardan himoya qiladi. Shilliq qavatining xususiy plastinkasi siyrak tolali shakllanmagan biriktiruvchi to'qima bo'lib, uning tarkibida oshqozonning bezlari limfoid to'qimalar yig'indisi (limfoid tugunchalar), qon tomirlari va nerv tolalari joylashgan. Shilliq qavatining muskul plastinkasi shilliq muskul tolalaridan iborat bo'lib 3 xil yo'nalishga ega: ichki, tashqi aylana va o'rta bo'ylama (110-111-rasm).

110-rasm. Oshqozonning pilorik qismi.

1. oshqozonning chuqurchalari,
2. pilok bezlar,
3. birlashtiruvchi to'qimali to'siq.

111-rasm. Oshqozon tubi.

- I. shilliq qavati, II. shilliq osti qavati,
- III. muskul qavati, IV. seroz qavati.
1. oshqozon chuqurchasi, 2. qoplovchi epiteliysi, 3. burmalari, 4. xususiy bezlari, 5. muskul plastinkasi, 6. qon tomirlari, 7. nerv chigallari.

Oshqozonning bezlari. Oshqozon shilliq qavatining xususiy plastinkasida anatomik joylashishiga nisbatan 3 xil bezlari farq qilinadi: kardial, pilorik va xususiy bezlar. Oshqozonning xususiy bezlari uning tana va tub qismida joylashgan. Ularning umumiy soni 35 mln dan ortiq. Shu sababli uning sekret ishlab chiqarish yuzasi 3-4 m² tashkil qiladi. Tuzilishi jihatdan bu bezlar oddiy tarmoqlanmagan bezlar tarkibiga kiradi. Xususiy bezlarda 5 xil turdagi hujayralar uchraydi: bosh ekzokrinotsitlar, parietal (qoplovchi) - ekzokrinotsitlar, shilliq ishlab chiqaruvchi hujayralar, bo'yin mukotsitlari, endokrin hujayralar va kam deferensiyallashgan epiteliotsitlar. Bosh ekzokrinotsitlar asosan bezlarning tubi va tana qismida joylashgan. Bu hujayralar pepsinogen ishlab chiqaradi, pepsinogen esa xlorid kislota ta'sirida pepsinga aylanadi va oqillarni parchalaydi. Parietal ekzokrinotsitlar kam sonli bo'lib ular bosh hujayralarni qoplab turadi. Bu hujayralar xlor ionlarini ishlab chiqaradi. Xlor ionlari suv bilan birikib xlorid kislotasiga aylanadi. Shilliq ishlab chiqaruvchi hujayralarning ba'zilar bezlarning tana qismida, boshqalari esa bo'yin qismida joylashgan bo'lib shilliq modda ishlab chiqaradi.

Oshqozonning bezlari tarkibida endokrin hujayralarning bir qancha turlari uchraydi. Masalan: EC-hujayralar serotonin va motelin, G-hujayralar gastrin va enkefalin, P-hujayralar bombesin, ECL-hujayralar gistamin, D-hujayralar somatostatin, D₁-hujayralar vazointestinal peptid, A-hujayralar glyukagon ishlab chiqaradi. Kam differensiyallashgan epiteliotsitlar oshqozon bezlarining regeneratsiyasini ta'minlaydi.

INGICHKA ICHAK

Ingichka ichakda ovqatga kimyoviy ishlov beriladi va qon tomirlarga so'riladi. Ovqat tarkibidagi oqsillar enterokinaza, kinazogen, tripsin va nukleaza fermentlari yordamida aminokislotalar va nukleoproteidlarga parchalanadi. Oziq ovqat tarkibidagi uglevodlar esa, amilaza, maltaza, saxaroz, laktoza va faspataza fermentlari yordamida monosaxaridlarga parchalanadi. Ozuqa tarkibidagi yog'lar esa lipaza fermentining tasirida yog' kislotalariga ajraladi. Bundan tashqari ingichka ichakda oziq moddalarning qon va limfaga so'rilishi, mexanik hamda biologik faol moddalar (gormonlar) ishlab chiqarish jarayonlari kechadi. Ingichka ichakning devori 4 ta qavatdan tuzilgan: shilliq, shilliq osti, mushak va seroz. Shilliq qavatida aylanasiga yo'nalgan burmalar, vorsinkalar va kriptalar joylashgan (112-rasm).

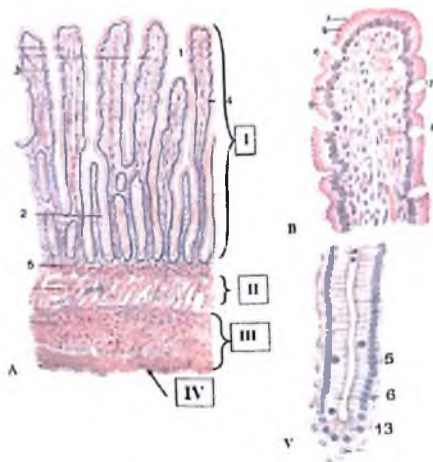
112-rasm. A. Ingichka ichak.

B. Vorsinka. V. Kripta.

I. Shilliq qavat. II. Shilliq osti qavati. III. Muskul qavat. IV.

Seroz qavat.

1. vorsinka oralig'i, 2. kripta,
3. prizmatik epiteliy,
4. vorsinka, 5. jiyakli epiteliy,
6. qadahsimon hujayra,
7. mikrovorsinka, 8. siyrak tolali biriktiruvchi to'qima,
9. qon tomirlari, 10. nerv chigallari, 11. vorsinkaning biriktiruvchi to'qimasi,
12. muskul qavat, 13. panet hujayralari.

Vorsinkalar – bu shilliq qavatining ichak bo'shlig'iga barmoqsimon shaklda bo'rtib chiqishidan hosil bo'ladi. Ingichka ichakda vorsinkalar soni 1 mm² maydonda 22-40 tagacha bo'ladi, ularning uzunligi 0.5-1.5 mm gacha boradi. Vorsinkalar tashqi tomondan bir qavatli prizmatik epiteliy bilan qoplangan. Epiteliyning tarkibida 3 xil hujayralar uchraydi: ustunsimon epiteliotsitlar, qadhsimon ekzokrinotsitlar va endokrin hujayralar.

Epiteliy hujayralarining apikal yuzasida juda ko'plab mikro-vorsinkalar bo'lib, ular oziq moddalarni so'rish vazifalarini bajaradi. Qadhsimon hujayralar esa shilliq moddalar ishlab chiqaradi. Endokrin hujayralar esa biologik faol moddalarni ishlab chiqaradi.

Shilliq qavat xususiy plastinkasi siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat. Shilliq qavatning muskul plastinkasi ichki aylana va tashqi bo'ylama yo'nalishga ega bo'lgan silliq muskul tolalaridan tuzilgan. Ingichka ichakning shilliq qavatida ba'zan limfoid to'qimalar yig'ndisi – Peyer pilakchalari uchrab turadi.

Shilliq osti qavati siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat bo'lib, qon tomirlari, nerv tolalari va nerv chigallari (Meysner) uchraydi.

Muskul qavati ichki aylana va tashqi bo'ylama yo'nalishga ega bo'lgan silliq tolalardan iborat. Bu tolalar minutiga 12-13 ta qisqarishi ichak peristaltikasini ta'minlaydi. Bu qavatda ham yirik qon tomirlar, nerv tolalari va nerv chigallari (Auerbax) uchraydi.

Seroz qavati bir qavatli yassi epiteliyda – mezoteliy bilan qoplangan biriktiruvchi to'qimadan iborat.

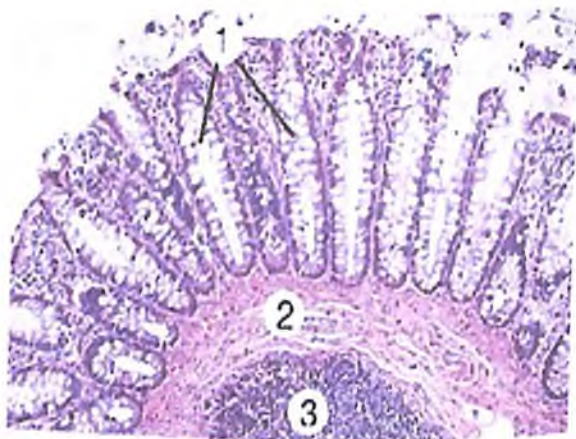
YO'G'ON ICHAK

Yo'g'on ichakda ximus tarkibidagi suv so'rilib, qoldiq axlat moddalar hosil bo'ladi. Yo'g'on ichakda suyuqliklarning so'rilish xususiyati shifokor amaliyotida klizma orqali oziq moddalarni yuborish imkonini beradi. Bundan tashqari yo'g'on ichakda kalsiy, magniy, fosfat va og'ir metallarning tuzlari shilliq qavat orqali chiqarilib turadi. Shu bilan birga vitamin K va B guruh vitaminlar sintez qilinadi. Yo'g'on ichakning devori 4 ta qavatdan tuzilgan: shilliq, shilliq osti, muskul va seroz.

Shilliq qavatida aylanasiga yo'nalgan burmachalar va kriptalar mavjud. Ammo vorsinkalar bo'lmaydi. Burmachalarning joyla-

shishi yarim oysimon shaklda bo'lib, kriptalarning tarkibida juda ko'plab qadahsimon hujayralar uchraydi. Shilliq qavatining epite- liysi bir qavatli yassi prizmatik epiteliydan iborat bo'lib, uning tar- kibida ustunsimon epiteliotsitlar, qadahsimon ekzokrinotsitlar, end- dokrin hujayralar va bazal hujayralar bo'ladi. Shilliq qavatning xususiy plastinkasi siyrak tolali shakllanmagan biriktiruvchi to'qi- madan iborat bo'lib, uning tarkibida limfoid to'qimalar yig'indisi - limfoid tugunchalar joylashgan. Shilliq qavatining muskul plastin- kasi silliq muskul tolalaridan iborat bo'lib ichki aylana, tashqi bo'y- lama yo'nalishga ega.

Shilliq osti qavati siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat bo'lib, uning tarkibida qon tomirlar, nerv chigallari va limfoid fol- likulalar joylashgan (113-rasm).

113-rasm. Yo'g'on ichakning preparati. (gematoksilin- eozin)
1. shilliq qavati (kriptalardagi qadahsimon hujayralar),
2. shilliq osti qavati,
3. muskul qavati (silliq mushak tolalari).

Muskul qavati ikki qavat (ichki-sirkulyar va tashqi-bo'ylama) bo'lib joylashgan silliq mushak to'qimasidan tuzilgan. Tashqi bo'y- lama qavati uchta tasmalar shaklida joylashgan.

Seroz qavati. Seroz qavati bir qavatli yassi epiteliy- mezotaliy bilan qoplangan.

TO'G'RI ICHAK

To'g'ri ichak tuzilishi jihatdan yo'g'on ichakga o'xshaydi. To'g'ri ichakning anal qismida 3 ta zonasi farq qilinadi: ustunsi- mon, oraliq va teri. Ustunsimon zonada bo'y-lamasiga ketgan bur-

malar sfinkter hosil bo'lishda ishtirok etadi. Oraliq zonasiga kelgach ular halqasimon shaklga aylanadi. Shilliq qavatining epiteliysi to'g'ri ichakning yuqori qismida – prizmatik, pastki qismida – ko'p qavatli kubsimon, oraliq zonasida esa ko'p qavatli yassi muguzlanmaydigan, teri qismida yassi muguzlanadigan epiteliydan iborat. Shilliq qavatining xususiy plastinkasi siyrak tolali birlashtiruvchi to'qimadan iborat bo'lib, ularda ko'plab qon va limfa tomirlari hamda limfoid follikulalar joylashgan. Oraliq zonada xususiy plastinkasi elastik tolalar, limfotsitlar hamda to'qima bazofillari joylashgan. To'g'ri ichakning teri zonasida ter bezlari, yog' bezlari hamda tuklarning ildizlari joylashgan. Shilliq qavatining muskul plastinkasida silliq muskul tolalaridan tuzilgan bo'lib, ichki aylana tashqi bo'ylama yo'nalishga ega.

Shilliq osti qavatida qon tomirlar va nerv chigallari joylashgan. Undan tashqari gemoroidal venalar ko'plab uchraydi. Bu venalarning devorining tonusi pasayganida varikoz kengaymalar hosil bo'ladi.

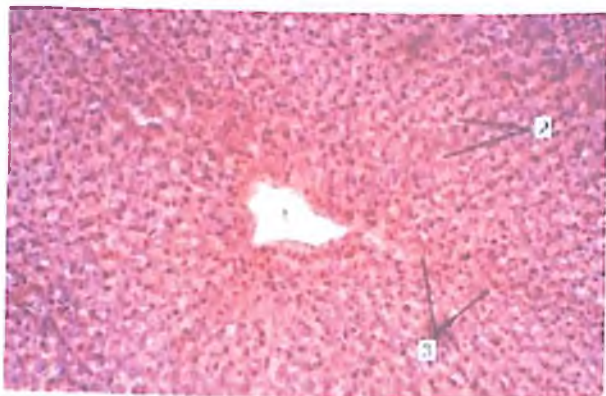
Muskul qavati silliq mushak tolalaridan iborat bo'lib, ichki aylana va tashqi bo'ylama yo'nalishga ega. Pastki qismida muskul ko'ndalang targ'il mushakdan tuzilgan bo'lib sfinkter hosil qilishda ishtirok etadi. To'g'ri ichakning yuqorigi qismida tashqi tomondan seroz qavati, pastki qismlarida esa adventitsiya qavati deb aytiladi.

JIGAR

Jigar hazm nayining eng yirik bezi bo'lib, juda ko'p turli xil vazifalarni bajaradi. Jigarda moddalar almashinuvining ko'pgina mahsulotlari zararsizlantiriladi. Jigarda gormon, biogen aminlar va istemol qilingan dori vositalari faolsizlantiriladi. Jigarda tashqaridan tushgan mikroblar, viruslar va boshqa yot moddalardan himoya qilish vositasi ham mavjud. Jigarda glyukoza glikogenga aylantiriladi va qon plazmasining muhim oqsillari: fibrinogen, albumin va protrombinlar sintez qilinadi. Jigarda o't ishlab chiqariladi va xolesterin almashinuvida ishtirok etadi. Jigarda yog'da eriydigan vitaminlar A, D, E, K va boshqalar yig'iladi. Embrional davrida esa, jigar qon yaratuvchi markaziy a'zo hisoblanadi (114-rasm). Jigar tashqarisidan birlashtiruvchi to'qimali kapsula bilan o'ralgan. Bu kapsula uni o'rgangan olim ismi bilan Glisson kapsulasi deb ataladi. Jigar ichki

parenximasi jigar bo‘lakchalaridan tashkil topgan bo‘lib, u jigarning morfologik funksional birligi hisoblanadi. Jigar tuzilishi to‘g‘risida turli xil dunyoqarashlar mavjud: jigar tuzilishining klassik nazariyasi va hozirgi zamon tushunchalari. Klassik nazariyaga binoan jigar bo‘lakchasi 6 burchakli prizma shaklida bo‘lib, keng asosga va ingichkalashgan apikal qismga ega.

114-rasm. Odam jigari. Jigar bo‘lakchasi (gematoksilin-eozin).
1. markaziy vena,
2. jigar plastinkalari,
3. sinusoid kapillyarlar.

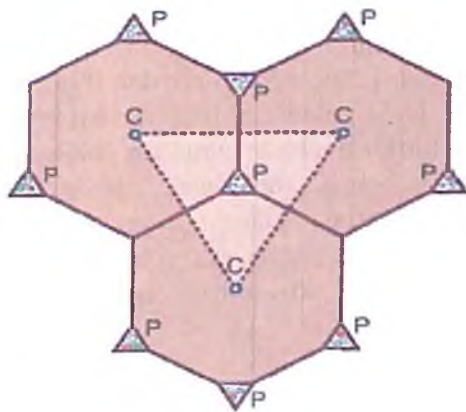

Jigarda bunday bo‘lakchlardan 500 mingdan ortig‘i mavjud. Jigar bo‘lakchalari bir birdan yupqa biriktiruvchi to‘qimali to‘siq bilan ajralib turadi. Sog‘lom odamda bo‘lakchalar atrofidagi biriktiruvchi to‘qima bilinar-bilinmas holatda bo‘ladi. Agar u ko‘payib ketgan bo‘lsa “Siroz” kasalligining boshlanganligidan darak beradi. Jigarda qon aylanishi 3 qismdan iborat:

1. qon olib keluvchi tizim, 2. qon aylanuvchi tizim, 3. qon olib ketuvchi tizim. Olti burchak prizmaning har burchagida jigarning uchligi joylashgan, ya‘ni arteriya, vena va o‘t yo‘li. Arteriya bilan vena jigar bo‘lakchasining ichiga kirgandan so‘ng qo‘shilib ketadi va sinusoid tipidagi kapillyarlarni hosil qiladi. Jigar bo‘lakchasining markazida markaziy vena joylashgan bo‘lib, unga radial holatda joylashgan sinusoid tipidagi gemokapillyarlar kelib quyuladi. Gemokapillyarlar atrofida esa jigarning plastinkachalari – balkalari joylashgan. Gemokapillyar va jigar plastinkachalari oralig‘ida bo‘shliq hosil bo‘ladi va u Disse bo‘shlig‘i deb ataladi. Gemokapillyar atrofida yulduzsimon shaklidagi makrofaglar (Kupfer hujayralari) joylashgan. Jigar plastinkachalari jigar hujayralari – gepatotsitlardan tashkil topgan. Gepatotsitlar o‘zining kemtik yuzasi

bilan bir biriga tutashib ularning o'rtasida nay hosil bo'ladi. Bu nay bo'lakchalar ichra o't kapillyari bo'lib, o'zining hususiy devoriga ega emas. Shunday qilib, qon bo'lakchanning tashqarisidan ichkariga tomon markaziy vena tomonga oqsa, o't kapillyari esa ichkaridan tashqari tomonga oqadi. Jigar hujayralarining oralig'ida yog' hujayralari – liopotsitlar ham joylashgan.

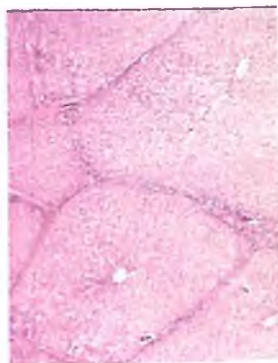
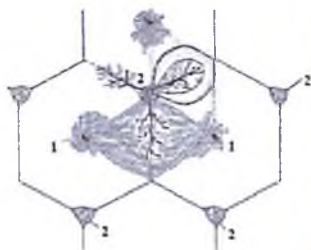
Jigar tuzilishining portal bo'lakcha tushunchasini quyidagicha ifodalash mumkin. Yonma-yon joylashgan jigarning 3 ta klassik bo'lakchalarining markaziy venalari o'zaro tutashtirilsa uchburchak hosil bo'ladi va u jigarning portal bo'lakchasi deb ataladi. Bunda jigar uchligi joylashgan joy markaz hisoblanadi va markaziy venalar joylashgan joy esa periferiya hisoblanadi. Shuning uchun jigarning portal bo'lakcha tushunchasida qon markazdan periferiya tomonga, o't esa periferiyadan markaz tomonga oqadi, ya'ni jigar tuzilishining klassik tushunchasiga teskari oqimlar yuzaga keldi (115-rasm).

115-rasm. Jigarning portal bo'lakchasi (sxemasi).
P. jigar uchligi (arteriya, vena, o't yo'li).
C. markaziy venalar.

Jigar tuzilishining atsinus tushunchasi butunlay boshqacha. Bunda yonma-yon joylashgan jigarning 2 ta klassik bo'lakchasining markaziy venalari va burchaklari o'zaro tutashtirilganda romb hosil bo'ladi. Rombning o'tkir burchaklarida markaziy venalar va o'tmas burchaklarida esa jigarning uchligi (arteriya, vena, o't yo'li) joylashadi. Bunda esa qon rombning o'tmas burchagidan o'tkir burchagiga tomon, o't suyuqligi esa o'tkir burchagidan o'tmas burchagi tomonga oqadi. Jigarda sutkalik davriylik jarayoni kechadi, ya'ni

kunduzi o't ishlab chiqarish ko'proq bo'lsa, kechasi glikogen sintezi kuchayadi. (116-rasm).

116-rasm.

Jigaming atsinusi.

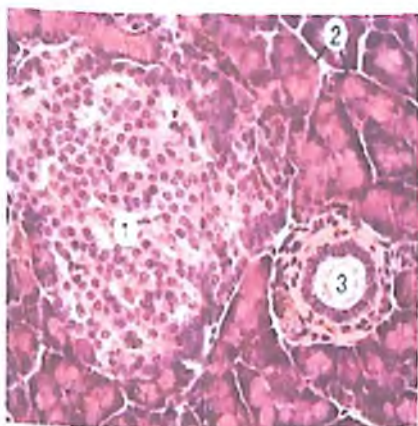
1. markaziy vena,
2. jigar uchligi (arteriya, vena, o't yo'li).

O't xaltasi. O't xaltasi hajmi 40-70 ml bo'lgan, devorining qalinligi 1.5-2 mm bo'lgan haltasimon shakldagi a'zo. Uning devori 3 ta qavatdan iborat: shilliq, muskul va adeventitsiya. Shilliq qavatli prizmatik epiteliydan iborat bo'lib, juda ko'plab burmachalar hosil qiladi. Shilliq qavatining xususiy plastinkasi siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan tuzilgan va uning bo'yin qismida alveolyar – naysimon bezlari joylashgan. O't xaltasining muskul qavatini ko'proq aylanasiga joylashgan silliq muskul tolalaridan iborat. O't yo'llarida esa silliq muskul tolalari sfinkterlarni hosil qiladi. Tashqi adventitsiya qavatini zich tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat.

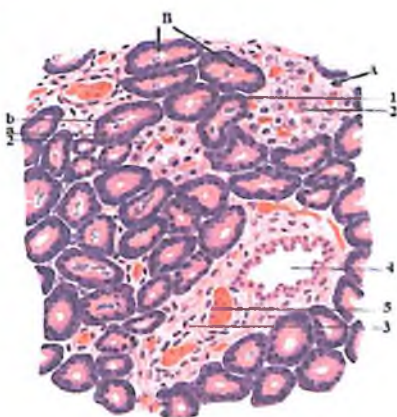
OSHQOZON OSTI BEZI

Oshqozon osti bezi aralash bez bo'lib, uning ekzokrin va endokrin qismlari farq qilinadi. Ekzokrin qismi tripsin, lipaza, amilaza kabi fermentlardan iborat oshqozon osti shirasini ishlab chiqaradi. Uning chiqaruv navi o'nikki barmoqli ichakning ampulasiga ochiladi. Endokrin qismi esa, insulin, glyukagon, somatostatin, pankreatik polipeptid, vazoaktiv intessinal polipeptid kabi gormonlarni ishlab chiqarib oqsillar, yog'lar va uglevodlar almashinuvida ishtrok etadi. Oshqozon osti bezi tashqi tomondan biriktiruvchi to'qimali kapsula bilan o'ralgan va qorin pardaning visseral varag'i bilan

qoplangan. Oshqozon osti bezining parenximasi bo'lakchalarga bo'lingan va bu bo'lakchalarning 97 % ekzokrin qismiga, 3 % esa endokrin qismiga to'g'ri keladi. Uning ekzokrin qismi atsinuslar, bo'lakchalar ichra, bo'lakchalararo va umumiy chiqaruv naylaridan iborat. Oshqozon osti bezining ekzokrin qismining morfofunktsional birligi atsinuslar bo'lib, ular sekretor qismlar va chiqaruv naylaridan iborat. Atsinuslar qopcha shakldagi hajmi 100-150 mkm keladigan tuzilmalardan iborat. Har bir atsinus 8-12 ta yirik atsinotsitlardan va kichik markaziy atsinus hamda chiqaruv naylarining epiteliotsitlaridan tashkil topgan. Atsinotsitlarning apikal qismi kislotali bo'yoqlar bilan yaxshi bo'yaladi va zimogen zona deb aytiladi. Bazal qismlari esa asosli bo'yoqlar bilan yaxshi bo'yaladi va gomogen zona deb aytiladi. Bu hujayralar ishlab chiqaradigan sekretlarini chiqarib yuborishiga qarab merokrin tipga mansub hisoblanadi (117-118-rasm).

117-rasm. Oshqozon osti bezi (gematoksilin-eozin). Ob. 90, Ok. 10.
1. Endokrin qismi (Langer-Sobolev orolchalari), 2. Ekzokrin qismi, 3. chiqaruv nayi.

118-rasm. Oshqozon osti bezi. (gematoksilin-eozin).
A. Endokrin qismi (Langer-Sobolev orolchalari). B. Ekzokrin qismi.
a. gomogen zona, b. zimogen zona.
1. atsinuslar, 2. endokrinotsitlar, 3. biriktiruvchi to'qima, 4. chiqaruv nayi, 5. qon tomirlari.

Oshqozon osti bezining endokrin qismi atsinuslar oralig'ida orolchalar shaklida joylashgan. Orolchalarning o'lchami 100-300

mkm, umumiy soni 1-2 mln atrofida bo'лади. Bu orolchalar uni o'rganagan olimlar sharafiga Langer-Sobolev orolchalari deb ham aytiladi va unda 5 ta turdagi endokrin hujayralari uchraydi: B, A, D, D₁ va PP hujayralar.

B - bazafil hujayralar endokrinotsitlarning umumiy sonining 70-75 % tashkil qiladi va insulin gormonini ishlab chiqaradi. Insulin gormoni qondagi glyukoza miqdorini kamaytiradi, ya'ni glikogenga aylantiradi.

A- atsidofil hujayralar endokrinotsitlar umumiy sonining 20-25 % tashkil etadi va glyukagon gormonini ishlab chiqaradi. Glyukagon gormoni qondagi glyukoza miqdorini oshiradi, ya'ni glikogeni glyukozaga aylantiradi yoki insulinga antagonist hisoblanadi.

D - dendritik hujayralar endokrinotsitlarning 5-10 % ni tashkil qiladi va somatostatin gormonini ishlab chiqaradi. Bu gormon A va B hujayralarning faoliyatini boshqaradi.

D₁ – argirofil hujayralar kam miqdorda bo'lib, vasoaktiv intestinal polipeptidlarni (VIP) ishlab chiqaradi. Bu gormon oshqozon osti bezining qon tomirlarini ishlashini nazorat qiladi.

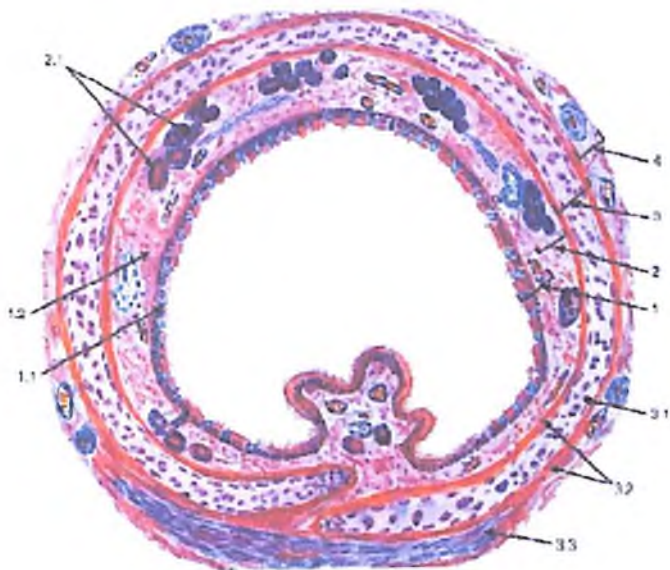
PP – hujayralar barcha endokrinotsitlarning 2-5 % tashkil qilib, pankreatik polipeptidlarni ishlab chiqaradi. Bu hujayralar oshqozon osti bezi ekzokrin qismini faoliyatini boshqaradi.

NAFAS OLISH TIZIMI

Nafas olish tizimi havo o'tkazuvchi yo'llar va gaz almashinuvchi qismlardan tashkil topgan. Nafas olish tizimi a'zolari organizmni kislorod bilan ta'minlash, termoregulyasiya, havoni namlab berish, turli chang zarrachalari va mikroorganizmlardan himoya qilish, qon deposi, qon ivishi, tuz-suv, yog'lar almashinuvi, biologik faol moddalar ishlab chiqarish, ovoz hosil qilish, hid bilish va immun himoya kabi muhim vazifalarni bajaradi.

Havo o'tkazuvchi yo'llar. Bunga burun bo'shligi, burun halqum, hiqildoq, traxeya va bronxlar kiradi. Burun bo'shlig'i dahliz va xususiy burun bo'shlig'idan iborat. Dahliz qismi ko'p qavatli epiteliy bilan qoplangan bo'lib, uning tagida biriktiruvchi to'qimali plastinkasi ham mavjud. Biriktiruvchi to'qimaning tarkibida yog' bezlari va tuklarning ildizlari joylashgan. Xususiy burun bo'shlig'ining ichki yuzasi shilliq qavat bilan qoplangan. Shilliq qavatining

epiteliysi bir qavatli ko'p qatorli prizmatik kiprikchali epiteliy bilan qoplangan. Uning tagida biriktiruvchi to'qimali xususiy plastinkasi yotadi. Epiteliy plastinkasi bazal membranada yotadi va bunda 4 turdagi hujayralar uchraydi: kiprikchali, oraliq, bazal va qadahsimon. Kiprikchali hujayralar chang zarachalari va mikroblarni tutib qoladi, mikrovorsinkali hujayralar o'tayotgan havoni isitib beradi, bazal hujayralar regeneratsiya vazifasini va qadahsimon hujayralar esa shilliq ishlab chiqarish vazifasini bajaradi.

119-rasm. Traxeya (gematoksilin-eozin).

1. shilliq qavat, 1.1 bir qavatli ko'p qatorli prizmatik kiprikchali epiteliy, 1.2 xususiy plastinkasi, 2. shilliq osti qavti, 2.1 traxeyaning bezlari, 3. fibroz tog'ay qavati 3.1 gialin tog'ay, 3.2 tog'ay usti paradasi, 3.3 silliq mushak tolalari, 4. adventitsiya qavati

Traxeya. Traxeya naysimon a'zo bo'lib, 4 ta qavatdan tuzilgan: shilliq, shilliq osti, tog'ay-fibroz va adventitsiya. Shilliq qavati bir qavatli ko'p qatorli prizmatik kiprikchali epiteliy bilan qoplangan. Unda prizmatik kiprikchali, qadahsimon, endokrin va bazal hujayralar uchraydi. Epiteliyning tagida siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat xususiy plastinkasi yotadi. U yerda limfoid tugunchalar va aylanasiga joylashgan silliq mushak tolalari joylash-

gan. Shilliq osti qavati siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat bo'lib, sekin-asta zich tolali biriktiruvchi to'qimaga aylanib, tog'ay usti pardasi bilan tutashib ketadi (119-rasm).

Fibroz – tog'ay qavati to'liq bir biriga tutashmagan 16-20 ta gialin tog'ay halqalaridan tashkil topgan. Halqaning oxiri silliq mushak tolalari yoradamida birikkan. Adventitsiya qavati esa siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan tashkil topgan.

O'pka. O'pka tashqi tomondan plevraning visseral varag'i bilan qoplangan bo'lib, havo o'tkazuvchi yo'llar va gaz almashinuvchi qismlaridan tashkil topgan.

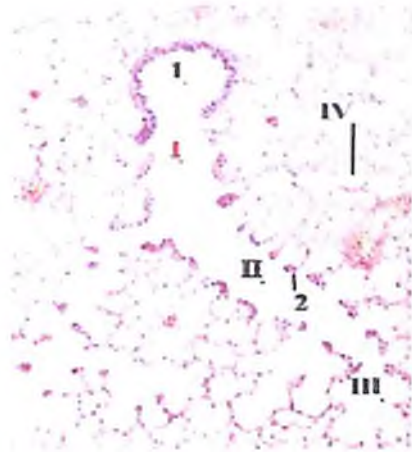
O'pkaning bronx daraxti uning tarkibida bosh bronxlar, bo'lak bronxlari (birinchi tartibli), zonal bronxlar (har bir o'pkada 4 tadan ikkinchi tartibli), segmentar bronxlar (har bir o'pkada 10 tadan), subsegmentar bronxlar (3-5 tartibli, diametr 2-5 mm o'rta bronxlar), kichik bronxlar (diametri 1-2 mm) va oxirgi bronxiolalar. Oxirgi bronxioladan keyin esa gaz almashinuvchi qismi boshlanadi. O'pka bronx daraxtining ana shu ketma-ketligida qavatlarining quydagi o'zgarishlari kuzatiladi. Shilliq qavatida kiprikchali prizmatik epiteyli sekin-asta kubsimon va kichik bronxlarda esa yassi shaklga aylanadi. Kichik bronxlarda yirik bronxlardan farqli ravishda epiteliy-sining tarkibida sekretor hujayralar, jiyakli hujayralar va kipriksiz hujayralar ham uchraydi.

Shilliq qavatining xususiy plastinkasi siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat bo'lib, bo'ylama yo'nalgan elastik tolalarga juda boy va ular shilliq osti qavatidan ajratib turadi. Shilliq qavatining xususiy plastinkasida limfatik tugunchalar ham uchraydi. Shilliq osti qavati siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat bo'lib, u yerda shilliq oqsilli bezlarning oxirgi qismlari joylashgan. Ular ishlab chiqadigan shilliq modda bakteriostatik va bakteriotsid xususiyatga ega. Tog'ay – fibroz qavati bronxlar diametri kichiklashib borishi bilan sekin asta kamayib boradi va o'rta bronxlarga kelganda orolchalar shaklida joylashadi. Kichik bronxlarga kelganda fibroz – tog'ay qavati yo'qolib, uning o'rnida silliq muskul tolalari paydo bo'ladi. Tashqi adventitsiya qavati siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat (120-rasm).

120-rasm. O'pka.

1. traxeya, 2. bosh bronx, 3. yirik bronxlar, 4. o'rta bronxlar, 5. kichik bronxlar, 6. terminal bronxiolalar, 7. alveolyar bronxiolalar, 8. alveola yo'llari, 9. alveola qopchalari va atsinuslar

121-rasm. O'pkaning resperator qismi.

I. birinchi tartibli bronxiolalar,
 II. ikkinchi tartibli bronxiolalar,
 III. uchinchi tartibli bronxiolalar.
 IV. alveolyar qopchalar.
 1. birinchi tartibli resperator bronxiola devori, 2. ikkinchi tartibli resperator bronxiola devori.

O'pkaning gaz almashinuvchi qismi. Gaz almashinuvchi qismining morfologik-funksional birligi atsinus hisoblanadi. Atsinuslar resperator bronxiola, alveolyar yo'llar va alveola qopchalari tizimida joylashgan sharsimon qopchalarning jamlamasidan tashkil topgan. Atsinuslar birinchi tartibli bronxiolalardan boshlanadi. Ular o'z navbatida 2 ga bo'linib, ikkinchi tartibli bronxiolalarga va keyin esa, uchinchi tartibli bronxiolalarga bo'linadi. Uchinchi tartibli bronxiolalar esa alveola yo'llariga, alveola yo'llari esa alveola qopchalari bilan tugallanadi. O'pkaning atsinuslari bir biridan birlashtiruvchi to'qimali to'siq bilan ajralib turadi. O'pkaning har bir bo'lakchasida 12-18 ta atsinuslar joylashgan. Alveola yo'llari va alveola qopchalarida bir necha o'nlab alveolalar joylashgan. Ularning umumiy soni 300-400 mln dan ortiq. Ularning hajmi esa 100 m^2 dan ortiq. Alveolalar oralig'ida o'lchami 10-15 mkm keladigan tirqishlari (poralari) mavjud. Alveola qopchalarining devori birinchi tartibli alveolatsit, yirik ikkinchi tartibli alveolatsit va bazal membrana-

dan iborat. Alveola qopchalarini tashqi tomondan juda qalin kapilyarlar to'ri o'rab turadi. Qon tomirlari va alveola qopchalari o'rtasida havo-qon to'sig'i hosil bo'ladi (aerogematik to'siq). Bu to'siqning hosil bo'lishida alveola tomonidan bazal membrana va birinchi tartibli alveolatsitning yupqa qismi (yadrosi yo'q joyi), qon tomir tomondan esa qon tomirning bazal membranasi va endoteliotsitlarning yupqa qismi (yadrosi yo'q joyi) ishtirok etadi (121-rasm).

Aerogematik to'siqning asosiy vazifasi yot zarrachalarni va mikro-organizmlarni tutib qolib, ularni zararsizlantirish va alveola qopchalari devorini yopishib qolmasligini ta'minlash uchun surfaktant kompleksini ishlab chiqarish. Bu vazifani asosan birinchi tartibli alveolatsitlar bajaradi. Ikkinchi tartibli alveolatsitlar esa o'lchami jihatdan yirikroq bo'lib o'pkaning makrofag tizimini hosil qiladi ya'ni fagotsitoz vazifasini bajaradi.

TERI VA UNING HOSILALARI

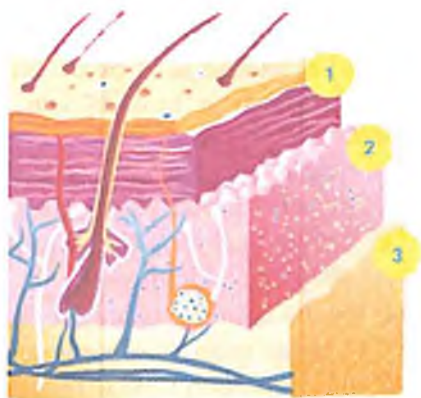
Teri

Teri organizmni tashqi tomondan qoplab turadi. Uning umumiy maydoni yetuk yoshdagi odamlarda 1.5-2 m² tashkil etadi.

Terining vazifalari. Teri organizmni tashqi ta'sirlardan mikroorganizmlar, zaxarli moddalarning tushishidan saqlaydi. U tuz-suv va issiqlik almashinuvida ishtirok etadi. Bir sutkada teri orqali 500 ml suv ajralib chiqadi. Bundan tashqari teri orqali har xil tuzlar, xloridlar, sut kislotasi va azot almashinuvining oxirgi mahsulotlari ajralib chiqadi. Organizmning issiqlik miqdorining 82 % teri orqali almashinadi. Terida quyoshning ultrabinafsha nurlari ta'sirida vitamin D sintez bo'ladi. Agar bu jarayon buzulsa raxit kasalligi kelib chiqadi. Terida juda ko'plab qon tomirlar to'ri mavjud va bu tomirlarda 1 litrdan ortiq qon depo sifatida aylanib yuradi. Terida juda ko'plab nerv oxirlari (retseptorlar) joylashgan. 1 sm² terida 300 dan ortiq nerv oxirlari joylashgan.

Tuzilishi. Teri 2 ta alohida qismdan tuzilgan. Birinchisi epiteliy qismi – epidermis, ikkinchisi biriktiruvchi to'qimali qismi – derma yoki xususiy teri deb aytiladi. Uning tagida esa, teri osti yog' kletchatkasi joylashgan. Terining qalinligi 0.5-5 mm gacha boradi. Epidermis – ko'p qavatli yassi muguzlanuvchi epiteliydan iborat.

Uning qaligi 0.3- 1.5 mm gacha boradi. Epidermisning 5 ta qavatini farq qilindi: bazal, tikanakli, donodor, yaltiroq va muguz. Bazal qavatida silindrsimon shakldagi epiteliotsitlar va ularning orasida joylashgan melonotsitlardan iborat. Bazal qavat o'suvchi qavat hisoblanib uning hisobiga epidermisning tiklanishi (regeneratsiyasi) ta'minlanadi. Melonotsitlar esa, melanin pigmenti almashinuvida ishtrok etadi va teriga rang berib turadi. Bu hujayralar bazal membranada yotadi. Bu qavatning ustida har xil shakldagi 5-10 qator tikanaksimon o'simtalar hosil qiluvchi hujayralar joylashgan. Shu sababli tikanaksimon qavat deb aytiladi. Bu qavatda makrofaglar va T-limfotsitlar ham uchraydi. Donodor qavat 3-4 qator yassi shakldagi hujayralardan iborat. Ularning sitoplazmasida ko'plab miqdorda keratogialin oqsilining donalari uchraydi va shu sababli bu qavatni donodor qavat deb aytiladi. Yaltiroq qavat 3-4 qator yassi hujayralardan iborat bo'lib yadrolari karioreksisga uchrab nobud bo'ladi. Ularning sitoplazmasida esa ko'plab miqdorda eleidin moddasi bo'lib kuchli nur sindirish qobiliyatiga ega. Mikroskopda ko'rganimizda ko'zimizga yaltirab ko'rinadi va shu sababli yaltiroq qavat deb aytiladi. Muguz qavatini juda ko'plab muguzlanuvchi hujayralarning to'plamidan tashkil topgan. Ularning tarkibida ko'plab miqdorda keratin moddasi joylashgan. Bu modda tarkibida oltin-gugurt bo'lib, u turli kislotalar, ishqorlar va boshqa ta'sirlarga chidamli va shu orqali organizmni himoya qilib turadi.

- Teri qismlari
1. Epidermis
 2. Derma
 3. Teri osti yog' klechatkasi

122-rasm. Terining tuzilishi.

Derma – chin teri. Dermaning qalinligi 0.5-5 mm bo‘lib, ikkita qavat farq qilinadi: so‘rg‘ichli va to‘rsimon. So‘rg‘ichli qavat epidermisning tagida joylashgan bo‘lib siyrak tolali biriktiruvchi to‘qimadan iborat. Bu qavatning epidermisga kirib boruvchi juda ko‘plab so‘rg‘ichlari mavjud. Bu so‘rg‘ichlar har bir organizmda o‘ziga xos bo‘lib, barmoq izlarining individualligini ta‘minlaydi. To‘rsimon qavat zich tolali shakllanmagan biriktiruvchi to‘qimadan iborat bo‘lib, terining mustahkamligini ta‘minlaydi. To‘rsimon qavatda kollagen va elastik tolalar har xil yo‘nalishda joylashgan bo‘lib o‘ziga xos to‘r hosil qiladi. Bu qavatda ko‘plab qon tomirlar, ter va yog‘ bezlari hamda soch ildizlari joylashgan. Teri osti yog‘ klechatkasi kollagen va elastik tolalari orasida joylashgan yog‘ hujayralari adipotsitlardan tashkil topgan. Bu qavat himoya vazifasidan tashqari yog‘, tuz–suv va issiqlik almashinuvida ishtrok etadi.

Terining bezlari. Inson terisida uch xil bezlar: sut, ter va yog‘ bezlari uchraydi.

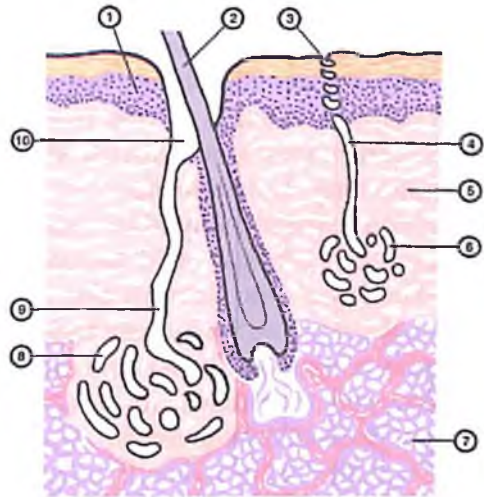
Ter bezlari. Terining hamma qismlarida uchraydi. Ularning soni 2.5 mln dan ortiq, 1 sm² terida 120-300 tagacha ter bezlari joylashgan. Ter bezlari ishlab chiqargan mahsulotining 98 % suv va 2 % qattiq moddalardan iborat. Bir sutkada 500-600 ml ter ajralib chiqadi. Ter bezlari merokrin va apokrin tipida ter ishlab chiqaradi. Ter bezlari tuzilishiga binoan oddiy naysimon bezlar turiga kiradi. Ularning sekretor va chiqaruv naylar farq qilinadi. Sekretor qismlari tashqi tomondan mioepitelial hujayralar bilan qoplab olingan.

Yog‘ bezlari. Yog‘ bezlari eng yaxshi rivojlangan davri ba-log‘at yoshi hisoblanadi. Yog‘ bezlari asosan soch piyozchalarining yaqinida joylashgan bo‘ladi. Kaft va tovon terisida yog‘ bezlari bo‘lmaydi. Bir sutkada yog‘ bezlari orqali 20 gr yog‘ ishlab chiqaradi va terini hamda sochlarni yog‘lab turadi. Shu orqali teriga yumshoqlik, elastiklik xususiyatini berib turadi va mikroorganizmlardan himoya qilib turadi. Ter bezlari nisbatan yuqoriroqda so‘rg‘ichli va to‘rsimon qavatlarning chegarasida joylashadi.

Sochlar. Sochlar terining barcha qismida uchraydi. Tananing bosh qismida ularning soni 100 mingdan ortiq. Sochlarning uzunligi bir necha milimetrdan 1.5 metrgacha, qalinligi 0.005-0.6 mm gacha boradi. Sochlarning 3 xil turi farqlanadi: uzun sochlar, xitinli sochlar va momiqli sochlar (123-rasm).

123-rasm. Sochli teri.

1. Epidermis
2. Soch
3. Yog' bezlarining poralari
4. Chiqaruv nayi
5. Derma
6. Oxirgi qism (sekretor bo'limi)
7. Gipoderma
8. Sekretor bo'lim
9. Chiqaruv nayi
10. Soch varonkasi

Uzun sochlarga soch-soqol, xitinli sochlarga kiprik va qoshlar, momiq sochlarga tananing boshqa qismdagi sochlar kiradi. Sochlar terining hosilasi bo'lib 2 qism farq qilinadi: sterjen va ildizi. Soch sterjeni teridan tashqariga chiqib turgan qismida aytiladi. Ildiz qismiga terining tarkibida joylashgan qismiga aytiladi. Sochning sterjen qismi po'stloq moddasi va kutikuladan iborat. Ildiz qismi esa. po'stloq moddasi, miya moddasi va kutikuladan iborat. Soch ildizi ildiz qopchasidagi folikulalarda joylashgan, ularning devorini tashqi va ichki qin devori hosil qiladi. Ildiz qismi sterjen qismiga o'tish joyida terining varonkasimon chuqurlashuvi hosil bo'ladi. Ana shu yerdan boshlab epidermis tarkibidan tashqi va ichki epitelial qin boshlanadi.

Tirnoqlar. Tirnoqlar epidermisning hosilasi bo'lib embrion tarqiyotining 3 oyligida tirnoq shaklida paydo bo'ladi. tirnoqlar bu muguz plastinkadan iborat. Uning oxirgi qismi epidermisning bazal qavatida yotadi va yopishib turadi. Tirnoqlar juda ko'p keratin moddasi saqlovchi muguz xitinlaridan iborat.

SIYDIK AJRATISH A'ZOLARI

Siydik chiqaruv a'zolariga buyraklar, siydik yo'llari, siydik pufagi va tashqi siydik chiqarish kanali kiradi. Tanadagi modda

almashinuvining oxirgi mahsulotlarining 80 % siydik orqali chiqib ketadi. Siydik ishlab chiqaruv a'zolari embrional taraqqiyotda 3 ta bosqichda rivojlanadi: oldingi buyrak (pronefroz), birlamchi buyrak (mezonefroz) va oxirgi buyrak (metanefroz). Buyraklar siydik ishlab chiqarish vazifasini bajaradi shu bilan birga tuz-suv almashinuvi, qonning kislotali-ishqor tengligini saqlanishi va endokrin vazifalarini bajaradi. Buyraklar tashqarisidan biriktiruvchi to'qimali kapsula bilan o'ralgan. Old tomondan seroz parda bilan o'ralgan buyraklarda po'stloq va miya qismlari farq qilinadi. Po'stloq qismi to'q qizil rangda bo'lib kapsula tagida joylashgan, miya qismi tiniq-roq qizil rangda bo'lib 8-12 piramidalardan iborat. Miya qismida ingichka nursimon tolalar joylashgan bo'lib, miya tizimchalari deb aytiladi. Buyraklarning asosini siyrak tolali biriktiruvchi to'qima tashkil qiladi. Uning tarkibida ko'plab retikulyar hujayra va tolalar uchraydi. Buyraklarning parenximasida buyrak kanalchalari va nefronlar joylashgan. Har bir buyrakda 1 mln dan ortiq ana shunday nefronlar mavjud. Nefron buyraklarning morfologik funksional birligi. Nefron kanalchalarining uzunligi 50 mm gacha boradi. Barcha nefronlarni qo'shib hisoblaganda 100 km masofani egallaydi. Nefroning tarkibiga nefron kapsulasi, proksimal egri-bugri nay, proksimal to'g'ri nay, ingichka nay (Genli qovuzlog'i), distal to'g'ri nay, distal egri-bugri nay kiradi. Distal nay yig'uvchi naylarga quyiladi. Ushbu nefronlarning 1 % po'stloq qismida, 80 % miya qismida, qolgan 20 % po'stloq va miya qismlari chegarasida joylashgan. Po'stloq nefronlarida kapsulaga kirib keluvchi arteriya diametri chiqib ketuvchi arteriya diametridan kattaroq shu sababli po'stloq nefronlar kapillyarlar koptokchasida qon dimlanib qoladi va qonning bosimi ancha yuqori bo'ladi. Shu sababli po'stloq nefronlar kapsulasida qonning suyuq qismi bazal membrana orqali kapsula kosachasiga diffuz yo'l bilan sizib o'ta boshlaydi va natijada bir sutkada 100-150 litr miqdorda birlamchi siydik paydo bo'ladi. Birlamchi siydik proksimal kanalchalar, genli qovuzlog'i va distal kanalchalar orqali o'tish jarayonida kerakli oqsillar, uglevodlar, mikroelementlar va suv qayta tanlab so'rilib yig'uvchi nayga etib kelganida esa 1-1.5 litr miqdorida ikkilamchi siydik hosil bo'ladi. Yig'uvchi nayda xlor ionlari ishlab chiqarilib siydikka kislotali muhit beradi. Birlamchi siydikning hosil bo'lish jarayoni filtratsiya va ikkilamchi siydik hosil bo'lish jarayoni reabsorbsiya (qayta

so‘rilish) deb aytiladi. Kapsula chigalida kapillyar endoteliysi, kapsulaning ichki varaq podotsitlari va bazal membrana birgalikda 3 qavatli to‘siq filtratsiya to‘sig‘ini hosil qiladi. Kapsula qon tomirlari to‘ri oralig‘ida mezangial hujayralar joylashgan. Ular hujayralararo moddalarni ishlab chiqaradi. Miya nefronlarida esa, kapsulaga kirib keluvchi qon tomiming diametri chiqib ketuvchi qon tomirining diametri bilan bir xil, ba‘zan kichik ham bo‘lishi mumkin. Shu sababli miya nefronlarida filtratsiya jarayoni sodir bo‘lmaydi, ya‘ni birlamchi siydik hosil bo‘lmaydi. Bu nefronlar organizm jismoniy ish bajargan paytida yoki sport mashg‘ulotlari bilan shug‘ullanganda buyrakka kirib keluvchi ortiqcha qon o‘tib ketishi uchun jo‘mrak (shunt) vazifasini bajaradi.

Buyrakning endokrin apparati. Buyrakning endokrin tizimi uning renin va prostaglandin aparatlaridan iborat (124-rasm).

124-rasm. Burakning tuzilishi.

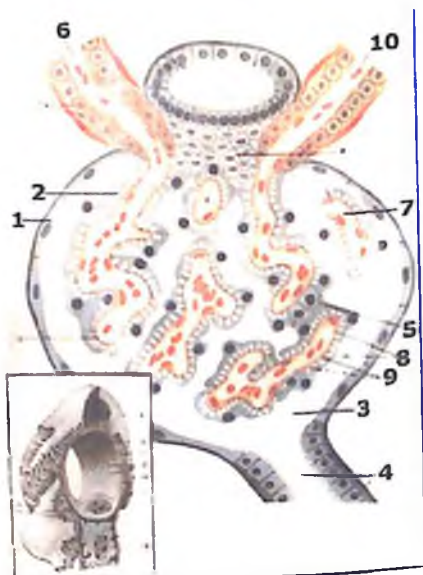
1. buyrakning biriktiruvchi to‘qimali kapsulasi
2. po‘stloq moddasi
3. buyrak tanachasi
4. nefronning proksimal va distal qismlari
5. miya tizimchalari
6. miya moddasi
7. yig‘uvchi naylar

Buyrakning renin apparati, yoki yukstaglomerulyar apparati (YUGA) qonga biologik faol modda reninni ishlab chiqaradi. Renin moddasi esa, angiotenzin moddasini ishlab chiqarishini boshqaradi va buyrak usti bezining aldosteron gormonining ishlab chiqarishini kuchaytiradi, hamda eritropoitin moddasini ishlab chiqarishda ishtirok etadi. Angiotenzin qon tomirlarini toraytiradi va qon bosimini

oshiradi. Buyrakning renin apparatini yukstaglomerulyar hujayralar, zich dog' hujayralari va yukstavaskulyar hujayralar (Gurmagtik hujayralari) hosil qiladi. Yukstaglomerulyar hujayralar olib keluvchi va olib ketuvchi arteriolalar endoteliysi tagida joylashgan. Zich dog' hujayralari nefronning distal qismining buyrak tanachasi yonida arteriolalar oralig'ida joylashgan. Yukstavaskulyar hujayralar esa olib keluvchi va olib ketuvchi arteriolalar va zich dog' oralig'idagi uchburchaksimon bo'shliqda joylashgan (125-rasm).

125-rasm. Buyrak kapsulasi.

1. kapsulaning parietal varag'i.
2. kapsulaning visseral varag'i.
3. kapsula bo'shlig'i.
4. nefronning proksimal qismi.
5. mezangial hujayralar.
6. olib keluvchi arteriola.
7. kapillyar to'ri.
8. gemokapillyarlar endoteliysi.
9. bazal membrana.
10. olib ketuvchi arteriola.

Buyrakning prostaglandin apparatini buyrak kanalchalari oralig'idagi interstitsial hujayralar va yig'uvchi nayning nefrotsitlari tashkil qiladi. Bu hujayralar prostaglandinlarni ishlab chiqaradi va qon bosimini pasaytiradi. Bundan tashqari yig'uvchi naylarning tiniq hujayralari ham prostaglandinlarni ishlab chiqaradi.

Siydik chiqarish yo'llari

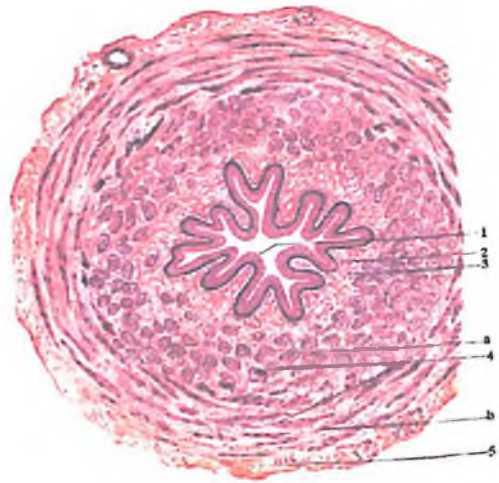
Siydik chiqaruv yo'llariga buyrak kosachalari, jomlari, siydik chiqaruv yo'li, siydik pufagi va tashqi siydik chiqarish nayi kiradi. Buyrak kosachalari, jomlari, siydik pufagi va siydik yo'li tuzilishi jihatdan bir biriga o'xshash. Ularda o'zgaruvchan epiteliydan iborat

bo'lgan shilliq qavat va xususiy plastinkasi, shilliq osti qavat, muskul qavati va tashqi seroz yoki adventitsiya qavatlaridan iborat. Buyrak kosachalari va jomchalarida o'zgaruvchan epiteliy tagida biriktiruvchi to'qimali xususiy plastinkasi yotadi. Bu plastinka bilinar-bilinmas shilliq osti qavatiga qo'shilib ketadi. Muskul qavati esa, ikki qavat silliq mushak tutamlaridan iborat, ya'ni ichki bo'ylama va tashqi aylana. Tashqi qavati esa, siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat bo'lib qon tomirlarga juda boy. Siydik yo'llari shilliq qavatida bo'ylamasiga ketgan burmalar sababli juda elastik cho'ziluvchan xususiyatga ega. Siydik yo'lining shilliq osti qavatida ko'plab mayda alveolar-naysimon bezlari joylashgan. Siydik yo'lining yuqorigi yarmisida muskul qavati 2 qavatdan iborat, ya'ni ichki bo'ylama tashqi aylana. Pastki yarimida esa 3 qavatdan iborat, ya'ni ichki va tashqi bo'ylama hamda o'rta aylana yo'nalishga ega (126-rasm). Siydik yo'lining tashqi qavati siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat (adventitsiya qavati). Siydik pufagining shilliq qavati o'zgaruvchan epiteliy va biriktiruvchi to'qimali xususiy plastinkadan iborat. Siydik pufagiga siydik yo'li tutashgan joyi uchburchaksimon shaklda bo'lib shilliq osti qavat va shilliq qavatining burmalari bo'lmaydi. Siydik pufagining muskul qavati 3 qavatdan iborat: ichki va tashqi bo'ylama, o'rta aylana yo'nalishga ega. Siydik pufagidan tashqi siydik kanali chiqish joyida sfinkterlar joylashgan. Siydik pufagining tashqi qavati yuqorigi, orqa va qisman yon yuzalarida seroz parda va boshqa qismlarida esa adventitsiya qavatidan iborat (127-rasm).

Siydik pufagining devori qon tomirlari va limfa tomirlariga juda boy. Siydik pufagi simpatik, parasimpatik va orqa miya nerv tugunlaridan inervatsiya oladi. Siydik pufagining shilliq osti va muskul qavatlarida juda ko'plab nerv chigallari joylashgan. Shu sababli uning barcha qavatlarida sezuvchi nerv oxirlari, reseptorlari mavjud.

126-rasm. Siydik nayi.
Gematoxilin – eozin bilan
bo‘yalgan.

1. o‘zgaruvchan epiteliy.
2. xususiy plastinkasi.
3. shilliq osti qavati.
4. muskul qavati.
- a. ichki bo‘ylama yo‘nalgan qavat.
- b. tashqi aylana yo‘nalgan qavat.
5. adventitsiya qavati.

127-rasm. Siydik pufagi.
Gematoxilin – eozin bilan
bo‘yalgan.

1. o‘zgaruvchan epiteliy.
2. xususiy plastinkasi.
3. shilliq osti qavati.
4. muskul qavati.
- a.v. ichki va tashqi bo‘ylama yo‘nalish.
- b. o‘rta aylana yo‘nalish.
5. adventitsiya qavat.

JINSIY TIZIM A‘ZOLARI

Jinsiy a‘zolar erkaklarda va ayollarda ikki qismdan ya’ni jinsiy bezlar (gonadalar) va qo‘shimcha a‘zolardan iborat. Qo‘shimcha a‘zolar erkaklarda urug‘ chiqarish yo‘llari, urug‘ pufagi, prostata bezi va jinsiy olatdan iborat. Ayollarda esa, bachadon naylari, ba-

chadon, qin, katta uyatli lablar, kichik uyatli lablar va sut bezlaridan iborat. Jinsiy bezlarga esa, erkaklarda urug'don, ayollarda esa tuxumdon kiradi. Jinsiy tizim a'zolarining vazifasi ko'payish (reproduktiv) va endokrin, ya'ni androgen va estrogen gormonlarini ishlab chiqaradi. Bu gormonlar organizmning balog'atga etishi, gonadalarining (spermatozoid va tuxum hujayrasi) yetilishi va organismning ko'payishi uchun kerakli muhit va sharoitni yaratadi.

ERKAKLAR JINSIY TIZIMI

Urug'donda erkaklar jinsiy hujayrasi spermatozoidlar yetiladi va erkaklar jinsiy gormonlari (testosteron) ishlab chiqariladi.

128-rasm. Urug'don.
Gematoksilin – eozin bilan bo'yalgan.

1. egri-bugri kanalchalar.
2. to'g'ri kanalchalar.
3. urug'don to'ri.
4. urug' chiqarish yo'li.
5. urug'don ortig'i.
6. tashqi urug' chiqish yo'li.

Tuzilishi. Urug'don tashqi tomonidan seroz parda bilan qoplangan. Uning tagida esa zich tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat oqsil parda joylashgan. Urug'doning orqa yuzasida oqsilli parda qalinlashib ichkariga to'siqlar o'sib kiradi va bu to'siqlar urug'donni 250 dan ortiq alohida bo'lakchalarga ajratadi. Har bir bo'lakchanning ichida 1-4 ta gacha egri-bugri kanalchalar yotadi. Bu kanalchalarning diametri 150-200 mkm, uzunligi esa, 30-70 sm gacha boradi. Egri-bugri kanalchalarning soni 400-600 atrofida bo'lib, uning darvoza qismiga kelganda o'zaro qo'shilishib urug'don to'rini va chiqish joyida esa 10-12 ta to'g'ri kanalchalarni hosil qiladi. Egri-bugri kanalchalarning xususiy qavatida 3 ta qavat farq qilinadi: bazal,

mioid, va tolali qavatlar. Uning ichki yuzasida bazal membranada spermatogen epiteliy hujayralari joylashgan. Bazal qavati spermatogen epiteliy va mioid qavatining oralig'ida joylashgan. Mioid qavati mioid hujayralaridan tuzilgan. Bu hujayralar qisqarib spermatozoidni chiqish tomonga siljishini ta'minlaydi. Tolali qavat 2 qismdan iborat: mioid qavatining bazal membranasi va ikkinchisi tashqarisida fibroblastlar joylashgan kollagen tolalar qavati. Egri-bugri kanalchalar oralig'idagi gemokapillyar va limfa kapillyarlari joylashgan bo'lib spermatogen epiteliy hujayralari bilan modda almashinuvi davom etadi. Spermatogen epiteliy va qon tomirlar o'rtasida gematotestikulyar to'siq hosil bo'ladi. Spermatogen epiteliy qavati ikki xil hujayradan – tutib turuvchi sustentotsidlar va spermatogen epiteliy hujayralaridan iborat (128-rasm).

SPERMATOGENEZ

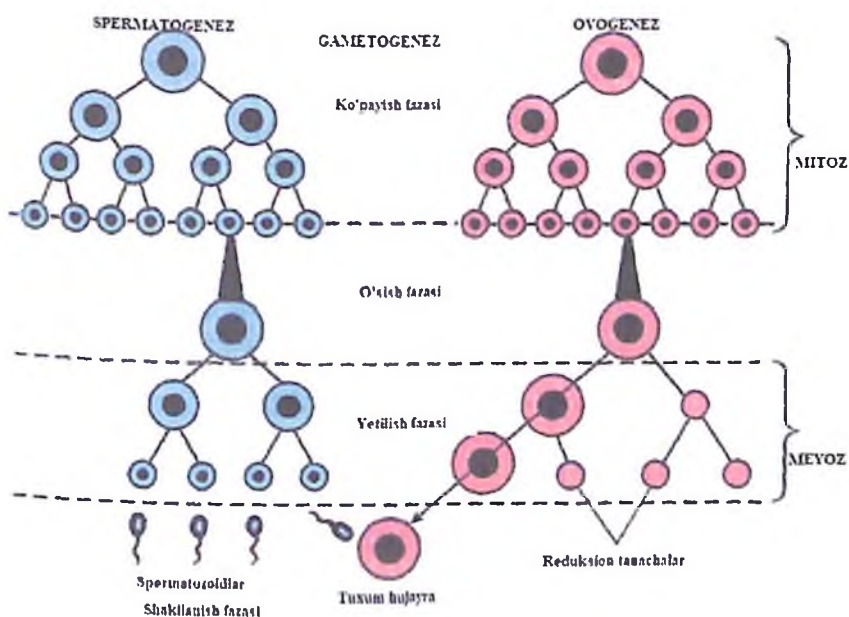
Spermatogenez bu erkaklar jinsiy hujayrasini yetilishini anglatadi. Spermatogenez jarayoni 4 ta fazadan iborat: ko'payish, o'sish, yetilish va shakllanish.

Ko'payish fazasida spermatogen epiteliy hujayralari mitoz yo'l bilan bo'linib ko'payadi. O'sish fazasida har bitta hujayra o'sib hajmi kattalashadi va birinchi tartibli spermatotsitlar hosil bo'ladi. Bu fazada har bir hujayra toq sondagi gaploid xromosomaga ega bo'ladi.

Keyin esa, yetilish fazasi boshlanadi bunda hujayralar ikkinchi marta bo'linishi kuzatiladi. Bu bo'linish meyoza usulida ketadi va ikkinchi tartibli spermatotsitlar hosil bo'ladi. Spermatotsitlar boshqa bo'linmaydi va shakllanish fazasiga o'tadi. Natijada har bir spermatogen epiteliy hujayrasidan 4 ta yetuk spermatozoid hosil bo'ladi. Urug'don egri-bugri kanalchalari orasidagi biriktiruvchi to'qima tarkibida interstitsial hujayralar joylashgan. Bu hujayralar erkaklar jinsiy gormoni testosteronni ishlab chiqaradi (129-rasm).

Urug' chiqaruv yo'llari. Urug' chiqaruv yo'llari bu urug'dondan chiquvchi naylar tizimidan iborat bo'lib undan tashqi siydik yo'lga tomon sperma harakatlanadi. Bu yo'l urug'donning to'g'ri kanallaridan boshlanib, urug'don to'ri nayi, urug' olib chiquvchi egri-bugri naylar, urug'don ortig'i nayi, urug' olib ketuvchi nay va urug' otuvchi naylardan iborat bo'lib, tashqi siydik chiqaruv yo'lga

tutashadi. Ularning barchasini tuzilishi bir biriga o'xshash 3 ta qavatdan iborat: shilliq, muskul va adventitsiya qavatlar mavjud. Shilliq qavatining epiteliysi silindrsimon bezli epiteliy hisoblanadi. Urug'don ortig'ida esa, epiteliysi ikki qatorli bo'lib apikal yuzasida kiprikchalar mavjud. Bu yerda bezli epiteliy suyuqlik ishlab chiqarib spermanni suyultiradi va spermatozoidlarda glikokalislar paydo bo'ladi. Urug' yo'llarida muskul qavatining 3 ta qavati mavjud: ichki, tashqi bo'ylama va o'rta aylana yo'nalishga ega. Urug' otuvchi yo'llar prostata beziga kelganda tashqi siydik chiqaruv yo'li bilan tutashib ketadi.

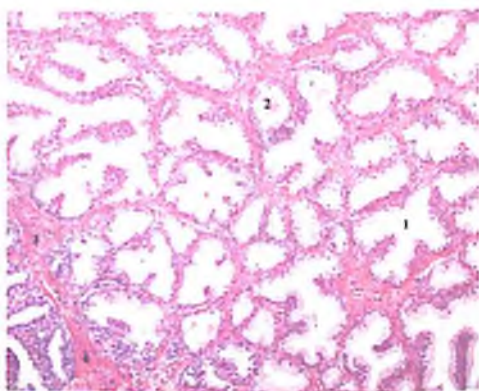
129-rasm. Spermatogenez va ovogenez

Prostata bezi mushakli bezli a'zo bo'lib, tashqi siydik chiqaruv yo'lining yuqori qismida joylashgan. U tashqaridan biriktiruvchi to'qimali kapsula bilan o'ralgan. Uning parenxemasida ko'plab alohida-alohida bezlar joylashgan. Ularning chiqaruv naylari tashqi siydik chiqaruv yo'liga ochiladi. Prostata bezining bezlari 3 guruhga bo'linib joylashgan. Eng kichik bezlar tashqi siydik kanalining shilliq qavatida joylashgan. Ikkinchi guruh bezlar esa tashqi siydik

chiqaruv nayi atrofida halqasimon shaklida joylashgan. Uchunchi guruh bezlar esa prostata bezining qolgan barcha qismini egallaydi. Bu bezlar alveolar- naysimon tuzilishga ega bo‘lib o‘ziga xos shilliq tabiatli suyuqlik ishlab chiqaradi. Bezlarning oralig‘ini siyrak tolali biriktiruvchi to‘qimadan iborat stroma tashkil qiladi. Ularning orasida shilliq mushak tolalari mavjud bo‘lib prostata bezini bo‘lakchalarga ajratadi. Bo‘lakchalarni tashqi tomondan o‘rab turgan silliq mushak tolalari qisqarganda prostata bezining suyuqligi urug‘ yo‘liga chiqadi va spermani suyultiradi, hamda spermatozoidlarning uzoq muddat yashash uchun ishqoriy muhit yaratadi (130-rasm).

130-rasm. Prostata bezi.
Gematoksilin- eozin bilan bo‘yalgan.

1. bezlarning chiqaruv nayi.
2. bezlarning sekretor qismlar.
3. biriktiruvchi to‘qimali stroma.
4. silliq muskul tolalari.

Jinsiy olat. Jinsiy olat 3 ta g‘ovak (kavernoz) qismdan iborat bo‘lib, bu bo‘shliqlar qon bilan to‘lganda bir necha bor kattalashib ereksiya holatiga keladi. Bu bo‘shliqlar tashqarisidan oqsil parda bilan qoplangan bo‘lib, zich tolali biriktiruvchi to‘qimadan iborat. Pastki kavernoza bo‘shliqning o‘rtasidan tashqi siydik chiqarish yo‘li va urug‘ yo‘li o‘tadi. Bu yo‘lning prostata bezli qismi, membrana qismi va tashqi lab qismi farq qilinadi. Tashqi siydik chiqaruv kanalining shilliq qavati epiteliysi bosh qismida o‘zgaruvchan parda qismida ko‘p qavatli silindrsimon va pastki lab qismida esa, ko‘p qavatli yassi epiteliydan iborat. Epiteliyning tagida xususiy plastinkasi bo‘lib unda juda ko‘p qon tomirlar joylashgan va bu qon tomirlar kavernoza bo‘shliqlarga tutashgan. Tashqi siydik chiqaruv yo‘lining muskal qavati yaxshi rivojlangan bo‘lib, ichki bo‘ylama va tashqi aylana yo‘nalishga ega. Jinsiy olatning boshchasining asosini zich tolali biriktiruvchi to‘qima tashkil qiladi uning tarkibida ko‘plab

lashadi. Uning ichidagi suyuqlik va bo'shliqning hajmi ortib boradi. Ammo ovotsitlarning hajmi kattalashmaydi. Rivojlanishning bu bosqichida ovotsitni o'rab turuvchi epitelij hujayralarining soni ortib radial shaklda nursimon joylashadi va shu sababli nurli toj deb aytiladi. O'zining rivojlanish bosqichida yetuk holatga kelgan follikulalar uchlamchi follikulalar deb aytiladi. Uchlamchi yetuk follikulalar tuxumdonning chekka qismi tomon siljiydi va kapsulasidan bo'rtib bilinib turadi. Follikula bo'shlig'idagi suyuqlik miqdori tobora ortib boradi. Follikula ichidagi bosim ham ortib boradi, buning natijasida tuxumdonning kapsulasi cho'zilib, yupqalashib boradi va ovarial – menstrual siklning 14 kunda tuxumdonning kapsulasi devori va folikula devori yorilib, follikula bo'shlig'iga chiqib ketadi. Bu jarayon ovulyasiya jarayon deb aytiladi. Tuxumdoning po'stloq qismida follikulalar oralg'ida rivojlanish bosqichidan qolib ketgan follikulalar ham uchraydi. Ular atretik tana deb aytiladi (132-rasm).

- 131-rasm.** Tuxumdon
1. primordial follikula
 2. ikkilamchi follikula
 3. sariq tana
 4. atretik tana

- 132-rasm.** Yetuk follikula (Graff pufagi).
1. follikula bo'shlig'i
 2. tuxum hujayrasini tutib turuvchi bo'rtiq
 3. ovotsit
 4. follikula epitelij hujayralari
 5. ikki qavatli teka
 6. po'stloq moddasi stromasi

Mag'iz moddasi. Tuxumdonning mag'iz moddasi biriktiruvchi to'qimadan iborat bo'lib, uning tarkibida yirik qon tomirlar, nerv tolalari, epiteliy tizimchalari, atretik tana va sariq tananing qoldiq tuzilmalari uchraydi.

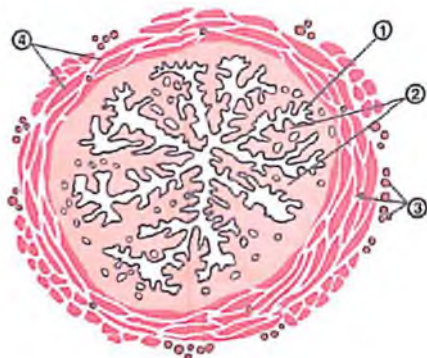
Ovogenez. Tuxum hujayraning yetilish jarayoni ovogenez deb aytiladi. Ovogenez jarayoni yuqoridagi 129-rasmda sxema tarzida ko'rsatilgan.

Sariqli tana. Sariqlik tana 2 xil bo'ladi: hayz ko'rish va homiladorlik sariqlik tanasi. Ovuliyasiya jarayonidan so'ng lyuteinlovchi gormon ta'sirida yorilgan yetuk follikulaning bo'shlig'ida bir qator o'zgarishlar sodir bo'lib, sariq tana paydo bo'ladi. Yetilgan follikula yorilgandan so'ng uning ichki bo'shlig'i qon bilan to'ladi, tuxumdonning va follikulaning yorilgan devori tezda tiklanib, uning bo'shlig'idagi qon ivib qotadi, hamda uning o'rni biriktiruvchi to'qima bilan qoplab olinadi. Sariq tana rivojlanishining 4 ta bosqichi farq qilinadi: 1. Proliferatsiya (tiklanish) va vaskulyarizatsiya (qon tomirlar hosil bo'lishi). Bu bosqichda follikula devoridagi donodor qavaming epiteliy hujayralari ko'payib bo'shliqni to'ldirib oladi va ularning orasiga qon tomirlari o'sib kiradi.

2. Bezli metamarfoz bosqichida bo'shliqni to'ldirib turgan epiteliy hujayralari gipertrofiyaga uchrab, ularda sariq pigment lyutein to'plana boshlaydi. Sariq tananing hajmi kattalashib rangi sariq rangga kiradi. Shu vaqtdan boshlab sariq tana progesteron gormonini ishlab chiqara boshlaydi va o'zining keyingi bosqichiga o'tadi. 3. Bu bosqich gullab-yashnash fazasi deb aytiladi. Rivojlanish bosqichning davomiyligi turlicha bo'ladi. Agar tuxum hujayra urug'lanmasa bu bosqich 12-14 kundan keyin tugallanadi va sariq tana rivojlanishning 4 bosqichiga o'tadi (aks taraqqiyot bosqichiga o'tadi). Bunday holatda sariq tana hayz sariqlik tanasi deb aytiladi. Agar tuxum hujayra urug'lanib zigota hosil bo'lsa, sariq tananing gullab-yashnash fazasi uzoq muddatga saqlanib qoladi va sariq tananing o'lchami bir necha marta katta bo'ladi. Homiladorlik davrida yo'ldosh to'liq shakllanib bo'lgach (uch oylik) sariqlik tana 4-bosqich aks taraqqiyot bosqichiga o'tadi. Bunday holatda sariq tana homiladorlik sariq tanasi deb aytiladi. Aks taraqqiyot bosqichida bezli epiteliy hujayralari atrofiyaga uchrab biriktiruvchi to'qinali chandiqqa aylanadi va u oq tana deb aytiladi. Oq tana tuxumdonida bir necha yil saqlanib qoladi va keyin esa so'rilib ketadi.

133-rasm. Bachadon nayi.
Gematoksilin-eozin bilan
bo'yalgan.

1. nay bo'shlig'i
2. shilliq qavati
3. qon tomirlari
4. muskul qavati

Bachadon naylari. Bachadon naylari yoki tuxum yo'li qorin bo'shlig'ini bachadon bilan tutashtirib turadigan juft a'zo bo'lib, u orqali tuxum hujayra bachadonga tushadi. Bachadon naylari embrional taraqqiyotda paramezonefrodermal kanalining yuqori qismidan hosil bo'ladi. Bachadon nayining devori 3 qavatdan iborat: shilliq qavat, muskul va seroz qavatlar. Shilliq qavatida bo'ylamasiga yo'nalgan yirik burmalari mavjud. Uning shilliq qavati bir qavatli prizmatik epiteliy bilan qoplangan. Bu epiteliyning 2 xil turi mavjud: kiprikchali va bezli. Shilliq qavatining xususiy plastinkasi siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat. Shilliq qavatining tagida muskul qavati yotadi. U ichki aylana va tashqi bo'ylama yo'nalishiga ega bo'lgan silliq muskul tolalaridan iborat. Bachadon naylari tashqi tamondan seroz parda bilan qoplangan. Bachadon naylari proksimal qismiga tomon voronka shaklida kengayib boradi va uchlarida esa juda ko'plab baxromkalari (fimbriya) mavjud. Bu baxromkalar tuxum hujayrani qorin bo'shlig'idan tutib olib bachadon bo'shlig'iga yo'naltiradi. Bachadon naylarini epiteliysining kiprikchalari va muskul qavatining peristaltik harakati tuxum hujayrani bachadon bo'shlig'i tomon harakatlantiradi (133-rasm).

Bachadon. Mushakli a'zo bo'lib homilaning rivojlanishini ta'minlaydi. Bachadon qin bilan birgalikda embrional taraqqiyotda o'ng va chap paramezonefrodermal kanalning distal qismidan hosil bo'ladi. Bachadon devori 3 qavatdan tuzilgan: shilliq qavati – endometriy, muskul qavati – miometriy va seroz qavati – perimetriy. Shilliq qavatining o'zi 2 qavatdan iborat – bazal va funksional. Funksional qavati minustrual sikl gormonlari ta'sirida o'zgarib

turadi. Bachadon shilliq qavatida bir qavatli prizmatik epiteliy bilan qoplangan. Shilliq qavatining xususiy plastinkasi siyrak tolali biriktiruvchi to'qimadan iborat. Uning tarkibida detsidual yirik hujayralar bo'lib, minstruatsiya fazasida ularning soni ortadi. Bachadon shilliq qavatida uning ko'plab oddiy naysimon bezlari joylashgan. Bachadoning muskul qavatida 3 qavat silliq muskul tolalaridan iborat bo'lib, ichki shilliq osti, o'rta tomirli qiyshiq yo'nalishga ega bo'lgan va ichki tomir usti qiyshiq yo'nalishli muskul hujayralaridan iborat qavatlar. Bachadon muskul qavatida muskul tolalari miofibroblastlardan iborat bo'lib, ularning o'lchami 50 mkm va homiladorlik paytida esa ularning o'lchami 500 mkm gacha kattalashadi. Bachadonning tashqi qavatida perimetriy seroz parda bilan qoplangan (oldingi va yon qismlaridan tashqari). Bachadonning bo'yin qismi qin singari ko'p qavatli yassi epiteliy bilan qoplangan. Bo'yin qismi kanali prizmatik epiteliy bilan qoplangan bo'lib shilliq ishlab chiqaradi. Bo'yin qismining muskul qavatida esa yirik aylana yo'nalishga ega bo'lgan muskul tolalaridan iborat bo'lib, bachadon nayining sfinkrlarini hosil qiladi. Ular qisqarganda bezlarning ishlab chiqargan shilliq moddasi kanalga tushadi. Bo'shashganida esa qinga tushgan spermanni bachadon bo'shlig'iga so'rib oladi.

134-rasm. Bachadon.

Gematoksilin-eozin bilan bo'yalgan.

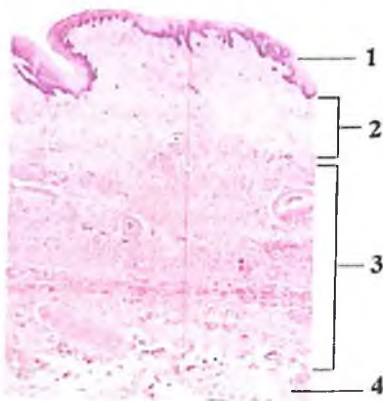
1. prizmatik epiteliy
2. xususiy plastinka
3. miometriy
4. tomirli qavat
5. tomir usti qavat
6. perimetriy

Qin. Qin devori shilliq, muskul va adventitsiya qavatlaridan iborat. Shilliq qavatining epiteliysi ko'p qavatli yassi epiteliydan iborat bo'lib, uning 3 ta qavatida mavjud: bazal, oraliq va yuza qavatlar. Shilliq qavatining epiteliysi hayz siklining fazalariga bog'lik ravishda ritmik o'zgarib turadi. Shilliq qavatining epiteliysi gliko-

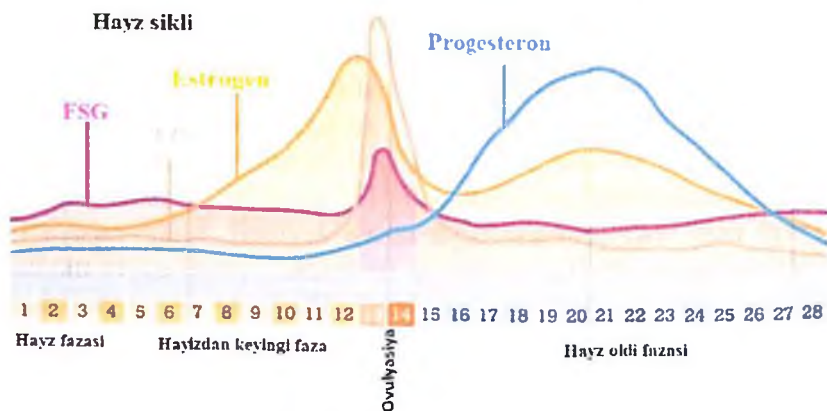
gen moddasiga boy bo‘lib, mikroflora ta‘sirida parchalanib sut kislotasiga aylanadi. Shu sababli qinning muhiti doim kislotali bo‘lib, bakteriotsid xususiyatiga ega va qinni har xil patogen mikroorganizmlardan himoya qilib turadi. Qinning devorida bezlari bo‘lmaydi. Uning xususiy plastinkasida juda ko‘plab so‘rg‘ichlar hosil bo‘ladi. Qinning xususiy plastinkasi muskul qavatiga tutashib ketadi. Muskul qavati asosan bo‘ylamasiga yo‘nalgan muskul tolalari, o‘rta va kirish qismlarida esa aylanasiga yo‘nalgan muskul tolalardan iborat. Ular qisqarganida qin bo‘ylamasiga va aylanasiga qisqarib kengayib turadi. Qinning tashqi qavati siyrak tolali shakllanmagan biriktiruvchi to‘qimadan iborat bo‘lib, ko‘plab qon tomirlar to‘ri joylashgan (135-rasm).

135-rasm. Qin.
 Gematoksilin - eozin bilan
 bo‘yalgan.
 1. epiteliy qoplamasi
 2. xususiy plastinkasi
 3. muskul qavati
 4. adventitsiya qavati

Jinsiy sikl. Ayollar jinsiy tizimi tuxumdon bachadon naylari, bachadon va qin faoliyatining davriyligi ovarial-menstrual siklga bog‘liq ravishda o‘zgarib turadi. Odamlar va odamsimon maymunlarda jinsiy sikl balog‘at yoshiga yetgandan so‘ng har 28 kunda davriy ravishda bachadondan qon ketishi kuzatiladi. Ovarial-menstrual siklning ketma-ket 3 ta fazasi kuzatiladi: menstrual faza (deskvamatsiya), menstruatsiyadan keyingi faza (prolefiratsiya) va menstrual faza oldi fazasi (sekretsia) farq qilinadi. Menstrual fazada bachadon endometriysi qon bilan ta‘minlanishi keskin o‘zgaradi. Bunda sariqlik tana 4-fazasiga o‘tib progesteron gormoni ishlab chiqarishni to‘xtaydi. Uning natijasida bachadoning endometriyasi funksional qavatini qon bilan ta‘minlovchi spiralsimon arteriyalar buralib yopiladi. Natijada bachadonning funksional qavatiga qon

kelishi to'xtaydi va funksional qavatda nekrotik o'zgarishlar hosil bo'ladi. Bu qon tomirlarning devori mo'rtlashib yoriladi va funksional qavat tuxum hujayra bilan birgalikda ko'chib tushadi. Devorlari yorilgan qon tomirlardan esa bir necha kun davomida qon ketishi kuzatiladi. 2-3 kundan so'ng qon ketishi to'xtab funksional qavati qaytadan tiklana boshlaydi. Bu jarayon menstruatsiyadan keyingi faza yoki prolifera-tsiya fazasi deyiladi. Proliferatsiya fazasida bachadon shilliq qavatining funksional qavati qayta tiklanib epiteliysi tobora qalinlasha boshlaydi. Bu jarayonning borishida estrogen gormonlari muhim rol o'ynaydi. Menstruatsi-yadan keyingi fazaning 12-17 kunlarida tuxumdonda navbatdagi follikula yetilib ovulyasiyaga uchraydi, ya'ni tuxumdon va yetilgan follikulaning devori yorilib tuxum hujayra qorin bo'shlig'iga chiqadi. Prolifera-tsiya fazasi siklning 5 kuni dan to 14-15 kunigacha davom etadi. Undan so'ng esa menstrualtsiya oldi fazasi boshlanadi. Yetilgan follikula ovuliyasiyaga uchragan-dan so'ng uning o'rniga sariq tana paydo bo'ladi, va u progesteron gormoni ishlab chiqara boshlaydi. Progesteron gormoni esa bachadon bezlarining faoliyatini kuchaytiradi va sekret ishlab chiqarish kuchayadi. Bezlar ishlab chiqaradigan shilliq moddaning miqdori ko'payadi va quyuqlashadi. Funksional qavatining epiteliysi prizmatik shaklga kiradi va ularning apikal yuzasida ko'plab kiprikchalar paydo bo'ladi. Natijada endometriya-ni ng funksional qavati qalinlashadi va ularning ba'zilar detsidual hujayralarga aylanadi. Agar urug'lanish jarayoni sodir bo'lsa, bachadonning endometriyasi urug'langan tuxum hujayra-zigotani qabul qilishga, implantatsiya jarayoniga va yo'ldosh hosil bo'lishiga tayyorlanadi. Agarda urug'lanish jarayoni sodir bo'lmasa sariqlik tana-da progesteron gormoni ishlab chiqarish to'xtaydi, endometriya-ni ng funksional qavatini qon bilan ta'minlovchi spiralsimon qon tomirlar yoriladi. Natijada bachadonning funksional qavatida nekrotik o'zgarishlar sodir bo'ladi va tuxum hujayra bilan birgalikda qo'parilib tushib ketadi. Bu esa navbatdagi menstrual fazasi boshlanganligini bildiradi. Bu jarayonlar ketma-ketligi ovarial-menstrual (jinsiy sikl) deb aytiladi va bu organizmning klimaks davrigacha davriy ravishda davom etadi (136-rasm).

136-rasm. Ovorial-hayz sikli

TASHQI JINSIY A'ZOLARI

Qinning daxliz qismi ko'p qavatli yassi epiteliy bilan qoplangan bo'lib, u yerda 2 ta yirik bez – Bartolin bezlari joylashgan. Bu bezlar naysimon alveolar tuzilishga ega bo'lib, shilliq ishlab chiqaradi. Kichik lablar ko'p qavatli epiteliy bilan qoplangan bo'lib, uning asosini siyrak tolali biriktiruvchi to'qima tashkil qiladi. Unda ko'plab yog' bezlari joylashgan. Katta lablar esa, tarkibida yog' to'qimasining qatlami bo'lgan teri burmasidan iborat. Unda yog' va ter bezlari joylashgan. Klitor (tiloq) tuzilishi jihatdan erkaklar jinsiy olatiga o'xshaydi. Unda 2 ta g'ovak tana va uning uchida esa boshchasi joylashgan va ko'p qavatli epiteliy bilan qoplangan. Qinning daxliz qismi katta va kichik lablar va klitor juda ko'plab erkin nerv oxirlari retseptor bilan ta'minlangan. Bundan tashqari shilliq qavatining xususiy plastinkasining katta va kichik lablari hamda klitorida genital va plastinkasimon tanachalar ham joylashgan. Qinning ichki qismida ayniqasa bachadon nayiga yaqin qismida retseptorlari juda kam.

Sut bezi

Sut bezlari shakli o'zgargan ter bezlarining hosilasi hisoblanadi. Balog'at yoshidagi ayollarda sut bezi 15-20 ta alohida bezlarning yig'indisidan iborat. Bu bezlar bir birlaridan biriktiruvchi to'

qimali to'siq va yog' to'qimasi yordamida ajralib turadi. Sut bezlari tuzilishi jihatdan murakkab alveolar bezlar turkumiga kiradi. Bu bezlarning chiqaruv naylari uning so'rg'ichiga ochiladi. Chiqaruv naylari yirik sinuslarni hosil qiladi va bu sinuslarda sut zaxirasi saqlanib turadi. Bezlarning sinuslari uning uchidagi so'rg'ichiga ochiladi. Sut bezining so'rg'ichi va uning atrofidagi teri epidermisi kuchli pigmentlashgan. Sut bezining so'rg'ichlari atrofida kapsulali nerv oxirlari joylashgan. Sut bezining to'liq yetilishi homiladorlik paytida sodir bo'ladi. Homiladorlikning 2 yarmida sekret ishlab chiqarila boshlaydi va tug'ishdan oldin moloziva (og'uz suti) ishlab chiqiladi. Sut bezlarining sekretor hujayralari golokrin tipida sekret ishlab chiqaradi. Bu hujayralar laktotsitlar deb aytiladi. Ona suti tarkibining asosiy qismi suv bo'lib, unda yog' tomchilari yog' kislotalari, oqsillar (kazein, laktoglobulin, laktalbumin), uglevodlar (laktotza, sut shakari) va mineral tuzlar uchraydi. Kimyoviy tarkibi jihatdan ona suti tabiiyligi bilan barcha sun'iy mahsulotlardan ustun turadi. Sut bezining faoliyatini gipofizning laktotrop gormoni – prolaktin va gipotalamusning oksitatsin gormonlari boshqarib turadi (137-rasm).

137-rasm. Sut bezi.

1. qovurg'alar
2. ko'krak muskullari
3. sut bezi bo'lakchalari
4. so'rg'ichlar
5. areola
6. sut yo'llari
7. yog' to'qimasi
8. teri

QISQARTMA SO‘ZLAR IZOHI

- ADF – adenzindifosfat.
ATF – adenzin trifosfat.
DNK – dezoksiribonuklein kislotasi.
RNK – ribonuklein kislotasi.
t-RNK – transport ribonuklein kislotasi.
i-RNK – informatsion ribonuklein kislotasi.
r-RNK – ribosomal ribonuklein kislotasi.
H₂O₂ – vodorod peroksidi.
DNP – dezoksiribonukleoprotein.
LG – lyutropin gormoni.
ZP – zona pellutsida.
HbF – fetal gemogloblin.
CO₂ – karbonat anhidrid gazi.
AKTG – adrenokortikotrop gormoni.
G – xorionik gonadotropin.
EC – enterochromaffin
P – pankreatik hujayra.
D – dendretik hujayra.
AVA – arteriovenulyar anostomoz.
ADG – antidiuretik gormon.
AGTG – adenogipofizotrop gormon.
APUD – tarqoq endokrin tizim (aminlar xosilalarini yutib,
dekarboksillab biologik faol moddalar ishlab chiqaruvchi
alohida hujayralar turi.)
YUGA – yukstaglomerulyar apparati.
VIP – vazoaktiv intestinal polipeptidlar.

MUNDARIJA

KIRISH	3
I bob. Gistologiya, sitologiya va embriologiya fanining maqsadi, vazifalari va boshqa fanlar bilan integratsiyasi	3
II bob. Gistologiya, sitologiya va embriologiya fanining qisqacha tarixi	6
III bob. Gistologiya, sitologiya va embriologiya fanini o'rganish usullari	12
IV bob. Sitologiya	20
Hujayra membranasi. Hujayra sitoplazmasi: gialoplazma, organella va kiritmalar.....	20
Organellalar. Membranali organellalar.....	23
Membranasiz organellalar.....	28
Hujayra yadrosining tuzilishi.....	33
Yadro qobig'i.....	36
Hujayra fiziologiyasi.....	41
Hujayra sikli.....	42
Hujayra qarishi va o'limi.....	45
V-bob. Odam embriologiyasi asoslari	47
Jinsiy hujayralar.....	48
Homiladan tashqari (provizor) a'zolar.....	67
Rivojlanishning qaltis davrlari.....	81
VI-bob. Umumiy gistologiya	83
Epiteliy to'qimasi.....	84
Bezli epiteliylar. Bezlar.....	90
Qon va limfa.....	91
Qonning shaklli elementlari. Eritrotsitlar.....	92
Leykotsitlar.....	93
Trombotsitlar.....	96
Gemogramma. Leykotsitar formula.....	97
Qonning yaratilishi. Embrionda qonning paydo bo'lishi.....	98
Embrion tug'ilgandan keying qonning yaratilishi.....	100
Biriktiruvchi to'qima. Xususiy biriktiruvchi to'qima.....	101
Maxsus xususiyatga ega bo'lgan biriktiruvchi to'qima.....	105
Skelet to'qimasi. Tog'ay to'qimasi.....	108

Suyak to'qimasi.....	110
Suyak to'qimasining tog'ay moduli o'rnida bilvosita paydo bo'lishi.....	111
Muskul to'qimasi.....	114
Yurakning ko'ndalang targ'il muskul to'qimasi.....	116
Nerv to'qimasi. Neyronlar.....	119
Nerv tolalari.....	122
Nerv oxirlari.....	123
VII-bob. Xususiy gistologiya.....	125
Nerv tizimi. Orqa miya.....	125
Bosh miya.....	126
Katta yarim sharlar po'stlog'i.....	128
Avtonom nerv tizimi.....	130
Bosh va orqa miyaning qobig'lari.....	132
Sezgi a'zolari.....	133
Ko'rish a'zosi.....	133
Ko'zning retseptor apparati.....	136
Ko'zning yordamchi apparati.....	138
Hid bilish a'zosi.....	138
Ta'm bilish a'zosi.....	140
Eshitish va muvozanat a'zosi.....	140
Parda labirintining dahliz qismi.....	143
Yurak - qon tomirlar tizimi. Arteriyalar.....	145
Venalar.....	148
Yurak.....	149
Qon yaratuvchi a'zolar va immun himoya tizimi.....	151
Sariq suyak ko'migi.....	152
Timus.....	152
Limfa tugunlari.....	154
Taloq.....	155
Endokrin tizimi. Gipotalomus.....	157
Gipofiz.....	159
Qalqonsimon bez.....	162
Buyrak usti bezi.....	164
Ovqat hazm qilish tizimi.....	165
Lablar. Lunjlar.....	167

Til.....	168
So‘lak bezlari.....	170
Tishlar.....	172
Qizilo‘ngach.....	174
Oshqozon.....	176
Ingichka ichak.....	178
Yo‘g‘on ichak. To‘g‘ri ichak.....	179
Jigar.....	181
Oshqozon osti bezi.....	184
Nafas olish tizimi. Traxeya.....	186
O‘pka.....	188
Teri va uning hosilalari.....	190
Siydik ajratish a‘zolari.....	193
Siydik chiqarish yo‘llari.....	196
Jinsiy tizim a‘zolari. Erkaklar jinsiy tizimi.....	198
Spermatogenez.....	200
Prostata bezi.....	201
Ayollar jinsiy tizimi. Tuxumdon.....	203
Jinsiy sikl.....	208
Tashqi jinsiy a‘zolari. Sut bezi.....	210
Qisqartma so‘zlar izohi.....	212

Ilmiy nashr

ORIPOV F.S., BOYKUZIYEV X.X.

GISTOLOGIYA

**Tibbiyot oliy ta'lim muassasalari xalq tabobati
fakultetlarining talabalari uchun darslik**

- Samarqand: "Fan bulog'i", 2023. 216 bet.

Muharrir: H. Aslanova

Tex. muharrir: U. Islamov

Bosishga ruxsat etildi 16.03.2023 y. Qog'oz bichimi 60X84 ¹/₁₆.
"Times New Roman" garniturasida Nashriyot hisob tabog'i 11,0.
Nashr bosma tabog'i 13,5. Adadi 50 nusxa. Buyurtma 3/3.

"Fan bulog'i" nashriyoti.

140100, Samarqand sh., S. Buxoriy ko'chasi, 1a-11 uy.

ISBN – 978-9943-9263-5-6

**"Sardor poligraf" OK bosmaxonasida chop etildi.
Manzil: Samarqand viloyati, Samarqand tumani, Xishrav MFY.**

ISBN - 978-9943-9263-5-6

9 789943 926356